

ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

STUDY AND DESIGN TOYS FOR DEVELOPMENT SOCIAL BEHAVIOR
FOR PRE-SCHOOL CHILDREN 3-6 YEARS OF AGE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2562

KMITL-2019-ED-M-222-052

ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

STUDY AND DESIGN TOYS FOR DEVELOPMENT SOCIAL BEHAVIOR
FOR PRE-SCHOOL CHILDREN 3-6 YEARS OF AGE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2562

KMITL-2019-ED-M-222-052

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STUDY AND DESIGN TOYS FOR DEVELOPMENT SOCIAL BEHAVIOR
FOR PRE-SCHOOL CHILDREN 3-6 YEARS OF AGE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL PRODUCT DESIGN
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2019

KMITL-2019-ED-M-222-052

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2019

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย
อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

นักศึกษา

นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

รหัสนักศึกษา

59603105

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ.

2562

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์อรรถพร ฤทธิเกิด

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจิตวิทยาเด็ก 2 ท่าน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการเล่นเด็ก 3 ท่าน เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี โรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ลาดกระบ้ง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบสังเกตแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) 2) เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญการออกแบบผลิตภัณฑ์และการผลิตสื่อ 3 ท่าน กลุ่มผู้ใช้ออนไลน์ 63 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามเพื่อประเมินความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์ต่อโลโก้บรรจุภัณฑ์ 3) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี 3 คนและ 6 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) 4) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี โรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ลาดกระบ้ง จำนวน 6 คน (หญิง 3 คน ชาย 3 คน) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) 5) เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็ก อายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี ที่กำลังศึกษาโรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ลาดกระบ้ง จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ผลการวิจัย พบว่า 1) ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมที่ควรส่งเสริมให้กับเด็กปฐมวัย คือ พฤติกรรมช่วยเหลือ พฤติกรรมแบ่งปัน และพฤติกรรมร่วมมือ โดยประเภทของเล่นที่เหมาะสม 3 ลำดับ คือ ของเล่นให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ ของเล่นที่ให้อรรถประโยชน์ต่าง ๆ ส่งเสริมการสังเกต เปรียบเทียบ และของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ ซึ่งควรเป็นของเล่นไม้ ที่ปลอดภัย และพกพาสะดวก 2) แบบร่างชุดของเล่นแบบที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=3.94$, $S.D.=0.70$) โดยแบบร่างที่ 1 สามารถตอบโจทย์ตามวัตถุประสงค์ได้ทั้ง 4 ด้าน (ด้านเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม ด้านหน้าที่ใช้สอย ด้านความปลอดภัย และด้านความสวยงามน่าใช้) 3) ในการทดลองชุดของเล่นกับเด็กกลุ่มทดลอง 3 คน เด็กสามารถช่วยเหลือเพื่อนได้ในบางภารกิจเด็กไม่เข้าใจคำสั่งบางคำสั่ง และใช้เวลาในการเล่น 30 นาที เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ส่วนการใช้งานชุดของเล่นกับเด็กกลุ่มทดลอง 6 คน พบว่า เด็กช่วยเหลือเพื่อนได้มากกว่ากลุ่มทดลอง 3 คน เด็กแบ่งปันน้ำหวานให้เพื่อน และใช้เวลาเล่น 20 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด สิ่งที่ต้องปรับในชุดของเล่น ได้แก่ คำสั่งบางคำสั่งในกติกา ความหนาของเหรียญน้ำหวาน ลักษณะตัวอักษรในคำสั่ง และสีบางสีที่ใกล้เคียงกัน 4) พฤติกรรมทางสังคมของเด็กอยู่ในเกณฑ์มากในทุกด้าน ในขณะที่เด็กใช้งานชุดของเล่น มีการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ด้านช่วยเหลือ แบ่งปัน และร่วมมือ ได้ครบทุกด้าน 5) ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.53, S.D.=0.61)

คำสำคัญ: พัฒนาการ, พฤติกรรมทางสังคม, ออกแบบของเล่น, ชุดของเล่นสำหรับเด็ก, เด็กปฐมวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Study and Design Toys for Development Social Behavior for Pre-School Children 3-6 Years of Age
Student	Jiratchaya Nukaew
Student ID	59603105
Degree	Master of industrial Education
Program	Technology of Industrial Product Design
Year	2019
Thesis Advisor	Associate Professor Attaporn Ridhikerd
Thesis Co-Advisor	Dr. Suthasini Bureekhampun

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to study and analyze pre-school children 3-6 years' social behavior and playing model. The samples consisting of 2 specialists in children psychology, 3 specialists in children's playing model, and 30 pre-school children 3-6 years of Chirdjermisilp Ladkrabang School. The instruments were constructed interview, and checklist observation, 2) to design the toys for children 3-6 years for enhancing the social behavior development. The samples consisting of 3 experts in product and material designing and 63 online users. The instruments were questionnaire to evaluate the experts' opinions about the children toys set model and the online satisfaction survey form for the logo on the packages, 3) to study the efficiency of pre-school children 3-6 years' toys set for enhancing the social behavior development. The samples were group of 3 and group of 6 pre-school children 3-6 years of age. The instrument was checklist observation, 4) to evaluate the learning achievement of pre-school children 3-6 years' toys set for enhancing the social behavior development. The samples were 6 pre-school children (3 girls and 3 boys) of Chirdjermisilp Ladkrabang School. The instrument was checklist observation. And 5) to survey the satisfaction of pre-school children's parents towards the toys set and the packages. The samples were 54 parents of pre-school children of Chirdjermisilp Ladkrabang School. The instrument was the satisfaction survey form.

The findings were: 1) the pre-school children's social behavior which should be developed were helping, sharing and collaboration. The toys for imitation playing and role play as imagination; the toys enhancing observation and comparison; and the toys developing fine motor and gross motor which should be portable and safety wooden board games were the first 3 suitable toys, 2) the most suitable sketch designing model was the first one ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.70). The model responded to all of the 4 parts of objectives (enhancing the social development, functional, safety and attraction), 3) the children in small try out group (3 children) could help each other in some tasks while playing the toy. Some conditions in the game were difficult for the children to

understand. The setting goal of the children was succeeded in 30 minutes. The children in big try out group (6 children) could help each other more than the small group. The honey coins were shared. The setting goal of this group was succeeded in 20 minutes. The improving for the toys set was some conditions in the rule, the thickness of the honey coin, the font of letter in conditions on the board, and some similar colors, 4) all of the social behavior of the children was at the high level. The children's social behavior; helping, sharing, and collaboration, was shown while playing the toys set, 5) the parents' satisfaction towards the toys set and the packages was at the highest level. (\bar{X} =4.53, S.D.=0.61)

Keywords: development, social behavior, toys designing, children toys set, pre-school children

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ก็ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์อรรถพร ฤทธิเกิด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขั้นตอนสุดท้ายจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมต่อการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นอนุบาล 1-3 โรงเรียนเชิดเฉิมศิลป์ ลาดกระบัง ที่ให้ความร่วมมือในการเป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในการวิจัยนี้ได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบใจผู้สนับสนุนที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี อันได้แก่ นายธนธัส วิทยากรณ์, นางสาววิมลสิน สันตจิต, นางสาวอรชума ประเสริฐสังข์ และนายกิตติกร เตชะกาญจนกิจ เพื่อนปริญญาโท สำหรับการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเกื้อกูล ตลอดจนการให้คำปรึกษาในทุก ๆ ด้าน คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

จิรัชญา หนูแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ	XI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	10
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	14
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
2.1 เด็กปฐมวัย	15
2.2 พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	28
2.3 การเล่น	38
2.4 ของเล่นสำหรับเด็ก.....	48
2.5 หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก.....	62
2.6 หลักการออกแบบบรรจุภัณฑ์	78
2.7 การตลาดของเล่นเด็ก	82
2.8 การวัดและการประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัย.....	84
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	86
บทที่ 3 วิธีดำเนินการงานวิจัย	88
3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	88
3.2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนา การพฤติกรรมทางสังคม	91
3.3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริม พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	95
3.4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	98

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและ บรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทาง สังคม.....	100
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	105
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อออกแบบชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	136
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของ ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทาง สังคม.....	171
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	175
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 5 เพื่อสอบถามความพึง พอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็ก ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	176
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	179
5.1 สรุปผลการวิจัย	179
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	181
5.3 ข้อเสนอแนะ	184
บรรณานุกรม.....	186
ภาคผนวก.....	193
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	194
ภาคผนวก ข ผลการตรวจเครื่องมือ	245
ภาคผนวก ค หนังสือราชการประกอบการดำเนินการวิจัย.....	253
ภาคผนวก ง ผลการออกแบบ	276
ภาคผนวก จ บทความการประชุมวิชาการ	296
ประวัติผู้เขียน	298

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ลำดับขั้นพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอิริคสัน	32
2.2 ลักษณะพัฒนาการทางสังคมของเด็ก อายุ 2-6 ปี	36
2.3 สัดส่วนร่างกายเด็กหญิงไทย อายุ 1-6 ปี (แยกแต่ละอายุ)	67
2.4 สัดส่วนร่างกายเด็กชายไทย อายุ 1-6 ปี (แยกแต่ละอายุ).....	67
2.5 สัดส่วนการยืนของเด็กอายุ 1-12 ปี	68
2.6 สัดส่วนการนั่งของเด็กอายุ 1-12 ปี.....	69
2.7 สัดส่วนมือของเด็กอายุ 1-12 ปี.....	71
3.1 วิธีคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสัดส่วน	100
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	106
4.2 ข้อมูลผลการลงพื้นที่สังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล 1 จำนวน 36 คน (ตารางเวลาเล่นในร่ม 09.45 - 10.30 น.) โรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	109
4.3 ผลการวิเคราะห์การลงพื้นที่ จากการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ชั้น อนุบาล 1 จำนวน 36 คน โรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	112
4.4 สรุปข้อมูลพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก อายุ 3-6 ปี	112
4.5 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : โดมิโน ผลไม้.....	114
4.6 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นในตลาด : จับคู่หมาสนุก	115
4.7 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : กระดานเรขาคณิตหลากสี.....	117
4.8 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ร้อยเชือกผลไม้.....	118
4.9 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ของเล่นวงแหวนพีหมี.....	119
4.10 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ของเล่น ตัวต่อบล็อก.....	121
4.11 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ของเล่นชุดกระเป่าคุณหมอ	122
4.12 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : แบงโดว์	123
4.13 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : บอร์ดเกมส์.....	125
4.14 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : กลองกิจกรรม	127
4.15 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : กระดานหมุดต่อรูปลายสัตว์	128
4.16 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : หุ่นมืออาชีพต่างๆ.....	129

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.17 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ชุดดนตรีไม้	131
4.18 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบของเล่นของเด็ก ที่มีความสำคัญ สอดคล้องและเหมาะสมกับการออกแบบชุดของเล่น.....	132
4.19 ผลการวิเคราะห์ประเภทของเล่นที่เหมาะสม สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	133
4.20 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโทสนีที่เหมาะสม นำมาใช้ในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม.....	136
4.21 แสดงผลการสอบถามข้อมูลความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อรูปแบบของเล่น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม	142
4.22 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนผู้เล่นชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	145
4.23 แสดงผลการวิเคราะห์วัสดุของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	146
4.24 ผลการวิเคราะห์โทสนีที่ใช้ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม	147
4.25 ผลการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม	147
4.26 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 1 (N=3)	149
4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 2 (N=3)	151
4.28 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 3 (N=3)	153
4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 4 (N=3)	155
4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 5 (N=3)	157
4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ ที่มีต่อแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม	159
4.32 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 1 (N=3).....	163

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้าน การออกแบบบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 2 (N=3).....	165
4.34 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้าน การออกแบบบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 3 (N=3).....	167
4.35 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้าน การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ที่มีต่อรูปแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	169
4.36 แสดงผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 3 ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อ ส่งเสริม พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	171
4.37 แสดงผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 6 คน ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	173
4.38 แสดงผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 6 คน ขณะใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	175
4.39 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์ สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	177
ข.1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสังเกตแบบสังเกตพฤติกรรม ทางสังคมของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	246
ข.2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม.....	247
ข.3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม.....	249
ข.4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม.....	251

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี.....	5
1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม	7
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม	8
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม.....	9
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม	10
2.1 บล็อกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	49
2.2 ของเล่นเสริมทักษะคณิตศาสตร์.....	49
2.3 ของเล่นไม้บล็อก.....	50
2.4 ของเล่นกระดานร้อยเชือก	50
2.5 โดมิโนภาพผลไม้.....	51
2.6 ชิงช้า.....	51
2.7 ของเล่นชุดคุณหมอ.....	52
2.8 ของเล่นชุดวิทยาศาสตร์.....	52
2.9 ของเล่นชุดฝึกแก้ปัญหา.....	53
2.10 ของเล่นระนาดไม้.....	53
2.11 ของเล่นแฮปปี้มีล ชุด Hello Kitty และผองเพื่อน.....	54
2.12 สัตว์สวนการยืนของเด็กอายุ 1-12 ปี.....	68
2.13 สัตว์สวนการนั่งของเด็กอายุ 1-12 ปี.....	69
2.14 รูปแบบเกี่ยวกับมุมมองต่าง ๆ ในระดับด้านข้าง.....	70
2.15 สัตว์สวนมือของเด็กอายุ 1-12 ปี	71
2.16 การหยิบจับวัตถุขนาดเล็ก.....	72
2.17 วรรณะของวงจรัส.....	73
2.18 การใช้สีเดียวกันสร้างน้ำหนักใกล้-ไกล (สีเอกฉรงค์).....	75
2.19 การใช้สีข้างเคียงในวงสีสร้างความกลมกลืน.....	76
2.20 การใช้สีตรงข้ามกันและการใช้สีตัดกัน	77
3.1 แสดงวิธีดำเนินการวิจัย.....	104
4.1 โดมิโนผลไม้.....	113
4.2 จับคู่มหาสนุก.....	115

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.3 กระดานเรขาคณิตหลากหลายสี.....	116
4.4 ร้อยเชือกผลไม้.....	118
4.5 ของเล่นวงแหวนพีทึ่มี.....	119
4.6 ของเล่นตัวต่อบล็อก.....	120
4.7 ของเล่นชุดกระเป่าคุณหมอ.....	122
4.8 แป้งโดว์.....	123
4.9 บอร์ดเกมส์.....	125
4.10 กล่องกิจกรรม.....	126
4.11 กระดานหมุดต่อรูปลายสัตว์.....	128
4.12 หุ่นมืออาชีพต่าง ๆ.....	129
4.13 ชุดดนตรีไม้.....	131
4.14 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 1.....	149
4.15 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 2.....	151
4.16 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 3.....	153
4.17 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 4.....	155
4.18 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 5.....	157
4.19 แสดงภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 1.....	163
4.20 แสดงภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 2.....	165
4.21 แสดงภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 3.....	167
ง.1 แสดงภาพ Idea Sketch.....	278
ง.2 แสดงภาพการวิเคราะห์รูปแบบผลิตภัณฑ์.....	279
ง.3 แสดงภาพ Sketch Design ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 1.....	280
ง.4 แสดงภาพผลิตภัณฑ์ Design ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	281
ง.5 แสดงภาพสัดส่วน (Dimension) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	282
ง.6 แสดงภาพสัดส่วน (Dimension) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	283
ง.7 แสดงภาพถอดประกอบ (Assembly) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	284
ง.8 แสดงภาพถอดประกอบ (Assembly) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	285
ง.9 แสดงภาพบรรจุภัณฑ์.....	287
ง.10 แสดงภาพผลิตภัณฑ์ Design บรรจุภัณฑ์.....	288
ง.11 แสดงภาพการลงพื้นที่เก็บข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมทางสังคม และรูปแบบการเล่น.....	290
ง.12 แสดงภาพการลงพื้นที่ทดลองใช้งาน ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี.....	291
ง.13 แสดงภาพการลงพื้นที่ทดลองใช้งาน ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี	
กลุ่มเด็ก 6 คน.....	292

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ง.14 แสดงภาพการลงพื้นที่ใช้งานจริง ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มเด็ก 6 คน.....	293
ง.15 แสดงภาพการลงพื้นที่ประเมินแบบร่างต่อผู้เชี่ยวชาญ.....	295

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ฉบับที่สิบสอง ส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะต่อไปจะให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็ง ทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ 3.2.1 กล่าวคือ ต้องมีการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมอง และทักษะทางสังคมที่เหมาะสม โดยสนับสนุนการผลิตสื่อสร้างสรรค์ที่มีรูปแบบหลากหลายที่ให้ความรู้ในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัย อาทิ ครอบครัวศึกษา อนามัยแม่และเด็ก วิธีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2559 : 63-64)

เด็กนับว่าเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติ เป็นทรัพยากรที่มีค่าของสังคมที่ผู้ใหญ่ควรให้ความสำคัญ สังคมจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากร การสร้างคุณภาพประชากรจึงควรเริ่มจากการเริ่มบ่มเพาะตั้งแต่ในวัยเด็ก หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจำนวนไม่น้อยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการหันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา เนื่องจากเด็กวัยนี้เป็วัยแห่งการเรียนรู้ เป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพ โดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะเจริญมากที่สุดในช่วงนี้ อีกทั้งพัฒนาการที่เกิดขึ้นในช่วงปฐมวัยจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับชีวิตของเด็กต่อไป เตรียมพร้อมสำหรับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งมีศักยภาพเพียงพอในการสร้างประโยชน์และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

การสร้างเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ จำเป็นจะต้องมีการมุ่งเน้นในด้านต่าง ๆ ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก เนื่องจากพัฒนาการในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญเท่าเทียมกัน การส่งเสริมหรือสะกิดกันพัฒนาการเพียงด้านใดด้านหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการในการด้านอื่น ๆ ไปด้วย การช่วยเสริมสร้างพัฒนาการให้กับเด็กจึงควรทำไปพร้อม ๆ กันในทุก ๆ ด้าน สวนทางกับในปัจจุบันที่ทั้งพ่อแม่ และโรงเรียนต่างให้ความสำคัญในพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กเป็นอันดับต้น ๆ และคำนึงถึงพัฒนาการในด้านสังคมเป็นอันดับท้าย ๆ ดังจะเห็นได้จากการมุ่งเน้นให้เด็กอ่านออกเขียนได้ เพราะเชื่อว่าพัฒนาการทางสติปัญญาเป็นวิถีทางที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้ารุ่งเรืองในอนาคต (ตุลย์ ณ ราชดำเนิน. 2560 : 19) แต่ความจริงแล้วกลับพบว่าเด็กที่เรียนเก่งหลายคนเติบโตมาแบบไม่สามารถเอาตัวรอดได้ ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และนำสิ่งที่เรียนรู้อย่างไร้ให้เกิดประโยชน์ได้ไม่

เต็มที่ ซึ่งการที่เด็กจะเก่งอย่างเดียวนั้น ไม่ใช่คำตอบของความอยู่รอด อย่างไรก็ตาม Elliot กล่าวว่า พฤติกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับทักษะทางวิชาการ หากเด็กมีพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้น ก็จะมีทักษะทางวิชาการดีขึ้นด้วย แต่มีได้หมายความว่า พฤติกรรมทางสังคมช่วยให้เด็กฉลาดขึ้น เพียงแต่พฤติกรรมทางสังคมจะช่วยให้การเรียนรู้ของเด็ก ๆ ดีขึ้น (ศศิพันธุ์ เปียนเปี่ยมสิน. 2559 : 46) เด็กจะมีทักษะของการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ใช้สติปัญญาของตนเองร่วมมือกับผู้อื่น การมีสติปัญญาที่ดีประกอบกับความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ มีพฤติกรรมอันเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม จึงเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม

พฤติกรรมทางสังคมเป็นพื้นฐานในการทำงานและอยู่ร่วมกันกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคม พฤติกรรมทางสังคมจึงมีความสำคัญทั้งกับตัวเด็กเองและส่วนรวม เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อการปรับตัวให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมจะต้องเป็นไปอย่างมีแบบแผนตามลำดับ โดยขึ้นอยู่กับอายุและประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม (ศศิพันธุ์ เปียนเปี่ยมสิน. 2559 : 2) Sigmund Freud ได้กล่าวว่า เด็กในช่วงปฐมวัย จัดเป็นช่วงโอกาสทองในการเรียนรู้จากหน้าต่างแห่งโอกาส โดยสมองเด็กจะเปิดรับการเรียนรู้ได้ดีที่สุดในช่วงนี้ เป็นช่วงวัยที่เหมาะสมในการวางรากฐานบุคลิกภาพของมนุษย์ ซึ่งเด็กอายุระหว่าง 3-6 ปี จะเริ่มพยายามสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง การที่เด็กได้รับการปลูกฝังลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสมทางสังคม เด็กย่อมสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและเรียนรู้บทบาทของตนเองในสังคมได้ดียิ่งขึ้น (สิริมาภิญาญอนันตพงษ์. 2553 : 119)

เด็กจึงควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข คนเราไม่ได้เกิดมาพร้อมกับอุปนิสัยชอบสังคมหรือต่อต้านสังคม พฤติกรรมทางสังคมถูกหล่อหลอมขึ้นจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว การเข้าร่วมสังคมของเด็กจะเริ่มต้นจากครอบครัวเป็นอันดับแรก หากเด็กได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดี ได้รับความรัก เด็กจะมีความรู้สึกเช่นนั้นต่อผู้อื่น และคาดหวังในความสัมพันธ์กับผู้อื่นว่าจะเป็นไปได้เช่นกัน ครอบครัวจึงมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก การส่งเสริมพัฒนาการจึงควรมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย จะทำให้เด็กมีทักษะในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดีตามลำดับ (ศศิพันธุ์ เปียนเปี่ยมสิน. 2559 : 38)

ในการส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม จะต้องวางแผนการจัดกิจกรรมที่เน้นไปในลักษณะที่เป็นความร่วมมือ มิใช่การแข่งขัน การเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมของเด็กจะเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน เด็กจะได้เรียนรู้ที่จะร่วมมือกับผู้อื่นในลักษณะกลุ่ม รู้จักการเป็นสมาชิกของกลุ่ม และการเป็นที่ยอมรับของคนในกลุ่ม การเปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมหรือเล่นกับผู้อื่นจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่จะลดตนเองจากการเป็นศูนย์กลางไปสู่การปฏิบัติที่ยอมรับผู้อื่น และมีพัฒนาการด้านทักษะการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น (บุบผา เรืองรอง. 2550 : 10)

Barnes ได้ศึกษาพบว่า ปัจจุบันเด็กมีการเล่นร่วมกับผู้อื่นน้อยลง และใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการดูโทรทัศน์ ขาดการเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม เด็กเล่นของเล่นสมัยใหม่ที่เล่นคนเดียวได้ ประกอบกับครอบครัวในปัจจุบันมีบุตรน้อยลง จากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางสังคมลดลง (Barnes 1971 อ้างถึงใน ญัฐฐาพร พงษ์สิงห์. 2539 : 3) สอดคล้องกับ การประเมินสถานการณ์ด้านสุขภาพของเด็ก เยาวชน และครอบครัว พบว่า ปัจจุบันเด็กมีพฤติกรรมติดเกม ติดสื่อโทรทัศน์/ภาพยนตร์ และการเล่นอินเทอร์เน็ต โดยเวลากว่าครึ่งหนึ่งของเด็กหมดไปกับสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น

โทรทัศน์/ภาพยนตร์ ส่งผลให้เด็กขาดพัฒนาการทางสังคม ขาดทักษะในการอยู่ร่วมกัน และการปรับตัวในสังคม ซึ่งถือเป็นวิกฤตยิ่ง (กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. 2560 : 171)

การจัดกิจกรรมกลุ่มนับเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กมีโอกาสได้สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน กิจกรรมใด ๆ ที่เด็กได้ทำร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มจะส่งเสริมการเรียนรู้ และช่วยให้เด็กได้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรมนั้น เด็กจะมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น มีการแก้ปัญหา พึ่งพาซึ่งกันและกัน ยอมรับความต่าง เคารพสิทธิของผู้อื่น ด้วยการทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มและทำตัวเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม สอดคล้องกับทฤษฎีของ เพียเจท์ (Piaget) กล่าวว่า การที่เด็กได้เล่นหรือทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะทำให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีโอกาสเรียนรู้จากความขัดแย้งและโต้เถียงกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็ก สามารถเรียนรู้และเข้าใจผู้อื่นได้ดีขึ้น (วารสาร รักรวิชัย. 2527 : 91)

นักการศึกษาเชื่อว่าของเล่นที่ดีจะทำให้เด็กได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเต็มที่ และนำไปสู่พัฒนาการด้านต่าง ๆ ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา นอกเหนือจากความเพลิดเพลินที่เด็กจะได้รับ (กนิษฐา เรื่องวรรณคดี. 2560 : 16) การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเกิดจากการลงมือกระทำผ่านกิจกรรมและการเคลื่อนไหวของร่างกาย ของเล่น จัดได้ว่าเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้เด็กซึมซับสารสนเทศใหม่ หรือเก็บบันทึกความทรงจำ การกระทำอันนำไปสู่พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเล่นบางชิ้นต้องมีผู้เล่นหลายคน ซึ่งเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักแบ่งปัน เข้าใจและเคารพกฎกติกา เมื่อเด็กสามารถปฏิบัติการเล่นอย่างถูกต้องจะช่วยเสริมสร้างให้เด็กเป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก สามารถร่วมเล่นกับเพื่อนได้อย่างสร้างสรรค์และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ง่าย ทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้น ตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกมาแล้วเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคมให้แก่เด็ก โดยผ่านการให้เด็กได้เล่นของเล่นร่วมกันกับเพื่อนในลักษณะกลุ่ม ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี เนื่องจากในขณะที่เล่นนอกจากเด็กจะได้เพลิดเพลินกับของเล่นแล้ว เด็กจะยังได้มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น รู้จักการรอคอย แบ่งปัน และช่วยเหลือกันระหว่างที่เล่น นับเป็นแนวทางที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะร่วมมือกับผู้อื่น และช่วยส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กได้ อีกทั้งเมื่อเด็กได้รับการยอมรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มเพื่อน เด็กจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจ และปรารถนาอยากจะทำความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นต่อไป ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ที่มีลักษณะน่าสนใจ และสามารถเล่นด้วยกันได้หลายคน เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่จะเล่นร่วมกันกับผู้อื่น รู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่น เข้าใจและเคารพกติกา อีกทั้งเด็กจะได้รับความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับได้พัฒนาพฤติกรรมทางสังคมไปด้วยในตัว

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

1.2.2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.2.4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.2.5 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี หลังการใช้ชุดของเล่นเป็นไปในเชิงบวก

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องศึกษาออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด ดังนี้

1.4.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

1.4.1.1 ศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก จากพฤติกรรมการเข้าสังคมผ่านการเล่นด้วยกันเป็นกลุ่มของเด็กปฐมวัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางสังคมที่เด็กปฐมวัยพึงมีต่อไป โดยมีกรอบแนวคิดในการศึกษาด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2544 : 273 (อ้างถึงใน ศศิพันธุ์ เปี่ยมเปี่ยมสิน. 2559 : 28) กล่าวว่า "...พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมามีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และพฤติกรรมปรับตัวของเด็กให้เข้ากับบุคคลวัยต่างๆ ในสังคมที่เด็กเป็นสมาชิกอยู่..." โดยรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ผ่านการเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย ตามแนวทางของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558, 10.7-10.9) สามารถจำแนกพฤติกรรมชอบสังคมได้ทั้งหมด 5 ด้าน แต่ในการศึกษาผู้วิจัยได้ทำการเลือกมา 3 ด้าน ได้แก่

- (1) พฤติกรรมช่วยเหลือ
- (2) พฤติกรรมแบ่งปัน
- (3) พฤติกรรมความร่วมมือ

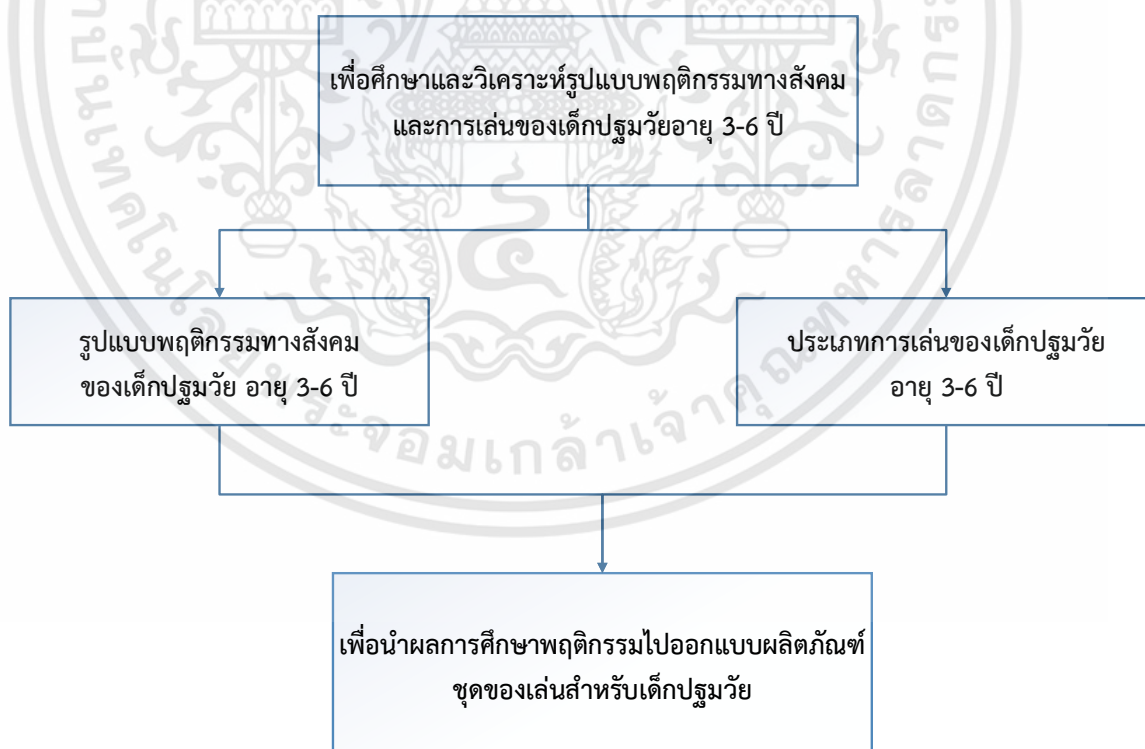
1.4.1.2 ศึกษารูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี

ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านรูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนำไปใช้ในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยผู้วิจัยได้เลือกกรอบแนวคิดในการศึกษารูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัย ผ่านประเภทการเล่นของเด็กปฐมวัย ตามที่ Hammon (อ้างถึงใน เยาวพา เตชะคุปต์. 2533 : 20-24) ได้แบ่งประเภทของการเล่นในร่มไว้ 5 ประเภท ได้แก่

- (1) การเล่นบล็อก (Blocks)
- (2) ภาพตัดต่อ (Puzzle)
- (3) การเล่นวาดรูประบายสี
- (4) การเล่นสมมติ
- (5) เกมและของเล่นอื่น ๆ

และผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทของเล่น ตามที่วราภรณ์ รักรวิชัย (2527 : 78-81) ได้แบ่งประเภทของเล่นออกเป็น 7 ประเภท โดยผู้วิจัยได้เลือกมา 5 ประเภท ดังนี้

- (1) ของเล่นที่ให้อรรถกถาสิ่งต่าง ๆ และฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ
- (2) ของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส
- (3) ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่
- (4) ของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ
- (5) ของเล่นให้เล่นสร้าง

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ พฤติกรรมทางสังคม

ผู้วิจัยได้ออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ
พฤติกรรม ทางสังคม โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ ดังนี้

1.4.2.1 หลักการออกแบบของเล่น ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดหลักการออกแบบของเล่น
(กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์. 2558 : 52-56) นำมาเพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินแบบร่างชุดของเล่น
สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ประกอบด้วย หลักการ
ออกแบบของเล่น 4 ข้อ ดังนี้

- (1) หน้าที่ใช้สอย (Function)
- (2) ความปลอดภัย (Safety)
- (3) การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance learning)
- (4) ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)

1.4.2.2 ผู้วิจัยได้ออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริม
พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยคำนึงถึงพฤติกรรมการเล่นของเด็ก ตามแนวคิดของจิตตินันท์
เดชะคุปต์ (2556 : 57) ดังนี้

(1) ความปลอดภัยในการเล่น ของเล่นอาจทำด้วยไม้ ผ้า พลาสติก หรือโลหะ ที่ไม่
มีอันตรายเกี่ยวกับผิวสัมผัสที่แหลมคมหรือมีชิ้นส่วนที่หลุดหรือแตกหักง่าย ตลอดจนทำด้วยวัสดุไม่มี
พิษมีภัยต่อเด็ก

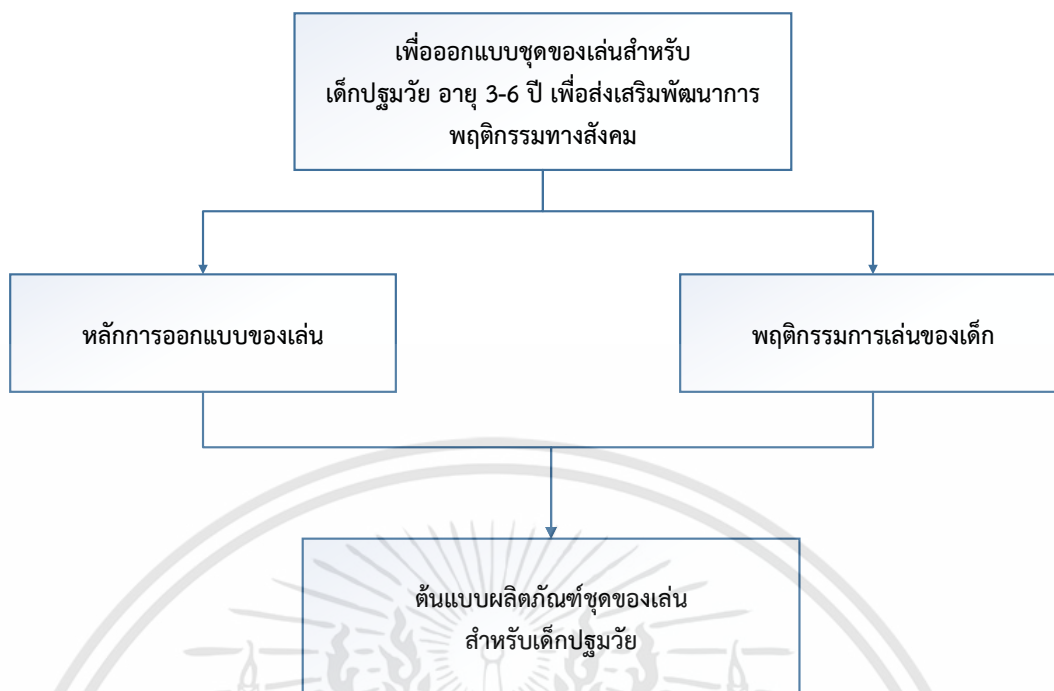
(2) ประโยชน์ในการเล่น ของเล่นที่ดีควรช่วยสร้างความสนใจของเด็กให้อยากรู้อยาก
เห็น มีสีสันสวยงามสะดุดตาเด็ก มีการออกแบบที่ส่งเสริมให้เด็กใช้ความคิดและจินตนาการ ช่วยในการ
พัฒนากล้ามเนื้อ การเคลื่อนไหว

(3) ประสิทธิภาพในการเล่นควรมีความง่ายเหมาะกับระดับอายุและความสามารถ
ตามพัฒนาการของเด็ก ของเล่นที่ยากเกินไปจะบั่นทอนความสนใจในการเล่นของเด็ก และทำให้เด็ก
รู้สึกท้อถอยได้ง่าย ส่วนของเล่นที่ง่ายเกินไปก็ทำให้เด็กเบื่อไม่อยากจะเล่นได้

(4) ความประหยัดทรัพยากร ของเล่นที่ดีไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงหรือผลิตด้วย
เทคโนโลยีที่ทันสมัย

1.4.2.3 ผู้วิจัยได้ออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ของชุดของเล่น
สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ตามกรอบแนวคิดของสุดา
ดวง เรืองรุจิระ (2543 : 143-152) ได้แก่

- (1) บรรจุภัณฑ์ทำหน้าที่ป้องกันรักษาให้กับผลิตภัณฑ์ (Protection)
- (2) บรรจุภัณฑ์ที่ดีจะช่วยสร้างความสะดวก (Convenience)
- (3) บรรจุภัณฑ์ที่ดีช่วยสื่อสารการตลาดได้ (Communication)
- (4) บรรจุภัณฑ์ที่ดีช่วยส่งเสริมการตลาด (promotion)

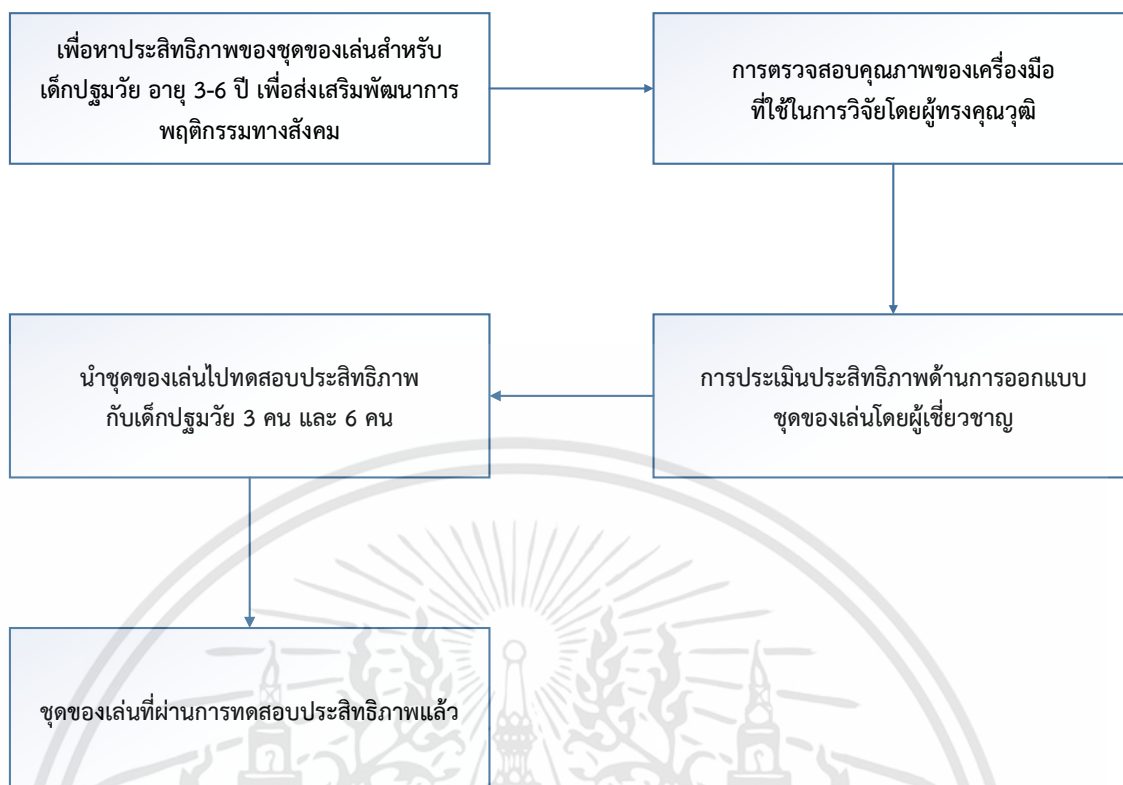

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.4.3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

กรอบแนวคิดในการหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้เกณฑ์การประเมินด้วยแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเล่นชุดของเล่น ผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย ตามแนวทางของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558, 10.7-10.9) สามารถจำแนกพฤติกรรมชอบสังคมได้ทั้งหมด 5 ด้าน แต่ในการศึกษาผู้วิจัยได้ทำการเลือกมา 3 ด้าน ได้แก่

- (1) พฤติกรรมช่วยเหลือ
- (2) พฤติกรรมแบ่งปัน
- (3) พฤติกรรมความร่วมมือ

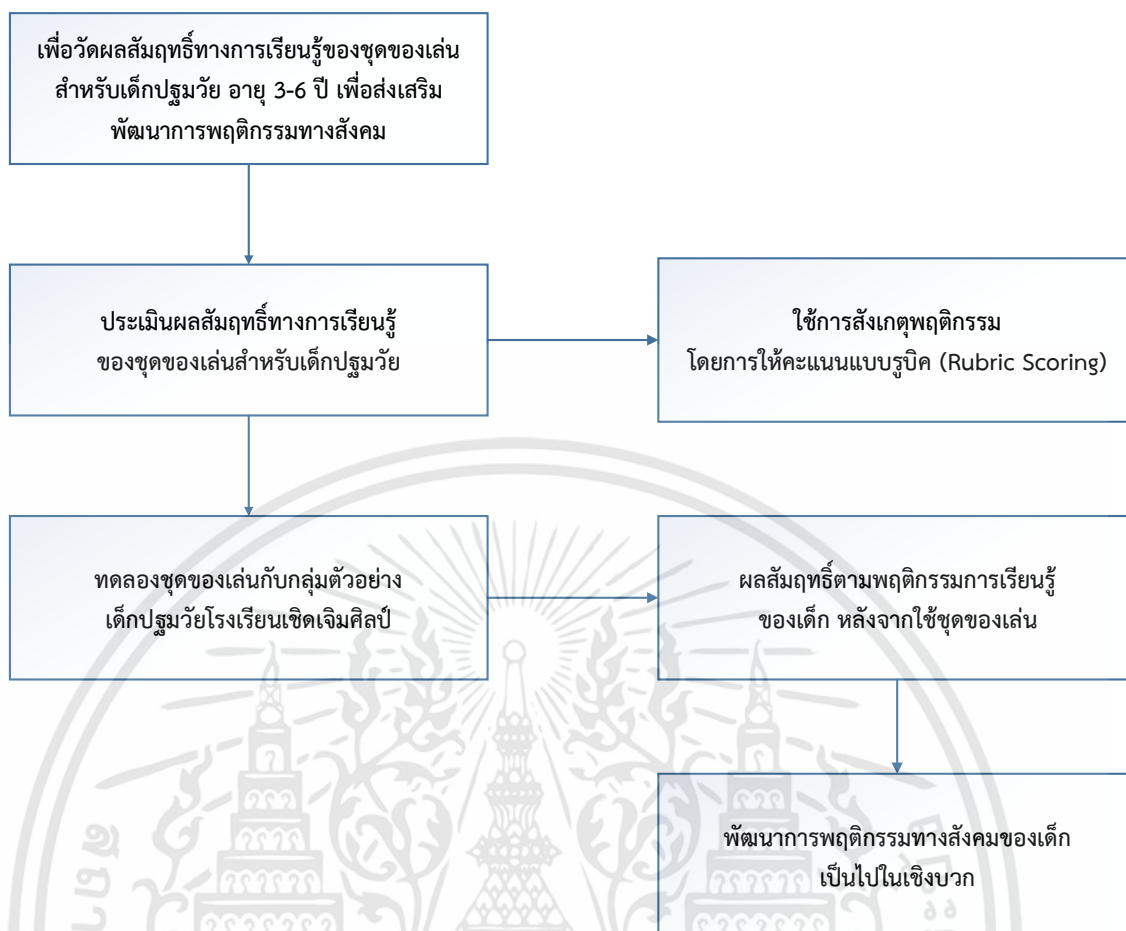

ภาพที่ 1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.4.4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยใช้เกณฑ์การประเมินด้วยแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเล่นชุดของเล่น ผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย ตามแนวทางของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558, 10.7-10.9) สามารถจำแนกพฤติกรรมชอบสังคมได้ทั้งหมด 5 ด้าน แต่ในการศึกษาผู้วิจัยได้ทำการเลือกมา 3 ด้าน ได้แก่

- (1) พฤติกรรมช่วยเหลือ
- (2) พฤติกรรมแบ่งปัน
- (3) พฤติกรรมความร่วมมือ

ภาพที่ 1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.4.5 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุกฎสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.4.5.1 ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปหลักการออกแบบตามแนวคิดของกนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2558 : 52-56) ดังนี้

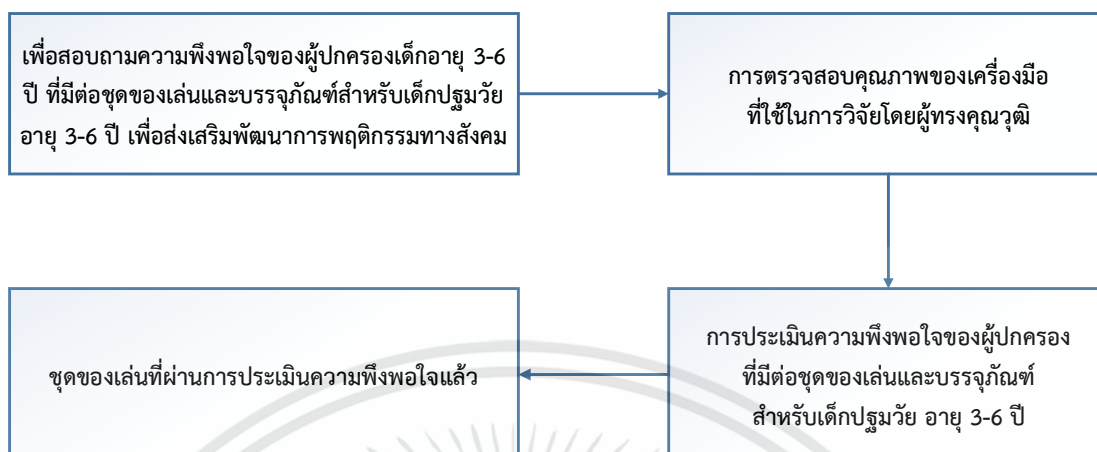
- (1) ด้านหน้าที่ใช้สอย
- (2) ด้านความปลอดภัย
- (3) ด้านความสวยงาม
- (4) ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้

1.4.5.2 กรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อบรรจุกฎชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ของสุดาดวง เรืองรุจิระ (2543 : 143-152) สรุปเป็นกรอบที่ใช้ศึกษาได้ ดังนี้

- (1) บรรจุกฎที่ดีช่วยป้องกันรักษาให้กับผลิตภัณฑ์ (Protection)
- (2) บรรจุกฎที่ดีจะช่วยสร้างความสะดวก (Convenience)
- (3) บรรจุกฎที่ดีช่วยสื่อสารการตลาดได้ (Communication)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) บรรรจุกณ์ที่ตีช่วยส่งเสริมการตลาด (promotion)

ภาพที่ 1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรรจุกณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยศึกษาออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาขั้นหตุยภูมิ ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นต้น หนังสือในห้องสมุด บทความ มีประเด็นในการศึกษา ดังต่อไปนี้

(1) ด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ใช้สรุปตามกรอบแนวคิดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558, 10.7-10.9) สามารถจำแนกพฤติกรรมชอบสังคมได้ทั้งหมด 5 ด้าน แต่ในการศึกษาผู้วิจัยได้ทำการเลือกมา 3 ด้าน ได้แก่

- (1.1) พฤติกรรมช่วยเหลือ
- (1.2) พฤติกรรมแบ่งปัน
- (1.3) พฤติกรรมความร่วมมือ

(2) ด้านรูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ตามกรอบแนวคิดของวารสาร รักรักวิจัย แบ่งประเภทการเล่นของเด็กเป็น 7 ประเภท โดยผู้วิจัยได้เลือกมา 5 ประเภท ดังนี้

- (2.1) ของเล่นที่ให้อัจฉริยะต่าง ๆ และฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ
- (2.2) ของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส
- (2.3) ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่
- (2.4) ของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ
- (2.5) ของเล่นให้เล่นสร้าง

(3) ข้อมูลหลักการทฤษฎีการออกแบบ

(3.1) ทฤษฎีการออกแบบ

(3.2) หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
- (5) แนวคิดพฤติกรรมการเล่นของเด็ก
- (6) การศึกษาข้อมูลตลาดของเล่นเด็ก
- (7) หลักการวิเคราะห์รูปแบบผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก
- (8) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ใช้แนวความคิดพฤติกรรมขอบสังคมของเด็กปฐมวัย ตามแนวทางของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้แก่

(8.1) พฤติกรรมช่วยเหลือ

(8.2) พฤติกรรมแบ่งปัน

(8.3) พฤติกรรมความร่วมมือ

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาแล้วผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขอบเขตการศึกษาของงานวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1.5.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่

1.5.1.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาข้อมูลชั้นปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ตามความเชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ ได้แก่

(1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เกณฑ์จากประสบการณ์การทำงานในสายงานด้านการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย 10 ปี ขึ้นไปของผู้เชี่ยวชาญ

(2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านรูปแบบการเล่นของเด็ก ใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

(3) ประชากร ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ได้แก่

(3.1) เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์เจมิลป์ ลาดกระบัง จำนวน 1 ห้อง แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

1.5.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านพฤติกรรมทางสังคมและรูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีโครงสร้างแบบปลายเปิด ไม่กำหนดข้อคำถามอย่างตายตัว โดยผู้วิจัยได้มีการกำหนดเค้าโครงตามกรอบประเด็นคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ล่วงหน้า นำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และไม่มีการเรียงลำดับคำถาม

(2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านพฤติกรรมทางสังคมและรูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสังเกตโดยการไม่เข้าไปร่วม และทำการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ ด้วยเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แจกแจงเป็นข้อรายการตามพฤติกรรมการเล่นทางสังคมของเด็กที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ แบ่งระดับพฤติกรรมออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ เด็กแสดงพฤติกรรมและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กไม่แสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกรายการการแสดงของพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกตามแต่ละรายการที่ผู้วิจัยสังเกตได้

1.5.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดประเด็นสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาชั้นทุติยภูมิที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษามาก่อนหน้า นำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญ เกิดเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย สรุปในรูปแบบของการบรรยาย สำหรับไว้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรม โดยสรุปข้อมูลจากหัวข้อรายการพฤติกรรม และแปลข้อมูลความถี่ตามระดับพฤติกรรมของเด็กที่ผู้วิจัยสังเกตได้ สรุปในรูปแบบของการบรรยายเชิงคุณภาพของภาพรวมพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.5.2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.5.2.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อผลแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้น ผู้วิจัยใช้การประเมินการออกแบบจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านการผลิตสื่อ จำนวน 4 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประสบการณ์การออกแบบในสาขานั้นๆ 5 ปี

(2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อผลแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้น ผู้วิจัยใช้การประเมินการออกแบบจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิก จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประสบการณ์การออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิก 5 ปีขึ้นไป

(3) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ในการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการออกแบบชุดของเล่น คือ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้าน การวัดและการประเมิน จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งมีโครงสร้างคำถามที่เป็นคำถามปลายปิด พร้อมทั้งแบบประเมินความคิดเห็น มาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามมาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด, พึงพอใจมาก, พึงพอใจปานกลาง, พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยมาก

(2) แบบสอบถามความคิดเห็นที่เป็นข้อมูลแบบปลายเปิด ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

1.5.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.5.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) กลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 3 คน สำหรับทำการทดลองเพื่อหาข้อแก้ไขของชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ครั้งที่ 1

(2) กลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 6 คน สำหรับทำการทดลองเพื่อหาข้อแก้ไขของชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ครั้งที่ 2

1.5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมแบบไม่มีส่วนร่วม และผู้วิจัยได้ทำการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ด้วยเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แจกแจงเป็นข้อรายการตามพฤติกรรมการเล่นทางสังคมของเด็กที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ แบ่งระดับพฤติกรรมออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรมและรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกรายการการแสดงของพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกตามแต่ละรายการที่ผู้วิจัยสังเกตได้

1.5.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้ในการสังเกตพฤติกรรม โดยสรุปข้อมูลจากหัวข้อรายการพฤติกรรม และแปลข้อมูลรายการตามระดับพฤติกรรมของเด็ก ที่ผู้วิจัยสังเกตได้สรุปในรูปแบบของการบรรยายเชิงคุณภาพของภาพรวมพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1.5.4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.5.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่

(1) ประชากร คือ เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ ลาดกระบัง จำนวน 360 คน

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์จิมซิลป์ ลาดกระบัง ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 6 คน แบ่งเป็นหญิง 3 คนและ ชาย 3 คน โดยเลือกตามลำดับเลขที่ของเด็กแบ่งเป็นเลขคู่กับเลขคี่

1.5.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยใช้วิธีการสังเกตโดยการมีส่วนร่วมของครูประจำชั้น และผู้วิจัยได้ทำการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ ด้วยเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แจกแจงเป็นข้อรายการตามพฤติกรรม การเล่นทางสังคมของเด็ก ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ แบ่งระดับพฤติกรรมออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรมและรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกรายการการแสดงของพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกตามแต่ละรายการที่ครูประจำชั้นและผู้วิจัยสังเกตได้

1.5.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมโดยการเข้าไปร่วมของครูประจำชั้น โดยสรุปข้อมูลจากหัวข้อรายการพฤติกรรม และแปลข้อมูลความถี่ตามระดับพฤติกรรมของเด็กที่ครูประจำชั้นและผู้วิจัยสังเกตได้ สรุปในรูปแบบของการบรรยายเชิงคุณภาพของภาพรวมพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1.5.5 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.5.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ในการสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์จิมคิลป์ ลาดกระบัง จำนวน 54 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จากจำนวนกลุ่มประชากรผู้ปกครองของเด็กจำนวน 360 คน ใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 คน แบ่งเป็น

1. ผู้ปกครองของเด็กชั้นอนุบาล 1 จำนวน 18 คน
2. ผู้ปกครองของเด็กชั้นอนุบาล 2 จำนวน 18 คน
3. ผู้ปกครองของเด็กชั้นอนุบาล 3 จำนวน 18 คน

1.5.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น กำหนดค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น (Rating Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์โดยใช้สถิติได้ ใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.5.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยสรุปข้อมูลจากระดับคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น สรุปในรูปแบบของการบรรยายเชิงคุณภาพของภาพรวมความพึงพอใจที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การส่งเสริม หมายถึง การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเด็กโดยการจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเอง โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการในด้านต่างๆของเด็ก

1.6.2 พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในการทำหน้าที่ของอวัยวะต่างๆของร่างกาย รวมถึงวุฒิภาวะ ทำให้บุคคลสามารถทำหน้าที่ที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มทักษะใหม่ๆ ให้สามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมหรือภาวะใหม่ในบริบทของครอบครัวและสังคม

1.6.3 พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อบุคคล สถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเริ่มจากการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิด สุภาพการปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นใน สังคม สามารถปรับตัว ร่วมเล่น ร่วมทำงาน และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเหมาะสมตามวัยและช่วงอายุของแต่ละบุคคล โดยแบ่งออกได้ ดังนี้

1.6.3.1 พฤติกรรมช่วยเหลือ หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยแสดงออกถึงการกระทำและคำพูดขณะทำกิจกรรม ตอบสนองและสนับสนุนความต้องการของเพื่อน เพื่อให้เพื่อนประสบความสำเร็จในกิจกรรมที่กำลังทำอยู่

1.6.3.2 พฤติกรรมแบ่งปัน หมายถึง การที่เด็กแสดงออกถึงพฤติกรรมและวาจาในการชักชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน แบ่งปันสิ่งของด้วยความเต็มใจ

1.6.3.3 พฤติกรรมความร่วมมือ หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยเริ่มเข้าใจในข้อตกลงง่ายๆในการทำกิจกรรม แสดงออกผ่านทางคำพูดและพฤติกรรมด้วยกันรู้จักรอคอย เริ่มพูดคุยกับเพื่อน ยอมรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

1.6.4 ออกแบบของเล่น หมายถึง การออกแบบวัสดุสิ่งของที่ใช้ในการเล่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

1.6.5 ชุดของเล่นสำหรับเด็ก หมายถึง กระบวนการคิดที่ผสมผสานระหว่างศาสตร์และศิลป์ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่เด็กนำมาเล่น ของเล่นจะผลิตจากวัสดุธรรมชาติหรือผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินให้กับเด็ก และส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

1.6.6 เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีช่วงอายุระหว่าง 3-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์เจมส์ ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

1.6.7 ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 3-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์เจมส์ ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เด็กปฐมวัย หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 0-6 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงที่มีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ก่อนการเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ และควรได้รับการถ่ายทอดทุกสิ่งทุกอย่างจากผู้ใหญ่ในทางที่ดี

2.1.1.1 ลักษณะของเด็กปฐมวัย

สุชา จันทน์เอม (2536 : 37-38) ได้แบ่งวัยของเด็กออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

(1) วัยเด็กตอนต้นหรือวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน (Early Childhood or Pre-school Age) อายุ 2-6 ปี

(2) วัยเด็กตอนกลาง (Middle Childhood) อายุ 6-10 ปี

(3) วัยเด็กตอนปลาย (Late Childhood) อายุ 10-12 ปี

ในที่นี้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเด็กที่อยู่ในวัยเด็กตอนต้นหรือวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน (Early Childhood or Pre-school Age) อายุ 2-6 ปี

การที่จะพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยนั้น ควรที่จะศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของเด็กปฐมวัยเสียก่อน เพื่อที่จะนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กต่อไป ซึ่งเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ต้องการความเป็นตัวของตัวเองสูง ต้องการอิสระ ต้องการที่จะทำอะไรที่บางครั้งเกินความสามารถของตัวเอง ตื้อดิ่ง ไม่เชื่อฟัง ซัดซิ่น โมโหโทโส อัจฉริยยา ฯลฯ (อัจฉรา สุขารมณ. 2529 : 102-103 อ้างถึงใน สุวรรณ ไซยะธน. 2548 : 5-6) นอกจากนี้ยังมีผู้เรียกเด็กวัยนี้แตกต่างกัน ดังนี้

(1) วัยที่ชอบเล่นของเล่น (The Toy Age) เด็กวัยนี้เป็นวัยที่ชอบเล่นมาก ความสนใจต่อของเล่นจะลดลงเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน

(2) วัยก่อนเข้าโรงเรียน (The Pre-School) เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะเข้าเรียนในการศึกษาภาคบังคับ เด็กวัยนี้ส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนเด็กเล็ก บางส่วนอยู่ในโรงเรียนอนุบาล

(3) วัยแห่งก่อนการรวมกลุ่ม (Pre-Gang Age) เพราะพัฒนาการส่วนใหญ่ของเด็ก วัยนี้ขึ้นอยู่กับเรื่องการปรับตัวให้คุ้นกับสิ่งแวดล้อมและเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อเตรียมให้เข้าสู่สังคมนอกครอบครัวต่อไป

(4) วัยชอบสำรวจ (The Exploratory Age) เด็กวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งที่อยู่รอบตัว เด็กวัยนี้จึงมักชอบถามจนเรียกได้ว่า เป็นวัยชอบถาม (The Questioning Age)

(5) วัยแห่งการเลียนแบบ (Imitation Age) เด็กวัยนี้ชอบเลียนแบบผู้ที่โตกว่า เช่น คำพูด กิริยาท่าทาง และนิสัยใจคอของผู้ใหญ่

(6) วัยสร้างสรรค์ (Creative Age) สังเกตได้จากการแสดงความคิดสร้างสรรค์ในขณะที่เด็กกำลังเล่นอยู่

กล่าวได้ว่า เด็กในวัยนี้เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านบุคลิกภาพมากที่สุด เป็นระยะที่เด็กเริ่มรู้จักพึ่งตัวเองได้บ้าง และต่อมาก่อ ๆ เพิ่มพูนทักษะการพึ่งพาตนเองมากขึ้น เมื่อเด็กเติบโตขึ้นประมาณอายุ 5 ขวบ จะเริ่มแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดของตนด้วยการพูดกับพ่อแม่ เริ่มแสดงให้เห็น ถึงแนวของความเฉลียวฉลาด ซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์ของเด็กแต่ละคนต่อไป นอกจากนี้เด็กวัยนี้ จะมีความซุกซนมาก เนื่องจากเด็กจะรู้สึกว่าสามารถช่วยตัวเองได้บ้างแล้ว เด็กจะแสดงความรู้สึกของตนเองออกมาเป็นการกระทำ แม้ว่าในบางครั้งความคิดของเด็กจะไม่ตรงกับความเป็นจริงก็ตาม ระยะนี้จึงจัดเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของความฝันและความเป็นจริงอีกด้วย

2.1.2 พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

นิตยา คชภักดี (2543 : 1) กล่าวว่า พัฒนาการ เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านการทำหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงวุฒิภาวะ ทำให้บุคคลสามารถทำหน้าที่ที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรวมถึงการเพิ่มทักษะใหม่ ๆ ให้สามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมหรือภาวะใหม่ในบริบทของครอบครัวและสังคม

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2553 : 35) อธิบายถึง พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวมนุษย์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ในการทำหน้าที่ และวุฒิภาวะ พฤติกรรมที่แสดงออกมีทิศทางที่สัมพันธ์กับเวลา ทำสิ่งที่ซับซ้อนได้มากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ ๆ ปรับตัวกับสภาพแวดล้อมได้ดีมากขึ้นตามลำดับ

Mussen, Conger & Kagan อ้างถึงใน นุชสี อุภักย์ (2551 : 28) ให้ความหมายของ พัฒนาการว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคลที่ดำเนินไปอย่างมีลำดับขั้นที่แน่นอน และดำรงอยู่เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในขั้นต่อไป ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น และก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นการปรับตัวที่ดีขึ้น โดยมีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และมีความซับซ้อนมากขึ้น

อาจกล่าวได้ว่า พัฒนาการของเด็กปฐมวัย คือ การที่เด็กเจริญเติบโต และมีความพร้อมทางร่างกายที่จะกระทำพฤติกรรมใด ๆ เพื่อการอยู่ร่วมกับสังคมหรือสิ่งแวดล้อม โดยมีการปรับตัวหรือการเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ และต่อเนื่อง ถือเป็นพัฒนาการของบุคคล ดังนั้น พัฒนาการจึงเป็นผลรวมของการเจริญเติบโตทางร่างกาย พร้อมทั้งวุฒิภาวะ และการเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกับสังคมนั่นเอง ซึ่งสามารถแบ่งพัฒนาการของเด็กปฐมวัยออกเป็น 5 ด้าน (สุชา จันทน์เอม. 2538 : 115-125) ได้แก่

2.1.2.1 พัฒนาการด้านร่างกาย

(1) ส่วนสูงและน้ำหนัก : ขณะนี้เด็กจะมีพัฒนาการด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว น้ำหนักของเด็กที่เพิ่มขึ้นมาจากการเจริญเติบโตของกระดูกและกล้ามเนื้อ วัยนี้เด็กผู้หญิงจะเติบโตเร็วกว่าเด็กผู้ชายในวัยเดียวกัน และในตอนปลายของช่วงวัย 1 ใน 4 ของน้ำหนักทั้งหมดแล้วแต่เป็นน้ำหนักของกล้ามเนื้อ ซึ่งปัจจัยในการเลี้ยงดู อาหาร นิสัย การกินน้ำหนักและส่วนสูงของบิดามารดา ก็ส่วนที่จะส่งผลต่อน้ำหนักและส่วนสูงของเด็ก

ในวัยเด็กต้นนี้ช่วงสัดส่วนของร่างกายจะเปลี่ยนไปจากตอนเป็นทารกอย่างเห็นได้ชัด ส่วนของแขนและขาจะยาว ศีรษะได้ขนาดใกล้เคียงกับลำตัว จมูกเล็กแบน ไหล่กว้าง ลำตัวกว้างเป็น 2 เท่าของเด็กเกิดใหม่ มือและเท้าใหญ่ขึ้นด้วยเช่นกัน กล้ามเนื้อเจริญเติบโตและแข็งแรงขึ้น โครงกระดูกแข็งแรงกว่าวัยทารก และพบว่าในตอนปลายก่อนวัยจะสิ้นสุดลง ฟันแท้จะเริ่มขึ้นมา 1-2 ซี่

(2) การทานอาหาร : จากอัตราการเจริญเติบโตที่ช้าลง ทำให้เด็กไม่ค่อยเจริญอาหารและไม่ค่อยอยากอาหาร เนื่องจากเด็กรู้จักเลือกทานอาหารบางอย่างด้วยตัวเอง เลือกทานในสิ่งที่ชอบ โดยมักเลือกทานตามอารมณ์มากกว่ารสชาติของอาหาร ซึ่งเด็กจะมีปัญหาในเรื่องการกินไปจนกระทั่งอายุ 6 ขวบ จึงจะเริ่มทานอาหารได้หลากหลายขึ้น วัยนี้ควรฝึกสุขนิสัยในการรับประทานอาหาร การมีมารยาทบนโต๊ะอาหารให้แก่เด็ก เนื่องจากเด็กอยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโต การได้รับสารอาหารครบถ้วนจึงจำเป็น เพื่อให้เด็กสามารถเจริญเติบโตได้อย่างแข็งแรงและสมบูรณ์

(3) การขับถ่าย : เด็กวัยนี้จะสามารถควบคุมการขับถ่ายอุจจาระได้ก่อนปีสภาวะ และควบคุมการขับถ่ายปัสสาวะในเวลากลางวันได้มากกว่ากลางคืน พ่อแม่สามารถเริ่มฝึกการขับถ่ายให้แก่เด็ก เมื่อเด็กเริ่มถ่ายอุจจาระเป็นเวลา หรือสามารถบอกได้ว่าปวดท้องต้องการขับถ่าย การสร้าง

สุขนิสัยในด้านการกินและการขับถ่าย จะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวต่อชีวิตนอกบ้านได้ สามารถเข้าใจโลกและสังคมได้

(4) การนอนหลับ : เด็กวัยนี้จะนอนไม่เป็นเวลา แต่เมื่อพ้นอายุ 4 ขวบไปแล้วเด็กจะเริ่มหลับง่ายและนอนเป็นเวลา พฤติกรรมการนอนของเด็กมักจะกอดตุ๊กตา หมอน หรือผ้าห่ม และจะเลิกไปเมื่อพ้นวัย

(5) พัฒนาการของกล้ามเนื้อที่ใช้เคลื่อนไหว ได้แก่ กล้ามเนื้อมือ กล้ามเนื้อตา กล้ามเนื้อเท้า โดยเด็กจะเริ่มมีทักษะต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ดีขึ้น สามารถป้อนข้าวได้เอง แต่งตัวได้เอง ใส่รองเท้าได้เอง เริ่มวิ่ง กระโดด ห้อยโหนได้ในระยะ 3-4 ปี

นอกจากนี้เด็กยังชอบเล่นของเล่นที่ได้ออกแรงมากขึ้น การต่อท่อนไม้เป็นรูปต่าง ๆ การระบายสีด้วยนิ้ว การปั้นดินน้ำมันหรือดินเหนียว ซึ่งเป็นการฝึกให้กล้ามเนื้อของเด็กแข็งแรง ระบายสีเด็กชอบเล่นกับเพื่อน ๆ และการเล่นกับเพื่อนจะช่วยให้เด็กรู้สึกอบอุ่น

2.1.2.2 พัฒนาการด้านอารมณ์

ระยะเด็กปฐมวัยในตอนต้นมักจะเป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิดและโกรธง่าย มักดิ้นรนและเอาแต่ใจต่อพ่อแม่อยู่เสมอ หรืออยู่ในวัยที่เรียกว่า ขอบปฏิเสธ (Negative Stage) พัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็กจะมั่นคงเพียงใดขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่เป็นสำคัญโดยเด็กจะมีลักษณะอารมณ์ประเภทต่าง ๆ อย่างที่ผู้ใหญ่มี และจะลดน้อยลงเมื่อได้คบหาสมาคมกับเพื่อนวัยเดียวกัน อารมณ์ของเด็กก็จะสงบลง อารมณ์ของเด็กวัยนี้แยกได้ คือ

(1) ความโกรธ : นับว่าเป็นอารมณ์ธรรมชาติของเด็กในช่วงวัยนี้ ลักษณะการแสดงอารมณ์จะตรงไปตรงมามากกว่าผู้ใหญ่ เด็กมักจะใช้อารมณ์โกรธเพื่อเป็นเครื่องเรียกร้องให้ได้ในสิ่งที่ตนต้องการ ดังจะเห็นได้ว่าเด็กจะโกรธเมื่อถูกขัดใจ และแสดงความโกรธออกมาด้วยการลงมือกับพื้น กระแทกเท้า ทำตัวอ่อนหรือทำหน้าอไม่พูดไม่จา ฯลฯ พ่อแม่ควรชี้แจงเหตุผลให้เด็กฟังถึงสาเหตุของการไม่ตามใจว่าเพราะอะไร อารมณ์ดังกล่าวจะเริ่มหายไปเมื่อพ้นวัยนี้

(2) ความกลัว : เกิดขึ้นเมื่อเด็กพบเจอกับสิ่งแปลกใหม่ โดยเกิดจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่เด็กไม่เคยพบเจอ เด็กจะแสดงอาการแอบหลังพ่อแม่ วิงหนี หลบซ่อน เมื่อเด็กคุ้นชิน ได้เรียนรู้หรือได้รับคำอธิบายความกลัวจะค่อย ๆ หายไป และลดลงเมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้น

(3) ความอิจฉาริษยา : เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อเด็กรู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าผู้อื่น หรือกำลังจะสูญเสียสิ่งที่เป็นของตนไปให้กับผู้อื่น เด็กจะแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกับเมื่อมีอารมณ์โกรธ อารมณ์อิจฉาจะเกิดขึ้นในเด็กช่วงวัย 2-5 ปี โดยจะเป็นการอิจฉาพี่น้องมากที่สุด พ่อแม่ควรให้ความรักความอบอุ่นแก่ลูกทุกคนโดยเท่าเทียมกัน เพื่อป้องกันความรู้สึกน้อยใจหรือมีปมด้อย แต่เมื่อเด็กมีความสนใจในสิ่งอื่น ๆ มากขึ้น ความอิจฉาของเด็กจะค่อย ๆ ลดลงไป

(4) ความอยากรู้อยากเห็น : วัยนี้เป็นวัยชอบซักชอบถาม และจะถามคำถามที่เกี่ยวกับนามธรรม เช่น การเกิด การตาย เป็นต้น และจะถามจนกว่าจะได้คำตอบที่กระจ่างแจ้ง อาจเรียกได้ว่าเป็น วัยช่างซัก (Questioning Age) เด็กเริ่มมีความเป็นตัวของตัวเอง เริ่มรู้จักใช้เหตุผล ผู้ใหญ่ควรหาคำตอบที่ดีและเหมาะสมกับวัยของเด็ก การช่างถามของเด็กถือเป็นการแสดงให้เห็นถึงความฉลาดของเด็กอีกด้วย

(5) ความร่าเริงดีใจ : เด็กจะมีอารมณ์ร่าเริง แจ่มใส หัวเราะ และยิ้มง่าย เมื่อได้รับการตอบสนองสิ่งที่ต้องการโดยทันที เด็กชอบที่ผู้ใหญ่เล่นด้วยทำท่าทาง หน้าตาล้อเลียน ตลกสนุกสนาน เด็กมักแสดงออกด้วยการยิ้ม หัวเราะ หรือกระโดดโลดเต้น เป็นต้น

(6) ความรัก : เด็กมักจะแสดงความรักออกมาแบบเปิดเผย เช่น การกอด หอม ผู้ที่เขารักหรือสิ่งของที่รัก เด็กเรียนรู้ที่จะผูกใจรักแก่ผู้ที่ให้ความสนใจและเอาใจใส่ตน แสดงความรักต่อพ่อแม่ สัตว์เลี้ยง ตลอดจนของเล่นที่ชอบ

2.1.2.3 พัฒนาการทางสังคม

เด็กวัยนี้เริ่มที่จะรู้จักคบเพื่อนและเริ่มเล่นกันเป็นกลุ่ม เริ่มรู้จักการปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ซึ่งการปรับตัวของเด็กจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาอย่างอิสระ จะมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากกว่าเด็กที่ถูกเข้มงวดอยู่ตลอดเวลา สังคมภายนอกของเด็กจะขยายออกไปในรูปแบบจากครอบครัวสู่สังคมนอกบ้าน (โรงเรียน) และการปรับตัวต่อสังคมภายนอกของเด็กขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว นั่นคือ หากภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เด็กจะมีความรู้สึกกล้า และมั่นใจในการเข้าสังคมนอกบ้าน เป็นต้น พฤติกรรมการเข้าสังคมเริ่มแรกโดยแสดงพฤติกรรมออกมาให้เห็นในรูปแบบของการร่วมมือ การยอมรับฟัง หรือการแสดงออกของความเป็นผู้นำ

อายุ 3 ขวบ : เด็กวัยนี้บางคนจะยังชอบเล่นคนเดียว หรือเล่นสมมติมากกว่าจะเล่นกับเด็กคนอื่น ๆ เช่น เล่นกับสัตว์ เล่นกับตุ๊กตา และจะเป็นคนออกกำลัง หรือพูดกับของเล่นเสมือนมีชีวิต ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นสำหรับเด็กวัยนี้ยังไม่แน่นอนแล้วแต่อารมณ์ของเด็ก

อายุ 4 ขวบ : วัยนี้ เด็กมักจะเล่นกับเพื่อนเพศเดียวกัน เด็กชายมักจะเล่นกับเด็กชายด้วยกัน และเด็กหญิงก็มักจะเล่นรวมกลุ่มกับเด็กหญิง แต่ก็เล่นกันไม่นาน เพราะมักจะเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้าง เมื่อโกรธกันแล้วไม่นานเด็กก็จะกลับมาเล่นด้วยกันอีก

อายุ 5 ขวบ : เล่นกับเพื่อนได้ทุกคนโดยไม่เลือกเพศ และสามารถฝึกกติกาต่าง ๆ ในการเล่นได้ เช่น เล่นเกมต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเล่นเพื่อเสริมทักษะในการเรียนรู้ได้

อายุ 6 ขวบ : เด็กจะชอบเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 คน และอาจมีการเล่นแบบแยกเพศบ้างในบางครั้ง

Piaget อ้างถึงใน สุชา จันทน์เอม (2538 : 120) ได้แบ่งพัฒนาการทางสังคมของเด็กเป็น 3 ชั้น คือ

(1) ชั้นยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-Centered) เด็กที่มีพัฒนาการทางสังคมอยู่ในขั้นนี้จะยังไม่ยอมสนใจใคร ไม่เล่นกันผู้ใด ไม่ว่าจะทำอะไรจะยึดเอาความพึงพอใจของตนเองเป็นใหญ่ มักหวงของของตน ไม่ยอมให้ใครยืมเอาไป ถ้ามีเด็กคนอื่นมาหยิบของไป หรือแย่งของเล่นกัน มันจะเกิดการทะเลาะกันอยู่เสมอ

(2) ชั้นพยายามที่จะเข้าสังคม พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกจะเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กคนอื่น ๆ เริ่มเข้าไปเล่นหรือรวมกลุ่มกับกลุ่มเพื่อน ๆ

(3) ชั้นมีปฏิริยาตอบสนองซึ่งกันและกัน เด็กจะเริ่มพึงพอใจที่ได้เล่นด้วยกันกับเพื่อน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความเห็นอกเห็นใจกัน เป็นต้น

Piaget มีได้กล่าวไว้ว่า ในแต่ละชั้นเด็กจะเริ่มจากอายุเท่าไรถึงเท่าไร แต่พอจะกล่าวได้ว่า สำหรับวัยเด็กตอนต้น พัฒนาการสังคมจะอยู่ในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 และเมื่อเด็กมีพัฒนาการเลยจากขั้นที่ 1 ไปแล้ว ก็ได้หมายความว่าเด็กจะไม่มีแสดงพฤติกรรมนี้อีกเลย ดังนั้น เด็กที่มีพัฒนาการทางสังคมถึงขั้นที่ 3 แล้ว บางคนก็อาจจะแสดงพฤติกรรมขั้นที่ 1-2 ออกมาอีกได้ ดังเราจะเห็นในวัยเด็กตอนกลางหรือตอนปลายยังมีการวิวาทเกิดขึ้น

2.1.2.4 พัฒนาการทางภาษา

พัฒนาการทางภาษาในเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นวัยก่อนเข้าโรงเรียน เด็กสามารถใช้ภาษาพูดได้พอสมควร อ่านและเขียนได้ดี เด็กจะรู้จักคำศัพท์เพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็วและรู้ความหมายของคำใหม่ ๆ แต่ในบางครั้งเด็กบางคนอาจจะยังมีปัญหาในการพูด เช่น การพูดไม่ชัด การพูดติดอ่าง ซึ่งมักจะเป็นเมื่อรู้สึกตื่นเต้น หวาดกลัว ระวังตัว เศร้าโศก เสียใจ ตลอดจนพ่อแม่มีความเข้มงวดเกินไป อาการข้างต้นจะหายไปเมื่อเด็กผ่อนคลายจากความวิตกกังวลหรือความกลัวของเด็กหมดไป

การพัฒนาการภาษาของเด็กขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เพศ ความเอาใจใส่ของพ่อแม่ โอกาส เป็นต้น ซึ่งเด็กมักจะชอบพูดกับตัวเองและ พูดถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับตน พ่อแม่สามารถช่วยพัฒนาการทางภาษาให้เด็กได้ โดยการชักจูงให้เด็กพูด มีการซักถาม ช่วยเน้นคำให้ถูกต้องเมื่อพูดกับเด็ก

2.1.2.5 พัฒนาการทางสติปัญญา

ระยะวัยทารกสติปัญญาของเด็กอาจยังไม่ชัด ส่วนใหญ่จะเป็นพัฒนาการทางด้านกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัส สติปัญญาของเด็กแสดงออกให้เห็นได้ชัดเมื่อเด็กเริ่มรู้จักแยกตัวเองออกจากสิ่งแวดล้อมได้ ระยะตอนต้นสติปัญญาของเด็กจะเจริญมากขึ้น เด็กสามารถพูด ทำตาม และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น มีความอยากรู้อยากเห็น และสนใจสิ่งรอบตัว เด็กมักทำหรือเลียนแบบสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว แบ่งพัฒนาการด้านสติปัญญาตามช่วงอายุได้ ดังนี้

อายุ 2 ขวบ : มีความสนใจอยากรู้อยากเห็น รู้จักวัตถุ 3 มิติ, อักษรประมาณ 2-3 ตัว สามารถแยกของ 2 สิ่งที่มีความแตกต่างกันได้ ชอบซักถามแต่ยังไม่ได้สนใจคำตอบมากนัก

อายุ 3 ขวบ : เริ่มเล่นกับผู้อื่นได้เข้าใจกัน ร้องเพลงได้ นับเลข 1-10 ได้ถูกต้อง บอกสีได้ถูกอย่างน้อย 1 สี ชอบถามคำถามอยู่ตลอดเวลาและใช้คำสรรพนามได้

อายุ 4 ขวบ : เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้ แต่ยังคงถามคำถามอย่างมากมาย สามารถบอกความแตกต่างของวัตถุ 2 อย่างที่ความยาวต่างกัน

อายุ 5 ขวบ : พูดเก่ง รู้จักคำเพิ่มขึ้น ชอบเล่นเป็นกลุ่ม บอกอายุของตัวเองได้ มีการถามคำถามหรือตอบคำถามได้ตรงกับความหมาย

อายุ 6 ขวบ : ปรับตัวเข้ากับกฎระเบียบของโรงเรียนได้ เข้าใจคำสั่งของครู ชอบอ่านหนังสือ สะกดคำง่าย ๆ ได้ สนใจฟังวิทยุ ละคร สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการปรับตัวในสังคม

2.1.3 ระบบกล้ามเนื้อของเด็กปฐมวัย

2.1.3.1 ความหมายของความสามารถด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก

ได้มีผู้ให้ความหมายความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กไว้พอสรุปได้ ดังนี้

Newman (1978 : 26 อ้างถึงใน ราชนั แพงประเสริฐ. 2557 : 18) กล่าวว่า เป็นกระบวนการของการใช้ประสาทสัมผัสให้ประสานสัมพันธ์ในการทำกิจกรรมอย่างระมัดระวัง

Forman and Fleet (1980 : 3 อ้างถึงใน เบญจมาศ วิไล. 2544 : 14) หมายถึงความสามารถในการบังคับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อแขน มือ และนิ้วมือ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยสัมพันธ์กับการใช้สายตา

Audrey (1998 : 76 อ้างถึงใน วรรณีย์ อยู่คง. 2547 : 27) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้วัยวะเพียงบางส่วน โดยเฉพาะมือและนิ้วในการทำกิจกรรม เช่น การตัด การเขียน หลักการทำงาน ที่สำคัญ คือ ความสามารถในการควบคุมการประสานสัมพันธ์กันของมือ นิ้วมือ และตา

นภเนตร ธรรมบวร (2540 : 73) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง ความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อเล็กส่วนต่าง ๆ ให้ทำงานประสานกัน เช่น ตากับมือ ได้แก่ การวาดภาพ การลากเส้น การตัดกระดาษ การร้อยลูกปัด และการลากเส้นตามรอยประ

กุลยา ตันติผลลาชีวะ (2542 : 64) กล่าวว่า เป็นการใช้มือและข้อมือในการเคลื่อนไหวหยิบ จับ จะช่วยให้เด็กได้ใช้สายตา

จากที่กล่าวมาจึงพอสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง กระบวนการทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันของกล้ามเนื้อแขน มือ นิ้วมือ และประสาทสัมผัส ทำให้สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ และช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

จรัส คำภารัตน์ (2541 : 14) กล่าวว่า ในขณะที่เด็กกำลังลากเส้นในลักษณะขีดเขียนไปมา สมองของเด็กได้จินตนาการที่ไร้ขอบเขต และทำให้กล้ามเนื้อและประสาทตามีความสัมพันธ์กัน

ผาณิต บุญมาก (2541 : 85) กล่าวว่า การได้ฝึกใช้นิ้วมือจะเป็นพื้นฐานในการทำงานที่ ละเอียดอ่อนต่อไปจะทำให้เขียนหนังสือได้สวย เล่นดนตรีได้ดี พิมพ์ดีดได้คล่อง เย็บปักถักร้อยได้

พูนสุข บุญยสวัสดิ์ (2544 : 41) กล่าวว่า การฝึกความพร้อมด้านกล้ามเนื้อเล็ก นิ้วมือให้แข็งแรงใช้งานได้อย่างคล่องแคล่ว และการฝึกความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือช่วยให้เด็กได้ออกกำลัง กล้ามเนื้อเล็กและพร้อมที่จะใช้ในการเขียน

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญต่อเด็ก คือ เด็กที่สามารถเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อตา มือ นิ้วมือ และแขน จะทำให้สามารถขีดเขียนและลากเส้นได้ดี นั่นคือความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญต่อพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในการเขียนตัวอักษรในขั้นต่อไป

(1) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 38 – 40) กล่าวถึงความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กไว้ ดังนี้

(1.1) การใช้มือทั้ง 2 ของทารกแรกคลอดจะเอาหัวแม่มือเข้าปากได้ แต่ส่วนมากจะเข้าไปไม่ตรงปากจนกว่าอายุ 2-3 เดือน และเวลาเข้ามัมก็จะเข้าไปทั้งกำปั้น ระยะเวลาเด็กมักจะกำมืออยู่เสมอมองต้องใช้เวลานานจึงจะแยกเอาหัวแม่มือออกได้ ดังนั้นจุดประสงค์ของการใช้มือของเด็กก็เพื่อนำอาหารสู่ปากด้วยสัญชาตญาณ แต่ถ้าสังเกตให้ดีก่อนใช้มือเด็กจะต้องใช้ตาจ้องดูสิ่งที่อยากได้ก่อนและทำท่าพยายามจะจับต้อง

(1.2) วัย 3-6 เดือน ในวัยนี้เด็กจะหยิบของได้แต่ใช้มือกับนิ้วทั้ง 4 นิ้วแทนที่จะใช้หัวแม่มือกับนิ้วชี้ และจะใช้ปากเป็นเครื่องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เด็กจะเริ่มจับยึดและคว่ำของต่าง ๆ ได้ในระยะใกล้ ถ้ายื่นของเล่นที่เขย่ามีเสียงและมีด้ามจับเด็กจะคว่ำตรงด้ามแล้วเขย่าได้ บางครั้งก็จะเอาใส่ปาก รู้จักที่จะมองหาของเล่นเมื่อทำหลุดหายไป

(1.3) วัย 6-9 เดือน เด็กสามารถส่งของจากมือหนึ่งไปยังอีกมือหนึ่งได้และจับของได้ทั้ง 2 มือ สามารถหยิบจับของเล็ก ๆ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ ชอบที่จะโยนของเล่นเมื่อมีผู้ส่งให้ด้วยความสนุกสนาน สามารถเล่นเกมตบแปะ

(1.4) วัย 9-12 เดือน เด็กสามารถใช้มือเหนียวเกาะโต๊ะเพื่อยืนและเดินเด็กจะแสดงความสนใจที่จะสำรวจโลกรอบ ๆ ตัวโดยการมองรอบ ๆ และต้องสัมผัสของรอบ ๆ และนำของทุกอย่างเข้าปาก

(1.5) วัย 1 ปี -1 ปีครึ่ง ในระยะก่อนหน้านี้นี้เด็กจะใช้มือได้ทั้ง 2 มือเท่า ๆ กัน แต่พออายุ 1 ปี เด็กจะเริ่มแสดงว่าถนัดมือขวาหรือมือซ้าย เด็กในวัยนี้มีความสามารถที่จะเอาไม้วางซ้อน ๆ กันได้ 2-3 ชั้น หยิบของใส่ภาชนะได้ เช่น หยิบกรวด หรือขนมชิ้นเล็ก ๆ ใส่ถ้วย

(1.6) วัย 1 ปีครึ่ง - 2 ปี เด็กสามารถจับไม้เรียงซ้อนกันได้ถึง 6 ชั้น ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามคำบอกได้ เช่น ชีตา ช้างมุก สามารถใช้ป้อนอาหารให้ตนเองได้ แต่ยังไม่ตัก เปิดหนังสือเป็น เปิดประตูได้ ปิดหรือหมุนปุ่มต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือของเล่น หมุนปิดเปิดฝาเกลียวที่มีขนาดใหญ่ 3 นิ้ว สามารถขีดเส้นจากเส้นบนกระดาษหรือบนพื้นทรายได้ตามแบบ

(1.7) วัย 2-3 ปี เด็กสามารถจัดเรียงไม้ซ้อน 3 ชั้นเป็นสะพานได้ เกาะห่อของขนาดเล็กที่ผูกไว้หลวม ๆ ได้ หมุนลูกบิดเพื่อเปิดประตู ป้อนอาหารตัวเองได้ดีขึ้น เริ่มหัดแต่งตัวเองยังไม่ตักตัดดินน้ำมันนุ่ม ๆ ด้วยมีดทาเนยหรือไม้บรรทัดได้ ร้อยลูกปัดที่มีขนาดใหญ่ 1 นิ้ว ชอบฝึกกระดาษ เล่นนิ้วมือโดยมีเพลงประกอบ สามารถเขียนรูปร่างกลมบนกระดาษหรือพื้นทรายได้ตามแบบ สามารถจับกรรไกรได้

(1.8) วัย 3- 4 ปี เป็นวัยที่เด็กเริ่มเข้าโรงเรียน เด็กในวัยนี้มีความสามารถ ดังนี้

- ต่อแท่งไม้ลูกบาศก์ได้ 9-10 ก้อน
- วาดรูป ○ △ และ □ ลงในแผ่นไม้ตามมุมได้
- ใช้ค้อนตอกตะปูบนไม้หรือตอกหมุดไม้ลงในช่อง
- หมุนเปิด-ปิดฝาเกลียวที่มีขนาดใหญ่ 1 นิ้ว
- การวาดภาพรูจักลงน้ำหนักเส้นที่ลากดีขึ้น เขียนรูปหัวและตัวหรืออาจจะเป็นส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย และเขียนรูปร่างตามแบบ

- รู้จักพับกระดาษ
- ไหลานของเล่นได้
- ร้อยลูกปัดขนาดเล็ก 1/2 นิ้ว ได้อย่างน้อย 5 เม็ด
- หยิบเข็มกลัดยาว 2 เซนติเมตร ได้โดยใช้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้
- คัดแยกวัตถุที่ไม่เหมือนกับของในกองออกได้
- แต่งตัวใส่และถอดเสื้อผ้าได้เอง
- สามารถใช้กรรไกรตัดกระดาษเป็นเส้นยาว ๆ ได้
- ต่อภาพตัดต่อ 4-5 ชิ้นเข้าด้วยกันลงในกรอบได้
- ปั้นดินน้ำมันแล้วคึงเป็นเส้นยาว ปั้นเป็นรูปกลมแล้วแผ่เป็นแผ่นกลม
- จับดินสอได้ถูกต้อง
- เขียนแบบเขียนเส้นต่าง ๆ ได้ เช่น → ↘ ↙ ←
- เขียนแบบเขียนรูป X และรูปฟันปลา
- ระบายสีได้โดยออกนอกเส้นขอบรูปไม่เกิน 1-2 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.9) วัย 4-5 ปี เด็กจะมีความสามารถในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก ดังนี้

- เสียบบลิตองบนกระดาษ
- จับดินสอดำด้วยนิ้วมือในท่าทางที่ถูกต้อง
- พับกระดาษซ้อนกัน 3 ทบได้ และใช้นิ้วรีดตามรอยพับ
- ประกอบภาพตัดต่อ 6-10 ชิ้นลงในกรอบ
- มีความคล่องในการใช้กรรไกรตัดกระดาษเป็นรูป
- ปั้นดินน้ำมันเป็นรูปร่างหยาบ ๆ ที่ผู้อื่นอาจไม่เข้าใจความหมาย
- เขียนรูปมีหัว มีตัว มีส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่สำคัญได้
- เขียนรูป □ หรือ △ ตามแบบได้
- สามารถเขียนเส้น (เส้นตามรอยประ) ได้
- วาดรูปแบบบ้านง่าย ๆ
- ระบายสีรูปทรงและแบบอิสระง่าย ๆ ที่มีขนาดใหญ่ภายในขอบรูป
- สามารถพับนิ้วมือของตนเอง เอาขึ้นหรือหกลงทีละนิ้ว
- สามารถกะขนาดรูปร่างของสิ่งของ รู้ว่าอะไรเล็กหรือใหญ่

(1.10) วัย 5-6 ปี เด็กจะมีความสามารถในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก ดังนี้

- สามารถรับลูกบอลที่โยนมาจากระยะไกล 1 เมตร
- ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเล่นดินน้ำมัน เช่น ขวด
- กรอกน้ำ-ทรายลงในภาชนะและเทออกได้
- ไขและหมุนลูกบิดประตูด้วยกุญแจ
- เปิดปิดเข็มกลัดที่มีขนาดใหญ่
- ร้อยด้ายขึ้น-ลงผ่านรูที่เจาะบนกระดาษฝึกการเย็บ
- ต่อแท่งไม้ได้เป็นรูปต่าง ๆ ได้
- ประกอบภาพตัดต่อจำนวนไม่เกิน 12 ชิ้นเข้าด้วยกัน (ไม่มีกรอบ)
- ประกอบภาพตัดต่อ 16-20 ชิ้นเข้าด้วยกันลงในกรอบ
- ใช้กรรไกรได้คล่อง ตัดกระดาษตามรอยเป็นภาพต่าง ๆ ได้
- ปั้นดินน้ำมันเป็นรูปสิ่งของที่มีรายละเอียดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้
- เขียนรูปมีหัว มีตัว มีขาแขนและมีมือได้
- เขียนรูป △ ตามคำสั่งโดยไม่มีแบบ
- ลอกแบบตัวพยัญชนะขนาดสูง 2-4 เซนติเมตร
- เขียนตัวพยัญชนะตามรอยประได้
- เขียนชื่อตัวเองได้
- ระบายสีภาพที่มีความละเอียดเล็ก โดยอยู่ในขอบเขต

2.1.3.2 ความหมายของความสามารถด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่

สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ และคณะ (2551 : 7) ได้กล่าวว่า กล้ามเนื้อใหญ่ หมายถึง กล้ามเนื้อที่ใช้ในการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนใหญ่ เช่น แขน ขา หัวไหล่ ฯลฯ ซึ่งโดยมากแล้วกล้ามเนื้อใหญ่ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เด็กใช้ในการประกอบกิจวัตรประจำวัน เช่น เดิน วิ่ง ปีน กระโดด หันซ้ายขวา

นภเนตร ธรรมบวร (2549 : 73) ได้ให้ความหมายของคำว่า การทำงานประสานกันของ กล้ามเนื้อใหญ่ ว่าหมายถึง การพัฒนาความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของ ร่างกาย ได้แก่ การวิ่ง การกระโดด การเตะลูกบอล การปีนป่าย และการจับหรือขว้างลูกบอล

อารมณ สุวรรณपाल (2535 : 576) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้วัยวะส่วนต่าง ๆ ของ ร่างกายในส่วนของกล้ามเนื้อใหญ่ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ร่างกาย แขน ขา วิ่ง เดิน กระโดด ปีนป่าย ทรงตัว เตะ รับลูกบอล

ส่วนอุไรวรรณ โชติชูขณะ (2547 : 5) ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อใหญ่ในความหมายของ พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ ซึ่งหมายถึง การเพิ่มทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านกล้ามเนื้อใหญ่ ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อที่เด็กใช้ในการเคลื่อนไหวร่างกาย ในที่นี้ได้แก่ แขน ขา ในการยืน เดิน วิ่ง กระโดด รับลูกบอล โยนลูกบอล

จากการศึกษาความหมายของความสามารถด้านกล้ามเนื้อใหญ่ ผู้วิจัยสรุปว่า หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายในส่วนของกล้ามเนื้อใหญ่ แขน ขา ในการยืน เดิน วิ่ง กระโดด รับลูกบอล โยนลูกบอล

(1) ความสำคัญของกล้ามเนื้อใหญ่

พัฒนาการด้านร่างกายเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงลักษณะของร่างกาย และสมรรถภาพ การทำงานของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเคลื่อนไหว ทั้งกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก การทำงานประสานกันของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ดังนั้น กล้ามเนื้อใหญ่จึงถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการด้านร่างกาย ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เห็นถึงความสำคัญของความสามารถด้านกล้ามเนื้อใหญ่และได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของกล้ามเนื้อใหญ่ที่แตกต่างกันออกไป โดยสรุปความสำคัญของกล้ามเนื้อใหญ่ มีดังนี้

(1.1) การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ให้แข็งแรงและทำงานประสานสัมพันธ์กัน จะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และปฏิบัติการกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี

(1.2) การจัดกิจกรรมให้เด็กมีการเคลื่อนไหวของมือและเท้า กิจกรรมเหล่านี้มีส่วนสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสมองของเด็กโดยเฉพาะฝ่ามือ ฝ่าเท้าและนิ้วมือ ที่มีเส้นประสาทมารวมกันอยู่มาก การเคลื่อนไหวของมือ เท้าและนิ้วของเด็กจึงเหมือนการฝึกสมองของเด็กโดยตรง ส่งผลต่อระบบประสาทในการเรียนรู้ของเด็ก

(1.3) พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อใหญ่เกิดก่อนพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์จิตใจและสติปัญญา อีกทั้งยังส่งผลถึงพัฒนาการด้านอื่น ๆ อย่างเป็นองค์รวมและเป็นพื้นฐานของพัฒนาการในวัยต่อมา

2.1.4 การเรียนรู้และการเสริมสร้างการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

การเรียนรู้ในเด็กเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการพัฒนาในเด็ก โดยการเรียนรู้ถือเป็นกระบวนการขั้นต้นในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จากการศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่แวดล้อมตนเองอยู่ตลอดเวลา และเด็กจะดึงเอาความพร้อมที่ได้จากการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาใช้ในการเรียนรู้ ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนี้

2.1.4.1 การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

Goods (อ้างถึงใน วรรณิ ลิมอักษร. 2546 : 52) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ หมายถึง การตอบสนองหรือการแสดงออกของพฤติกรรมแต่เพียงบางส่วนหรือทั้งหมด อันเป็นผลมาจากประสบการณ์

พจนานุกรมของ Webster (Webster's Third New International Dictionary) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการเพิ่มพูน และปรุงแต่งระบบความรู้ ทักษะ นิสัย หรือการแสดงออกต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากมีสิ่งมากระตุ้นอินทรีย์ โดยผ่านทางประสบการณ์และการปฏิบัติฝึกฝน

Kimble and Garnezy (อ้างถึงใน พัชร พุ่มพชาติ. 2551 : 25-26) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร โดยเป็นผลงานจากการฝึกฝนเมื่อได้รับการเสริมแรง มิใช่ผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ ที่เรียกว่า ปฏิกริยาสะท้อน (Reflex) เช่น การกระพริบตา เมื่อมีผงเข้าตา เป็นต้น

ชาตรี สำราญ (2544 : 26) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล จากพฤติกรรมเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวรในภายหลังที่ได้เรียนรู้ หรือ ได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ โดยมิใช่เกิดจากผลการตอบสนองตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงร่างกายอันเนื่องมาจากพิษของยา หรือความเมื่อยล้าของร่างกาย

Carina De Hearts (อ้างถึงใน ยาวพา เตชะคุปต์. 2533 : 15) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ของเด็ก ว่า เกิดจากทัศนคติและความสามารถของเด็ก ซึ่งจะพัฒนาได้ดีในช่วงแรกของชีวิตโดยวิธีการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม การที่เด็กจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ด้วยดีควรได้รับการวางพื้นฐานที่เหมาะสม หนึ่งในนั้นคือการเล่น

Lesley Briston (อ้างถึงใน นภัส สุขทรัพย์ศรี. 2558 : 59) กล่าวว่า เด็กทุกคนมีการเรียนรู้จากการลงมือทำจริง ได้มีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ๆ และได้พยายามลองผิดลองถูกด้วยตัวเอง โดยเฉพาะจากการใช้มือ แนวคิดแบบมอนเตสซอรี เน้นถึงความเชื่อมโยงระหว่างสมองกับการเคลื่อนไหวจากการเฝ้าดูเด็กเล่นของเล่น เห็นได้ชัดว่าพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กเกิดจากการเคลื่อนไหวแนวคิดนี้เชื่อว่า กระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วยสามส่วน ได้แก่ สมอง ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อ ซึ่งทั้งสามส่วนนี้จะต้องประสานสัมพันธ์กันจึงจะเกิดการเรียนรู้ได้

สุณี บุญพิทักษ์ (2557 : 14) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ของเด็ก ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กได้ตลอดเวลา ผ่านการสังเกต การเล่น การพัฒนาการเกิดขึ้นได้จากการที่เด็กใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ ตาหู หูฟัง จมูกดมกลิ่น ลิ้นชิมรส มือสัมผัส โดยใช้ประสาทสัมผัสข้างต้นในการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว

จากความหมายของการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น อาจแยกออกเป็นประเด็นย่อยได้ดังนี้

(1) การเรียนรู้เป็นการบ่งชี้ถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้โดยตรง หรือสามารถใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตหรือตรวจสอบได้ กล่าวคือ เมื่อบุคคลเรียนรู้แล้วก็ต้องสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้

(2) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากการเรียนรู้ จะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปอย่างถาวร หรือค่อนข้างถาวร และเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป

(3) การเรียนรู้ของเด็กเกิดจากการมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น และลงมือทำจริง เกิดกระบวนการเรียนรู้ผ่าน สมอง ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อ ที่ทำงานอย่างประสานสัมพันธ์กัน

(4) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด ไม่ได้เป็นผลมาจากการเจริญเติบโตตามลำดับขั้น ความเจ็บป่วย ความเหนื่อยอ่อน ฤทธิ์ของยา หรือสารเสพติดต่าง ๆ

(5) การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นการเรียนรู้จากการลงมือกระทำ จากประสาทสัมผัสทั้งห้า เกิดขึ้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเด็กสามารถเรียนรู้ได้ตลอด เด็กจะเกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครอบครัว ครู คอยสังเกต เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งจัดเป็นการเสริมแรงอย่างหนึ่ง

2.1.4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ถาวร จำเป็นจะต้องอาศัยองค์ประกอบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ วรรณิ ลิ้มอักษร (2546 : 55) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้ไว้ 3 ประการ ดังนี้

(1) ความพร้อม : การเตรียมตัวให้พร้อมของผู้เรียนจะช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปด้วยดี ซึ่งการที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่าง ๆ

(2) กระบวนการเรียนรู้ : เป็นการกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนขณะเรียน เพื่อให้มีการเรียนรู้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัส การรับรู้ การซักถาม การคิดหาเหตุผล หรือการทดลองก็ได้ การกระทำหรือพฤติกรรมดังกล่าว จะเป็นพฤติกรรมภายในหรือภายนอกก็ได้

(3) สถานการณ์ในการเรียนรู้ : สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนในขณะที่กำลังเรียนรู้ เช่น ครู บทเรียน สื่อการสอน สภาพอากาศ หรือมลพิษต่าง ๆ สถานการณ์เหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ ถ้าสถานการณ์เป็นบวกสำหรับผู้เรียนจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ในทางตรงข้ามถ้าสถานการณ์เป็นลบก็จะเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้

2.1.4.3 การเสริมสร้างการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

เด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ และเป็นวัยที่เหมาะสมในการเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทักษะการเรียนรู้ของเด็กเป็นกระบวนการภายในที่เกิดขึ้น ด้วยการใช้อุปกรณ์การเรียนรู้ด้วยการหยิบจับสัมผัสของประสาทสัมผัสทั้งห้า หรือ Learning through senses ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเส้นใยประสาท และพัฒนาการทางปัญญาของเด็ก เด็กที่ได้รับการกระตุ้นให้ใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการหยิบจับปั้น ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้จะค่อย ๆ ทวีขยายกว้างออกไปตามวัยและขั้นของพัฒนาการเด็ก ซึ่งได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึง ดังนี้

ฉวีวรรณ จึงเจริญ (2528 : 16) ได้กล่าวถึง รูปแบบการเรียนรู้ของเด็กเล็ก ซึ่งเด็กจะมีการเรียนรู้ด้วยการรับรู้ทางประสาทสัมผัสทั้งห้า ดังต่อไปนี้

(1) การเรียนรู้รับรู้โดยใช้ความสามารถในการใช้สายตา การมองเห็นความแตกต่าง ความเหมือน สี ขนาด รูปร่าง การทำงานที่ประสานกันของสายตาและกล้ามเนื้อมือ เด็กจะสามารถลอกแบบโดยลากเส้นการจดจำภาพที่มองเห็นและเรียงลำดับเหตุการณ์ได้

(2) การรับรู้เรียนรู้อันเกิดจากการได้ยินได้ฟัง สามารถรู้ที่มาของเสียง แยกแยะความเหมือน ความแตกต่างของเสียงได้ ฟังคำสั่งรู้เรื่อง และปฏิบัติตามคำสั่งได้

(3) การเรียนรู้ด้วยมโนทัศน์ กระบวนการคิด ความเป็นไป ความสามารถในการจัดหมวดหมู่ จำแนกประเภท ความสามารถในการคิดหาเหตุผล ความสามารถในการเรียงลำดับ และความสามารถในการใช้เหตุผล

(4) การรับรู้เรียนรู้ด้วยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย อันเกิดจากการสัมผัส และการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของกล้ามเนื้อ ร่างกาย ลำตัว

(5) การรับรู้ด้วยการสัมผัส จากการชิมรส และการดม

ฉะนั้น เมื่อจะจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จึงจำเป็นต้องมีการสังเกตพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของเด็ก แล้วนำมาจัดสื่อการเล่นเพื่อการเรียนรู้ของเด็ก โดยให้เด็กได้มีการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสในด้านต่าง ๆ ตามรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว

Piaget (อ้างถึงใน นิตยา ประพฤติกิจ. 2536 : 16) ได้แบ่งขั้นตอนพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กออกเป็น 4 ชั้น โดยในชั้นก่อนปฏิบัติ เด็กช่วงอายุ 2-6 ปี จะถือเอาตัวเองเป็นสำคัญ และเรียนรู้จากการได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 และใช้ทุกส่วนของร่างกาย แต่การเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุดก็คือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ตนได้ลงมือปฏิบัติ แต่ทั้งนี้เราจะต้องพิจารณาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเด็กแต่ละคนมีความพร้อมไม่เท่ากัน ดังนั้น ครูจำเป็นต้องให้อิสระเสรีแก่เด็ก ให้เด็กได้ฝึกฝนโดยมีครูเป็นผู้แนะนำสร้างแรงจูงใจและเสริมแรง โดยการใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กเป็นสื่อในการพัฒนาการเรียนรู้และความคิดรวบยอด ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการสอน เพราะการเล่นจัดเป็นวิธีช่วยให้เด็กเกิดความสนใจ กระตือรือร้นอยากเรียน อยากรู้

2.2 พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

2.2.1 ความหมายพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

จากการศึกษา ค้นคว้า พบว่า ได้มีผู้ให้ความหมายของพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมไว้หลากหลายทัศนะด้วยกัน กล่าวคือ

พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การพัฒนาความสามารถในการแสดงพฤติกรรมตามแบบแผนที่สังคมยอมรับ ปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามบทบาทที่สังคมกำหนด และมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีส่วนร่วมและพอใจในสังคมนั้น ๆ (Hurlock. 1978 : 228 อ้างถึงใน พรเพ็ญ บัวทอง. 2555 : 9)

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2553 : 119) ให้ความหมายของพัฒนาการทางสังคมไว้ว่า พัฒนาการด้านสังคม หมายถึง พัฒนาการเรียนรู้ทางสังคมจากความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดภายในครอบครัว ที่ต้องการพึ่งพาผู้อื่นไปสู่การพึ่งพาตนเอง และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ซึ่งเด็กระดับปฐมวัยสนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัวมากขึ้น และเรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น หากเด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน หรือผู้อื่นมากขึ้น อีกทั้งหากเด็กได้รับการปลูกฝังลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสมทางสังคม เด็กย่อมสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและเรียนรู้บทบาทของตนเองในสังคมได้ดียิ่งขึ้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542 : 127) กล่าวว่า พัฒนาการทางสังคม เป็นพัฒนาการของความสามารถแสดงพฤติกรรมต่อบุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับแบบแผนที่สังคมยอมรับได้ พฤติกรรมแสดงออกจะบ่งบอกให้เด็กถึงเจตคติและค่านิยมเฉพาะของบุคคลนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นภเนตร ธรรมบวร (2549 : 97) กล่าวว่า พัฒนาการทางสังคม หมายถึง การเรียนรู้ทักษะในการปฏิสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อน ตลอดถึงความสามารถในการตอบสนองทางสังคมต่าง ๆ เช่น มารยาทในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น การเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนั้นยังรวมถึงความสามารถในการเข้าในสถานการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น การแก้ปัญหาต่างๆ และบทบาททางสังคม

ดังนั้น ความหมายของพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม สรุปได้ว่า เป็นการแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อบุคคล สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเริ่มจากการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ กับบุคคลและสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิด ผู้การปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นในสังคม สามารถปรับตัวร่วมเล่น ร่วมทำงานและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเหมาะสมตามวัยและช่วงอายุของแต่ละบุคคล

2.2.2 รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยบางพฤติกรรมมีรากฐานมาจากพฤติกรรมในวัยทารก และบางพฤติกรรมก็เริ่มเกิดขึ้นในระยะปฐมวัย ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ใหม่ ๆ เช่น จากการเล่นที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน หรือบุคคลอื่นที่มีใช้สมาชิกในครอบครัว และรวมไปถึงสิ่งที่เด็กได้เห็นมาจากภาพยนตร์ การแสดง หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์ (2529 : 231) ได้จำแนกรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ออกเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมชอบสังคม (Prosocial Behavior) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Anti-social Behavior)

2.2.2.1 พฤติกรรมชอบสังคม (Prosocial Behavior) คือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ และสังคมส่วนรวมอย่างราบรื่นและสงบสุข ซึ่งอาจแสดงได้ในหลายรูปแบบ ทั้งการแสดงออกซึ่งความช่วยเหลือ การเผื่อแผ่แบ่งปัน และการรู้จักให้ โดยที่พฤติกรรมชอบสังคมนี้อาจเป็นพื้นฐานในการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของเด็กเมื่อโตขึ้น และจะสามารถปลูกฝังได้ตั้งแต่ในระดับครอบครัว สถานศึกษา ทั้งยังเป็นการเพิ่มทักษะในการปรับตัวทางสังคมต่อไป ได้แก่ พฤติกรรมความช่วยเหลือ พฤติกรรมการแบ่งปัน พฤติกรรมความรับผิดชอบ พฤติกรรมความเป็นผู้นำ-ผู้ตาม และพฤติกรรมความร่วมมือ โดยแต่ละพฤติกรรมมีความหมาย ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2558, 10.7-10.9)

(1) พฤติกรรมช่วยเหลือ หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยช่วยเพื่อนทำกิจกรรมโดยการกระทำ หรือคำพูด เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นการแสดงปฏิสัมพันธ์สังคมทางบวก เช่น เด็กเสนอให้ความช่วยเหลือเกื้อกูล หรือพยายามปลอบใจเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บ และเด็กบางคนจะแสดงพฤติกรรมช่วยเหลือเกื้อกูลกับเพื่อนมากกว่าคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อน ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวและบุคคลอื่น ๆ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการช่วยเหลือเกื้อกูลเป็นการพยายามที่จะบรรเทาความต้องการ โดยการใช้คำพูดหรือการแสดงการปลอบใจหรือช่วยเหลือเพื่อนในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ

(2) พฤติกรรมแบ่งปัน หมายถึง การเสียสละสิ่งของหรือทรัพย์สินของตนให้แก่ผู้ที่เดือดร้อน หรือต้องการความช่วยเหลือ การแบ่งปันเป็นคุณธรรมที่ช่วยให้เด็กขจัดความเห็นแก่ตัวออกจากตนเอง และทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข เพราะความขัดแย้งในเด็กอนุบาลและประถมต้นมักเป็นเรื่องของการแย่งชิงของเล่นกัน ส่วนใหญ่สาเหตุของการทะเลาะกันมักมาจากการที่ไม่รู้จักแบ่งปันกัน พฤติกรรมการแบ่งปันของเด็กมีลักษณะที่สังเกตได้ เช่น การที่เด็กแบ่งของเล่น ของกิน หรือของใช้ที่ตนเองครอบครองอยู่ให้เพื่อนไปส่วนหนึ่ง หรือบางส่วน โดยไม่ขอให้เพื่อนตอบแทน การเอกลูกตุ้มเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยอมให้เพื่อนร่วมเล่นด้วย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแบ่งปัน มีหลายประการสำคัญ เช่น การมีตัวแบบ เด็กเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรมกรรมการแบ่งปัน การเอื้อเฟื้อกับผู้อื่นจากตัวแบบที่อยู่รอบตัวเด็ก เช่น พ่อแม่ พี่น้อง และครู การเสริมแรงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแบ่งปันของเด็ก ทำนองเดียวกันกับที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางสังคมอื่น ๆ เด็กที่ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมกรรมการแบ่งปันเสมอ ๆ ก็มีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมกรรมการแบ่งปันมากขึ้น

(3) พฤติกรรมความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กปฐมวัยได้แสดงออกถึงความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายามละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลาเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย และยอมรับผลการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย ความสำเร็จเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มนุษย์ประสบผลสำเร็จ ความสำเร็จมีความสำคัญต่อเด็กและสังคมมาก มีความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้น เด็กที่มีความรับผิดชอบจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ ความสำเร็จไม่สามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้น แต่ควรมีการปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ในระยะยาวและอย่างต่อเนื่อง ความรู้สึกรับผิดชอบเป็นลักษณะนิสัยและทัศนคติของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องผลักดันให้เกิดการปฏิบัติตามระเบียบ เคารพสิทธิของผู้อื่น ทำตามหน้าที่ของตนเองและมีความซื่อสัตย์สุจริต การที่บุคคลมีลักษณะความรับผิดชอบ จะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น สงบสุข นอกจากนี้ความรับผิดชอบยังเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ

(4) พฤติกรรมความเป็นผู้นำ-ผู้ตาม

ผู้นำ หมายถึง สมาชิกของกลุ่มที่สามารถกระตุ้นสมาชิกของกลุ่มคนอื่น ๆ ให้ทำตามในสิ่งที่ตนต้องการได้ ผู้นำเป็นผู้ที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของตนในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม และผู้นำเป็นผู้ที่แสดงให้เห็นว่าตนสามารถทำสิ่งต่าง ๆ อันเป็นการตอบสนองความต้องการของสมาชิกกลุ่มได้ดี พฤติกรรมความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลหนึ่งมีอำนาจหรือบทบาท หรือมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นให้คล้อยตามในเชิงความคิดเห็นหรือการกระทำ ในขณะที่มีผู้นำบุคคลที่เหลือก็จะเป็นผู้ตาม กล่าวคือ คล้อยตามทั้งในส่วนของความคิดเห็นและการปฏิบัติตน

ในเด็กปฐมวัย ผู้นำกลุ่มเด็กวัยก่อนเข้าเรียนมักจะมีลักษณะที่เหนือกว่าเด็กคนอื่น ๆ ด้านรูปร่าง สติปัญญา และอายุ การที่เด็กมีอายุ และสติปัญญาสูงกว่าเด็กคนอื่น ๆ ทำให้เด็กสามารถแนะนำการเล่นได้มากกว่า และเด็กคนอื่น ๆ ก็เต็มใจที่จะเล่นตามไปด้วย เพศของเด็กวัยนี้ไม่มีความสำคัญสำหรับการเป็นผู้นำ เด็กผู้หญิงก็สามารถจะเป็นผู้นำเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิงคนอื่น ๆ ได้ องค์ประกอบอื่น เช่น สถานภาพทางสังคม เชื้อชาติ หรือความงามของร่างกาย ไม่มีความสำคัญสำหรับการเป็นผู้นำในเด็กวัยนี้ แต่จะมีความสำคัญสำหรับเด็กวัยที่โตกว่านี้ สิ่งที่สำคัญสำหรับการเป็นผู้นำของเด็กวัยนี้ คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความยุติธรรม และความรับผิดชอบต่อกลุ่ม

(5) พฤติกรรมความร่วมมือ หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกถึงความสามารถทางสังคม จากการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และการเป็นที่ยอมรับ แล้วแสดงออกโดยการกระทำ หรือคำพูด เพื่อให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ พฤติกรรมความร่วมมือเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กัน ทำกิจกรรมร่วมกันแล้วเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สร้างความพอใจ เป็นที่นิยมชมชอบแก่ตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นความต้องการของสังคม โดยเฉพาะสังคมไทย ซึ่งกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมความร่วมมือ ความขัดแย้ง ความเห็นแก่ตัว การลักขโมย ไม่มีความรับผิดชอบและความไม่มีระเบียบวินัยจนทำให้

สังคมเสื่อมลงและด้อยพัฒนา หากสังคมมีบุคคลที่มีพฤติกรรมความร่วมมือแล้ว ย่อมทำให้ประเทศชาติรุ่งเรืองก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ดังนั้น การพัฒนาพฤติกรรมความร่วมมือ จึงควรเริ่มส่งเสริมและปลูกฝังตั้งแต่ช่วงปฐมวัยด้วย เพราะเป็นวัยที่เหมาะสมกับการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี เนื่องจากเด็กวัยนี้จะสามารถเรียนรู้ได้ดีจากการเล่น การจัดหาของเล่นให้เด็กเล่นร่วมกันกับเพื่อน เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม

จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมชอบสังคม เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลให้บุคคลสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เป็นการปลูกฝังการตอบแทนคืนกลับให้แก่สังคมและปรับตัวในอนาคต โดยขอบข่ายของพฤติกรรมชอบสังคม ประกอบด้วย พฤติกรรมความช่วยเหลือ พฤติกรรมการแบ่งปัน พฤติกรรมความรับผิดชอบ พฤติกรรมความเป็นผู้นำ-ผู้ตาม และพฤติกรรมความร่วมมือ

2.2.2.2 พฤติกรรมต่อต้านสังคม (Anti-social Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงออกว่าต่อต้าน ก้าวร้าว ทำลาย หรือคัดค้าน ซึ่งเป็นพฤติกรรมในทางลบที่ทำให้สร้างความเดือดร้อน และความไม่พอใจให้แก่ตนเองและผู้อื่น พฤติกรรมด้านสังคมนี้ มีความสำคัญในการที่จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และปรับพฤติกรรมตนเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ประกอบด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

(1) ความต้อดิ่งต่อต้านคำสั่งของผู้ใหญ่ (Negativism) ความต้อดิ่งต่อต้านนี้จะเกิดสูงสุดในเด็กอายุ 3-4 ปี แล้วจึงลดลง การแสดงออกของเด็กจะออกมาในรูปแบบของการต้อปากต้อคำ หรือแกล้งทำเป็นไม่ได้ยินหรือไม่เข้าใจคำขอร้องของผู้ใหญ่นั้น

(2) ความก้าวร้าว (Aggression) จะเกิดมากในเด็กวัย 2-4 ปี แล้วจึงลดลงเช่นกัน การแสดงออกจะออกมาในรูปแบบของการให้หนักแน่นแปลก ๆ หรือใส่ร้ายคนอื่น

(3) ชอบออกคำสั่งหรือทำตัวเป็นนาย (Ascendance) จะเริ่มราวอายุ 3 ปี และจะเพิ่มตามโอกาสที่เข้าสังคม เด็กหญิงจะชอบทำตัวเช่นนี้มากกว่าเด็กชาย

(4) ความเห็นแก่ตัว (Selfishness) เด็กที่อยู่ในบ้านปกติจะเป็นคนที่เห็นแก่ตัวและถือตนเองเป็นใหญ่อยู่เสมอ เมื่อเด็กเข้าเรียนความเห็นแก่ตัวจะค่อย ๆ น้อยลง แต่ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จะยังไม่เกิดขึ้น

(5) การนึกถึงแต่ประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่ (Egocentrism) ซึ่งก็คล้าย ๆ กับความเห็นแก่ตัว การนึกถึงแต่ตนเองจะค่อย ๆ ถูกแทนที่โดยความสนใจในเรื่องราวของบุคคลอื่น การเปลี่ยนแปลงจะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับการที่เด็กได้ใกล้ชิดกับบุคคลอื่นมากน้อยเพียงใด และขึ้นอยู่กับ การที่เด็กต้องการที่จะให้ตนเป็นที่ยอมรับจากคนอื่นมากน้อยเพียงใด หากต้องการจะให้คนอื่นยอมรับตนเองมากการนึกถึงตนเองจะลดลง

(6) พฤติกรรมชอบทำลาย (Quarrelling) การระบายอารมณ์โกรธของเด็ก ก็คือการทำลาบข้าวของที่ขวางหน้า ไม่ว่าสิ่งของนั้นจะเป็นของเขาหรือของคนอื่น ความโกรธมีมากเท่าใด พฤติกรรมที่ชอบทำลายนั้นจะมากขึ้น

(7) ความไม่ชอบเพื่อนที่เป็นเพศตรงข้าม (Sex Antagonism) เด็กวัยก่อนเรียนจะเล่นด้วยกันทั้ง 2 เพศ จนถึงอายุ 4 ปี หลังจากนั้นจะเล่นเฉพาะกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นเพศเดียวกัน โดยเฉพาะเด็กชายหากยังคงเล่นอยู่กับเด็กหญิงจะโดนล้อ เด็กชายบางคนจะแสดงออกโดยการปรปักษ์อย่างรุนแรงต่อเด็กหญิง เช่น ชอบล้อ ชอบแกล้ง เป็นต้น

2.2.3 ทฤษฎีพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการทางสังคมของเด็กมีความสำคัญและจำเป็นที่บุคคลในสังคมนั้นต้องเรียนรู้ เพื่อการปรับตนเองให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และการที่เด็กจะมีชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข จำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างมีแบบแผนตามลำดับขั้นอยู่กับอายุและประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ในแต่ละช่วงวัยของชีวิตนั้นมียานประจำ ซึ่งเป็นงานที่เด็กแต่ละคนควรจะได้ทำในช่วงนั้น ๆ ซึ่งถ้าบุคคลใดไม่ประสบผลสำเร็จในงานนั้น จะมีผลต่อการปรับตัว โดยพัฒนาการทางสังคมของเด็กนั้นเป็นไปตามขั้นตอนและสอดคล้องกันตามทฤษฎีต่อไปนี้

2.2.3.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ Erikson (Erikson's Theory of Development)

Erik Erikson (สิริมา วิทยุณอนันตพงษ์. 2553 : 52-56) กล่าวว่า บุคลิกภาพจะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละช่วงของอายุเด็กที่ประสบสิ่งที่พึงพอใจตามขั้นพัฒนาการต่างๆ ของแต่ละช่วงวัย ถ้าเด็กได้รับการตอบสนองดีเต็มที่ ก็จะมีบุคลิกภาพและพร้อมที่จะพัฒนาการในขั้นต่อไป Erikson ได้แบ่งระยะพัฒนาการทางสังคมไว้ 8 ระยะ แต่สำหรับเด็กปฐมวัยมีระยะที่เกี่ยวข้อง 3 ขั้นตอน ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ลำดับขั้นพัฒนาการทางบุคลิกภาพของ Erikson

ช่วงอายุ	ลำดับขั้นพัฒนาการทางบุคลิกภาพของมนุษย์
1. วัยทารก (อายุ 0-2 ปี)	<p>ขั้นที่ 1 : ความไว้วางใจ-ไม่ไว้วางใจ (Trust Versus, Mistrust)</p> <p>Erikson ถือว่าวันนี้เป็นรากฐานที่สำคัญของพัฒนาการในวัยต่อไป เด็กทารกจำเป็นจะต้องมีผู้เลี้ยงดูเอาใจใส่เด็ก ถึงเวลาให้นมก็ควรจะให้และปลดเปลื้องความเดือดร้อน ความไม่สบายของทารก ผู้เลี้ยงดูจะต้องสนองความต้องการของเด็กอย่างสม่ำเสมอ เพราะเด็กมีความหวังว่าเวลาหิวมักจะมีความมาให้กิน เวลาที่ผ้าอ้อมเปียกจะมีคนมาเปลี่ยนให้ เด็กจะอยู่ด้วยความหวังว่าพ่อแม่/คนเลี้ยง จะมาช่วยสนองความต้องการของตน และเด็กยังเชื่อในตนเองว่ามีความสามารถที่จะใช้อวัยวะของตนเอง ช่วยตนเองได้ เช่น สามารถที่จะหาหัวนมและคว่ำมาดูดเองได้ Erikson กล่าวว่า ความไว้วางใจเป็นรากฐานที่สำคัญของพัฒนาการทางบุคลิกภาพ เด็กที่ขาดความไว้วางใจจะกลายเป็นคนที่ก้าวร้าว และตีตัวออกจากสิ่งแวดล้อม</p>
2. วัยเด็ก (อายุ 2-3 ปี)	<p>ขั้นที่ 2 ความเป็นมาของตัวเองอย่างอิสระ-ความสงสัยไม่แน่ใจตัวเอง (Autonomy Versus Coubt or Shame)</p> <p>วัยนี้เป็นวัยที่เริ่มเดินและเริ่มพูดได้ ความเจริญเติบโตของร่างกายช่วยให้เด็กมีความอิสระ พึ่งพ่ตัวเองได้ และมีความอยากรู้อยากเห็น อยากจับต้องสิ่งของต่าง ๆ เพื่อสำรวจ เด็กเริ่มอยากมีอิสระและต้องการเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้น เด็กวัยนี้จะต้องเรียนรู้พฤติกรรมหลายอย่างที่กำหนดโดยสังคม นั่นคือ พ่อแม่และผู้เลี้ยงจำเป็นจะต้องรักษาความสมดุล ช่วยเด็กให้เป็นอาระ โดยต้องรู้จักใช้คำพูดอธิบายให้เด็กเข้าใจว่า สิ่งไหนทำ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงอายุ	ลำดับขั้นพัฒนาการทางบุคลิกภาพของมนุษย์
	ได้ และทำไม่ได้ พยายามหลีกเลี่ยงการดูเด็กเวลาที่ทำสิ่งไม่ถูกต้อง แต่บางครั้งจำเป็นต้องปล่อยให้เด็กมีความอาย การสงสัยว่าตัวเองทำไม่ถูก ซึ่งจัดเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากทุกคนควรจะต้องมีความละเอียดใจ ไม่กล้าทำสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ แต่พ่อแม่ควรจะเน้นการที่ให้เด็กได้พึ่งพาตนเอง มีความเป็นอิสระ ทำอะไรด้วยตนเองมากกว่าการมีความรู้สึกอาย และสงสัยในตนเอง
3. วัยเล่นหรือวัยก่อนเข้าเรียน (อายุ 3-5 ปี)	ขั้นที่ 3 การเป็นผู้ริเริ่มหรือรู้สึกผิด (Initiative versus Guilt) เด็กจะพยายามเสาะหาหรือค้นคว้าเพื่อให้ทราบขอบเขตของความสามารถของเด็กที่ได้รับการสนับสนุนให้ได้ใช้ความสามารถของตนเอง จะพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งแสดงออกโดยการอยากรู้อยากเห็น ชอบทดลอง มีจินตนาการสูง ชอบเล่นสมมติและเลียนแบบ และในระหว่างอายุ 4-5 ปี จะเป็นช่วงที่เด็กมีพลังอย่างมาก และพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว รู้จักให้ความร่วมมือและวางแผนร่วมกับผู้อื่น สามารถพัฒนาเกี่ยวกับการเป็นผู้ริเริ่มและผู้ตามที่ดี หากเด็กวัยนี้พบปัญหา ความคับข้องใจจะพยายามหาวิธีแก้ปัญหาและระบายความคับข้องใจด้วยวิธีการเล่น มี 2 ลักษณะ คือ เด็กต้องการเวลาที่จะเล่นคนเดียว และคิดฝันกลางวัน เพื่อระบายความคับข้องใจออกไป และเด็กต้องการเพื่อนเล่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กพบสภาพความเป็นจริงของสังคม และการเปิดโอกาสให้เด็กได้แก้ปัญหาต่างๆ

2.2.3.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ Havighurst (Havighurst's Theory of Development)

พรณี ชูชัยเจนจิต (2537 : 77-78) กล่าวว่า Havighurst ได้รับอิทธิพลแนวความคิดมาจาก Erikson เกี่ยวกับลักษณะของพัฒนาการแต่ละช่วงวัยของบุคคล โดยเขาได้อธิบายว่า ในแต่ละช่วงวัยของชีวิตนั้นเป็นงานประจำวัย ซึ่งเป็นงานที่เด็กแต่ละคนควรจะได้ทำในช่วงนั้น ๆ ถ้าบุคคลใดไม่ประสบผลสำเร็จในงานนั้น จะมีผลต่อการปรับตัว Havighurst ได้แบ่งงานที่แสดงให้เด็กถึงพัฒนาการทางสังคมในวัยทารก และวัยเด็กตอนต้น ออกเป็น 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 เด็กสามารถมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความจริงทางสังคมและทางกายภาพ ซึ่งหมายถึง การที่เด็กมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เช่น พ่อ แม่ โรงเรียน ครู และสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องด้วย

ประการที่ 2 เด็กสามารถที่จะเรียนรู้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับพี่ น้อง และบุคคลอื่น ๆ รวมทั้งชอบเลียนแบบบุคคลอื่น

ประการที่ 3 เด็กสามารถที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ถูกกับสิ่งที่ผิด และเริ่มมีพัฒนาการทางจริยธรรม

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ Havighurst จะเห็นได้ว่าลักษณะของพัฒนาการทางสังคมของบุคคลแต่ละช่วงวัยมีความสำคัญ โดยเป็นงานที่เด็กแต่ละคนควรจะได้ทำในช่วงนั้น ๆ ซึ่งถ้าประสบผลสำเร็จจะมีผลต่อการปรับตัวในแต่ละช่วงวัยของชีวิต จึงควรส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น

2.2.3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

Bandura (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. 2553 : 58-59) กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์นั้น เกิดจากพฤติกรรมของบุคคลมีการปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลนั้นกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งทฤษฎีนี้ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบ (Learning Theory Modeling) โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบ และการเรียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจึงจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ของการเลียนแบบของเด็ก ประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ

(1) กระบวนการดึงดูดความสนใจ (Attentional Process) คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เด็กจะสังเกตตัวแบบ และตัวแบบนั้นดึงดูดให้เด็กสนใจที่จะเลียนแบบ ควรเป็นพฤติกรรมที่ง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน ง่ายต่อการเอาใจใส่ของเด็กที่เกิดการเลียนแบบและเกิดการเรียนรู้

(2) กระบวนการคงไว้ (Retention Process) คือ กระบวนการบันทึกหรือเก็บเป็นความจำการที่เด็กจะต้องมีความแม่นยำในการบันทึกสิ่งที่ได้เห็น หรือได้ยิน เก็บเป็นความจำ ทั้งนี้ เด็กดึงข้อมูลที่ได้จากตัวแบบออกมาใช้กระทำตามโอกาสที่เหมาะสม เด็กที่มีอายุที่มากกว่าจะเรียนรู้จากการสังเกตการกระทำที่ฉลาดของบุคคลอื่น ๆ ได้มากกว่า โดนประมวลไว้ในลักษณะของภาพพจน์ (Immaginative Coding) และลักษณะของภาษา (Verbal Coding) และเมื่อเด็กโตขึ้นจะนำประสบการณ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาเชื่อมโยง ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เก็บสะสมความรู้ไว้ในระดับที่สามารถนำมาใช้ได้เมื่อต้องการ

(3) กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction) คือ การแสดงผลการเรียนรู้โดยการกระทำ คือ การที่ผลสำเร็จในการเรียนรู้จากตัวแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำเด็กจะต้องแสดงพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหวออกมา เป็นการกระทำออกมาในรูปของการใช้กล้ามเนื้อ ความรู้สึกด้วยการกระทำครั้งแรกไม่สมบูรณ์ ดังนั้น เด็กจำเป็นจะต้องลองทำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ได้ลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการ เพื่อนำมาแก้ไขพฤติกรรมที่ยังไม่เข้ารูปร่างรอบ สิ่งนี้จะทำให้เกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

(4) กระบวนการจูงใจ (Motivation Process) คือ กระบวนการเสริมแรงให้กับเด็ก เพื่อแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบได้ถูกต้อง โดยเด็กจะเกิดการเรียนรู้จากการเลียนแบบตัวแบบที่มาจากบุคคลที่มีชื่อเสียงมากกว่าบุคคลที่ไม่มีชื่อเสียง บุคคลที่มีเพศเดียวกับเด็กมากกว่าจะเป็นเพศตรงข้าม จากการเลียนแบบตัวแบบที่เป็นรางวัล เช่น เงินทอง ชื่อเสียง สถานภาพทางเศรษฐกิจสูง จากพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกลงโทษ มีแนวโน้มที่จะไม่นำมาเลียนแบบ และจากการที่เด็กได้รับอิทธิพลจากตัวแบบที่มีความคล้ายคลึงกับเด็ก ได้แก่ อายุ หรือสถานภาพทางสังคม

แนวคิดของ Bandura เน้นพฤติกรรมใด ๆ ก็ตามที่สามารถปรับหรือเปลี่ยนได้ตามหลักการเรียนรู้ เป็นการกระตุ้นให้เด็กมีการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม โดยใช้การสังเกตตัวแบบที่เด็กเห็น เด็กที่มีระดับการเรียนรู้แล้วจะมีทางเลือกใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อเก็บสะสมพฤติกรรมที่เป็นไปได้เอาไว้ปฏิบัติต่อไป

2.2.3.4 ทฤษฎีพัฒนาการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลของ Sullivan (Sullivan's A Social Interpersonal Theory of Development)

Sullivan (ธนาภรณ์ ธนิตยธีรพันธ์. 2547 : 11-12) ได้กำหนดขั้นพัฒนาการจากพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และประสบการณ์ส่วนตัวระหว่างบุคคล และการเรียนรู้ที่เกิดจากการที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจะนำไปสู่ความมั่นคง และปลอดภัย Sullivan แบ่งขั้นพัฒนาการออกเป็น 6 ขั้น คือ วัยทารก วัยเด็ก วัยเข้าโรงเรียน วัยก่อนวัยรุ่น วัยรุ่นตอนต้น และวัยรุ่นตอนปลาย ในที่นี้จะกล่าวถึงเพียง 2 ระยะที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ดังนี้

(1) วัยเด็กเล็ก (Childhood) อายุ 2-4 ปี เด็กวัยนี้ที่เด็กพัฒนาทักษะทางการเคลื่อนไหวและทักษะทางภาษา ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างอิสระและกว้างขวางมากขึ้น เด็กจะเรียนรู้วัฒนธรรมที่เขามีส่วนร่วมอยู่ เมื่อเด็กมีวุฒิภาวะพอที่จะใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร เขาก็จะเรียนรู้วิธีการที่จะปฏิบัติกับบุคคลอื่น เพื่อที่จะทำให้ตัวเองรู้สึกมีความมั่นคงปลอดภัย เด็กเริ่มรู้สึกถึงสิ่งที่ทำให้เขารู้สึกวิตกกังวลและสามารถจัดความวิตกกังวลได้

(2) วัยเข้าโรงเรียน (Juvenile Era) อายุ 4-11 ปี ระยะนี้เด็กเริ่มรู้จักตนเองและเห็นสิ่งต่าง ๆ แตกต่างไปจากคนอื่นและมีความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่อื่น ๆ นอกเหนือจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำให้เด็กรู้จักสภาพความเป็นตัวตนของเขาจากความสัมพันธ์ที่เขามีส่วนร่วมอยู่

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางสังคมข้างต้น สรุปได้ว่า พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย เกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์รอบ ๆ ตัว การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งสังคมของเด็กวัน 3-6 ปี จะเริ่มสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง สามารถแสดงความรู้สึกและพฤติกรรมที่เหมาะสมในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ สามารถพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมให้เกิดการเรียนรู้ในการเข้าสังคม มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น รู้จักสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน และปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2.4 ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

เด็กวัยปฐมวัย เป็นวัยที่เริ่มพัฒนาความสามารถในการเข้าสังคม เพราะเด็กวัยนี้สามารถใช้ภาษาในการติดต่อและสื่อความหมายได้ดีขึ้นจึงสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมได้ ซึ่งSeefeldt (1980 : 7-11 อ้างถึงใน ลักคณา เสนิทธิ. 2511 : 13-14) ได้อธิบายถึงลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยไว้ ดังนี้

(1) ลักษณะทางสังคมของเด็กวัย 3 ปี เป็นวัยแห่งการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เด็กจะเห็นว่าตนเองสำคัญที่สุด มีความสุขที่จะเล่นคนเดียว แต่ก็ชอบที่จะนั่งเล่นอยู่ข้าง ๆ ผู้อื่นที่มาเล่นเป็นกลุ่มหรือเล่นรวมกับผู้อื่น ไม่ให้ความร่วมมือและไม่แบ่งปัน วัยนี้ยังไม่มีเพื่อนที่ชอบเป็นพิเศษและจะเล่นกับเด็กที่มาเล่นอยู่ใกล้ ๆ เท่านั้น

(2) ลักษณะทางสังคมของเด็กวัย 4 ปี เด็กวัยนี้เริ่มสนใจผู้อื่นมากขึ้น เด็กจะเริ่มเล่นกับผู้อื่นบ้างในบางสถานการณ์ ชอบเล่นบทบาทสมมติและเลียนแบบในชีวิตครอบครัว ซึ่งพบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปเด็กยังมีลักษณะที่แสดงถึงความก้าวร้าวทางกาย เออะอะ ไม่ระมัดระวัง เกร และยังมีลักษณะที่แสดงถึงการเป็นนาย ขณะเดียวกันจะเริ่มเป็นผู้ช่วยที่ดี มีที่ทำแสดงความสัมพันธ์ เริ่มรู้จักการแลกเปลี่ยนและการรอยยิ้ม เริ่มมีการแบ่งปัน

(3) ลักษณะทางสังคมของเด็กวัย 5 ปี เด็กวัยนี้มีความเป็นมิตรมากขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้อื่น เริ่มเข้ากลุ่มใหญ่ขึ้นจาก 2 คนเป็น 5 คน เริ่มมีเพื่อนที่ถูกใจเป็นพิเศษ ชอบเล่นละครสมมติ เล่นเลียนแบบ เล่นละครใบ้ การทะเลาะกับเพื่อนลดน้อยลง เพราะเริ่มเข้าใจและยอมรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของผู้อื่น เป็นระยะที่เริ่มจะมีความเห็นคล้อยตามผู้อื่นและเริ่มมีความรู้สึกไม่พอใจ ถ้าเพื่อนในกลุ่มไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่ม

(4) ลักษณะทางสังคมของเด็กวัย 6 ปี เด็กวัยนี้เริ่มมีการประสานสัมพันธ์กับผู้อื่น เริ่มเล่นเป็นกลุ่มและมักจะเป็นเพื่อนเพศเดียวกัน เริ่มรู้สึกกังวลเกี่ยวกับสังคมภายในกลุ่มของตนเอง มีเพื่อนรักเป็นพิเศษเพียงคนเดียว ในการเล่นยังชอบแสดงเป็นคนโดดเด่น เล่นรุนแรง พยายามที่จะเป็นที่หนึ่ง ในการเล่นต้องการเป็นผู้นำ และถ้าหากการเล่นนั้นมีกฎเกณฑ์ที่ยากเกินกว่าความสามารถของตนเอง ก็จะพยายามปรับกฎเกณฑ์นั้นให้มาเป็นประโยชน์กับตน

Gesell and Iig (1946 : 354-355 อ้างถึงใน วีระพงษ์ บุญประจักษ์. 2545 : 28) กล่าวถึงพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเด็กที่อายุ 3-6 ปี ดังนี้

อายุ 4 ปี เด็กจะร่วมมือกันเล่นกับเพื่อนสนิท สนทนากับเพื่อน มีการเล่นแบบจินตนาการ แต่ยังมีพฤติกรรมการแกล้งเพื่อน พุดไม่มีสารต ขอบโต้เถียง ทะเลาะวิวาท สนใจเพื่อนวัยเดียวกันมากกว่าสนใจผู้ใหญ่ ดูแลเด็กที่มีอายุน้อยกว่าหรือเด็กขี้อาย มีเพื่อนสนิท เป็นเพศเดียวกันกับตนเอง

อายุ 5 ปี มีการเล่นกับเด็กคนอื่นได้ดี โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีขนาดเล็ก ไม่ยืนกรานที่จะเล่นวิธีที่ตนชอบ และไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับพฤติกรรมคนอื่น ชอบเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกัน ในการเล่นกันเองที่ไม่มีคนดูแลเด็กบางคนจะมีพฤติกรรมเกเรมาก ทำตัวเป็นหัวหน้า และร้องไห้ง่ายมาก แต่ก็พร้อมที่จะหยุดร้องโดยง่าย เล่นกับเด็กนอกบ้านมากขึ้นและมีความสัมพันธ์ดีกว่าภายในบ้าน

อายุ 6 ปี เด็กสนใจที่จะคบเพื่อน และใช้คำว่า “เพื่อนที่โรงเรียน” หรือ “เพื่อนเล่น” อยู่กับเพื่อนได้นาน แต่ในการเล่นถ้าไม่มีคนดูแลจะเล่นได้ไม่นาน เพราะมักจะทะเลาะกัน ตีกัน ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมกัน มีการเล่าเรื่องไม่มีสาระนัก มักจะทำตัวเป็นคนเด่นและมีหัวหน้าในหมู่เพื่อน บางคนจะไม่ยอมให้เด็กคนอื่นที่สามมาเล่นด้วย โดยมักจะถามว่า “เธอจะเล่นกับคนนั้น หรือคนนี้ ฉันจะเล่นกับเธอ”

จากการศึกษาลักษณะพัฒนาการทางสังคม เด็กอายุ 2-6 ปีของกุลา ตันติผลาชีวะ (2542 : 129) ได้สรุปพัฒนาการทางสังคมของเด็กอายุ 2-6 ปี ไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ลักษณะพัฒนาการทางสังคมของเด็ก อายุ 2-6 ปี

2-3 ปี	3-4 ปี	5-6 ปี
<ul style="list-style-type: none"> - ตอบสนองบุคคลอื่น - สนุกกับการเล่นกับคนอื่น - สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่น แต่เป็นเวลาสั้นมาก - ต้องหลอกล่อให้แบ่งปันของ - ไม่ทนต่อการเลื่อนเวลาที่ตนต้องการ - เล่นสมมติเป็น - เลียนแบบการกระทำของผู้อื่น - เริ่มที่จะเล่นกับเพื่อนบ้าง - หวงของ 	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มตระหนักในตนเอง - เริ่มที่จะรู้หลักการของผู้อื่น - เริ่มตระหนักถึงความแตกต่างของเชื้อชาติ จริยธรรม และเพศ - เข้าใจ และปฏิบัติตามกฎ - มีความรู้สึกต่อบ้าน และครอบครัว - แสดงการพึ่งตนเอง - เล่นร่วมกันกับเพื่อน - รู้จักการมีเพื่อนเล่น 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงถึงหลักการของบทบาท - มีเพื่อนที่ดีที่สุด แต่เป็นช่วงสั้นๆ - ทะเลาะกัน แต่โกรธสั้น - เริ่มให้และรับ - ต้องการเป็นที่หนึ่ง - เริ่มแสดงความเป็นเจ้าของ - เล่นเกมได้ - ทำงานเป็นกลุ่มได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปได้ว่า ลักษณะทางสังคมของเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ต้องการพึ่งตนเอง และปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มีความสนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัวมากขึ้น และเรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยการแสดงพฤติกรรมช่วยเหลือ แบ่งปัน และการยอมรับผู้อื่น

2.2.5 ความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย

พรรรณี ชูชัยเจนจิต (2536 : 157-158) กล่าวว่า เด็กในช่วงอายุนี้การเรียนรู้ที่จะติดต่อกับคนอื่น ๆ โดยเฉพาะเพื่อนวัยเดียวกัน เด็กเริ่มที่จะเรียนรู้ปรับตัวเข้ากับเพื่อน ลักษณะความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย มีดังนี้

- (1) เด็กเริ่มมีความต้องการจะสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนในวัยเดียวกัน และมีเพื่อนเพียง 1-2 คน และเป็นเพศเดียวกัน
- (2) มีความต้องการที่จะเล่นกับเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กและเป็นกลุ่มย่อย ๆ การเล่นเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างเล่น แม้ว่าจะอยู่กลุ่มเดียวกัน
- (3) มีการทะเลาะกันบ่อย แต่เป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เด็กมักจะลืมง่าย
- (4) เด็กมีความต้องการที่จะแสดงออกและจะสนุกสนานกับการเล่นละคร ซึ่งเด็กอาจแต่งขึ้นเอง หรือเลียนแบบรายการโทรทัศน์
- (5) เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจคล้ายกัน และยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาททางเพศ
- (6) เด็กต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้ใหญ่และกลุ่มเพื่อน ต่างจากวัยทารก ซึ่งเด็กมักจะกลัวคนแปลกหน้า

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย คือ ความต้องการที่เล่นกับเพื่อน และการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของกลุ่ม ต้องการอิสระที่จะเรียนรู้ต่อประสบการณ์รอบ ๆ ต้องการได้รับการกำลังใจ และคำชมจากผู้ใหญ่จากผลงานที่ตนทำ ต้องการความช่วยเหลือ การตอบคำถามที่สงสัย ดังนั้น เพื่อสนองความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย ควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และท้าทายต่อความสามารถของเด็ก เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

2.2.6 แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

การส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมให้กับเด็ก เป็นการพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ให้เกิดขึ้นกับเด็ก อาจทำได้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2524 : 31-36) ดังนี้

- (1) การปรับพฤติกรรมของเด็ก ต้องให้เด็กค่อย ๆ ปรับพฤติกรรมทีละน้อย ด้วยการเสริมแรงเวลาเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือเมื่อเด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
- (2) การพัฒนาพฤติกรรมโดยการให้ตัวแบบที่ดี การให้เด็กได้เห็นตัวอย่างที่ดี จะช่วยให้เด็กเลียนแบบตาม เด็กมักจะชอบเลียนแบบผู้ที่เด็กชื่นชม เช่น พ่อแม่ ครู ญาติ พี่น้อง เพื่อน นักกีฬา นักร้อง ตัวละครในนิทาน และผู้มีชื่อเสียง เป็นต้น
- (3) การให้สัญญาเตือนพฤติกรรมโดยการแสดงออกด้วยวาจาหรือท่าทางว่าเด็กควรทำหรือไม่ ด้วยคำพูด หรือการพยักหน้าเป็นการให้สัญญาเตือนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก่อนที่เด็กจะทำอะไรผิดลงไปแล้ว

จากที่กล่าวมา สรุปว่า การส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยนั้น มีหลายวิธีที่สามารถมีส่วนช่วยในการพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมให้กับเด็กได้ อาทิเช่น การจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมไปถึงการชมเชย ให้รางวัล เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม ซึ่งวิธีเหล่านี้สามารถสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี

2.3 การเล่น

2.3.1 นิยามและความหมาย

การเล่น เป็นกิจกรรมที่เป็นหัวใจและมีความสำคัญอย่างยิ่งในวัยเด็ก ธรรมชาติของเด็กจะชอบเล่น การเล่นนอกจากจะเป็นการสนองความต้องการทางจิตใจ คือ เด็กเกิดความสุขสนุกสนานขณะเล่นแล้ว ขณะที่เล่นเด็กจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วย ดังนั้น หากเราเข้าใจความสำคัญของการเล่น เข้าใจในธรรมชาติและการเรียนรู้ของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์จากสิ่งที่เด็กพอใจไปพร้อม ๆ กับส่งเสริมให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ก็จะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่า และเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กอย่างแท้จริง

การให้ความหมายของ “การเล่น” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายประการ ดังจะขอนำมากล่าวในที่นี้ ดังนี้

เลขา ปิยะอัจฉริยะ (2523 : 43) ให้ความหมายของการเล่น คือ วิธีการอย่างหนึ่งที่เด็กจะช่วยเหลือตนเองให้มีความสามารถในการปรับตัวเปลี่ยนแปลงความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และสร้างประสบการณ์ให้ตนเอง เพื่อการเรียนรู้และรับรู้สิ่งแวดล้อมโดยที่ไม่มีใครสอน

Almy (อ้างถึงใน นิตยา ประพฤติกิจ. 2536 : 84) กล่าวว่า “การเล่นแบบธรรมชาติของเด็กมิใช่เพียงแต่แสดงถึงความต้องการทางด้านอารมณ์ของเด็กเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความสามารถทางด้านสติปัญญาของเด็กอีกด้วย”

Susan Isaacs (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2531 : 119) ได้ทำการสังเกตและวิเคราะห์การเล่นของเด็ก พบว่า การเล่นเป็นกระบวนการพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา Susan Isaacs ได้แบ่งการเล่นออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

- (1) การเล่นนำไปสู่การค้นพบเหตุผลและความคิด
- (2) การเล่นเป็นการเชื่อมโยงระหว่างเด็กกับสังคม
- (3) การเล่นเป็นการทำให้เด็กไปสู่ความสมดุลในสังคม

ฮาร์ทเลย์ แฟรงค์ และโกลเดนสัน (อ้างถึงใน เยาวพา เตชะคุปต์. 2533 : 11) ได้สังเกตการเล่นของเด็กเป็นจำนวนมาก และได้แบ่งการเล่นออกเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่

- (1) การเล่นเป็นการลอกเลียนแบบผู้ใหญ่
- (2) การเล่นเป็นการแสดงสภาพชีวิตจริง
- (3) การเล่นเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงผลของการปฏิสัมพันธ์ และประสบการณ์ของเด็กในสังคม

(4) การเล่นเป็นการแสดงออกตามความต้องการของเด็ก

(5) การเล่นเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดของเด็กที่สังคมไม่ยอมรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (6) การเล่นเป็นการแสดงบทบาทสมมติ
- (7) การเล่นเป็นกระแຈงเงาสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญเติบโตของเด็ก
- (8) การเล่นเป็นการแก้ปัญหาและลองใช้วิธีแก้ปัญหาเหล่านั้น

สมใจ แจ่มจิววรรณ (อ้างถึงใน บัญชา ทองเครือ. 2549 : 8) กล่าวว่า การเล่น เป็นกิจกรรมที่เด็ก ๆ ทำเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และการเล่นยังถือได้ว่าเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับตัวเอง เพื่อที่จะเรียนรู้และรับรู้สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว เพื่อจะไปสู่การพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์-สังคม สติปัญญา และด้านจริยธรรมในตัวเด็ก

สรุปได้ว่า การเล่น หมายถึง กิจกรรมตามธรรมชาติของเด็ก โดยการเล่นนอกจากจะช่วยตอบสนองความต้องการทางจิตใจ คือ เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินแล้ว ขณะที่เล่นเด็กยังได้เรียนรู้ และเป็นการส่งเสริมพัฒนาการต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านของเด็ก ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งการเล่นจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีผ่านประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรม ดังนั้น ควรให้เด็กได้มีโอกาสเล่นและลงมือปฏิบัติอย่างอิสระ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ และสอดคล้องกับธรรมชาติ วุฒิภาวะ และความต้องการของเด็กอีกด้วย

2.3.2 ลักษณะของการเล่น

การเล่นมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ของเด็กมาก ธรรมชาติของเด็กมักจะชอบเล่น ไม่ว่าจะอยู่คนเดียวหรืออยู่เป็นกลุ่มก็ตาม การเล่นจึงมีส่วนช่วยในพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการเล่นของเด็กมีความหลากหลาย และมีกรแบ่งแยกถึงลักษณะและความหมายของเล่นออกให้ชัดเจน เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย Evelyn Omwake (อ้างถึงใน วัลชัวร์ย์ นาคสนิท. 2557 : 6) ได้แบ่งการเล่นของเด็กเป็น 2 ลักษณะ คือ การเล่นตามธรรมชาติ และการเล่นอย่างมีโครงสร้าง

(1) การเล่นตามธรรมชาติ เป็นลักษณะการเล่นที่ไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ แรงบันดาลใจ และความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเล่นมาจากความสนใจ และประสบการณ์ของเด็กเอง มักจะไม่มีการใช้ภาษาสื่อสารกันระหว่างผู้เล่น เด็กจะเล่นตามใจชอบ และเมื่อเบื่อก็จะหยุดเล่นทันที นอกจากนี้การเล่นตามธรรมชาติอาจออกมาในรูปแบบที่เด็กสมมติให้ของที่อยู่ในมือเป็นอะไรก็ได้ตามที่เด็กต้องการ

(2) การเล่นอย่างมีโครงสร้าง เป็นการจัดประสบการณ์การเล่นขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการในการศึกษาของเด็ก ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการวางแผน นำเสนอ และจะต้องคำนึงถึงความสามารถตามพัฒนาการ ความสนใจ และประสบการณ์ของเด็กเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังจะต้องให้ความสนใจในความแตกต่างของพัฒนาการที่เกิดขึ้นของเด็กแต่ละคนด้วย

ลักษณะการเล่นของเด็กนั้น นอกจากจะมีการแบ่งออกเป็นการเล่นตามธรรมชาติ และการเล่นอย่างมีโครงสร้างแล้ว การเล่นของเด็กปฐมวัยจะมีลักษณะเฉพาะ โดยมีลักษณะเด่น ตามที่ วาโร เฟิงส์วีสต์ (2544 : 113) ได้แจกแจงไว้ ดังนี้

(1) การเล่นของเด็กเป็นไปตามแบบแผนของพัฒนาการ กล่าวคือ ในระยะแรก ๆ การเล่นของเด็กจะเกี่ยวข้องกับการเล่นเคลื่อนไหวประสาทสัมผัส ต่อมาเมื่อสติปัญญามีการพัฒนาขึ้น การเล่นจะสลับซับซ้อนขึ้น

- (2) การเล่นของเด็กจะลดปริมาณลงเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น
- (3) การเล่นของเด็กมักจะไม่มีการวางแผน ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของเด็ก
- (4) การเล่นที่ต้องใช้กำลังกายจะลดลงเมื่อเด็กเติบโตขึ้น
- (5) เวลาที่ใช้เล่นของเด็กจะลดลงเมื่อเด็กมีอายุเพิ่มขึ้น

2.3.3 ประเภทของการเล่น

2.3.3.1 Colombus (อ้างถึงใน เยาวพา เตชะคุปต์. 2533 : 19-20) ได้แบ่งการเล่น ออกเป็น 2 ประเภท คือ การเล่นอย่างอิสระ (Free Play) และการเล่นสมมติ (Dramatic Play)

(1) การเล่นอย่างอิสระ เป็นการเล่นที่让孩子ได้มีโอกาสทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เด็กมีโอกาสเลือกเล่นตามลำพัง หรือเล่นเป็นกลุ่ม โดยครูควรจัดอุปกรณ์และกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กเลือกเล่นตามความสนใจ

(2) การเล่นสมมติ เด็กจะเล่นสมมติเป็นบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เขารู้จัก เช่น พ่อ แม่ ครู ฯลฯ ซึ่งจะเป็นการสร้างประสบการณ์ให้เด็กเข้าใจบทบาทต่าง ๆ ในสังคม การเล่นในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นเองได้ทุกหนทุกแห่งเมื่อเด็กอยากเล่น เมื่อเด็กเล่นสมมติเด็กจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- (2.1) โครงสร้างของสังคม
- (2.2) ได้มีโอกาสระบายอารมณ์
- (2.3) ปรับตัวให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม
- (2.4) เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและใช้จินตนาการ

Phoenex กล่าวว่า การเล่นสมมติของเด็ก เด็กจะเสาะแสวงหาความหมายของชีวิต เมื่อเด็กเล่นสมมติเป็นบุคคลนั้น บุคคลนี้ เด็กจะสามารถเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น

2.3.3.2 Hammon (อ้างถึงใน เยาวพา เตชะคุปต์. 2533 : 20-24) ได้แบ่งการเล่น ออกเป็น 2 ประเภท คือ การเล่นกลางแจ้ง (Outdoor Play) และ การเล่นในร่ม (Indoor Play)

(1) การเล่นกลางแจ้ง (Outdoor Play) คือ การเล่นที่เด็กสามารถแสดงออกได้อย่างอิสระเสรี การเล่นบางอย่างต้องใช้อุปกรณ์ หรือบางอย่างเล่นเฉย ๆ แต่มีกฎเกณฑ์ง่าย ๆ

Sheer กล่าวว่า การเล่นกลางแจ้งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย คือ เสริมความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและการเคลื่อนไหว ซึ่งพัฒนาการดังกล่าวมีความสำคัญมากต่อเด็ก ในวัยนี้ การเล่นนอกห้องจะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ ในขณะที่เล่นเด็กจะเรียนรู้ที่จะแบ่งปันอุปกรณ์การเล่นกับเพื่อน

ตัวอย่างการเล่นกลางแจ้ง ได้แก่

(1.1) เครื่องเล่นสนามประเภทห้อยโหนต่าง ๆ (Jungle Gym) ควรใช้วัสดุที่คงทน และมีความแข็งแรง ไม่เป็นสนิมได้

(1.2) กระจะทราย (Sandbox) กระจะทรายควรมีขนาดใหญ่พอที่เด็กจะเข้าไปวิ่งเล่นได้ กระจะทรายควรตั้งเอาไว้ในที่ที่โดนแดดเพียงครึ่งวัน และควรจัดหาวัสดุที่จะใช้เล่นกับทราย ไม่แตกหักง่าย และไม่เปื้อนง่าย

(1.3) ซิงช้า (Swing) ซิงช้าเป็นสิ่งที่ครูกลัวกันมากกว่าเด็กจะกระโดดลงมา แต่เด็กก็มักจะชอบเล่นกันมาก และถ้าเล่นอย่างปลอดภัยก็จะเป็นอุปกรณ์ที่ดี ควรจัดซิงช้าไว้ไม่ให้ชนกับอุปกรณ์อย่างอื่น

(1.4) ไม้ลื่น (Slide) ขนาดของไม้ลื่นควรมีความสัมพันธ์กับอายุของเด็กและควรวางไว้ในที่ที่เหมาะสม ให้ห่างจากอุปกรณ์อื่นพอสมควร

(1.5) เวทีขนาดเล็ก (Platform) เวทีควรมีรั้วรอบ เป็นที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กจะได้แสดงละคร

(1.6) ม้าหมุน เด็กจะชอบเล่นม้าหมุนมาก แต่ผู้ใหญ่ควรดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อความปลอดภัย เพราะบางทีเด็กอาจจะตกลงมา เนื่องจากกล้ามเนื้อของเด็กยังไม่แข็งแรง

(2) การเล่นในร่ม (Indoor Play) การเล่นที่ไม่ต้องใช้บริเวณมาก สามารถเล่นได้ทั้งในห้องเรียน ระเบียง และต้นไม้ใหญ่

ตัวอย่างการเล่นในร่ม ได้แก่

(2.1) การเล่นบล็อก (Blocks) เป็นอุปกรณ์ที่เด็กพอใจ และชอบเล่นมาก สามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นด้วยกันหลายคน ช่วยให้เด็กได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้เข้าใจถึงสิ่งแวดล้อมและรูปร่าง โครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และช่วยให้เด็กได้รู้จักตัวของตัวเองด้วย

(2.2) การเล่นภาพตัดต่อ (Puzzle) ภาพตัดต่อที่จัดไว้ควรมีทั้งไม้ และพลาสติก และควรมีเพียง 2-3 ชิ้น ซึ่งเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้นจำนวนชิ้นจะเพิ่มขึ้น ภาพตัดต่อควรมีมิติที่เหมือนกันเพื่อให้สามารถจดจำได้ ในกรณีที่เด็กเล่นรวมกันหลาย ๆ คน คุณค่าของการเล่นภาพตัดต่อ คือ เด็กได้ฝึกความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ฝึกการใช้กล้ามเนื้อ ฝึกทักษะการรู้จักรูปร่าง สี และฝึกการจดจำ

(2.3) การเล่นวาดรูประบายสี เป็นการแสดงออกว่าเด็กกำลังคิดอะไรอยู่ เด็กจะวาดสิ่งต่าง ๆ เท่าที่จำได้โดยไม่ได้คำนึงถึงสัดส่วนอันแท้จริง สิ่งไหนที่เด็กสนใจก็จะวาดลงไป

(2.4) การเล่นสมมติ

(2.5) เกมและของเล่นอื่น ๆ

2.3.4 ประโยชน์ของการเล่น

นิตยา ประพฤติกิจ (2536 : 91-95) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเล่นที่มีต่อเด็กโดยสรุป คือ

(1) การเล่นช่วยพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ ได้แก่ ลำตัว แขน และขา ดังนั้นการจัดเครื่องเล่นที่เหมาะสมจะช่วยให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ได้เต็มที่ เครื่องเล่นเหล่านี้ เช่น เครื่องเล่นห้อยโหน และปีนป่าย กระดานลื่น หมาหมุน ฯลฯ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้เด็กได้ใช้จินตนาการและอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย

(2) การเล่นเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้เด็กได้เริ่มเรียนรู้การแก้ปัญหา เด็กอาจเลือกของเล่นที่เป็นตัวแทนสิ่งที่เขากลัวหรือเกลียด การเล่นเป็นการแสดงออกถึงความต้องการของตัวเอง

(3) การเล่นช่วยให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นคนคิดอย่างนิรนัย หรือคิดอย่างกว้างไกลในภายหลัง

(4) การเล่นช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับผู้อื่น รู้จักใช้เครื่องเล่นและเล่นกับเพื่อน รู้จักผลัดเปลี่ยนกันเล่น รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตาม และขณะที่เด็กเล่นกับเพื่อนได้พูดคุยสนทนากัน เป็นการกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างกว้างขวาง

(5) การเล่นช่วยสร้างให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตัวเอง ในตัวผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม เมื่อเด็กเล่นหรือทำอะไรได้สำเร็จ เด็กจะรู้สึกว่าคุณค่า รู้สึกพึงพอใจและมั่นใจในตัวเอง ซึ่งการเล่นตามธรรมชาติ หรือการเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ง่าย ๆ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และสร้างความมั่นใจ

(6) การเล่นช่วยสร้างให้เด็กมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดี เนื่องจากการเล่นจัดเป็นการช่วยระบายความรู้สึกของเด็กทางหนึ่ง เนื่องจากเด็กในวัยนี้การปรับอารมณ์และจิตใจยังไม่มั่นคง ควรจะได้รับการฝึกฝนเพื่อให้เด็กได้ปรับอารมณ์ และความรู้สึกของตัวเองได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(7) การเล่นเป็นวิธีที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านสติปัญญา เด็กควรจะได้เล่นตามระดับพัฒนาการที่เหมาะสมของตน จึงจะทำให้เด็กได้พัฒนาถึงขีดสุด เด็กควรได้เล่นของเล่นเสริมสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัยของตน สิ่งเหล่านี้จะให้เด็กสนใจกับของเล่นที่ได้เล่น ช่วยให้เด็กได้ใช้ความคิด และการตัดสินใจ

สุชา จันทน์เอม (2538 : 81-82) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้จากการเล่น ที่สามารถแบ่งเป็นพัฒนาการในด้านต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

(1) พัฒนาการด้านร่างกาย การเล่นของเด็กเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของเด็กเจริญเติบโต เนื่องจากการเล่นทำให้เด็กได้เคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกาย โดยเฉพาะกล้ามเนื้อใหญ่ ได้แก่ ลำตัว แขน และขา ซึ่งจะเป็นการเล่นเครื่องเล่นสนาม การจัดเครื่องเล่นที่เหมาะสมจะช่วยให้เด็ก ๆ ได้พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างเต็มที่ และการพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็ก เช่น การตัดกระดาษ ประดิษฐ์ประดอย วาดรูประบายสี เป็นต้น

(2) พัฒนาการด้านสังคม การเล่นช่วยให้เด็กรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม การเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกัน จะทำให้เด็กมีนิสัยเอื้อเฟื้อแบ่งปัน รู้จักเสียสละ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ฝึกการรอคอย เป็นต้น นับเป็นการช่วยส่งเสริมบุคลิกลักษณะของเด็กที่ดียิ่งขึ้น ปรับตัวเข้ากับสังคม ทำให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

(3) พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ การเล่นจัดเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่ง เพราะเด็กจะได้ระบายอารมณ์และความต้องการต่าง ๆ อันเป็นการผ่อนคลาย ไม่ให้เกิดความตึงเครียด เมื่อเด็กมีความต้องการ เช่น เด็กต้องการได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่ไม่ได้รับ เด็กก็จะสมมติว่าได้รับโดยการเล่น เป็นการชดเชยสิ่งที่เด็กขาดไป ดังนั้น การเล่นจึงเป็นสิ่งบรรเทาความตึงเครียดในชีวิตประจำวันของเด็ก ทำให้เด็กปรับอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองได้

(4) พัฒนาการด้านสติปัญญาการเล่นเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิตให้แก่เด็ก เช่น การเล่นตุ๊กตาจะได้เรียนรู้ถึงสัดส่วนรูปร่างลักษณะต่าง ๆ ความเหมือนหรือต่างของสิ่งที่อยู่รอบตัว การเล่นช่วยสะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้สิ่งรอบตัวของเด็ก และช่วยให้รู้จักปรับความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้ตรงกับความเป็นจริง

2.3.5 พฤติกรรมการเล่น

Sutton Smith (อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วีสต์. 2544 : 113-114) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเล่นของเด็กโดยแบ่งออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

(1) การเล่นเลียนแบบ (Imitation) การเล่นเลียนแบบเป็นการสะท้อนให้ผู้อื่นเห็นและทราบถึงการรับรู้สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของเด็ก การเล่นเลียนแบบช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยผ่านทางประสาทสัมผัส แต่เด็กอาจจะยังไม่เข้าใจหรือรู้ความหมายได้ในทันทีที่รับรู้ ในการเล่นเลียนแบบเด็กจะเลียนแบบสิ่งที่คุ้นเคยหรือเห็นความสำคัญมาก่อน สถานการณ์ หรือสิ่งที่เด็กนำมาเล่นแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน

(2) การเล่นสำรวจ (Exploration) การสำรวจเป็นคุณสมบัติประจำวัยของเด็กอายุ 3-6 ปี ซึ่งเด็กวัยนี้จะมีคความสงสัย สนใจ และกระตือรือร้นใคร่รู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ในการเล่นสำรวจนี้เด็กจะใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ มากกว่าการสัมผัสจับต้อง หรือดูเฉย ๆ เด็กอาจจะจับ หรือกลิ้งไปมา เขย่า หรือถอดออกมาดู ฟังว่ามีเสียงมาจากส่วนไหนของของเล่น ฯลฯ การเล่นสำรวจนี้จะเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่การค้นพบและการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ

(3) การเล่นทดสอบ (Testing) เด็กจะอาศัยความรู้ที่ได้จากการสำรวจและความรู้จากประสบการณ์มาเล่น เพื่อทดสอบว่าคุณสมบัติของของเล่นและวิธีการเล่นเป็นไปตามที่เขาคิดไว้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม จะทำให้เด็กรู้จักการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความสนใจ และพยายามทำให้สำเร็จ อีกทั้งยังส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดอย่างมีเหตุผล

(4) การเล่นสร้าง (Construction) เป็นการเล่นที่ผู้เล่นสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะต่าง ๆ เช่น เด็กอาจจะหักเอากิ่งไม้แล้วตบแต่งเป็นปืน ใช้เล่นยิงปืนโดยการสร้างสถานการณ์ การนำก้อนกลวยมาขี้เป็นม้า สร้างเรื่อง และบทบาทของผู้เล่น เป็นต้น การเล่นสร้างเริ่มต้นจากการที่เด็กสามารถแยกสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ออกจากกันได้ และโดยไม่รู้ตัวเด็กจะเริ่มใช้อารมณ์และความคิดเห็นของตนแสดงออกมาเป็นการกระทำ ที่ตัวเด็กเองสามารถควบคุมได้

พฤติกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นจะมีความต่อเนื่องของการใช้ทักษะทางกาย และการใช้ความคิด ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการของเด็กแต่ละคน พฤติกรรมการเล่นของเด็กจึงเป็นเครื่องชี้วัดภาวะทางร่างกาย สมอ่ง บุคลิกภาพ และสังคมของเด็กด้วย

2.3.6 ลำดับขั้นพัฒนาการเล่น

การเล่นเป็นกิจกรรมหลักของเด็กวัยเจริญเติบโต และเป็นกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของเด็ก ประสบการณ์ที่ได้จากการเล่นจะเป็นพื้นฐานการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมในอนาคต การให้เด็กได้มีโอกาสเล่นตามความสนใจของตนเอง และช่วยส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมตามวัยของเด็ก นอกเหนือจากความสนุกสนานแล้ว การเล่นยังมีประโยชน์ต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กโดยตรง การเล่นที่ดีมีผลต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก ตามที่ รุ่งนภา สุขมล (2548 : 5-10) ได้แจกแจงไว้ ดังต่อไปนี้

2.3.6.1 พัฒนาการทางด้านร่างกาย การเล่นทุกชนิดมีส่วนเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็ก เพราะเด็กใช้ร่างกายตนเองเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเล่น พัฒนาการทางด้านร่างกายที่เห็นได้ชัดเจน คือ การรู้จักและเรียนรู้ที่จะใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

(1) กล้ามเนื้อมัดใหญ่ : เมื่อเด็กได้วิ่งเล่น ปีนป่าย กระโดดโลดเต้นตามธรรมชาติ กล้ามเนื้อมัดใหญ่จะพัฒนาขึ้นทำให้เด็กมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง

(2) กล้ามเนื้อมัดเล็ก : กล้ามเนื้อมัดเล็กพัฒนาขึ้นจากการที่เด็กใช้มือหยิบ จับ บีบ ขยำของเล่นหรือสิ่งต่าง ๆ การเล่นเกมที่ใช้มือเป็นหลัก เช่น การร้อยลูกปัด วาดภาพ ระบายสี ปั่นแป้งหรือดินเหนียว ผูกเชือก จะช่วยเสริมพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดเล็กให้แข็งแรง และเป็นการฝึกทักษะการใช้มือให้ทำงานประสานกับสายตา ซึ่งเป็นพื้นฐานการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของเด็กอีกด้วย

2.3.6.2 พัฒนาการทางด้านความรู้ความเข้าใจ ในด้านนี้ Piaget (1962 : 8) ได้วิเคราะห์และแบ่งแยกพัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจของเด็กออกเป็นลำดับขั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีในแง่พัฒนาการทางสติปัญญา ดังนี้

(1) ขั้นการเล่นที่ใช้ประสาทสัมผัส การเล่นในขั้นนี้เด็กจะมีพฤติกรรมในลักษณะของการเล่นสำรวจ จับต้องวัตถุ นับว่าเป็นการฝึกเล่น และพัฒนาการการเล่นควบคู่กันไปกับพัฒนาการทางสติปัญญาขั้นการแก้ปัญหาด้วยการกระทำ ประกอบกับกล้ามเนื้อ แขน ขา และอวัยวะส่วนต่าง ๆ ต้องการถูกฝึกฝน ถูกใช้ เด็กจึงมุ่งไปที่การใช้สมรรถภาพและร่างกายเข้าร่วมเล่นด้วย ลักษณะการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล่นจึงเป็นการกระทำกิจกรรมที่เคลื่อนไหว มีอิริยาบถ มีการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้มาก และมีการย้าย ทวนการกระทำหรือการเล่นนั้นบ่อย ๆ โดยไม่เบื่อหน่าย ซึ่งการเล่นในขั้นนี้จะยุติลงเมื่อเด็กอายุได้ ประมาณ 2 ขวบ

(2) ขั้นการเล่นที่ใช้สัญลักษณ์ การเล่นในขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กอายุ 2 ขวบขึ้นไป และสามารถพัฒนาได้เต็มที่ เด็กจะมีความสามารถในการตอบสนองความกระตือรือร้นใคร่รู้ใคร่เรียน เริ่มรู้จักใช้ความคิด มโนภาพ และจินตนาการเข้ามาเกี่ยวข้องในกิจกรรมการเล่น เมื่อเด็กอายุ 3-4 ปี การเล่นนี้เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเด็กสามารถจำ และสมมติสิ่งของเครื่องเล่นต่าง ๆ ที่ไม่มีอยู่ในที่นั้นได้ เช่น สมมติให้ผ้าที่พับไว้เป็นทารก สมมติว่ามีขนมมาป้อนตุ๊กตา เป็นต้น และลักษณะการเล่นที่เป็นส่วน หนึ่งของการเล่นที่ใช้สัญลักษณ์ที่นับว่าเป็นการพัฒนาขั้นสูงสุด คือ การแสดงละครสมมติ เป็นการ แสดงออกอย่างอิสระถึงการรับรู้ทางสังคมของเด็กโดยการแสดงบทบาทของผู้อื่น และแสดงความรู้สึก ต่อสังคมของเด็ก

(3) ขั้นการเล่นที่สื่อความคิดความเข้าใจ เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้นย่อมมีพัฒนาการ ด้านความคิดรวบยอดที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น เด็กจะสามารถจัดหมวดหมู่หรือประเภทของสิ่งต่าง ๆ ได้ ตลอดจนมีพัฒนาการทางด้านภาษามากพอที่จะสื่อความกับบุคคลอื่นได้เข้าใจ การเล่นส่วนใหญ่ใน ระยะนี้จึงเป็นไปในรูปแบบของการเล่นที่มีกฎเกณฑ์และขั้นตอนเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การเล่นพ่อแม่ ลูก จะมีการเขียนบทเป็นเรื่อง ๆ มีลำดับขั้นของบท และการเล่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการที่เด็กได้มี การรวบรวมความคิด เพื่อให้สามารถสื่อความให้พ่อแม่และคนอื่น ๆ เข้าใจตรงกับที่ตนต้องการ

การเสริมพัฒนาการทางด้านสมองและสติปัญญาผ่านการเล่นของเด็ก กระทำได้โดยการ เลือกรูปแบบการเล่นให้เหมาะสมกับเพศ วัย และความสนใจของเด็ก หากพ่อแม่ตอบสนองการเล่นของ เด็กอย่างถูกต้อง และเปิดโอกาสให้เด็กเล่นเพียงพอแล้ว จะส่งผลต่อพัฒนาการทักษะตามความถนัด ของเด็ก อีกทั้งช่วยเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.6.3 พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ การเล่นเป็นกิจกรรมที่สร้างความเพลิดเพลินใจ และผ่อนคลายอารมณ์ให้แก่เด็ก ในขณะที่เด็กเล่นสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่นั้น เด็กจะให้ความสนใจกับสิ่งที่ กำลังเล่นอยู่อย่างจริงจัง จึงเป็นโอกาสที่พ่อแม่จะได้สังเกตพฤติกรรมและอารมณ์ของลูกได้ระดับหนึ่ง

(1) การเล่นที่ต้องใช้แรงและการเคลื่อนไหวของร่างกาย เช่น ปั่นจักรยาน วิ่งไล่จับ โยน รับลูกบอล เป็นต้น ช่วยให้เด็กได้ปลดปล่อยความรู้สึกและพลังงานส่วนเกินออกไป พร้อมกับได้รับความ สนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยให้เด็กได้ปลดปล่อยอารมณ์ตามธรรมชาติที่ให้ผลดีกับเด็กมากที่สุด

(2) การเล่นช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้ากับผู้อื่น เด็กจะต้องพยายามเลิกยึดตัวเอง เป็นศูนย์กลางหรือเอาแต่ใจตัวเอง และหันมาเรียนรู้ที่จะเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของ กลุ่ม ผลจากการปรับตัวจะทำให้เด็กผู้จัดบังคับจิตใจของตนเอง และกำหนดแบบแผนพฤติกรรมในแต่ ละสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

(3) การเล่นบทบาทสมมติช่วยลดความตึงเครียดทางอารมณ์ให้เด็กได้ เป็นการช่วยระบาย อารมณ์ที่ค้างค้ำอยู่ภายในใจ พร้อมไปกับฝึกให้เด็กเรียนรู้อารมณ์ของตนเอง และปลดปล่อยความวิตก กังวล ไม่พอใจ ความโกรธที่เป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างหรือสภาพแวดล้อม การเล่นจึงถือ เป็นการบำบัดจิตใจได้ทางหนึ่ง

2.3.6.4 พัฒนาการทางสังคม ลักษณะการเล่นของเด็กที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางสังคม สามารถแบ่งได้เป็นลำดับขั้น เริ่มตั้งแต่เล่นคนเดียว เล่นใกล้ ๆ คนอื่น สนใจการเล่นของผู้อื่น โดยตนเอง เป็นส่วนประกอบของการเล่นนั้น และร่วมเล่นกับผู้อื่นอย่างมีบทบาทเต็มที่

ระยะแรกของพัฒนาการทางสังคม เด็กจะถือเอาตัวเองเป็นจุดเด่น เป็นศูนย์กลางของความสำคัญ เนื่องจากพัฒนาการทางการใช้ภาษายังไม่อยู่ในขั้นที่จะใช้ภาษาเป็นสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจตามตนได้ และเด็กยังต้องการการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองเพื่อรู้จักตนเอง การเล่นในระยะประมาณ 2 ขวบ จึงมักจะเป็นการเล่นคนเดียว ต่อมาเมื่อเด็กได้รู้จักและสร้างตัวตนที่แท้จริงขึ้นมาบ้างแล้ว โดยสามารถแยกสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ออกได้ว่ามีความแตกต่างกัน เด็กจึงเริ่มที่จะสนใจและเล่นกับเด็กคนอื่น ก่อนที่เด็กจะเข้ากลุ่มเล่นกับคนอื่นได้อย่างเต็มที่ ลำดับขั้นของการเข้ากลุ่มจะเป็นไปในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป คือเมื่อยังไม่รู้จักกันเล่นด้วยกันได้ แต่จะเล่นคนเดียวโดยอยู่ใกล้ ๆ กับเด็กอื่นก่อน ต่อมาเด็กเริ่มพยายามจะร่วมเล่นโดยการเล่นเหมือนกับคนอื่น ยอมเป็นผู้ตาม เป็นส่วนประกอบที่ทำให้การเล่นของผู้อื่นสมบูรณ์ และในที่สุดก็เข้าร่วมเล่นด้วยกัน โดยตนเองได้มีโอกาสเป็นผู้นำบ้าง มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นบ้าง

2.3.7 ทฤษฎีการเล่น

ทฤษฎีการเล่นแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 2 กลุ่มทฤษฎี คือ กลุ่มทฤษฎีการเล่นคลาสสิก และกลุ่มทฤษฎีการเล่นร่วมสมัย

2.3.7.1 ทฤษฎีการเล่นคลาสสิก (Classical Theories of play)

ทฤษฎีการเล่นคลาสสิก ได้พัฒนาขึ้นในช่วงระหว่างศตวรรษที่ 19 ถึงช่วงต้นของศตวรรษที่ 20 ซึ่งมีการอธิบายถึงการเล่นของเด็กในลักษณะต่าง ๆ แต่เนื่องจากไม่มีข้อมูลสนับสนุนทฤษฎีเหล่านี้จึงไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร (วาโร เฟ็งสวัสต์. 2544 : 110) ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้ ได้แก่

(1) ทฤษฎีพลังงานเหลือใช้ (The Surplus Energy Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นและสะสมพลังงานไว้ในตัว ถ้าหากมีพลังงานเหลือใช้ มนุษย์ก็จะนำไปประกอบกิจกรรมที่ไม่มีเป้าหมาย อันได้แก่การเล่น

(2) ทฤษฎีฝึกหัด (The Pre-Exercise Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าเด็กเล่นเพื่อฝึกหัด และทำให้สุขภาพกายอยู่รอดเป็นผลสมบูรณ์ เด็กจึงต้องอาศัยการเล่นเป็นการทดลองพัฒนาประสาทสัมผัส อันจะส่งผลต่อพัฒนาการทางสติปัญญาและอารมณ์ต่อไป

(3) ทฤษฎีการทำซ้ำ (The Recapitulation Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการเล่นเป็นการนำกิจกรรมของบรรพบุรุษมาแสดงอีกครั้งหนึ่ง พฤติกรรมการเล่นของเด็กพัฒนาไปคล้าย ๆ กับขั้นตอนการพัฒนาการวิวัฒนาการของมนุษย์

(4) ทฤษฎีนันทนาการ (The Recreation Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพลังงานของคนเราลิ้นเปลืองหมดไป จะต้องหาวิธีสะสมไว้ การทำงานจะทำให้สูญเสียพลังทางร่างกายและจิตใจ การเล่นจะทำให้สดชื่น และเรียกพลังงานให้กลับคืนมา เพื่อจะได้เริ่มงานใหม่

(5) ทฤษฎีการพักผ่อน (The Relaxation Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการทำงานจะทำให้เหน็ดเหนื่อยทั้งทางสมองและกล้ามเนื้อ จึงควรมีกิจกรรมการเล่นเพื่อผ่อนคลายความเครียดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเล่นที่ต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่

2.3.7.2 ทฤษฎีการเล่นร่วมสมัย (Contemporary Theories of Play)

ทฤษฎีการเล่นร่วมสมัยนี้ อาจกล่าวได้ว่ามีอยู่ 3 ทฤษฎีด้วยกัน คือ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา และทฤษฎีการเรียนรู้ของนักจิตวิทยา กลุ่มพฤติกรรมนิยม

(1) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) อิริคสัน (Erikson) และเพลเลอร์ (Peller) ได้กล่าวว่าการเล่นจะถูกนำไปโยงกับความเป็นผู้ใหญ่ภายในตัวเด็ก เมื่อเด็กเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากเกินควบคุม เด็กจะสร้างเรื่องราวสมมติขึ้น โดยการเล่นจินตนาการ ความเอกละเอียดนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิด ความฝัน และการเล่นซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้ง โดยทฤษฎีนี้จะเน้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคม

Freud มีความเชื่อว่า การเล่นเป็นทางออกให้เด็กได้แสดงความรู้สึกต่าง ๆ ออกมา Erikson เชื่อว่าการเล่นช่วยให้เด็กได้ฝึกหัด ทดลอง และเรียนรู้สถานการณ์ของการเป็นผู้ใหญ่ พัฒนาการทางการเล่นของเด็กมีขั้นตอน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531 : 126-127) ดังนี้

(1.1) ระยะเวลาการเล่นเกี่ยวกับตนเองเป็นระยะที่เริ่มตั้งแต่แรกเกิดโดยที่ศูนย์กลางของการเล่นอยู่ที่ตัวของเด็กเอง เด็กจะเล่นโดยการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและจะมีความสุขจากการที่ได้สัมผัสร่างกายของตนเองและมารดา การเล่นเกี่ยวกับตนเองเป็นการเริ่มต้นที่จะเรียนรู้ลักษณะต่าง ๆ ของโลกที่เด็กอยู่

(1.2) ระยะเวลาของเล่นไปสู่การเล่น เป็นระยะที่เด็กสร้างโลกของตนเอง โดยการสมมติกับของเล่น เด็กจะเล่นของเล่นและวัตถุต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้ปรับตัวให้เข้ากับสังคม เด็กจำเป็นจะต้องเรียนรู้

(1.3) ระยะเวลาการเล่นในสังคมเป็นระยะที่เด็กเริ่มเข้าไปสู่สังคมที่กว้างขึ้นเนื่องจากเริ่มมีอายุเข้าสู่ช่วงเข้าโรงเรียน เด็กรู้จักแบ่งปันของเล่นกับผู้อื่น มีพฤติกรรมการเล่นสมมติ ความสำเร็จของพัฒนาการในขั้นนี้ มีผลเนื่องมาจากความสำเร็จในการพัฒนาจากสองขั้นแรก เด็กจะเริ่มรู้ว่าเมื่อไหร่ที่ควรจะเล่นคนเดียว และเมื่อไหร่ที่ควรจะไปสังคม

(2) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา

Piaget ผู้นำทางทฤษฎีสติปัญญา มองการเล่นเป็นกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญา ซึ่งกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาและลักษณะของการเล่นในเด็กจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การเล่นของเด็กจะเริ่มจากการเล่นโดยใช้ประสาทสัมผัส (Sensorimotor Play) เด็กจะมีพฤติกรรมสำรวจ จับต้องวัตถุ นับว่าเป็นการฝึกเล่นและพัฒนาการเล่นควบคู่กันไป ต่อมาเด็กจะเริ่มเล่นเกี่ยวกับการสร้าง (Constructive Play) เริ่มมีวัตถุประสงค์ในการเล่นมากขึ้น โดยนำเอาวัตถุสิ่งของมาสร้างให้เป็นสิ่งต่าง ๆ ส่วนการเล่นโดยใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Play) เกิดขึ้นเมื่อพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กมีการพัฒนาได้อย่างเป็นระบบดีแล้ว มีการใช้สัญลักษณ์และอ้างอิงวัตถุที่ไม่มีอยู่ในขณะนั้นได้ โดยใช้ภาษาและแสดงท่าทางประกอบ

(2.1) การเล่นโดยใช้ประสาทสัมผัส การเล่นในขั้นนี้เกิดขึ้นกับเด็กวัยแรกเกิดถึง 2 ปี การเล่นของเด็กในระยะนี้จะมีลักษณะการสำรวจและการทำพฤติกรรมซ้ำ ๆ เริ่มมีการเล่นกับวัตถุสิ่งของ นับว่าเป็นประสบการณ์เล่นครั้งแรกของเด็ก ถือเป็นการฝึกเล่นและพัฒนาการเล่นควบคู่ไปกับพัฒนาการทางสติปัญญาขั้นการแก้ปัญหาด้วยการกระทำ

(2.2) การเล่นเกี่ยวกับการสร้าง เกิดขึ้นในช่วงอายุ 1 ปี 6 เดือนถึง 2 ปี จัดเป็นการเล่นที่มีวัตถุประสงค์ที่ไม่มีขอบเขต เด็กจะปรับวัตถุต่าง ๆ ที่มีจริงให้เข้ากับวัตถุประสงค์ในการเล่นของตน และเล่นด้วยความพึงพอใจมากกว่าที่จะคำนึงถึงมาตรฐานต่าง ๆ ของสังคม เมื่อเด็กเริ่มเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากการเล่นซ้ำ ๆ ของตน เด็กจะเริ่มจำลักษณะของการเล่นนั้น อีกทั้งกิจกรรมการเล่นของเด็กจะไม่ยุติแค่นี้ แต่จะพัฒนาเรื่อย ๆ ไปสู่การเล่นที่ใช้สัญลักษณ์

(2.3) การเล่นโดยใช้สัญลักษณ์ เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเด็กสามารถจำหรือสมมติให้สิ่งของแทนสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีอยู่ในนั้นได้ เช่น การที่เด็กเล่นโดยการใช้อุปกรณ์แทนรถยนต์ ไม้กวาดแทนม้า เอาผ้ามาพับเป็นทารถ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จัดเป็นการเล่นสมมติของเด็ก ซึ่งถือเป็นการพัฒนาขั้น

สูงสุดของการเล่นโดยใช้สัญลักษณ์ การแสดงออกนี้เป็นการแสดงออกอย่างอิสระถึงการรับรู้ทางสังคมของเด็ก โดยผ่านการแสดงบทบาทของผู้อื่นและแสดงความรู้สึกต่อสังคม

Similansky (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2531 : 128) กล่าวว่า การที่จะพิจารณาว่าการเล่นใดเป็นการเล่นสมมตินั้น ให้อุบัติองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ

- องค์ประกอบที่เป็นจริง เด็กจะพยายามแสดงออกหรือทำให้เหมือนคนอื่น ให้ดูเหมือนกับโลกของผู้ใหญ่ เช่น เด็กผู้หญิงชอบเอารองเท้าส้นสูงของแม่มาใส่และทำท่าทางเหมือนแม่

- องค์ประกอบที่ไม่เป็นจริง เป็นการแสดงให้ดูเหมือนสมจริง เด็กพยายามที่จะสร้างจินตนาการ แล้วสร้างให้ดูเหมือนจริง เช่น เด็กเล่นเป็นซูเปอร์แมนและทำท่าว่าเหาะได้

เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่จะชอบเล่นสมมติเป็นอย่างมาก โดยการเล่นชนิดนี้จะต้องอาศัยจินตนาการ สัญลักษณ์ และภาษาของเด็ก ซึ่งการเล่นนี้จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา สมมติเล่นก็ยังสามารถแสดงให้เห็นว่าการเล่นบทบาทสมมติ สามารถที่จะเพิ่มระดับสติปัญญา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กได้ นอกจากนี้การเล่นบทบาทสมมติยังช่วยให้เด็กรู้จักสร้างสรรค์และฝึกการแก้ปัญหา

2.3.8 การเล่นกับการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม

การเล่นของเด็กไม่เพียงแต่เป็นการสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินเท่านั้น การเล่นของเด็กยังเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสติปัญญา จากจิตวิทยาการเล่นของเด็ก ซึ่งให้เห็นว่าการเล่นที่เด็กเล่นกับใคร และเล่นอะไร จะช่วยพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมได้เป็นอย่างดี เพราะลักษณะการเล่นของเด็กเป็นกระบวนการที่สำคัญในทุก ๆ ด้านของการเรียนรู้ จึงควรส่งเสริมและสอนให้เด็กมีความเข้าใจในการเล่นกับผู้อื่น

ลักษณะการเล่นของเด็กแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.3.8.1 เด็กเล่นกับตนเอง การเล่นกับตนเองของเด็ก และเล่นกับของเล่นคนเดียว มีประโยชน์ในด้านการฝึกทักษะร่างกาย การรับรู้ความรู้สึกและความเข้าใจภาพลักษณ์ของร่างกายตนเอง ซึ่งการเล่นกับตนเองในทางการสื่อสารจะเรียกว่า “การสื่อสารภายในตนเอง” ซึ่งมีประโยชน์ต่อพัฒนาการหลายด้าน เช่น การพัฒนาสมาธิ การสร้างจินตนาการ ฯลฯ

2.3.8.2 เด็กเล่นกับของเล่น ของเล่นเป็นสื่อนำไปสู่การเล่นกับผู้อื่นที่จะทำให้เด็กมีเพื่อนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา “พฤติกรรมทางสังคม” ให้เกิดขึ้นได้ เช่น รู้จักว่าใครควรได้เล่นก่อนเล่นหลัง รู้จักการแบ่งงานกันทำ การทำงานรวมกลุ่ม รู้จักการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และรู้จักอดกลั้น เป็นต้น

2.3.8.3 เด็กเล่นกับผู้อื่น เด็กสามารถเล่นกับผู้อื่นโดยเล่นของเล่นร่วมกัน หรือเล่นกับร่างกายตนเอง เช่น การตบแปะ การที่เด็กรู้จักเล่นกับของเล่น และเล่นกับผู้อื่นจะทำให้เด็กรู้จักการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รู้จักแบ่งปัน เห็นอกเห็นใจผู้อื่น รักษาสิทธิของตนเองและผู้อื่น ซึ่งการเล่นกับผู้อื่นนี้เป็นพัฒนาการทางสังคมที่เด็กได้รับจากการเล่น และการเล่นกับผู้อื่นถือว่าเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล หรือการสื่อสารของกลุ่ม

การเล่นกับผู้อื่นจำเป็นอย่างมากสำหรับการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม เพื่อให้เด็กได้เติบโตขึ้นมาเป็นสมาชิกที่อยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข

การมีพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม คือ ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น สามารถเป็นมิตรได้กับบุคคลทุกประเภท มีความสามารถในการพูด โน้มน้าวใจ ชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตามกับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความสามัคคีในหมู่คณะ สามารถทำให้ผู้ที่อยู่รอบข้างมีความสุข

2.4 ของเล่นสำหรับเด็ก

2.4.1 ความหมายของของเล่น

ของเล่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับเด็ก เด็กจะขาดของเล่นไม่ได้เพราะของเล่นเป็นสื่ออุปกรณ์ที่ทำให้เด็กได้มีกิจกรรมการเล่นเพื่อพัฒนาตัวเด็กเองในทุกทาง ทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้สึกนึกคิด จิตใจ อารมณ์และสังคม สำหรับความหมายของ “ของเล่น” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายประการ ดังนี้

ของเล่น หมายถึง สิ่งของหรือวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาให้เด็กเล่น บางทีเรียกว่า เครื่องเล่น อาจรวมถึงอุปกรณ์ดนตรี อุปกรณ์พลาสมาและอื่น ๆ ซึ่งของเล่นจะเป็นสื่อที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้จัก ได้ใช้จัดกระทำ หรือประดิษฐ์สร้างสรรค์ตามจินตนาการของเด็ก (ฉวีวรรณ จึงจำเริญ. 2528 : 12)

ของเล่น คือ สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์หรือสิ่งใดก็ตามที่เด็กนำมาเล่น ก่อให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความรู้ ความคิด และจินตนาการ (รุ่งนภา สุขขมล. 2548 : 10)

ของเล่น คือ ผลิตภัณฑ์ที่ทำให้เด็กมีทั้งความสนุกสนาน และส่งเสริมจินตนาการอย่างปลอดภัย (ออสวน และสวเรศ เกตุสุวรรณ. 2543 : 173)

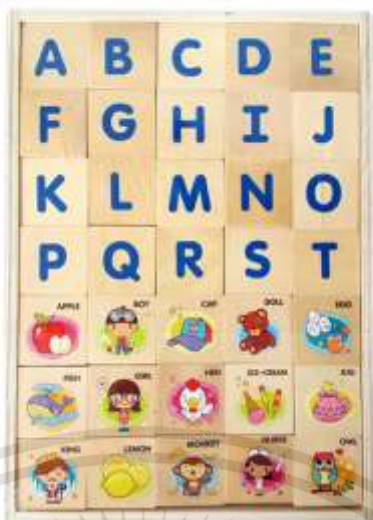
จากความหมายของของเล่นข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น คือ กระบวนการคิดที่ผสมผสานระหว่างศาสตร์และศิลป์ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่เด็กนำมาเล่น ของเล่นจะผลิตจากวัสดุธรรมชาติหรือผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินให้กับเด็ก และส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

2.4.2 ประเภทของของเล่น

กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 45-56) ได้แบ่งประเภทของผลิตภัณฑ์ของเล่นตามวัตถุประสงค์การนำไปใช้ อยู่ 2 วิธี ได้แก่ แบ่งตามการเรียนรู้ และแบ่งตามการตลาด โดยสามารถสรุปแต่ละประเภท ได้ดังนี้

2.4.2.1 ประเภทของเล่นที่แบ่งตามการเรียนรู้

(1) ของเล่นทางภาษา (Language Toys) เป็นของเล่นที่ฝึกการอ่านออกเขียนได้ ของเล่นชนิดนี้จะส่งเสริมภาษา ได้แก่ ของเล่นที่เกี่ยวกับภาพ ตัวหนังสือ บัตรคำ เรื่องราว และการสนทนาซักถาม เช่น หนังสือภาพ หนังสือนิทาน เพลง เทปเพลง เทปนิทาน ส่วนแนวทางการออกแบบของเล่นทางภาษาจะขึ้นอยู่กับพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย

ภาพที่ 2.1 บล็อกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 45)

(2) ของเล่นคณิตศาสตร์ (Mathematics Toys) ได้แก่ ของเล่นที่ฝึกการนับจำนวน รู้จักนับเลข รู้จักการรวมและการแยกสิ่งของ ขนาด ระยะ จำนวน เวลา น้ำหนัก เช่น รูปเรขาคณิต ภาพเรียงลำดับขนาด โดมิโนจุด เกมสัเคราะห์

พัฒนาการของวัยเด็กตอนกลางระยะแรก 6-8 ปี เด็กจะมีการเรียนรู้เรื่องคณิตศาสตร์ ในการบวก ลบ คูณ หาร การชั่งน้ำหนักเพื่อรู้เรื่องของปริมาณ

ภาพที่ 2.2 ของเล่นเสริมทักษะคณิตศาสตร์

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 46)

(3) ของเล่นศิลปะ (Art Toys) ของเล่นศิลปะ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 ของเล่นที่ให้เล่นสร้าง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กสร้างสิ่งต่าง ๆ ตามโครงสร้างที่กำหนดให้ และใช้ความคิดสร้างสรรค์ เช่น เล่นต่อไม้บล็อก สร้างบ้าน เล่นวาดภาพ ระบายสี ปั้นดินน้ำมัน งานประดิษฐ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 ของเล่นไม้บล็อก

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 46)

ประเภทที่ 2 ของเล่นที่ฝึกประสาทตาและมือให้ทำงานสัมพันธ์กัน ได้แก่ ของเล่นที่
ให้เด็กได้ตอก ต่อก หยอด กัด เช่น กระดานค้อนตอก หรือของเล่นสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ร้อย ปัก เย็บ ผูก
เกี่ยว รูด เช่น ร้อยเชือกตามรู ร้อยลูกปัดเม็ดโต สานใบมะพร้าว ใบตาลเป็นรูปต่าง ๆ

ภาพที่ 2.4 ของเล่นกระดานร้อยเชือก

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 47)

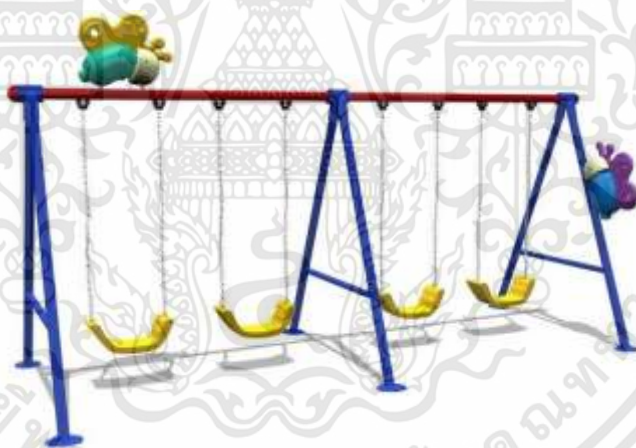
ประเภทที่ 3 ของเล่นที่ให้อ่านสิ่งต่าง ๆ และฝึกการสังเกตเปรียบเทียบ ได้แก่ ของ
เล่นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบสี รูปร่างลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ เช่น ภาพตัดต่อ โดมิโนสี โดมิโนภาพ
การพับกระดาษ

ภาพที่ 2.5 โดมิโนภาพผลไม้

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 47)

(4) ของเล่นที่พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อมัดใหญ่ (Activity Toy) ของเล่นที่พัฒนาทางร่างกายให้แข็งแรงด้น ทำให้เด็กได้ออกกำลังกาย มีมือ แขน ขา ลำตัว ด้วยการเล่น กำ บีบ เขย่า เคาะ ตี ลาก จูง ดึง โถ ผลัก เลื่อน เช่น เล่นปั้นดินขุดทราย เล่นเคาะบอล ชิงช้า ไม้ลื่น เขย่า เครื่องดนตรี ตีกลอง เป็นต้น

ภาพที่ 2.6 ชิงช้า

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 48)

(5) ของเล่นสังคมศาสตร์ (Social Sciences Toys) ของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ เพื่อพัฒนาการรับรู้ ความคิดฝัน และเลียนแบบจากของจริง เช่น เล่นตุ๊กตา เล่นขายของ เล่นเป็นพ่อแม่ ครู หมอ ตำรวจ ทหาร ขาวนา เป็นต้น

ภาพที่ 2.9 ของเล่นชุดฝึกแก้ปัญหา

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 50)

(8) ของเล่นดนตรี (Music Toys) เป็นของเล่นที่มีเสียงประกอบการเล่น เพื่อฝึกเด็กให้กล้าแสดงออก มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การร้องเพลง เครื่องดนตรีต่าง ๆ (กีตาร์, เปียโน, กลอง)

ภาพที่ 2.10 ของเล่นระนาดไม้

ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 51)

2.4.2.2 ของเล่นจำแนกตามหลักการตลาด

ของเล่นจำแนกตามหลักการตลาด มี 2 ประเภท คือ ของเล่นเพื่อการศึกษาและของเล่นเพื่อการสะสม ทางการตลาดในประเทศไทยมีแนวโน้มความต้องการของเล่นเพื่อการศึกษาและของเล่นเพื่อการสะสมเพิ่มขึ้น จากการขยายทางธุรกิจ การแสดงสินค้าและการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าของเล่นในต่างประเทศ ส่งผลให้โอกาสขยายตัวทางเศรษฐกิจได้มากขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นไทยที่จะสามารถผลิตและพัฒนาของเล่นประเภทนี้เข้าสู่ตลาดมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ของเล่นเพื่อการศึกษา (Edutainment Toys) เป็นของเล่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และทักษะของเด็กในระหว่างการเล่น จัดเป็นกลุ่มของเล่นที่ตลาดมีการเติบโตเร็วที่สุด อุตสาหกรรมของเล่นไทยปัจจุบันที่จะเน้นการผลิตและทำการตลาดในกลุ่มของเล่นเพื่อการศึกษา มากขึ้น

(2) ของเล่นเพื่อการสะสม มีตลาดที่มีลักษณะเฉพาะ (Niche Market) ที่ผู้บริโภคมีกำลังซื้อสูง และสามารถยอมจ่ายเงินในจำนวนที่มากกว่าปกติหลายเท่าตัว เพื่อแลกกับความสุขที่ได้ซื้อของเล่นที่ตนเองมีความหลงใหล และใช้เวลาในการค้นหามานาน ด้วยกระแสความนิยมของเล่นเพื่อการสะสมที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งได้รับอิทธิพลมากจากการรับเอาวัฒนธรรมและค่านิยมของคณูญี่ปุ่นและเกาหลีที่เพิ่มมากขึ้นของวัยรุ่นไทย รวมทั้งความนิยมในของเล่นสะสมประเภทพรีเมียม (Premium) ที่เกิดขึ้นจากกระแสของภาพยนตร์และการ์ตูนยอดนิยมนี่เพิ่มขึ้น ทำให้คาดว่าในระยะเวลาอีก 1-2 ปีข้างหน้ากระแสความนิยมในของเล่นเพื่อการสะสมจะยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก ทั้งนี้ คาดว่ากลุ่มผู้บริโภคของเล่นเพื่อการสะสมจะขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีรายได้ ซึ่งเป็นกลุ่มคนตั้งแต่วัยนักศึกษาไปจนถึงวัยทำงาน ในปัจจุบันร้านค้าจะใช้เทคนิคการส่งเสริมการขายด้วยการซื้อสินค้าแถมของเล่นเพื่อการสะสม

ภาพที่ 2.11 ของเล่นแอบบี้มีล ชุด Hello Kitty และผองเพื่อน
ที่มา : กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 52)

วรรณกรรม รักวิจัย (2527 : 78-81) แบ่งประเภทของเล่นตามการส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

(1) ของเล่นเสริมทักษะทางภาษา เป็นของเล่นที่เกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน เขียน เช่น ของเล่นที่เป็นตัวพยัญชนะคำ ภาพเรื่องราว หนังสือภาพ หนังสือนิทาน เป็นต้น

(2) ของเล่นที่ส่งเสริมด้านคณิตศาสตร์ ของเล่นที่ฝึกการจำแนกเปรียบเทียบ การจัดลำดับ เช่น โดมิโนจำนวนเปรียบเทียบ การจัดลำดับ โดมิโนจำนวนรูปภาพ รูปทรงเลขาคณิต เป็นต้น

(3) ของเล่นที่ให้อารู้จากสิ่งต่าง ๆ ส่งเสริมการสังเกตและเปรียบเทียบ เป็นของเล่นที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักรูปร่าง สี ชื่อสิ่งของ และประโยชน์ เช่น เกมจับคู่สี เกมจับคู่ภาพ เป็นต้น

(4) ของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส เป็นของเล่นที่เด็กได้ต่อ ตอก ก่อ ร้อย ปัก เย็บ ผูก รูด ซึ่งฝึกประสาทตาและมือให้สัมพันธ์กัน เช่น กระดานค้อนตอก ร้อยเชือกตามรู เป็นต้น

(5) ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ เป็นของเล่นที่เด็กได้บีบ เขย่า ดึง ตี เคาะ จูบ โถ ผลัก เลื่อน ลาด ซึ่งเด็กได้ออกกำลังนิ้ว มือ แขน ลำตัว และขา เช่น ลูกบอล ชิงช้า ไม้ตีเทนนิส เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6) ของเล่นให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ เป็นของเล่นที่พัฒนาการรับรู้ ความคิดฝัน และเลียนแบบของจริง

(7) ของเล่นให้เล่นสร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เป็นของเล่นที่ฝึกให้เด็กสร้างตาม โครงร่างที่กำหนดให้ และสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่ตนสนใจ เช่น ไม้บล็อก ดินน้ำมัน เป็นต้น

Johnson, Christie and Yawkey (1987 : 169-177 อ้างถึงใน ดลกร จันทร์กลาง 2554 : 21-23) ได้แบ่งประเภทของเล่นออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

(1) วัสดุของเล่นที่เกี่ยวกับการสอนและให้ความรู้ (Instruction Materials) ส่วนใหญ่จะเป็นของเล่นสำเร็จรูป ที่เน้นพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยมีการออกแบบให้สอนทักษะเฉพาะ ด้านและก่อให้เกิดความคิดรวบยอดภายในตัวเด็ก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการศึกษาทางสังคม ซึ่งได้จากการเล่นของเล่นประเภทดังกล่าว สามารถจำแนกได้ ดังนี้

(1.1) ภาพต่อ (Puzzle) มักได้รับการออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการใช้ประสาทสัมผัสตา และมีอรรถร่วมกัน โดยการฝึกหาความสัมพันธ์ทางด้านรูปร่างและขนาด รวมทั้งให้เด็กได้ฝึกการสร้าง ความคิดแบบองค์รวมจากชิ้นส่วนภาพต่อ โดยทั่วไปภาพต่อสำหรับเด็กเล็กควรใช้แบบกระดาษโฟม ขนาดของชิ้นส่วนจะค่อนข้างใหญ่ ประมาณ 4-6 ชิ้น ส่วนภาพต่อสำหรับเด็กโตควรเป็นภาพต่อที่มี ขนาดชิ้นส่วนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และพัฒนาความคิดรวบยอด ขึ้นสูงได้เป็นอย่างดี

(1.2) ของเล่นประเภทเรียงลำดับ (Stacking Toys) ออกแบบมาเพื่อให้เด็กได้ฝึกการจัดลำดับ เรียงเรียงสิ่งของ โดยใช้ขนาดและสีเป็นหลัก จากขนาดเล็กที่สุดไปสู่ขนาดใหญ่ที่สุด ซึ่งของเล่นชนิดนี้จะช่วยสอนให้เด็กเกิดความคิดเกี่ยวกับการเรียงลำดับ และเสริมสร้างการทำงานร่วมกัน ระหว่างมือและตาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(1.3) ของเล่นประเภทเชือก (Stringing Toys) เป็นของเล่นที่ทำจากวัสดุหลากหลาย แบบ เช่น ไม้ พลาสติก และโลหะ โดยปกติชุดของเล่นเชือกจะประกอบด้วยเชือกที่ปราศจากความคม และชิ้นส่วนขนาดเล็กที่มีรูตรงกลาง เพื่อให้เด็กได้ร้อยเชือกเข้าไป การเล่นของเล่นชนิดดังกล่าวจะช่วย ฝึกการทำงานประสานกันระหว่างตาและมือ ทั้งยังฝึกการเรียนรู้ทางด้านลำดับก่อน-หลัง

(1.4) วัสดุการเล่นแบบซ้อนภาพ (Nesting Materials) ออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะ การเรียงลำดับตามกัน และเข้าใจในความสัมพันธ์ของขนาดของเล่น เช่น การฝึกให้เด็กได้เลือกขนาด ชิ้นส่วนที่เหมาะสมหนึ่งชิ้นใส่เข้าไปในชิ้นส่วนอีกชิ้น ให้กลายเป็นชิ้นส่วนเดียวกันอย่างสมบูรณ์

(1.5) หมุดตอก (Pegboard Sets) เป็นของเล่นที่เกี่ยวกับการสอนที่ได้รับความนิยมมาก ซึ่งจะช่วยสอนให้เด็กเข้าใจในเรื่องรูปร่างของสิ่งของที่แตกต่างกัน เช่น รูปร่างเหลี่ยมกับรูปวงกลม

(2) วัสดุของเล่นที่เป็นของจริง (Real Materials) เป็นวัสดุที่มีลักษณะเฉพาะและไม่สามารถ ใช้เล่นในโลกของผู้ใหญ่ได้ วัสดุของเล่นเหล่านี้จะช่วยเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างดี เนื่องจากสามารถ ปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลายรูปแบบและทำให้เด็กได้เกิดแรงจูงใจในการอยากเล่นเลียนแบบผู้ใหญ่ที่ ตนเองยึดเป็นต้นแบบ วัสดุของเล่นชิ้นนี้ ได้แก่ ทราย โคลน ดินเหนียว อาหาร เครื่องมือช่างไม้ เสื้อผ้าเลียนแบบผู้ใหญ่ เป็นต้น

(2.1) ทราย น้ำ และโคลน (Sand, Water and Mud) ถือเป็นวัสดุของเล่นที่ไม่มีรูปร่าง และรูปแบบที่แน่นอน ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับภาชนะที่ใช้รองรับวัสดุ เช่น กรวย หลอด หรือแม่พิมพ์คุณสมบัติ ของวัสดุของเล่นชนิดนี้ นอกจากมีราคาไม่แพงแล้วยังสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการเล่นได้อย่างไม่ จำกัด

(2.2) ดินเหนียว และแป้งโด (Clay and Play-don) ดินเหนียวเป็นวัสดุของเล่นที่ได้จากธรรมชาติอีกชนิดหนึ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่งกับการเล่นส่งเสริมพัฒนาการทางความคิดของเด็ก วัสดุของเล่นนี้สามารถฉีก ตัด แบ่ง ผสมกัน หรือใช้เล่นกับสิ่งของต่าง ๆ ได้ เช่น เมพิมพ์คูกี้ เป็นต้น นอกจากนี้ดินเหนียวสังเคราะห์หรือแป้งโด ก็สามารถใช้นเล่นแทนดินเหนียวจากธรรมชาติได้ดีเหมือนกัน

(2.3) อาหาร (Food) เป็นวัสดุของเล่นทางธรรมชาติที่ไม่คำนึงถึงสภาพเดิมเช่นกัน สามารถเปลี่ยนสถานะได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นแบบดิบ ผัดทำอาหาร หรือแบบแช่แข็ง เด็กปฐมวัยมีโอกาสได้รับประสบการณ์จากลักษณะของอาหารที่มีคามแตกต่างกันจากการใช้ประสาทสัมผัสของตนเอง

(2.4) ไม้และเครื่องมือช่างไม้ (Wood and Woodworking Tools) วัสดุของเล่นไม้ส่วนใหญ่จะทำจากไม้แปรรูป ซึ่งของเล่นไม้ที่ดีจะต้องมีผิวที่เรียบ ไม้มีเสี้ยนคม น้ำหนักเบา และบิดรูปร่างรูปทรงได้ง่าย แต่เพื่อป้องกันอันตรายที่เด็กอาจได้รับจากการใช้เครื่องมือช่างไม้ ผู้ปกครองควรให้การดูแลอย่างใกล้ชิด

(3) วัสดุของเล่นเกี่ยวกับการสร้าง (Construction Materials) เป็นของเล่นที่ออกแบบมาให้เด็กเล่นได้หลายวิธีด้วยกัน แต่จะมีความแตกต่างจากวัสดุของเล่นเกี่ยวกับการสอนและให้ความรู้ที่มีวิธีการเล่นเฉพาะแบบ ส่วนวัสดุเกี่ยวกับการสร้างจะมีรูปแบบการเล่นที่มีอิสระมากกว่า เช่น เลโก้ (Lego) สามารถปรับสร้าง รื้อรูปทรงแล้วสร้างอีกได้เป็นร้อยรูปแบบ ในขณะที่ภาพต่อ ซึ่งเป็นของเล่นเกี่ยวกับการสอนจะสมบูรณ์เป็นภาพไม่ได้ถ้าไม่ต่อชิ้นส่วนชิ้นสุดท้ายลงไป

(3.1) บล็อก (Block) สามารถมีรูปร่าง ขนาด สี และวัสดุที่ใช้ อาทิ ไม้ พลาสติกที่แตกต่างกันได้มากมายหลายแบบ โดยปกติขนาดและรูปร่างของบล็อกควรได้มาตรฐานสัมพันธ์กัน วัสดุที่ใช้ต้องได้รับการขัด ลบเหลี่ยมคมต่าง เพื่อความปลอดภัยในการเล่นของเด็ก

(3.2) ชุดการสร้าง (Building Sets) เป็นชุดของเล่นที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนจำนวนมาก ชิ้นส่วนเหล่านี้สามารถต่อเข้าด้วยกันและทำออกมาได้หลายวิธี เป็นของเล่นที่มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเด็กปฐมวัย เนื่องจากมีความยืดหยุ่นสูงในการเล่น และสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้ได้มากมาย เช่น เลโก้ โดมิโน บล็อกเอปซี เป็นต้น

(3.3) ของเล่น (Toys) เป็นแบบจำลองของสิ่งของที่เด็กพบเห็นและสัมผัสจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม ครอบครัวยานพาหนะ ของเล่นบางชนิดจำลองมาจากของจริงในชีวิตประจำวัน เช่น บ้าน รถ และสัตว์ต่าง ๆ บางชนิดสร้างจากสิ่งที่คิดจินตนาการขึ้นมา เช่น ซูเปอร์ฮีโร่ เด็กสามารถเล่นของเล่นชนิดนี้ได้ง่ายและเล่นได้ทุกหนแห่ง สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ของเล่นที่เป็นของใช้บ้านเรือน ของเล่นที่เป็นยานพาหนะ และของเล่นที่เป็นรูปสัตว์หรือตัวการ์ตูน

นอกจากนั้นแล้วคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งกรุงวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา (Consumer Product Safety Commission : D.C. 1997) ได้กล่าวสรุปถึงประเภทของของเล่นสามารถแบ่งได้ 6 ประเภท

- (1) ของเล่นทั่วไป (General Toys)
- (2) ของเล่นที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกาย (Active Toys)
- (3) ของเล่นที่ใช้มือจับต้อง (Manipulate Toys)
- (4) ของเล่นส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Creative Toys)
- (5) ของเล่นส่งเสริมการเรียนรู้ (Learning Toys)
- (6) ของเล่นส่งเสริมความเชื่อมั่น (Make Believe Toys)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 คุณสมบัติของเล่นที่ดี

อุปกรณ์ทุกชนิดที่สามารถสร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลินให้กับเด็ก จัดได้ว่าเป็นของเล่น แต่มีได้หมายความว่าอุปกรณ์เหล่านั้นจะเป็นของเล่นที่ดี ของเล่นในปัจจุบันมีมาก และของเล่นที่ดีควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

ภรณ์ คุรุทัศนะ (2535 : 32-33) ได้แจกแจงคุณสมบัติของเล่นที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

(1) ควรให้ผู้เล่นมีโอกาสใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ จัดเป็นการพัฒนาระบบประสาท และการรับรู้ของผู้เล่นให้เหมาะสมกับวัย เช่น เมื่อเด็กยังเล็กควรกระตุ้นทางสายตาและเสียง โดยใช้เครื่องเล่นที่มีสีสันสดใส เคลื่อนไหวได้ มีเสียงดัง มีจังหวะ เมื่อเด็กโตขึ้นมาอีกหน่อยสามารถใช้มือจับสิ่งของได้แล้ว เครื่องเล่นควรเป็นวัตถุที่มีลักษณะจับถือได้ง่าย เขย่าให้มีเสียงดัง มีความปลอดภัย ให้เด็กกัดได้ เมื่อเด็กโตขึ้นอีกเริ่มรู้เรื่องมากขึ้นของเล่นควรเป็นวัตถุที่เด็กสามารถเข็นหรือลากเคลื่อนไหวได้ เป็นการหัดใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ อย่างให้ประสานกันมากขึ้น

(2) เป็นของเล่นที่เด็กได้ฝึกการเคลื่อนไหวของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ที่ช่วยการเคลื่อนไหวที่ละเอียดเพิ่มขึ้นตามวัย เช่น ต่อแท่งไม้ ลากจูงเข็นรถ เล่นกีฬา เล่นเครื่องดนตรี เป็นต้น

(3) เป็นของเล่นที่เหมาะสมกับวัย เหมาะกับความสามารถและความสนใจของผู้เล่น ไม่ควรเล่นยากหรือง่ายเกินไป เพื่อป้องกันการเบื่อหน่ายและป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้

(4) เป็นของเล่นที่กระตุ้นให้เกิดจินตนาการสร้างสรรค์ เกิดความรู้สึกรักชอบเล่นด้วยกัน ส่งเสริมประสบการณ์ด้านมนุษยสัมพันธ์ตั้งแต่เยาว์วัย ส่วนใหญ่เป็นเครื่องเล่นที่ต้องเล่นเป็นกลุ่ม

(5) เป็นของเล่นที่ปราศจากสารพิษ ไม่แตกหักทำอันตรายแก่ผู้เล่น

(6) เป็นของเล่นที่แพร่หลาย เด็ก ๆ นิยมทั่วไป ผลิตได้ภายในประเทศ ราคาเยียมเยียว คงทน และทำความสะอาดได้ง่าย

วารภรณ์ รักรวิชัย (2527 : 81) กล่าวว่า ของเล่นที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

(1) ของเล่นได้ใช้ประสาทสัมผัสอย่างเต็มที่ปราศจากพิษและภัย

(2) เล่นกันได้อย่างแพร่หลาย และไม่แตกหักง่าย

(3) เด็กได้มีโอกาสฝึกการเคลื่อนไหวของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

(4) ช่วยกระตุ้นจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

(5) มีราคาที่ไม่แพง และคงทน

(6) ควรมีคำอธิบาย และวิธีการเล่นอย่างชัดเจน

(7) ทำความสะอาดได้ง่าย

นอกจากนี้สิ่งที่ดึงดูด ความยากง่ายของการเล่น ความท้าทาย ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กอยากจะทำและช่วยให้เด็กได้แสดงความพร้อม และความสามารถต่าง ๆ ออกมา ดังที่ อรุณรัตน์ ฉายศิลป์ไชย (2542 : 10) ได้นิยามของของเล่นที่ดีว่า ต้องมีแรงกระตุ้นเร้าเพื่อผลักดันได้ใช้ทักษะต่าง ๆ ที่มีอยู่ และบ่งชี้ให้เด็กรู้จักกับทักษะที่จะได้รับในภายหน้า

2.4.4 ความสำคัญของของเล่น

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (2530 : 37) กล่าวว่า เด็กแต่ละคนเกิดมาในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งที่ธรรมชาติได้สรรสร้างให้เด็กทุกคนได้มีความชอบเหมือนกัน คือ ของเล่น ซึ่งเปรียบเสมือนอาหารใจ นอกจากจะให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินแล้ว ยังได้เสริมสร้างพัฒนาการทั้งทาง

ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) ด้านร่างกาย ของเล่นช่วยให้เด็กได้ฝึกการใช้กล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก เป็นการออกกำลังกายไปในตัว ทำให้การทำงานของกล้ามเนื้อมีการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา เช่น การเล่นกับลูกบอลไม่ว่าจะเป็นการใช้มือจับ โยน รับลูกบอล หรือแม้แต่การวิ่งไล่เตะลูกบอล ก็จัดเป็นการทำให้เด็กได้เคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกาย ทั้งกล้ามเนื้อแขนและขา เป็นการออกกำลังกายให้กล้ามเนื้อแข็งแรงและเคลื่อนไหวได้อย่างคล่องแคล่ว

(2) ด้านอารมณ์-จิตใจ ของเล่นช่วยให้เด็กมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ ทั้งยังเป็นการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็กในทางอ้อมได้ เช่น การเล่นเกมของเล่นตุ๊กตา เล่นบทบาทสมมติ เด็กได้แสดงออกถึงความต้องการของตนเอง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้พูดคุยกับเพื่อน นอกจากได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นแล้ว เด็กยังได้ซึมซับเอาคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม ได้เรียนรู้ที่จะแบ่งปัน เอื้อเฟื้อ เสียสละ และรู้จักการรอคอย จากการเล่นได้อีกทางหนึ่ง

(3) ด้านสังคม ของเล่นเป็นสื่อกลางระหว่างเด็กกับเพื่อน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันทำให้เด็กรู้จักการยอมรับผู้อื่น รู้จักที่จะเล่นและแบ่งปัน รู้จักการรอคอย เสียสละ และมีความรับผิดชอบ เมื่อเลิกเล่นก็รู้จักที่จะเก็บของเล่นให้เรียบร้อย นอกจากนี้ยังจัดได้ว่าของเล่นช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวและอยู่ในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี เช่น ในการที่เด็กเข้าไปร่วมเล่นกับเพื่อนในกลุ่ม เด็กก็จะมีปฏิสัมพันธ์กัน ได้พูดคุยกันในขณะที่เล่นของเล่นร่วมกัน ในบางครั้งอาจมีการทะเลาะเพราะแย่งของเล่นกัน แต่เด็กก็จะเรียนรู้ถึงการประนีประนอม การแบ่งปันกันและกัน เมื่อเลิกเล่นก็ต้องช่วยกันเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อย

(4) ด้านสติปัญญา ของเล่นช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในด้านวิชาการ โดยไม่รู้ตัว เช่น ของเล่นประเภทส่งเสริมทักษะทางภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ขณะที่เด็กเล่นกับของเล่น เด็กจะเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับขนาด รูปทรง สี เนื้อวัตถุ น้ำหนัก เสียง ประมาตร ความสูง-ต่ำ และอื่น ๆ ตามลักษณะของเล่นแต่ละชนิด เช่น การเล่นต่อจิ๊กซอว์ เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักสังเกตชิ้นส่วนของภาพที่ขาดหายไป แล้วนำมาต่อให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ เป็นต้น

(5) ด้านความคิดสร้างสรรค์ ของเล่นช่วยให้เด็กได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้า สืบสวน ตัดสินใจ และทดลอง ของเล่นประเภทเลียนแบบและสมมติช่วยให้เด็กมีจินตนาการในการเล่น ทำให้เด็กเกิดการคิดและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา เช่น การต่อบล็อกให้เป็นรูปแบบต่าง ๆ เป็นบ้าน เป็นปราสาท หรือแม้แต่การต่อตัวเลโก้ให้เป็นรูปไดโนเสาร์ การเล่นของเล่นเหล่านี้ นอกจากเด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว เด็กยังได้ฝึกการคิดแก้ปัญหาจากการเล่น และได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์จากการสร้างผลงานใหม่ ๆ ออกมาไม่ซ้ำแบบเดิมในการเล่นแต่ละครั้งอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าของเล่นมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความพร้อมแก่เด็กทุกด้านอย่างเหมาะสม หรืออาจกล่าวได้ว่า การเล่นของเล่นบางชนิดช่วยให้เด็กได้คิด ตัดแปลงวิธีการเล่นได้หลากหลายไม่ซ้ำแบบเดิม เด็กสามารถเล่นได้ตามความคิด จินตนาการ และของเล่นเหล่านั้นยังมีส่วนช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์ อันได้แก่ การใช้มือ นิ้วมือ ข้อมือ สายตา ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในด้านอื่น ๆ ต่อไป การเล่นกับของเล่นของเด็ก จัดว่าเป็นหัวใจสำคัญที่จะส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์ และเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่อยู่รอบตัว เรียนรู้ที่จะ

ปรับตัวและแก้ปัญหา การเล่นกับของเล่นนอกจากจะก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็กแล้ว ยังเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างเหมาะสมอีกด้วย

2.4.5 ของเล่นที่เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัย

การเล่นของเด็กมีความแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับพัฒนาการและความสนใจของเด็กเอง ในการเล่นแทบจะทุกประเภทต้องมีของเล่นซึ่งถือเป็นสื่อกลางการเรียนรู้ ดังนั้นการเข้าใจถึงพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้พ่อแม่สามารถเลือกของเล่น เพื่อนำมาส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างเหมาะสม

(1) ของเล่นสำหรับเด็กวัยแรกเกิด - 6 เดือน

(1.1) กระตุ้นการมองเห็น ได้แก่ ของเล่นที่มีสีสันสดใส เพื่อใช้ดึงดูดสายตา เช่น โมบายลวดลายกราฟฟิก หรือรูปภาพที่มีสีตัดกันอย่างชัดเจน (ดำ-ขาว / น้ำเงิน-เหลือง / แดง-เขียว) ซึ่งอาจมีเสียงเวลาลมพัด

(1.2) กระตุ้นการฟังเสียง ได้แก่ ของเล่นที่มีเสียง เช่น กลองดนตรี ของเล่นที่เขย่าหรือบีบให้เกิดเสียง

(1.3) ของเล่นเสริมกล้ามเนื้อ ได้แก่ ของเล่นที่บีบหรือเขย่าแล้วเกิดเสียง ของเล่นที่มีมือสอดก้าได้ ลูกบอลนุ่ม ตุ๊กตาผ้ารูปสัตว์ เพื่อส่งเสริมการใช้มือและนิ้วสำหรับหยิบจับสิ่งต่าง ๆ

(1.4) ของเล่นเสริมสติปัญญา ได้แก่ หนังสือลอยน้ำ หนังสือภาพ โดยมีคุณพ่อคุณแม่หรือผู้ใกล้ชิด คอยอ่านให้ฟังและชวนดูสีสันต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือกระจกเงาฝึกการรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

(2) ของเล่นเด็กวัย 6 - 12 เดือน

(2.1) กระตุ้นประสาทสัมผัส ได้แก่ ของเล่นที่มีผิวสัมผัสแตกต่างกัน เช่น เรียบ หยวน นุ่ม แข็ง เพื่อกระตุ้นทักษะการสัมผัส ของเล่นที่ดูดหรือกัดได้ เช่น ยางกัดรูปทรงต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการรับรู้และช่วยลดอาการคันเหงือกของเด็ก

(2.2) ของเล่นเสริมกล้ามเนื้อ ได้แก่ ของเล่นประเภทลากจูง เพื่อฝึกการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อขา เล่นลูกบอลนุ่มบล็อกไม้ใหญ่ ๆ กลองหยอดรูปทรงง่าย ๆ เพื่อฝึกการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อและนิ้วในการหยิบจับสิ่งของต่าง ๆ ของเล่นที่เขย่าให้เกิดเสียง เพื่อส่งเสริมความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมัด เล็ก เช่น นิ้วมือ

(2.3) ของเล่นเสริมสติปัญญา ได้แก่ หนังสือที่มีรูปภาพขนาดใหญ่สีสันสดใส ซึ่งพ่อแม่อาจจะอ่านให้ลูกฟัง หรือให้ลูกเปิดหนังสือด้วยตัวเองแล้วออกเสียงตาม กระจกเงาเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ของเล่นลอยน้ำ เช่น ถ้วยกระป๋อง เมื่อลูกอาบน้ำให้ลูกกรีนน้ำและเทเล่นเพื่อปูพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เรื่องการกะปริมาณ เป็นต้น

(3) ของเล่นเด็กวัย 1 - 2 ขวบ

(3.1) ของเล่นเสริมกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์ ได้แก่ ของเล่นประเภทดันหรือลากจูง (Push Toys & Pull Toys) ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อแขนขาในการทรงตัวและฝึกการบังคับทิศทาง การเดิน ของเล่นประเภททุบ ตอก หรือตี เช่น ระนาดหรือกลองที่มีเสียงต่าง ๆ ซึ่งนอกจากทำให้เด็กเรียนรู้ความแตกต่างของเสียงแล้วยังเป็นการฝึกการใช้กล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์ระหว่างสายตาและมือ

(3.2) ของเล่นเสริมความคิดและสติปัญญา ได้แก่ กล้องหยอดรูปทรงเรขาคณิต เพื่อฝึกการสังเกตและเรียนรู้รูปร่างลักษณะต่าง ๆ หนังสือภาพเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและช่วยให้เด็กเรียนรู้ ภาษา การปั้นดินน้ำมันแปงโด ซึ่งช่วยฝึกสมาธิและความคิดสร้างสรรค์ในการปั้นให้เป็นรูปต่าง ๆ ตามจินตนาการของตัวเอง

(4) ของเล่นเด็กวัย 2 – 3 ขวบ

(4.1) ของเล่นเสริมกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์ ได้แก่ ม้าโยก จักรยานสามล้อ ซึ่งนอกจากความสนุกสนานแล้วยังช่วยให้เด็กได้ฝึกใช้กล้ามเนื้อแขน ขา ในการทรงตัว สร้างความสมดุลของร่างกาย การฝึกร้อยลูกปัดขนาดใหญ่ เพื่อฝึกการใช้กล้ามเนื้อมือและนิ้ว รวมทั้งช่วยพัฒนาการทำงานของสายตาและมือให้สัมพันธ์กัน

(4.2) ของเล่นเสริมความคิดและสติปัญญา ได้แก่ แป้นเรขาคณิตสวมหลัก ช่วยให้เด็กได้ฝึกทักษะการแก้ไขปัญหาและลองผิดลองถูก เพื่อวางแป้นให้ถูกต้องตามรูปร่าง รถไฟเรียงซ้อน ฝึกทักษะการสังเกต การลองผิดลองถูก เรียนรู้เรื่องขนาด สี สันและรูปร่างต่าง

(4.3) ของเล่นเสริมบทบาทสมมติ ได้แก่ ชุดของเล่นเลียนแบบของจริง เช่น ชุดรวมมิตรผักผลไม้ สอนเด็กให้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผักผลไม้ โดยเล่านิทานผูกเรื่องราวให้เด็กสมมติตัวเองเป็นตัวละครในเรื่องราวนั้น ซึ่งจะทำให้เด็กได้แสดงความเป็นตัวของตัวเองออกมาและช่วยให้เด็กรู้จักเข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากขึ้น

(5) ของเล่นเด็กวัย 3 - 4 ขวบ

(5.1) ของเล่นเสริมกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์ ได้แก่ ม้าโยก รถจักรยานสามล้อ ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อแขนและขา การฝึกร้อยลูกปัดขนาดเล็ก เป็นการฝึกใช้ทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนิ้วมือให้ทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและช่วยพัฒนาการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างสายตากับมือ

(5.2) ของเล่นเสริมความคิดและสติปัญญา ได้แก่ ชุดแท่งไม้สี สันกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ในการวางแท่งไม้ซ้อนกันเป็นรูปแบบต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งเรื่องสี รูปร่างและขนาด ช่วยให้เด็กรู้จักการสังเกต พร้อมทั้งเรียนรู้ในเรื่องความสูงและความลึก ซึ่งเป็นพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

(5.3) ของเล่นเสริมบทบาทสมมติ ได้แก่ ชุดของเล่นเลียนแบบของจริง เช่น บ้านตุ๊กตา ชุดครนก่อสร้าง เป็นการสอนให้เด็กรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองและคนในสาขาอาชีพอื่น ๆ รวมทั้งเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับเด็ก เนื่องจากเด็กสามารถเล่นอย่างไรก็ได้ตามที่ใจของตัวเองคิด

(6) ของเล่นเด็กวัย 4 - 6 ขวบ

(6.1) ของเล่นเสริมกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์ ได้แก่ รถจักรยานสองล้อ เชือกกระโดด ซึ่งช่วยฝึกการทรงตัวและสร้างความแข็งแรงให้กับกล้ามเนื้อขา การฝึกร้อยเชือกทรงเท้า ช่วยพัฒนาการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ และเพิ่มทักษะการใช้กล้ามเนื้อเพื่อสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การติดแระดุมเสื้อ เป็นต้น

(6.2) ของเล่นเสริมความคิดและสติปัญญา ได้แก่ ชุดแท่งไม้สร้างเมือง ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในการออกแบบโครงสร้าง โดยการวางแท่งไม้ให้เป็นรูปแบบเมืองต่าง ๆ จะส่งเสริมความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ในเรื่องของสมดุล

ชุดเครื่องมือช่าง ช่วยพัฒนาความคิดและฝึกทักษะการสังเกตในการประกอบชุดไม้เป็นรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งทำให้เด็กเรียนรู้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในงานช่างไม้ เช่น การขันน็อต ไขควง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6.3) ของเล่นเสริมบทบาทสมมติ ได้แก่ ชุดสร้างเมือง ซึ่งเป็นการเล่นที่สะท้อนความคิดความเข้าใจของเด็กที่กำลังเรียนรู้ รวมทั้งช่วยให้เด็กเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นในการดำรงชีวิตประจำวันและสร้างพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคมอีกด้วย

ของเล่นประเภทที่เหมาะสมสำหรับใช้เสริมการเรียนรู้ของเด็ก เนื่องจากเด็กมีภาวะตอบสนองต่อของเล่นในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ความสนใจของแต่ละคนก็ต่างกันไปด้วย ดังนั้นการออกแบบหรือ เลือกของเล่นจึงต้องดูจากพื้นฐานความต้องการของเด็กเป็นหลัก

ของเล่นที่มีอยู่ในท้องตลาดทุกวันนี้มีหลายประเภท เช่น ของเล่นแบบบทบาทสมมติ หรือ Role Play ที่มีผลทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม เช่น ชุดของเล่นคุณหมอ ชุดทหารพร้อมปืนเด็กเล่น ซึ่งการเล่นของเด็กจะเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการแสดงพฤติกรรมเลียนแบบจึงเหมาะสำหรับเด็กโตที่ต้องอาศัยการเรียนรู้เดิมหรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

ของเล่นในรูปแบบเกมทำความเข้าใจ หรือ Memo Game ของเล่นประเภทมีราคาไม่แพง อีกทั้งยังช่วยฝึกทักษะการคิด ไตร่ตรองและจดจำ แต่ข้อจำกัดของ Memo Game คือ ยังไม่สามารถกระตุ้นความสนใจของเด็กได้ไม่มากเท่าที่ควร หากเทียบกับของเล่นแบบเสมือนจริง หรือ Virtual Reality จัดอยู่ในเป็นของเล่นที่มีราคาสูง แต่นั่นก็ไม่ได้แปลว่าของเล่นทุกชิ้นจะเหมาะกับเด็กทุกคนเสมอไป

2.4.6 หลักการเลือกของเล่นที่ดี

การนำเอาอุปกรณ์และของเล่นต่าง ๆ ไปให้เด็กเล่น พ่อแม่และครูควรจะต้องทำการเลือกอย่างระมัดระวัง ควรดูให้เหมาะสมกับประสบการณ์ อายุ และพัฒนาการทางการเล่น นอกจากนี้ยังจะต้องพิจารณาว่าอุปกรณ์เหล่านั้นจะช่วยให้เด็กได้พัฒนาในส่วนใด ซึ่งอุปกรณ์หรือของเล่นนั้นมีความสำคัญมากในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ โดยในการเลือกอุปกรณ์หรือของเล่นสำหรับเด็ก พ่อแม่และครู ควรคำนึงอยู่เสมอว่าอุปกรณ์หรือของเล่นที่มีประโยชน์ไม่จำเป็นจะต้องเป็นอุปกรณ์ที่มีราคาแพง แต่ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับจากอุปกรณ์หรือของเล่นชิ้นนั้นมากกว่า

จากการศึกษาค้นคว้าหลักการเลือกของเล่นสำหรับเด็กจากนักการศึกษาหลายๆ ท่าน ได้แก่ เยาวพา เดชะคุปต์ (2533 : 38) พิทยาภรณ์ มานะจตุติ (2539 : 103 - 104) และพิชัย สันตภิรมย์ (2539 : 139) สามารถสรุปหลักเกณฑ์ในการเลือกของเล่นที่ดี ได้ดังนี้

(1) ความเหมาะสมตามวัยหรือพัฒนาการของเด็ก ความสามารถของเด็ก มีความสวยงาม น่าสนใจ น่าเล่น มีขนาดพอเหมาะ และเมื่อเล่นแล้วเด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน การเลือกซื้อของเล่นที่ยากหรือง่ายเกินไปสำหรับเด็ก เด็กจะไม่เล่น ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย และอาจไม่ชอบของเล่นประเภทนี้ไปเลย

(2) ความปลอดภัยของของเล่นในขณะที่เล่น มีความมั่นคง แข็งแรง ไม่แตกสลายง่าย ทำจากวัสดุที่ไม่มีสารที่เป็นอันตรายกับเด็ก ไม่มีเหลี่ยมคมที่จะทำให้เกิดบาดแผล ปราศจากสารมีพิษ (non-toxic) เช่น สีที่มีส่วนผสมของตะกั่ว และของเล่นนั้นไม่ควรมีส่วนที่เล็กจนเกินไป อาจเป็นอันตรายต่อเด็กได้

(3) พัฒนาการที่เด็กจะได้รับจากการเล่นของเล่น ซึ่งของเล่นที่ดีควรก่อให้เกิดทักษะในการพัฒนา ทำให้เด็กได้มีโอกาสใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ เกิดการเคลื่อนไหว การประสานสัมพันธ์กันของส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย หรือการส่งเสริมจินตนาการ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการในขณะที่เด็กเล่นของเล่นชิ้นนั้น ๆ

(4) เป็นของเล่นที่สามารถประกอบ ต่อเติม ดัดแปลง หรือเล่นร่วมกันได้หลายคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) ราคาที่เหมาะสม ของเล่นบางชิ้นไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง แต่จะต้องสามารถกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในของเล่นชิ้นนั้น ๆ ได้

นอกจากนี้ สมพร หวานเสร็จ (2547 : 6-7) ยังได้จำแนกหลักการเลือกของเล่น ว่าควรคำนึงถึง 5 ส. ดังนี้

(1) สนใจ เด็กต้องสนใจของเล่น และมีโอกาสในการแสดงความสามารถออกมาโดยการเล่นสิ่งที่สนใจ

(2) ส่งเสริม ของเล่นต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถทำกิจกรรมที่ยาก ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่ก้าวหน้าขึ้น

(3) สำเร็จ เด็กจะต้องไม่รู้สึกล้มเหลวในการเล่น ของเล่นต้องไม่ซับซ้อนและไม่ยากเกินความสามารถของเด็ก

(4) สร้างสรรค์ ของเล่นต้องพัฒนาความคิดของเด็ก เชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจโลกภายนอก พร้อมทั้งนำสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ตัวเด็ก

(5) สิ้นสุด ของเล่นต้องสามารถเล่นได้เสร็จและให้ผู้เล่นบรรลุเป้าหมายได้ การเล่นของเด็กนั้นไม่ได้เป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว แต่การเล่นของเด็กจะช่วยให้เด็กได้ฝึกประสาทสัมผัสและมีทักษะทางสติปัญญา รวมทั้งการรับรู้ทางสังคมและการประพฤติตัวในสังคมด้วย การเล่นของเล่นมีความสำคัญต่อเด็กเป็นอันมาก เพราะจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ฉะนั้น การที่จะเลือกของเล่นชิ้นใดชิ้นหนึ่งให้กับเด็ก จึงควรคำนึงถึงหลักสำคัญที่กล่าวมาแล้วในช่วงต้นเป็นสำคัญ

2.5 หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก

2.5.1 หลักพื้นฐานในการออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบ โดยเฉพาะทางด้านผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะต้องพิจารณาในด้านต่าง ๆ (อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2550 : 18-19) ดังนี้

2.5.1.1 หน้าที่ใช้สอย (Function) การออกแบบให้เหมาะกับการใช้งาน สามารถทำหน้าที่ใด หรือไม่ วัตถุประสงค์จะต้องเหมาะสมกับประโยชน์การใช้สอยและการใช้งาน

2.5.1.2 ความปลอดภัย (Safety) ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้และผู้เกี่ยวข้องด้วย

2.5.1.3 ความทนทาน (Durability) ต้องตอบสนองต่อหน้าที่ใดเป็นเวลานาน ตามที่คิดไว้ คือสิ่งที่สร้างจะต้องแข็งแรงด้วย บ่อยครั้งการใช้วัสดุหนักเกินไปเมื่อนำเอาชิ้นส่วนมาประกอบเข้าด้วยกันจะไดงานที่หนักมากเกินไปและดูไม่เหมาะต่อการใช้งาน

2.5.1.4 การประหยัด (Economic) ความสามารถที่จะผลิตได้ในระบบการเศรษฐศาสตร์ หมายความว่า จะต้องใช้วัสดุอย่างประหยัดและเลือกวัสดุที่เหมาะสมกับงาน โดยที่ราคาไม่แพง ซึ่งจะเป็นการสูญเสียเปลืองที่จะทำให้สิ่งของใหม่มีความทนทานมากกว่าหน้าที่ของมัน ความต้องการของงานทางด้านการประหยัดนั้น ต้องการวัสดุที่หาได้ง่าย ผลิตได้ง่าย และสามารถถอดประกอบเข้าด้วยกันได้

2.5.1.5 วัสดุ (Material) จะต้องเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับงาน มีความทนทาน และประหยัด โลหะแต่ละชนิดนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานต่างกัน และมีความสวยงามในตัวของมันเอง เช่น ทองแดง ทองเหลือง สแตนเลส และอลูมิเนียมต่างก็มีพื้นผิวงามตามธรรมชาติ ก่อนนำโลหะมาใช้จะต้องแน่ใจว่าเลือกใช้วิธีการที่ไม่ยุ่งยาก การขึ้นรูปทำให้โค้ง ทำรูปร่างและเชื่อมสะดวก และง่าย

2.5.1.6 โครงสร้าง (Construction) วิธีการทำโครงสร้างของเฟอร์นิเจอร์แต่ละชนิดควรทำให้เหมาะสมกับงาน มีความทนทาน ประหยัดและใช้วัสดุที่เหมาะสม ซึ่งการออกแบบนี้เป็นอมตะที่เรา รู้จักการเลือกใช้วิธีง่าย ๆ ในการทำจะทำให้มีความเหมาะสมกว่าวิธีการที่ยุ่งยาก และควรจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมแก่วัสดุที่ใช้อยู่

2.5.1.7 ความสะดวกสบายในการใช้ (Ergonomic) หมายถึง ต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมในการใช้งาน ขนาดความสูง และการออกแบบนี้เป็นอมตะ

2.5.1.8 ความสวยงาม (Beauty) เมื่อผลิตภัณฑ์มีรูปร่างและขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน ขนาดความสูง กว้าง ยาว และขีดจำกัดของประกอบารออกแบบ เช่น การหิบบนโซฟา

2.5.1.9 ลักษณะเฉพาะ (Personality) อาจจะได้อะไรสูงในเรื่องของคุณภาพแต่จริง ๆ แล้วยังขาดในเรื่องลักษณะเฉพาะของมัน การมีลักษณะเฉพาะจะสร้างความรู้สึกต่อนักออกแบบที่ได้ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ขึ้นมาด้วยตนเอง มีลักษณะเป็นอิสระเพื่อจะได้แสดงว่านักออกแบบได้ทำการวิเคราะห์ถึงปัญหาอย่างแท้จริง ซึ่งจัดเป็นการเพิ่มคุณภาพให้กับงาน

2.5.1.10 กรรมวิธีการผลิต (Production) เมื่อทำการออกแบบแล้วสามารถจะทำการผลิตได้ง่าย การผลิตโครงสร้างที่ทำในโรงปฏิบัติงานแต่ละชิ้นส่วน ควรที่จะสามารถใช้ร่วมกันได้เป็นอย่างดี

2.5.1.11 การซ่อมบำรุงรักษา (Easy to Maintenance) เมื่อนำไปใช้งานแล้วผลิตภัณฑ์ได้รับความเสียหาย ควรที่จะสามารถแก้ไขและซ่อมแซมได้ง่าย ไม่ยุ่งยากเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย ค่าบำรุงรักษาและการสึกหรอต่ำ

2.5.1.12 การขนส่ง (transportation) นักออกแบบต้องคำนึงถึงความปลอดภัย การขนส่งจะต้องสะดวก ต้องคำนึงถึงการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ ต้องบรรจุหีบห่อที่จะไม่ทำให้ผลิตภัณฑ์เสียหาย ตลอดจนการพิจารณาการขนส่งให้มีขนาดกว้าง ยาว และสูงเหมาะสมในการขนส่งผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

2.5.2 หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก

2.5.2.1 การออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก

เด็กต้องการสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่เหมาะสมตามวัยและพัฒนาการที่จะช่วยสนับสนุนให้เด็กได้รับทักษะในการเรียนรู้ พร้อมทั้งร่วมเล่นไปพร้อม ๆ กัน ปัจจัยหลักที่จำเป็นในการพัฒนาเด็กปกติ จะประกอบด้วย กิจกรรมการเล่นที่สร้างสรรค์และการเรียนรู้สำรวจด้วยตัวเอง นอกจากนี้สภาพแวดล้อมยังสามารถช่วยให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้และกลายเป็นเครื่องมือต่อการพัฒนาแต่ละขั้น การออกแบบและโครงสร้าง จึงหมายถึง อาคาร การออกแบบภายใน พื้นที่กลางแจ้ง การห้องและการเลือกอุปกรณ์ที่ใช้ในการเสริมสร้างลักษณะนิสัยของเด็ก

นอกเหนือจากความแตกต่างในเรื่องสรีระและปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อมระหว่างผู้ใหญ่และเด็กแล้ว เด็กยังมีความเข้าใจในภาวะแวดล้อมต่างจากผู้ใหญ่อีกด้วย ไม่เพียงแต่พื้นฐานประสบการณ์เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับวัตถุต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดในการออกแบบสำหรับเด็กและบุคคลทั่วไปขึ้นอยู่กับหลักการพัฒนาการของเด็กแต่ละ คนว่ามีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีลำดับขั้นในการจดจำ ข้อแตกต่างนี้เป็นคุณลักษณะที่จะแยกเด็กพิเศษ อย่างไรก็ตาม การออกแบบสำหรับเด็กก็เหมือนกับการออกแบบทั่ว ๆ ไปที่เป็นสากล นั่นคือ สามารถนำมาใช้กับเด็กได้ทุกประเภท โดยไม่ต้องมีการดัดแปลงและต้องคำนึงถึงหลักทางสังคมประกอบด้วย

Vicki L. Stoecklin ผู้อำนวยการด้านการศึกษและพัฒนาการเด็กแห่ง White Hutehinson leisure & Learning Group, Kansas City (อ้างถึงใน วัลชัวร์ย์ นาคสนิท. 2557 : 52-54) ได้กำหนดปัจจัยที่จำเป็นสำหรับนักออกแบบ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ควรคำนึงถึงในการออกแบบสำหรับเด็ก มีดังต่อไปนี้

- (1) การใช้ได้อย่างเท่าเทียมกัน (Equitable Use)
- (2) ปรับเปลี่ยนได้และมีอิสระ (Flexibility and Independence)
- (3) ความปลอดภัย (Includes Safety)

2.5.2.2 หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น

หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น เป็นการนำหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ทั่วไป มาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา แต่ได้มีการสอดแทรกหัวข้อการเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ (กนิษฐา เรื่องวรรณคดี. 2560 : 52-56) ได้ดังนี้

(1) หน้าที่ใช้สอย (Function) การออกแบบของเล่นให้เหมาะสมกับการใช้งาน ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ประเด็นของหัวข้อหน้าที่ใช้สอยระหว่างผลิตภัณฑ์ทั่วไปกับผลิตภัณฑ์ของเด็กเล่นจะมีความแตกต่างกัน ผลิตภัณฑ์ของเด็กเล่นทางด้านหน้าที่ใช้สอย คือความเหมาะสม ซึ่งต้องสัมพันธ์กับเรื่องที่ต้องการให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ หรือเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในช่วงวัยนั้น ๆ ในด้านหน้าที่ใช้สอยถ้านักออกแบบสามารถออกแบบให้ผลิตภัณฑ์ของเล่นสามารถพัฒนาการเล่น หรือหน้าที่ใช้สอยได้หลากหลาย ซึ่งเป็นการเพิ่มอายุของผลิตภัณฑ์

(2) ความปลอดภัย (Safety) ความปลอดภัยเป็นหัวใจหลักในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น ซึ่งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยทั้งก่อนการเล่น ระหว่างการเล่น และหลังการเล่น จะต้องไม่มีส่วนผสมของสารตะกั่ว หรือสารเคมีที่มีพิษ ไม่มีความคมที่ส่งผลเป็นอันตรายแก่เด็กได้ ดังนั้น การออกแบบของเล่นที่ดีจะมีกระบวนการทดสอบความปลอดภัย (Toy Safety Test) จากโรงงานที่ผลิตก่อนเสมอ และความปลอดภัยนี้เป็นจุดขายที่มีความสำคัญมาก ที่พ่อแม่ผู้ปกครองคิดพิจารณาเวลาที่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์

(3) การเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ (Enhance Learning) การเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ เป็นหัวข้อประเด็นใหม่ที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไป ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น หลักการนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญที่นักออกแบบต้องคำนึงถึงว่า ของเล่นที่ออกแบบนั้นสามารถเสริมสร้างพัฒนาการเด็กด้านใดบ้าง ทั้งการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ ถ้านักออกแบบสามารถออกแบบของเล่นได้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้านที่กล่าว จะส่งผลให้ของเล่นชิ้นนั้นมีคุณภาพยิ่งขึ้น สนองต่อความสนใจของผู้ปกครองในการเลือกซื้อ และสนองต่อพัฒนาการของเด็กในการเล่น

(4) ความแข็งแรง ทนทาน (Durability) ผลิตภัณฑ์ของเล่นต้องมีความแข็งแรง มีการคำนวณและออกแบบโครงสร้างที่เหมาะสม ต้องมีความทนทาน ปลอดภัยขณะเด็กเล่น เพราะสิ่งสำคัญที่นักออกแบบต้องรับรู้ คือ พฤติกรรมการเล่นของเด็กเป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ ไม่สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บังคับได้ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะที่เล่น คือ การขว้าง การโยน การแคะ หรือรื้อของเล่นชิ้นนั้น ๆ หลักการทางความแข็งแรงจะมาควบคู่กับความปลอดภัยเสมอ กรณีผลิตภัณฑ์ที่ผลิตด้วยไม้ นักออกแบบต้องระบุในแบบการผลิตเสมอว่าทำการลบมุมหรือลบคม เสี้ยนไม้ต้องไม่มีในชิ้นงาน ตะปู หรือน็อตต้องมีการปิดรูหรือร่องรอยอย่างมิดชิด หรือตุ๊กตาที่ผลิตสำหรับผู้หญิง วัสดุที่ยึดภายในตัวตุ๊กตา เช่น นุ่น หรือใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ ต้องเป็นวัสดุใหม่ ไม่มีแมลง ไม่มีรา หรือเชื้อโรค แม้แต่ผีเสื้อที่เน้นต้องแน่นหนา ไม่หลุดขาดง่าย เพราะถ้าเป็นเด็กเล็ก ปัญหาที่จะตามมาคือ เด็กจะมักหยิบของเข้าปาก โครงสร้างผลิตภัณฑ์ของเล่นจึงมีความสำคัญที่จะต้องคงทน แข็งแรงกว่าผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น

(5) ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic) ต้องคำนึงถึงขนาดสัดส่วนมนุษย์ที่สัมพันธ์กับตัวผลิตภัณฑ์ มีความเหมาะสมทั้งทางด้านขนาด การเล่น และการใช้งาน ความสัมพันธ์ของสัดส่วนเด็กจะมีการเปลี่ยนแปลงตามช่วงวัยของเด็ก เพราะเด็กมีพัฒนาการทางร่างกาย หรือการเจริญเติบโตที่รวดเร็ว ดังนั้น การจะออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น จะมีการระบุอายุเด็กให้สัมพันธ์กับของเล่นชิ้นนั้น ๆ เสมอ

(6) ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic) รูปร่าง ขนาด สี สัน ลวดลายต้องมีความสวยงามน่าเล่นชวนให้ซื้อ ข้อแตกต่างสำหรับผลิตภัณฑ์ผู้ใหญ่และผลิตภัณฑ์ของเด็กทางด้านความสวยงาม คือ “การเสมือนจริง” ผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็กที่สอดแทรกความรู้โดยมีภาพเป็นสื่อประกอบนักออกแบบต้องเลือกใช้สีและภาพที่ใกล้เคียงหรือเสมือนจริง เหมาะสมเพื่อปลูกฝังการเรียนรู้ที่ถูกต้องแก่เด็ก และส่งเสริมการจดจำทางอ้อมที่จะติดตัวกับเด็กจนโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น ของเล่นเรื่องของอารมณ์ เป็นการใช้อาภรณ์ตุ๊กตาประกอบ เพื่อให้เกิดความสนใจ โดยบล็อกไม้ทรงผมสามารถถอดปรับเปลี่ยนหน้าตาของตัวการ์ตูนได้

(7) วัสดุ (Material) และกรรมวิธีผลิต (Production) ต้องเลือกวัสดุให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่นมีความทนทาน แข็งแรง ปลอดภัยและประหยัด การเลือกวัสดุนี้ต้องคำนึงถึงราคา ลักษณะการเล่น ช่วงอายุของเด็ก สถานที่ใช้งานของผลิตภัณฑ์ เช่น ของเล่นสนามวัสดุที่ใช้ในการออกแบบต้องมีความแข็งแรงเป็นพิเศษ วัสดุในการผลิตส่วนมากจะเป็นไม้ เหล็ก และพลาสติก แต่กรณีที่เป็นของเล่นที่เล่นในอาคาร วัสดุอาจเป็นผ้า ยาง หรือกระดาษ

เมื่อมีการเลือกวัสดุที่เหมาะสมกับตัวผลิตภัณฑ์แล้ว กรรมวิธีการผลิตก็เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการสร้างชิ้นงานเช่นกัน ซึ่งนักออกแบบต้องมีการวางโครงสร้างการผลิตเพื่อให้ง่ายและรวดเร็ว และยังช่วยให้เกิดปัญหากับตัวผลิตภัณฑ์น้อยที่สุด รวมถึงราคาที่ประหยัดยิ่งขึ้นด้วย

(8) การซ่อมแซม (Easy of Maintenance) เมื่อผลิตภัณฑ์มีความเสียหายหรือชำรุดสามารถแก้ไขซ่อมแซมได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก แต่ทั้งนี้ต้องดูตามความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เพราะผลิตภัณฑ์ของเล่นบางชิ้นเมื่อชำรุดอาจต้องตัดทิ้ง เพราะถ้านำมาซ่อมแซมแล้วอาจมีสารพิษ หรือสารเคมีออกมาเป็นอันตรายแก่เด็กได้ เช่น ของเล่นที่ใส่ถ่าน หรือของเล่นสังกะสีที่สีเริ่มหลุดร่อนแล้ว

(9) ราคา (Cost) นักออกแบบที่ดีต้องรู้จักเลือกกำหนดการใช้วัสดุให้ถูกต้อง รวมทั้งกรรมวิธีการผลิตที่เหมาะสม เพื่อจะผลิตได้ง่ายและสะดวก ซึ่งส่งผลไปถึงราคาขายของผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับท้องตลาด

(10) การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving) การออกแบบผลิตภัณฑ์นักออกแบบต้องคำนึงถึงว่าการขนส่งสะดวกหรือไม่ ระยะทางการขนส่งใกล้ไกลเพียงใด การขนส่งทางน้ำ ทางอากาศ หรือทางบก เพราะด้วยการขนส่งนี้ นักออกแบบจะกำหนดถึงขนาดของผลิตภัณฑ์

การถอดประกอบชิ้นส่วนของเล่นเพื่อบรรจุลงบรรจุภัณฑ์ ขนาดของบรรจุภัณฑ์ และเมื่อมีการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของเล่นแล้วสิ่งที่นักออกแบบต้องวางแผนต่อ คือ ของเล่นจะจัดเก็บในลักษณะใด ใช้พื้นที่ในการจัดเก็บมากน้อยเพียงใด

2.5.2.3 อันตรายจากของเล่นที่เกิดกับเด็กได้ มีดังต่อไปนี้

(1) อันตรายจากการหายใจไม่ออก (choking hazard) ของเล่นเด็กที่ประกอบไปด้วยชิ้นส่วนขนาดเล็กที่สามารถใส่เข้าปากได้ สามารถเข้าไปติดที่ลำคอเด็ก ทำให้เด็กหายใจไม่ออก

(2) อันตรายจากการรัด (strangulation hazard) ของเล่นที่มีเชือกคาดหรือยางยืดที่ยาวพอ สามารถรัดคอเด็กทำให้หายใจไม่ออกได้

(3) อันตรายจากเสียงดัง (loud toy) ของเล่นที่มีเสียงดังเกินไปจะเป็นอันตรายต่อแก้วหูของเด็กได้ ตามมาตรฐานมอก. 685 เล่ม 1 ระบุว่า เสียงที่ต่อเนื่องนานเกิน 1 วินาที ต้องมีระดับเสียงไม่เกิน 75 เดซิเบล สำหรับเด็กอายุไม่เกิน 18 เดือน และไม่เกิน 85 เดซิเบล สำหรับเด็กอายุเกิน 18 เดือน

(4) อันตรายจากสารพิษ (toxic toy) ของเล่นที่ทำจากวัสดุหรือสารเคลือบที่เป็นพิษหรือมีส่วนประกอบของสารเคมีที่เป็นพิษ จะทำให้เด็กได้รับอันตรายจากพิษเหล่านั้นด้วย เช่น น้ำยาทาเล็บที่มีสาร dibutyl phthalate หรือ xylene

(5) อันตรายจากรูปลักษณะของเล่นที่มีขอบคม หรือปลายแหลม สามารถบาดหนังหรือทิ่มแทงตาได้ เนื่องจากของเล่นสามารถก่อให้เกิดอันตรายได้ ดังนั้นมีกฎข้อบังคับ ด้านความปลอดภัยสำหรับเด็ก ตัวอย่างกฎข้อบังคับของ U.S. Consumer Product Safety Commission ได้แบ่งตามอายุของเด็ก ดังนี้

(5.1) สำหรับเด็กทุกวัน

- ของเล่นที่ใช้ไฟฟ้าจะต้องไม่เสี่ยงกับการช็อตและความร้อน
- ปริมาณตะกั่วในสีต้องไม่เกินที่มาตรฐานกำหนด
- ไม่มีสารเป็นพิษในเนื้อและที่ผิวของเล่น

(5.2) สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี

- ต้องไม่แตกเมื่อใช้งานในสภาพปกติ และไม่ปกติ
- ไม่มีชิ้นส่วนเล็ก ๆ ที่สามารถติดคอเด็กได้
- เส้นผ่าศูนย์กลางของลูกบอลต้องไม่ต่ำกว่า 1.75 นิ้ว

(5.3) สำหรับเด็กอายุระหว่าง 3 ปี ถึง 6 ปี

ของเล่นหรือเกมส์ที่มีชิ้นส่วนเล็ก ๆ จะต้องติดฉลากเตือนการติดคอได้ โดยเฉพาะลูกบอลหรือลูกแก้วที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 1.75 นิ้ว

(5.4) สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 8 ปี

- ของเล่นไฟฟ้าจะต้องไม่มีส่วนกำเนิดความร้อน
- จะต้องไม่มีส่วนแหลม
- จะต้องไม่มีขอบคม

2.5.3 สัดส่วนของเด็กที่มีผลต่อการออกแบบของเล่น

สัดส่วน (Proportion) หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงคณิตศาสตร์ และเรขาคณิตของส่วนต่าง ๆ บนร่างมนุษย์ และอัตราส่วนของแต่ละหน่วยที่มีต่อส่วนอื่น ๆ สัดส่วนของร่างกายมนุษย์โดยเฉลี่ยแล้วมีความสูงระหว่าง 7 เท้า หรือ 7 เท้าครึ่งของความยาวส่วนศีรษะ แต่สำหรับสัดส่วนเด็กจะมีความสูงเฉลี่ยที่ลดลง ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญที่จะเป็นตัวกำหนดขนาดผลิตภัณฑ์ของเล่น หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

2.5.3.1 ขนาดสัดส่วนเด็กแต่ละช่วงวัย

ขนาดสัดส่วนเด็กไทยทั้งชายและหญิง อายุ 1-16 ปี ในภาพรวม ใช้เกณฑ์มาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐาน คือ ISO 3635-1981 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าต่ำสุด (Min) และค่าสูงสุด (Max) ดังตารางที่ 2.3-2.4

ตารางที่ 2.3 สัดส่วนร่างกายเด็กหญิงไทย อายุ 1-6 ปี (แยกแต่ละอายุ)

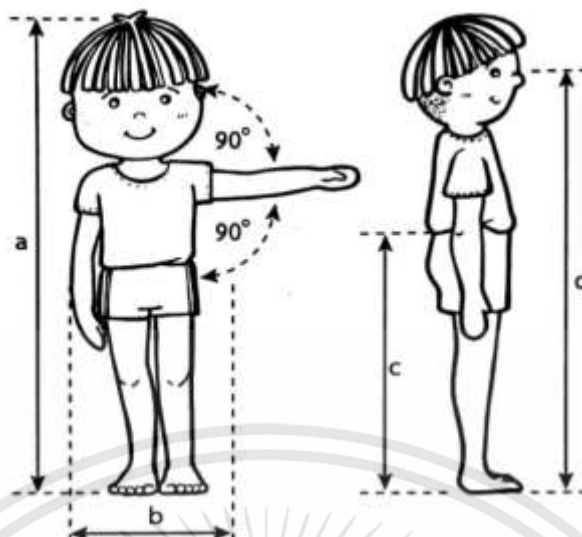
สัดส่วนเด็กหญิงไทย	อายุ (ปี)	MEAN	S.D.	MIN	MAX
ความสูง (ซม.)	1	81.0	5.5	70.0	94.5
	2	83.0	5.1	72.0	103.5
	3	97.4	5.3	81.0	114.0
	4	103.8	5.0	87.0	117.0
	5	110.2	6.2	85.6	124.0
	6	115.7	5.3	102.0	135.5
	7	120.5	5.2	107.4	133.0

ตารางที่ 2.4 สัดส่วนร่างกายเด็กชายไทย อายุ 1-6 ปี (แยกแต่ละอายุ)

สัดส่วนเด็กชายไทย	อายุ (ปี)	MEAN	S.D.	MIN	MAX
ความสูง (ซม.)	1	82.5	7.1	66.0	101.0
	2	90.0	5.7	71.0	104.0
	3	98.5	5.6	84.2	115.0
	4	105.4	5.5	88.5	123.5
	5	110.8	5.6	92.5	126.0
	6	116.1	6.4	102.0	160.5

ที่มา : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. 2536-2537: 49

เพื่อให้การออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กมีความชัดเจนต่อขนาดสัดส่วนที่จะนำมาใช้ประกอบยิ่งขึ้น จึงได้ทำการสรุปถึงส่วนต่าง ๆ ของเด็กอายุ 1-12 ปี เพื่อให้ง่ายในการนำไปใช้ในการออกแบบ ในลักษณะการยืน การนั่ง และสัดส่วนมือ

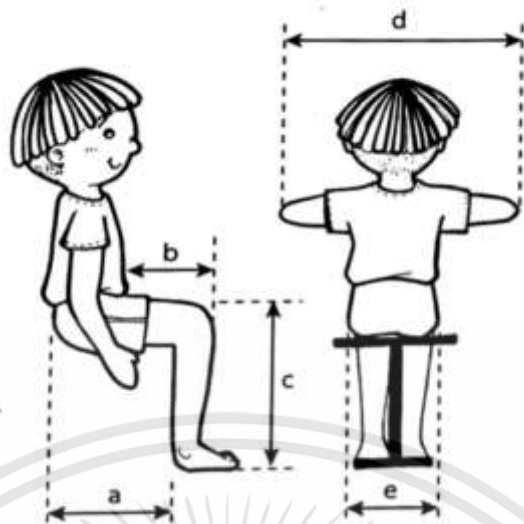
ภาพที่ 2.12 สัดส่วนการยืนของเด็กอายุ 1-12 ปี

ที่มา : กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 60)

ตารางที่ 2.5 สัดส่วนการยืนของเด็กอายุ 1-12 ปี

a. ความสูงเฉลี่ย						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	81.7	86.5	97.9	104.5	110.5	115.9
b. ความกว้างช่วงตัว						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	21.9	23.7	24.2	25.3	26.7	27.8
c. ความสูงจากพื้นถึงศอก						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	-	-	57.4	62.0	65.8	68.2
d. ความสูงระดับส่ายตา						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	-	-	86.2	92.8	98.8	104.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 สัดส่วนการนั่งของเด็กอายุ 1-12 ปี

ที่มา : กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 61)

ตารางที่ 2.6 สัดส่วนการนั่งของเด็กอายุ 1-12 ปี

a. ระยะห่างกัน-ระดับน่องตอนบน

อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	-	-	26.0	29.7	30.1	31.3

b. ระยะห่างหน้าท้อง-หัวเข่า

อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	-	-	16.9	18.6	20.3	21.5

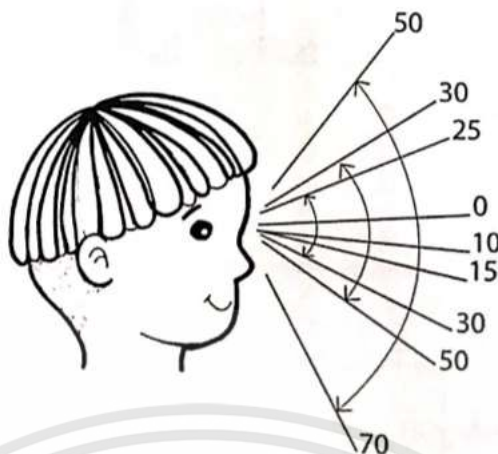
c. ความสูงถึงหัวเข่า

อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	20.4	22.1	25.1	27.0	29.2	30.8

d. ความกว้างตะโพก (เวลานั่ง)

อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	-	-	15.4	17.1	19.4	20.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

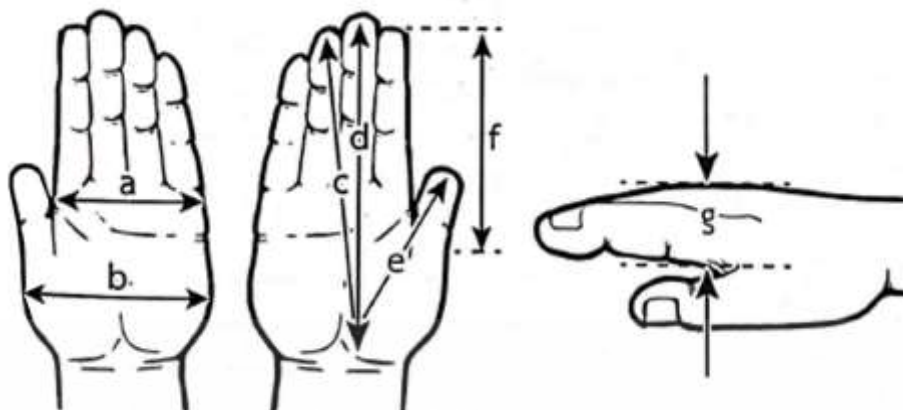
ภาพที่ 2.14 รูปแบบเกี่ยวกับมุมมองต่าง ๆ ในระดับด้านข้าง
ที่มา : กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 62)

2.5.3.2 ระดับมุมมองทางสายตาของเด็ก

ผลการศึกษามุมด้านข้างสามารถสรุปตัวเลขต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการออกแบบ ได้ดังนี้

การขำเลียงมองโดยสายตาแนวซ้ายมากที่สุด	30	องศา
การขำเลียงมองโดยสายตาแนวขวามากที่สุด	30	องศา
การขำเลียงมองโดยสายตาแนวบนมากที่สุด	30	องศา
การขำเลียงมองโดยสายตาแนวล่างมากที่สุด	30	องศา
มุมมองสูงสุด	50	องศา
มุมมองที่ดีของสีมากที่สุด ขึ้นบน	30	องศา
มุมมองที่ดีของสีมากที่สุด ลงล่าง	40	องศา
มุมเหลือบตาขึ้นมากที่สุด	25	องศา
มุมเหลือบตาลงมากที่สุด	30	องศา
มุมสายตาปกติขณะยืน	10	องศา
มุมสายตาปกติขณะนั่ง	15	องศา
มุมก้มสูงสุด	70	องศา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.15 สัดส่วนมือของเด็กอายุ 1-12 ปี

ที่มา : กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 63)

ตารางที่ 2.7 สัดส่วนมือของเด็กอายุ 1-12 ปี

a. ความกว้างฝ่ามือ						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	4.3	4.5	5.1	5.3	5.7	5.9
b. ความกว้างฝ่ามือ						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	4.8	5.5	5.5	6.3	6.5	7.1
c. ระยะห่างนิ้วชี้-กึ่งกลางโคนฝ่ามือ						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	9.0	9.7	10.0	10.9	11.3	11.9
d. ความยาวฝ่ามือ						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	9.0	9.7	10.2	11.9	12.5	12.5
e. ระยะห่างนิ้วหัวแม่มือ-กึ่งกลางโคนฝ่ามือ						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	6.7	7.2	7.2	8.5	9.0	9.4
f. ระยะห่างนิ้วชี้-ง่ามนิ้วหัวแม่มือ						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	5.8	6.2	6.5	7.2	7.6	8.0
g. ความหนามือ						
อายุ (ปี)	1	2	3	4	5	6
ค่าเฉลี่ยหน่วย (ซม.)	1.6	1.7	1.9	1.9	2.0	2.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3.3 สัดส่วนการใช้มือ และนิ้วมือ

ภาพที่ 2.16 การหยิบจับวัตถุขนาดเล็ก

ที่มา : กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 65)

- วัตถุทรงกระบอก ซึ่งเด็กกำมือได้เอง มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 3.5-4 เซนติเมตร
- วัตถุมีขนาดเล็กสุด ซึ่งเด็กจับได้โดยปลายนิ้วมือ มีขนาดกว้าง 0.8-1.5 เซนติเมตร
- เส้นผ่านศูนย์กลางของลูกบอลต้องไม่ต่ำกว่า 1.75 นิ้ว

2.5.4 การศึกษาเกี่ยวกับการใช้สี วัสดุ และกรรมวิธีการผลิต

2.5.4.1 ความหมายและความสำคัญของสี

สี เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากสีช่วยให้ชีวิตของมนุษย์ดูสดใส ร่าเริง หรือเศร้าหมองก็ได้ ช่วยให้มนุษย์เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ง่ายขึ้น มนุษย์จึงจำเป็นต้องรู้จักกับสี เพราะ ในชีวิตของมนุษย์หรือในงานศิลปะ สีมักจะช่วยให้เกิดความงาม ความรู้สึก ซึ่งเกิดจากสีมีความหมายเฉพาะตัว โดยควรทำความเข้าใจรู้จักความหมายและความสำคัญของสีที่มีต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง (วัลชुरีย์ นาคสนิท. 2557 : 56)

(1) ความหมายของสี

สี หมายถึง แสงที่มากกระทบวัตถุแล้วสะท้อนเข้าตา ทำให้เห็นเป็นสีต่าง ๆ การที่มองเห็นวัตถุเป็นสีได้ เพราะวัตถุนั้นดูดแสงสีอื่นสะท้อนแต่สีของมันเอง มนุษย์รู้จักสีได้ เพราะเมื่อสามร้อยกว่าปีที่ผ่านมา ไอแซค นิวตันได้ค้นพบว่าแสงสีขาวจากดวงอาทิตย์ เมื่อหักเหผ่านแท่งแก้วสามเหลี่ยม (Prism) แสงสีขาวจะกระจายออกเป็นสีรุ้ง เรียกว่า สเปกตรัม (Spectrum) มี 7 สี ได้แก่ ม่วง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง ส้ม แดง และได้มีกำหนดให้เป็นทฤษฎีสีของแสงขึ้น ความจริงสีรุ้งเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ ซึ่งเกิดขึ้นและพบเห็นกันบ่อย ๆ อยู่แล้ว โดยเกิดจากการหักเหของแสงอาทิตย์หรือแสงสว่าง เมื่อผ่านละอองน้ำในอากาศ ซึ่งลักษณะกระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสี มีผลถึงจิตวิทยา คือ มีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตาสายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมอง ทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร่าเริง เยือกเย็น หรือตื่นเต้น มนุษย์เราเกี่ยวข้องกับสีต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา เพราะทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้นล้วนแต่มีสีสีันแตกต่างกันมากมาย (ชลูด นิยมเสมอ. 2538 : 54-55)

(2) ความสำคัญของสีที่มีต่อวิถีชีวิต

สีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก นับแต่สมัยดึกดำบรรพ์จนถึงปัจจุบัน มนุษย์ได้นำสีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้เป็นสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง สี จึงเป็นสิ่งที่ควรศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์กับวิถีชีวิตของมนุษย์ เพราะสรรพสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งหลายที่แวดล้อมตัวมนุษย์ประกอบไปด้วยสีทั้งสิ้น ในงานออกแบบสีเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในวิถีชีวิตสีเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก อารมณ์ และจิตใจได้มากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น

(2.1) ใช้ในการจำแนกสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เห็นชัดเจน

(2.2) ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม กลมกลืน

เช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน

(2.3) ใช้ในการจัดกลุ่ม พวก คณะ ด้วยการใช้สีต่าง ๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบ

(2.4) ใช้ในการสื่อความหมาย เป็นสัญลักษณ์ หรือใช้ในการบอกเล่าเรื่องราว

(2.5) ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงามสร้างบรรยากาศ

สมจริง และน่าสนใจ

(2.6) เป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์

(3) คุณลักษณะของสี มี 3 ประการ คือ

(3.1) สีแท้หรือความเป็นสี (Hue) หมายถึง สีที่อยู่ในวงจรสีธรรมชาติทั้ง 12 สี

สีที่เห็นอยู่ทุกวันนี้แบ่งเป็น 2 วรรณะ โดยแบ่งวงจรสีออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ จากสีเหลืองวนไปถึงสีม่วง คือ

- สีร้อน (Warm Color) ให้ความรู้สึกรุนแรง ร้อน ตื่นเต้น ประกอบด้วย สีเหลืองส้ม สีส้ม สีแดงส้ม สีแดง สีม่วงแดง สีม่วง

- สีเย็น (Cool Color) ให้ความรู้สึกเย็น สงบ สบายตาประกอบด้วย สีเหลืองเขียว เหลือง สีส้มเขียว สีนํ้าเงินเขียว สีนํ้าเงิน สีม่วงนํ้าเงิน สีม่วง จะเห็นว่า สีเหลืองและสีม่วงเป็นสีที่อยู่ได้ทั้ง 2 วรรณะ คือ สีกลาง เป็นได้ทั้งสีร้อนและเย็น

ภาพที่ 2.17 วรรณะของวงจรสี

ที่มา : https://decoart.com/blog/article/318/color_theory_basics_the_color_wheel?article_id=318 สืบค้นเมื่อ : 17 สิงหาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3.2) ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีได้สีหนึ่งสีที่ถูกผสมด้วยสีดำจนทึบลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจนทึบที่สุดได้หลายลำดับ ด้วยการค่อย ๆ เพิ่มปริมาณของสีดำที่ผสมเข้าไปทีละน้อย จนถึงลำดับที่ความจัดของสีมีน้อยที่สุดคือเกือบเป็นสีดำ

(3.3) น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง สีที่สดใส(Brightness) สีกลาง (Grayness) สีทึบ (Darkness) ของสีแต่ละสี สีทุกสีจะมีน้ำหนักในตัวเอง ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปสีใดสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้นหรือมีน้ำหนักอ่อนลงถ้าเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อย ๆ ตามลำดับจะได้มีน้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่สุดไปจนถึงอ่อนสุด น้ำหนักอ่อนแก่ของสีได้เกิดจากการผสมด้วยสีขาว เทา และดำ น้ำหนักของสีจะลดลงด้วยการใช้สีขาวผสม (Tint) ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนหวาน สบายตา น้ำหนักของสีจะเพิ่มขึ้นปานกลางด้วยการใช้สีเทาผสม (Tone) ซึ่งจะทำให้ความเข้มของสีลดลง เกิด ความรู้สึกที่สงบ ราบเรียบ และน้ำหนักของสีจะเพิ่มขึ้นมากขึ้น ด้วยการใช้สีดำผสม (Shade) ซึ่งจะทำให้ความเข้มของสีลดความสดใสลง เกิดความรู้สึกขรึม ลึกลับ น้ำหนักของสียังหมายถึงการเรียง น้ำหนักของสีแท้ด้วยตัวเอง โดยเปรียบเทียบน้ำหนักอ่อนแก่กับสีขาว-ดำ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบระหว่างภาพสีกับภาพขาวดำได้อย่างชัดเจนเมื่อนำภาพสีที่เห็นว่ามีสีแดงอยู่หลายค่า ทั้งอ่อน กลาง แก่ ไปถ่ายเอกสารขาว-ดำ เมื่อนำมาดูจะพบว่าสีแดงจะมีน้ำหนักอ่อน แก่ตั้งแต่ขาว เทา ถึงดำ นั่นเป็นเพราะว่าสีแดงมีน้ำหนักของสีแตกต่างกันนั่นเอง

(4) ความรู้สึกของสี

สีต่าง ๆ ที่สัมผัสด้วยตา จะทำให้เกิดความรู้สึกขึ้นภายในต่อมนุษย์ ทันทีที่มองเห็นสีไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย บ้านที่อยู่ในที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ต่าง ๆ แล้วมนุษย์จะอย่างไร จึงจะใช้สีได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา ควรจะต้องเข้าใจว่าสีได้ให้ความรู้สึกต่อมนุษย์อย่างไรซึ่ง ความรู้สึกเกี่ยวกับสีสามารถจำแนกออก ได้ดังนี้

สีแดง ให้ความรู้สึกร้อน รุนแรง ทำทนาย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ระวัง มีพลัง ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่นคง ความรัก ความสำคัญ อันตราย

สีแดงชาด จะทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

สีส้ม ให้ความรู้สึกร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา บอกถึงการเป็นวัยรุ่น เป็นสีแห่งความสนุกสนาน และการผจญภัย

สีเหลือง ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสดใหม่ ความสุขสว่าง การแผ่กระจายอำนาจบารมี

สีเขียว ให้ความรู้สึกงอกงาม สดชื่น สงบ เย็น ร่มรื่น ร่มเย็น การพักผ่อน การผ่อนคลายธรรมชาติ ความปลอดภัย ปกติสงบสุข ความสุขุม เยือกเย็น

สีเขียวแก่ จะทำให้เกิดความรู้สึกเศร้าใจ ความแก่ชรา

สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ หนักแน่น เครื่องขรึม เอาการเอางาน ละเอียดรอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบ ถ่อมตน

สีฟ้า ให้ความรู้สึกปลอดภัย ปลอดภัย กว้าง เบา สะอาด ความสว่าง ลมหายใจ ความเป็นอิสระ การช่วยเหลือ แบ่งปัน

สีคราม ให้ความรู้สึกสงบ

สีม่วง ให้ความรู้สึกมีเสน่ห์ น่าติดตาม เร็นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่
ความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ ความสูงศักดิ์ สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกเภา หนัก สงบเงียบ
สีขาว ให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สะอาด ใหม่ สดใส สีดำ ให้ความรู้สึกหนัก หดหู่ เศร้าใจ ทึบตัน

สีชมพู ให้ความรู้สึกอบอุ่น อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก ความเอาใจใส่
ความน่ารัก ความสดใส จะทำให้เกิดความกระชุ่มกระชวย ความเป็นหนุ่มสาว

สีเทา ให้ความรู้สึกเศร้า อาลัย ท้อแท้ ความลึกลับ ความหดหู่ ความขรา ความสงบ
ความเงียบ สุภาพ สุขุม ถ่อมตน

สีทอง ให้ความรู้สึก หรุกรหา โอ้อ่า มีราคา สูงค่า สิ่งสำคัญ ความเจริญรุ่งเรือง

2.5.4.2 สีกับการออกแบบ

ผู้สร้างสรรค์งานออกแบบจะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สีโดยตรง มัณฑนากรจะ
คิดค้นการเลือกใช้สีขึ้นมาเพื่อใช้ในการตกแต่ง คนออกแบบฉากเวทีการแสดงจะคิดค้นสีเกี่ยวกับแสง
จิตกรก็จะคิดค้นสีขึ้นมาระบายให้เหมาะสมกับความคิดและจินตนาการของตน สีที่ใช้สำหรับการออก
แบบนั้น ถ้าจะใช้ให้เกิดความสวยงามตรงตามความต้องการ มีหลักในการใช้กว้าง ๆ อยู่ 2 ประการ
คือ การใช้สีกลมกลืนกัน และการใช้สีตัดกัน

(1) การใช้สีกลมกลืนกัน การใช้สีให้กลมกลืนกันเป็นการใช้สี หรือน้ำหนักของสีให้
ใกล้เคียงกันหรือคล้ายคลึงกัน ได้แก่

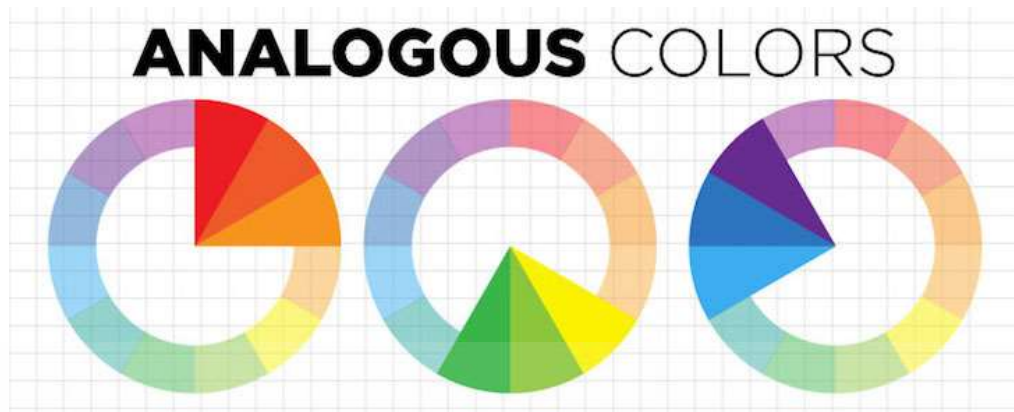
(1.1) การใช้สีแบบเอกรงค์ เป็นการใช้สีเพียงสีเดียวที่มีน้ำหนักอ่อนแก่หลาย
ลำดับ เป็นการใช้สีกลมกลืนแบบสีเดียว

ภาพที่ 2.18 การใช้สีเดียวกันสร้างน้ำหนักใกล้เคียง (สีเอกรงค์)

ที่มา : ประเสริฐ พิชยะสุนทร (2557 : 78)

(1.2) การใช้สีข้างเคียง เป็นการใช้สีที่เคียงกัน 2-3 สีในวงสี เช่น สีแดง สีส้ม
แดง และสีม่วงแดง การใช้สีใกล้เคียงเป็นการใช้สีที่อยู่เรียงกันในวงสีไม่เกิน 5 สี ตลอดจนการใช้สี
วรรณะร้อนและวรรณะเย็น (Warm Tone Color and Cool Tone Color) ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

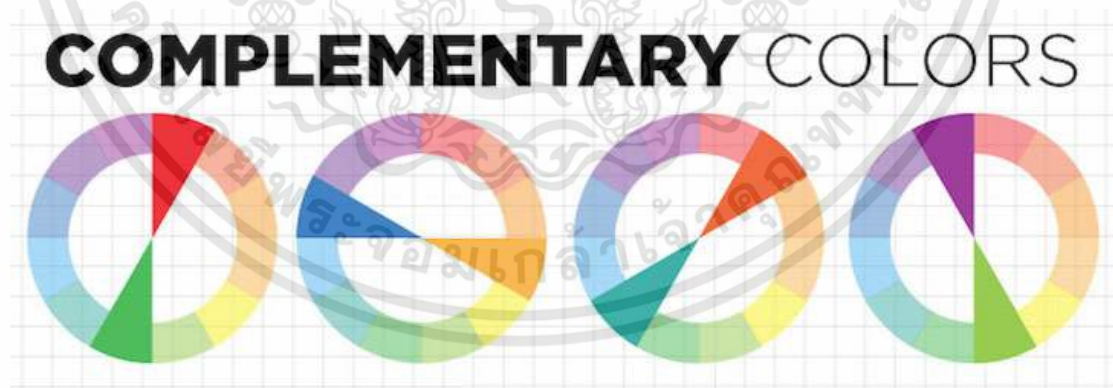

ภาพที่ 2.19 การใช้สีข้างเคียงในวงสีสร้างความกลมกลืน

ที่มา : https://decoart.com/blog/article/318/color_theory_basics_the_color_wheel?article_id=318 สืบค้นเมื่อ : 17 สิงหาคม 2561

(2) การใช้สีตรงข้ามกันและการใช้สีตัดกัน คือ สีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจรสี การใช้สีให้ตัดกัน มีความจำเป็นมากในการออกแบบ เพราะช่วยให้เกิดความน่าสนใจในทันทีที่พบเห็น สีตัดกันอย่างแท้จริงมีอยู่ด้วยกัน 6 คู่สี คือ

- (2.1) สีเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วง
- (2.2) สีส้ม ตรงข้ามกับ สีน้ำเงิน
- (2.3) สีแดง ตรงข้ามกับ สีเขียว
- (2.4) สีเหลืองส้ม ตรงข้ามกับ สีม่วงน้ำเงิน
- (2.5) สีส้มแดง ตรงข้ามกับ สีน้ำเงินเขียว
- (2.6) สีม่วงแดง ตรงข้ามกับ สีเหลืองเขียว

ภาพที่ 2.20 การใช้สีตรงข้ามกันและการใช้สีตัดกัน

ที่มา : https://decoart.com/blog/article/318/color_theory_basics_the_color_wheel?article_id=318 สืบค้นเมื่อ : 17 สิงหาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้สีตัดกันควรคำนึงถึงความเอกภาพด้วย วิธีการใช้มีหลายวิธี เช่น ใช้สีให้มีปริมาณต่างกัน เช่น ใช้สีแดง 20% สีเขียว 80% หรือใช้เนื้อสีผสมกันและกัน หรือใช้สีหนึ่งสีใดผสมกับสีคู่ที่ตัดกันด้วยปริมาณเล็กน้อย รวมทั้งการเอาสีที่ตัดกันมาทำให้เป็นลวดลายเล็ก ๆ สลับกันในผลงานชิ้นหนึ่ง อาจจะใช้สีให้กลมกลืนกัน หรือตัดกันเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง หรืออาจจะใช้พร้อมกันทั้ง 2 อย่าง ทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการและความคิดสร้างสรรค์ของเรา ไม่มีหลักการหรือรูปแบบที่ตายตัว

ในงานออกแบบหรือการจัดภาพ หากรู้จักใช้สีให้มีสภาพโดยรวมเป็นวรรณะร้อนหรือวรรณะเย็น จะสามารถควบคุมและสร้างสรรค์ภาพให้เกิดความประสานกลมกลืนงดงามได้ง่ายขึ้น เพราะสีมีอิทธิพลต่อมวล ปริมาตร และช่องว่าง สีมีคุณสมบัติที่ทำให้เกิดความกลมกลืนหรือขัดแย้งได้ สีสามารถขับเน้นให้เกิดจุดเด่นและการรวมกันให้เกิดเป็นหน่วยเดียวกันได้ ในฐานะผู้ใช้สีต้องนำหลักการต่าง ๆ ของสีไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายในงานที่ทำ เพราะสีมีผลต่อการออกแบบ คือ

(1) สร้างความรู้สึก สีให้ความรู้สึกต่อผู้พบเห็นแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และภูมิหลังของแต่ละคน สีบางสีสามารถรักษาบำบัดโรคจิตบางชนิดได้ การใช้สีภายในหรือภายนอกอาคารจะมีผลต่อการสัมผัสและสร้างบรรยากาศได้

(2) สร้างความน่าสนใจ สีมีอิทธิพลต่องานศิลปะการออกแบบ จะช่วยสร้างความประทับใจและความน่าสนใจเป็นอันดับแรกที่พบเห็น

(3) สีบอกสัญลักษณ์ของวัตถุ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์หรือภูมิหลัง เช่น สีแดง สัญลักษณ์ของไฟหรืออันตราย สีเขียว สัญลักษณ์แทนพืชหรือความปลอดภัย เป็นต้น

(4) สีช่วยให้เกิดการรับรู้และจดจำ งานศิลปะการออกแบบต้องการให้ผู้พบเห็น เกิดการจดจำในรูปแบบและผลงาน หรือเกิดความประทับใจ การใช้สีจะต้องสะดุดตาและมีเอกภาพ

2.5.4.3 วัสดุและกรรมวิธีการผลิต

จากกฎในการเลือกใช้วัสดุ (อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2550 : 75) อันได้แก่

(1) Formability หมายถึง ความสามารถในการที่จัดทำให้วัสดุนั้นเป็นงานสำเร็จรูปได้ง่าย

(2) Machinability หมายถึง ความสามารถในการที่จะทำให้วัสดุนั้นสำเร็จรูปได้ ต้องอาศัยเครื่องจักรกลได้ง่าย

(3) Mechanical-Stability หมายถึง คุณสมบัติทางกลในขณะใช้งานไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง

(4) Cost ความเหมาะสมด้านราคา

2.5.5 มาตรฐานการตรวจสอบของเล่น มาตรฐาน มอก.

ของเล่นและข้อกำหนดต่าง ๆ ในมาตรฐาน มอก. 685-2540 ได้อ้างอิงมาตรฐานของเล่นของต่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับ เช่น EN-71 และ ASMF 963 นำมาเป็นแนวทาง จัดทำโดยคณะกรรมการ

การวิชาการคณะที่ 423 ของสำนักงานฯ ที่ประกอบด้วย ผู้ผลิต ผู้ใช้ และนักวิชาการ มาตรฐานดังกล่าว มุ่งเน้นคุณลักษณะด้านความปลอดภัยของของเล่นเป็นสำคัญ และของเล่นเด็กต้องผ่านการตรวจสอบ ดังนี้ (สมอ สาร. 2545 : 4-5 อ้างถึงใน วัลชุกรีย์ นาคสนิท. 2557 : 61-62)

(1) วัสดุที่ใช้ทำ ต้องเป็นวัสดุใหม่ไม่เคยใช้งานมาก่อน เช่น ไม้ ต้องปราศจากเชื้อราและเสี้ยน สำหรับของเล่นของเด็กอายุ 3 ปีขึ้นไป วัสดุที่ทำของเล่นต้องปราศจากสารเคมีหรือวัตถุใด ๆ ที่เป็นอันตราย

(2) ลักษณะทั่วไป เช่น พื้นผิว ต้องสะอาด ไม่มีรอยตำหนิหรือข้อบกพร่องใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก ขอบที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย ต้องปลอดภัยหรือเกิดอันตรายจากการเล่นน้อยที่สุด ตัวยึดต้องปราศจากเสี้ยน ออกแบบให้ฝังจมเนื้อในวัสดุ เป็นต้น

(3) คุณลักษณะเฉพาะแบบ ตามมาตรฐานกำหนดไว้ 22 แบบ เช่น ขนาดของของเล่นสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี เมื่อใส่ลงในทรงกระบอกต้องไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของของเล่นโผล่พ้นออกมา ของเล่นที่เขย่าเพื่อให้เกิดเสียงทำจากพลาสติก เมื่อทดสอบความทนต่อการตกกระแทก รวมถึงความทนแรงกระแทกแล้วนั้นต้องไม่ร้าวหรือแตก ของเล่นที่ทำจากผ้า เมื่อทดสอบความทนแรงดึงของตะเข็บแล้ว ตะเข็บหรือเส้นด้ายบริเวณตะเข็บต้องไม่ขาด ของเล่นที่ใช้เป่าเมื่อใช้แรงเป่าแล้ว เม็ดกลมที่อยู่ภายในต้องไม่หลุดออกมา เป็นต้น

(4) คุณลักษณะด้านการติดไฟ เฉพาะกรณีที่เป็นของเล่นที่ทำจากวัสดุสิ่งทอหรือมีสิ่งทอเป็นส่วนประกอบ ต้องเป็นชนิดที่มีการติดไฟต่ำ

(5) คุณลักษณะทางเคมี ปริมาณโลหะหนัก คือ พลวง สารหนู แบริียม โครเมียม ตะกั่ว พรอท และซิลิเนียมในสารละลายที่สกัดได้จากสี สารเคลือบ พลาสติก วัสดุขีดเขียน กระจกและกระจกแข็ง และดินปั้น ต้องไม่เกินมาตรฐานกำหนด หากมีกาวหรือตัวทำละลาย ต้องไม่มีพิษและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมคำเตือนตลอดจนวิธีเล่นไว้ที่ฉลาก

(6) สมรรถนะในการใช้งาน ต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในฉลาก

(7) ภาชนะบรรจุ ต้องแข็งแรงป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดกับของเล่นที่บรรจุระหว่างการขนส่งได้ กล่าวคือ

(7.1) กรณีทำด้วยพลาสติกอ่อน สำหรับหุ้มห่อหรือทำถุงบรรจุของเล่น หรือเป็นส่วนหนึ่งของภาชนะบรรจุอื่น เช่น กล่องกระดาษพลาสติกหุ้มต้องหนากว่า 0.038 มิลลิเมตร ถุงพลาสติกสำหรับบรรจุของเล่น ต้องมีความยาวรอบปากถุงมากกว่า 380 มิลลิเมตร และวิธีปิดปากถุงต้องไม่เป็นการดึงสายหรือเชือกหรือใช้ลวด ถ้าถุงดังกล่าวลึกมากกว่า 130 มิลลิเมตร ต้องมีคำเตือน “ห้ามนำถุงพลาสติกไปสวมศีรษะ”

(7.2) กรณีเป็นกล่องหรือมีฝาปิด ต้องเปิดได้ง่ายและไม่มีความอันตราย

(8) การแสดงเครื่องหมายและฉลาก ต้องแสดงให้ถูกต้อง ครบถ้วนตาม มอก.685 เลม 2-2540 ส่วนข้อกำหนดตามมาตรฐานของเล่น

2.6 หลักการออกแบบบรรจุภัณฑ์

2.6.1 หลักการออกแบบบรรจุภัณฑ์เบื้องต้น

สุดาตวง เรื่องรูจีระ (2543 : 143-152) ได้ให้ความหมายของ บรรจุภัณฑ์ (packaging) คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดกระบวนการตลาด ในการใช้วัสดุชนิดใดชนิดหนึ่งสำหรับนำมาใช้สร้างสรรค์ภาชนะบรรจุหีบห่อให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อช่วยปกป้องความเสียหายของผลิตภัณฑ์ช่วยรักษาคุณภาพ เกิดความสะดวกในการใช้สอย เกิดความสะดวกในการขนส่งและการสื่อสารต่าง ๆ

ดังนั้น การบรรจุภัณฑ์อาจเกิดขึ้นได้ทุกระดับธุรกิจผู้ผลิตต้องมีการบรรจุภัณฑ์ให้เรียบร้อยก่อนออกจากโรงงานเพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าเสียหาย เพื่อความสะดวกในการส่งมอบและการขนส่งร้านค้าต้องการบรรจุภัณฑ์ เพื่อใช้จัดส่งสินค้าให้ตรงตามที่ลูกค้าสั่ง ร้านค้าปลีกต้องมีบรรจุภัณฑ์เพื่อ

อำนวยความสะดวกให้ลูกค้าสามารถนำสินค้ากลับบ้านได้ รวมทั้งต้องการบรรจุภัณฑ์เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจและเพิ่มการตัดสินใจซื้อของลูกค้า

2.6.2 หน้าที่ของบรรจุภัณฑ์

ความต้องการในการใช้บรรจุภัณฑ์ในสมัยก่อน คือ ความสามารถของบรรจุภัณฑ์ในการช่วยเก็บรักษาสินค้าให้คงสภาพในระยะเวลาหนึ่งหรือจนกว่าจะนำไปใช้ เช่น การเก็บรักษาอาหาร ต่อมาการตลาดของสินค้าได้มีการกระจายกว้างขวางมากขึ้น จนเกิดความต้องการในแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อความสะดวกในการส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้า ให้เกิดความปลอดภัยในการขนส่ง และเมื่อมีการแข่งขันมากขึ้น บรรจุภัณฑ์จะเข้ามามีบทบาทในด้านการส่งเสริมการตลาดและบรรจุภัณฑ์ เริ่มมีเรื่องความสะดวกในการนำบรรจุภัณฑ์ไปใช้ โดยบรรจุภัณฑ์มีหน้าที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

2.6.2.1 บรรจุภัณฑ์ที่ทำหน้าที่ป้องกันรักษาให้กับผลิตภัณฑ์ (Protection)

วัตถุประสงค์พื้นฐานของการนำบรรจุภัณฑ์มาใช้กับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อการป้องกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์นั้นเกิดความเสียหาย

ความเสียหายทางกายภาพเป็นความเสียหายในลักษณะของการชำรุด แตกหัก การยกตัว การแตกสลาย ซึ่งจะเกิดขึ้นได้จากการเคลื่อนย้ายสินค้าและการเก็บรักษา เช่น การฉีกขาดของหีบห่อในการเคลื่อนย้าย ที่เกิดจากแรงกระแทกระหว่างการขนส่ง การเปียกน้ำ หรือน้ำมันในขณะเคลื่อนย้าย เป็นต้น

2.6.2.2 บรรจุภัณฑ์ที่ดีจะช่วยสร้างความสะดวก (Convenience)

บรรจุภัณฑ์ที่ดีนอกจากจะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้ของผู้บริโภคแล้ว ยังสามารถให้ความสะดวกในการนำสินค้าไปจำหน่ายหรือจัดส่งให้แก่ร้านค้าปลีก ซึ่งร้านค้าปลีกสามารถนำไปขายได้ทั้งบรรจุภัณฑ์ สามารถสร้างความสะดวกช่วยลดค่าใช้จ่ายในการผลิตได้ เวลาเคลื่อนย้ายหรือนำมาเก็บรักษาไว้ก่อนใช้งาน พับหรือเก็บเรียงซ้อนได้ ม้วนได้ จะทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิตได้มาก

2.6.2.3 บรรจุภัณฑ์ที่ดีช่วยสื่อสารการตลาดได้ (Communication)

บรรจุภัณฑ์ที่นำมาบรรจุหีบห่อผลิตภัณฑ์ทุกชนิด ย่อมมีพื้นที่บนบรรจุภัณฑ์นั้น ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเสนอข้อมูลต่าง ๆ กับผู้ซื้อด้วยตราสินค้า เพื่อจะสื่อให้ทราบว่าผลิตภัณฑ์นั้นมาจากใครและมีคุณภาพระดับใด สามารถอธิบายคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ได้โดยใช้ส่วนประกอบรวมทั้งรูปภาพเพื่ออธิบายถึงตัวผลิตภัณฑ์ด้วยสิ่งที่เรียกว่า ฉลาก การขายสินค้าในปัจจุบันนิยมใช้ self-service มากขึ้น ดังนั้น ผู้ซื้อจึงแสวงหาข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เพื่อการประกอบการตัดสินใจซื้อจากรายละเอียดที่ปรากฏบนฉลากหรือบรรจุภัณฑ์

2.6.2.4 บรรจุภัณฑ์ที่ดีช่วยส่งเสริมการตลาด (promotion)

ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เมื่อนำมาใส่บรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบแตกต่างกัน ใช้วัสดุแตกต่างกัน จะทำให้ภาพพจน์ในด้านคุณค่าของผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน การเพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ด้วยการบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมย่อม นำมาซึ่งการเพิ่มกำไรและจำหน่ายในราคาที่สูงขึ้น การประหยัดที่เกิดขึ้นจากการขนส่งสามารถยืดอายุการจำหน่ายได้ การสร้างบรรจุภัณฑ์ด้วยรูปแบบที่แปลกใหม่ ช่วยสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ ความสะดวกของบรรจุภัณฑ์เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นได้

จากบทบาทต่างๆ ของบรรจุภัณฑ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์กับ Marketing Mix อย่างมาก กล่าวคือ

(1) Product : บรรจุภัณฑ์ทำหน้าที่ป้องกันผลิตภัณฑ์ให้อยู่ในสภาพที่ดี รักษาคุณภาพของการหาคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ แบ่งแยกปริมาณผู้ซื้อต้องการให้เหมาะสมแก่การใช้ รวบรวมผลิตภัณฑ์ที่เป็นหน่วยเล็ก ๆ ให้รวมกันอยู่ทำให้สามารถส่งมอบผลิตภัณฑ์ต่อผู้ซื้อได้ช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์

(2) Price : ผลิตภัณฑ์ช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตในการจัดจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ที่กำหนดคุณค่าในสายตาผู้ซื้อ ผลิตภัณฑ์ที่ราคาสูงย่อมไม่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีค่าใช้วัสดุที่มีค่า ตกแต่งสวยงามเพิ่มมูลค่าให้สินค้าได้ทั่วไปสามารถสื่อถึงราคาได้เช่นกัน

(3) Place : การจัดจำหน่ายและราบรินต์ เมื่อส่งมอบผลิตภัณฑ์นั้นได้ง่าย การบรรจุหีบห่อที่ทำให้ขนย้ายง่าย ประหยัดจัดการขนส่งของ สามารถวางขายได้เลย แยกหน่วยย่อยสะดวกแก่การจัดจำหน่ายเพิ่มพูนยอดขาย

(4) Promotion : ข้อมูลรูปภาพต่าง ๆ ที่ปรากฏบนหีบห่อ การใช้วัสดุใหม่ ๆ ก่อให้เกิดการเร้ากระตุ้นความสนใจความต้องการของผู้บริโภคได้จัดเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ การวางโชว์มาก ๆ เรียกร้องสายตากระตุ้นความต้องการซื้อได้ดี

2.6.3 องค์ประกอบของบรรจุภัณฑ์

ในการจัดสร้างบรรจุภัณฑ์ใด ๆ จะมีองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการบรรจุภัณฑ์ที่ดี คือ ตัวบรรจุภัณฑ์ วัสดุที่ใช้ในการผลิตบรรจุภัณฑ์ เครื่องจักรที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์ และบุคลากรที่มีความรู้ด้านบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์มีรูปทรงต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เราจะแบ่งออกได้เป็น สี่เหลี่ยม ทรงกลม ทรงแบน หรือลักษณะแบบใด ๆ ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์ บรรจุภัณฑ์สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท (สุดาตวง เรืองรุจิระ. 2543 : 152-154) คือ

(1) บรรจุภัณฑ์หลัก คือบรรจุภัณฑ์ที่สัมผัสอยู่กับตัวผลิตภัณฑ์หรือเป็นสิ่งที่บรรจุผลิตภัณฑ์ไว้ จะทำหน้าที่ป้องกันผลิตภัณฑ์โดยตรงใช้วัสดุชนิดต่าง ๆ เช่น กระดาษห่อขนม ขวดแก้วบรรจุน้ำ ตลับใส่ยา เป็นต้น

(2) บรรจุภัณฑ์รอง คือ บรรจุภัณฑ์ที่อยู่ถัดออกมาชั้น 1 ทำหน้าที่รวบรวมผลิตภัณฑ์จำนวนมากกว่า 2 ชั้นเข้าด้วยกัน เพื่อความสะดวกในการจำหน่ายหรือการขนส่งจำนวนมาก เช่น สบู่แต่ละก้อนจะห่อด้วยกระดาษไข 1 ชั้นแล้วใส่กล่องกระดาษหรือห่อด้วยกระดาษที่พิมพ์ไว้สวยงามทับอีกชั้นหนึ่ง

(3) บรรจุภัณฑ์เพื่อการขนส่ง บรรจุภัณฑ์ลักษณะนี้มักไม่ต้องการความสวยงามจะทำให้เพื่อความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้า บรรจุผลิตภัณฑ์หน่วยเล็กจำนวนมากเพื่อความประหยัดในการเก็บรักษาหรือขนส่งป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการขนส่ง

2.6.4 ข้อพิจารณาในการเลือกบรรจุภัณฑ์

สุดาตวง เรืองรุจิระ (2543 : 157-159) ได้แบ่งเกณฑ์การพิจารณาการเลือกบรรจุภัณฑ์ออกเป็น 7 ข้อ ดังนี้

2.6.4.1 ลักษณะของสินค้า : สินค้าที่จำหน่ายมีลักษณะเป็นอย่างไรมีคุณสมบัติทางฟิสิกส์หรือทางเคมีอย่างไร เช่น ของแข็ง ของเหลวหรืออาหาร เป็นต้น เพื่อจะได้เลือกวัสดุให้ถูกต้องเพื่อให้บรรจุภัณฑ์ทำหน้าที่ป้องกันรักษาได้ดีการเลือกวัสดุไม่ถูกต้องอาจจะทำให้สินค้าเสียหายได้ง่าย อีกทั้งลูกค้ายังขาดความนิยม จำหน่ายได้ยาก

2.6.4.2 ตลาดเป้าหมาย : การสร้างบรรจุภัณฑ์ที่ช่วยเพิ่มคุณค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ได้ ต้องศึกษาความต้องการลูกค้าเป้าหมาย พฤติกรรมในการซื้อที่แตกต่างกัน ซื้อที่ละหน่วยหรือซื้อที่ละหลายหน่วย นิยมไปซื้อที่ไหน การจัดวางสินค้าเป็นอย่างไร พฤติกรรมเหล่านี้จะต้องศึกษาให้ถ่องแท้ว่าจะได้เลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่ตรงต่อความต้องการของตลาดเป้าหมายได้

2.6.4.3 การจัดจำหน่าย : โดยตรงไม่ผ่านคนกลางไปสู่ผู้ใช้บริโภคเลยย่อมต้องการบรรจุภัณฑ์ลักษณะหนึ่ง หากจำหน่ายผ่านคนกลาง คนกลางประเภทใด คนกลางนั้นมีวิธีการซื้อสินค้าเข้าร้านอย่างไร วางขายสินค้าอย่างไร รวมทั้งต้องพิจารณาถึงผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งที่จำหน่ายอยู่ในแหล่งเดียวกันด้วย ผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งใช้บรรจุภัณฑ์ลักษณะใด เด่นหรือดีกว่าอย่างไร จึงจะชนะใจลูกค้าและจำหน่ายสินค้าได้ดีกว่าคู่แข่ง

2.6.4.4 การขนส่ง : การขนส่งสินค้าออกสู่ตลาดมีหลายวิธีและใช้พาหนะแตกต่างกัน ย่อมหมายถึง ความทนทานแข็งแรงของบรรจุภัณฑ์ที่ปกป้องสินค้าในระหว่างการขนส่งให้ปลอดภัยได้ดีได้อย่างไร ดังนั้น จึงต้องคำนึงถึงวิธีการขนส่งที่ใช้เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับผลเสียที่เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด ปัจจัยเรื่องสภาพดินฟ้าอากาศเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาประกอบด้วย อุณหภูมิ ความชื้น จะทำความเสียหายต่อผลิตภัณฑ์ ในปัจจุบันนิยมการขนส่งด้วยระบบตู้บรรจุทุกสำเร็จรูปบรรจุภัณฑ์ของสินค้าจะต้องออกแบบให้พอดีกับขนาดตู้ แต่ขนาดเดียวกันหากสภาพการบรรจุภายในไม่ถูกต้องย่อมเกิดการเสียหายแก่สินค้าภายในได้เช่นกัน

2.6.4.5 การเก็บรักษา : ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ผลิตแล้วว่าจะถึงมือผู้บริโภคจะถูกนำไปเก็บรักษาไว้รอการขายของผู้ผลิต ไปเก็บอยู่ที่คลังสินค้าของโรงงานหรือไปพักอยู่ที่พ่อค้าคนกลาง พ่อค้าส่งและปลีก ดังนั้น จึงเป็นปัจจัยที่ต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณาการเลือกบรรจุภัณฑ์จึงต้องพิจารณาวิธีการด้านการเก็บรักษาสภาพของสถานที่เก็บรักษารวมทั้งวิธีการเคลื่อนย้ายในสถานที่เก็บรักษาด้วย

2.6.4.6 ลักษณะการนำไปใช้งาน : บรรจุภัณฑ์ที่ดีจะต้องนำไปใช้งานได้สะดวก เช่น เปิดปิดง่ายสามารถใช้ได้ทั้งบรรจุภัณฑ์ เพื่อประหยัดเวลาและแรงงานค่าใช้จ่าย การที่จะเลือกบรรจุภัณฑ์ให้เกิดประโยชน์ดังกล่าวจะต้องศึกษาถึงลักษณะการนำไปใช้งานผู้บริโภค นำไปใช้อย่างไรสะดวกในการเปิดปิดหรือไม่ น้ำหนักต้องเบาหรือไม่ ภาชนะที่บรรจุสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ เหล่านี้เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณาเมื่อเลือกบรรจุภัณฑ์

2.6.4.7 ต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ : ต้นทุนเป็นปัจจัยที่กิจการคงจะต้องคำนึงถึงมาก การเลือกบรรจุภัณฑ์ที่ดีอาจจะต้องจ่ายสูงขึ้นสำหรับบรรจุภัณฑ์หากแต่มีผลดึงดูดความสนใจของผู้ซื้อทำให้ขายสินค้าในราคาสูงขึ้นได้หรือบรรจุภัณฑ์ที่ดีแข็งแรงทำให้ลดความเสียหายของผลิตภัณฑ์ได้ ย่อมเป็นสิ่งชดเชยเช่นเดียวกันรวมถึงผลการชดเชยในกระบวนการผลิต การบรรจุที่สะดวกรวดเร็วเสียหายน้อยทำให้ประหยัดลดต้นทุนในการผลิตได้ ส่งผลถึงภาพพจน์ของกิจการในด้านความสะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรคทำให้ผู้บริโภคความใจเกิดความเชื่อถือมากขึ้นซึ่งส่งผลต่อปริมาณการขายเพิ่มขึ้นในที่สุด

2.7 การตลาดของเด็กเล่น

2.7.1 ผลผลิตภัณฑ์ของเด็กเล่นในตลาด

ของเด็กเล่นเด็กเสริมพัฒนาการยี่ห้อต่าง ๆ ในตลาด (อนุตรา พูนแก้ว. 2558 : 21-23) มีตัวอย่าง ดังนี้

2.7.1.1 Toy r us เป็นยี่ห้อของเด็กเล่นจากประเทศสหรัฐอเมริกา มีชื่อเสียงในการผลิตและขายของเด็กเล่นเป็นอย่งมา ผลิตของเด็กเล่นหลากหลายประเภท และมีสาขาอยู่ทั่วโลก สำหรับในประเทศไทย Toy r us มีสาขาทั้งหมด 10 สาขา ภายใต้ชื่อแบรนด์ บริษัท ทอยส์ รีเทลลิง (ประเทศไทย) จำกัด

2.7.1.2 Bright starts เป็นยี่ห้อของเด็กเล่นเด็กที่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในนามของ Kids II ผลิตและออกแบบของเด็กเล่นเสริมพัฒนาการมากมายหลายชนิด มีความเชี่ยวชาญในการผลิตของเด็กเล่นที่น่าตื่นตาตื่นใจ ให้เด็กได้มีส่วนร่วม สร้างแรงบันดาลใจ และการช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก เช่น ของเล่นประเภทบ้านกิจกรรม

2.7.1.3 Tiny love เป็นบริษัทผลิตภัณฑ์เด็กที่เน้นในเรื่องพัฒนาการของทารกเป็นพิเศษ ก่อตั้งในปี 199 โดยมีเป้าหมายในการสร้างผลิตภัณฑ์ที่จะสนับสนุนการพัฒนาของทารก ตั้งแต่แรกเกิด มีสาขามากกว่า 50 ประเทศทั่วโลก

2.7.1.4 Fisher Price เป็นบริษัทผลิตของเด็กเล่น เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี 1931 ผลิตของเด็กเล่นเด็กหลายประเภทด้วยกัน ภายใต้ตราสินค้า ดังต่อไปนี้ Laugh & Learn, Little Prople, Thomus and Friends, Immaginext, Power Wheel, Jake Never Land Pirate, Mickey Mouse and Use, Minnie, Dora and Friends, Bright Beats, Octonauts.

2.7.1.5 Chicco เป็นบริษัทจากประเทศอิตาลี ผลิตสินค้าเด็กหลายประเภทภายใต้ตราสินค้า Chicco อาทิเช่น ของเล่นเด็กเสริมพัฒนาการ รถเข็นเด็ก อุปกรณ์ฝึกทานอาหารเด็ก เปุ้้มเด็ก เป็นต้น สำหรับในประเทศไทยมีร้าน Chicco Thai เป็นตัวแทนจำหน่าย

2.7.2 พฤติกรรมของผู้บริโภค

พฤติกรรมของผู้บริโภค เป็นการวิจัยหรือค้นหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อ หรือการใช้ของผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมของคำตอบที่ได้จะช่วยให้การการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

คำถามที่จะช่วยในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย Who? What? Why? Who? When? Where และ How? เพื่อหาคำตอบ 7 คำตอบ 7Os ซึ่งประกอบด้วย Occupants Objects Objectives Organizations Occasions Outlets และ Operations

6Ws และ 1 แสดงคำถามได้ ดังนี้

- (1) ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?)
- (2) ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)
- (3) ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)
- (4) ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)
- (5) ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (when does the consumer buy?)
- (6) ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (where does the consumer buy?)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(7) ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)

7Os แสดงคำตอบ ได้ดังนี้

(1) ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants)

(2) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) หรือคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ (Product)

(3) วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อเพื่อสนองความต้องการด้านร่างกาย และด้านจิตใจซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในปัจจัยภายนอก และปัจจัยเฉพาะบุคคล

(4) องค์กร (Organizations) บทบาทของบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อประกอบด้วย ผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ ผู้ใช้

(5) โอกาสในการซื้อ (Occasions)

(6) แหล่ง (Outlets) ช่องทาง (Channel) ที่ผู้บริโภคไปซื้อ

(7) ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operations or buying process) ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ ปัญหาหรือความต้องการ การค้นหาหรือความต้องการ การประเมินผลพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ และความรู้อีกหลังการซื้อ

2.7.3 การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

กระบวนการตัดสินใจซื้อ (Decision process) คือ ขั้นตอนในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากสองทางเลือกขึ้นไป (Schiffman and Kanuk, 1994 :659 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538 : 17-19) พฤติกรรมผู้บริโภคจะพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ(ความรู้สึกนึกคิด) และพฤติกรรมทางกายภาพ การซื้อเป็นกิจกรรมด้านจิตใจและทางกายภาพซึ่งเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง กิจกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดการซื้อและเกิดพฤติกรรมการซื้อตามบุคคลอื่น กระบวนการตัดสินใจซื้อประกอบด้วย ขั้นตอนสำคัญดังนี้ การรับรู้ปัญหาการค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ พฤติกรรมภายหลังการซื้อ

2.7.3.1 การรับรู้ถึงความต้องการ หรือการรับรู้ถึงปัญหา เป็นการรับรู้ถึงความแตกต่างระหว่างสภาพที่ต้องการและสภาพปัจจุบัน ซึ่งมากพอที่จะกระตุ้นให้เกิดกระบวนการตัดสินใจหรืออาจถึงความจริงที่ผู้บริโภคทราบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มีอยู่และสิ่งที่ดีควรเป็น ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจ มีสิ่งที่จะต้องพิจารณา 3 ประการในการรับรู้ถึงความต้องการ คือ

(1) ข้อมูล ได้เก็บไว้ในความทรงจำ

(2) มีความแตกต่างภายในบุคคลหรือขอบเขตปัจจัยด้านจิตวิทยา

(3) มีอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม หรือปัจจัยแวดล้อมด้านสังคมวัฒนธรรม

การทำงานเหล่านี้ทำงานภายในจิตใจของแต่ละบุคคลและร่วมกันในการกำหนดความต้องการ

2.7.3.2 การค้นหาข้อมูล หรือการค้นหาข้อมูลก่อนการซื้อ ขั้นตอนนี้เริ่มต้นจากขั้นที่หนึ่ง เมื่อผู้บริโภครับรู้ถึงความจำเป็นจึงจำเป็นต้องค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ แหล่งข้อมูลที่สำคัญ 2 แหล่ง ได้แก่

(1) แหล่งข้อมูลภายใน หรือแหล่งข้อมูลโดยอาศัยขอบเขตด้านจิตวิทยา

(2) แหล่งข้อมูลภายนอก เป็นข้อมูลจากสื่อมวลชนพนักงานขาย การโฆษณา ฯลฯ

2.7.3.3 การประเมินผลทางเลือก หมายถึง ขั้นตอนขั้นที่ 3 ของกระบวนการตัดสินใจซื้อที่ไม่เป็นกิจวัตรซึ่งทางเลือกต่าง ๆ มีการประเมินและเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ในขั้นนี้จำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์ในการประเมิน ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานและคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคใช้การเปรียบเทียบระหว่างตราสินค้าหรือผลลัพธ์ จากการซื้อและการบริโภคโดยมีการแสดงในรูปของคุณสมบัติที่พึงพอใจมากกว่า

2.7.3.4 การตัดสินใจซื้อ เป็นขั้นตอนที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อการซื้อโดยทั่วไปเกิดขึ้นในร้านค้าปลีก แต่อย่างไรก็ตามอาจเกิดขึ้นในบ้านหรือสำนักงานของลูกค้าก็ได้

2.7.3.5 การประเมินผลหลังการซื้อ หรือผลลัพธ์ภายหลังการซื้อเกิดขึ้นหลังจากซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ไปแล้ว ถ้าเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ผลลัพธ์ก็คือความพึงพอใจ แต่ถ้าผลลัพธ์ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ผลก็คือความไม่พึงพอใจ

พฤติกรรมของผู้บริโภค ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยความต้องการของผู้บริโภคนั้นเกิดได้จากความต้องการภายในเป็นความรู้สึกนึกคิดพฤติกรรมสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในช่วงระยะหนึ่ง การสร้างผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองต่อผู้บริโภคให้ได้ตรงความต้องการ โดยใช้หลัก คำถาม 6Ws และ 1H คำตอบ 7Os และกระบวนการตัดสินใจการซื้อของผู้บริโภค ตั้งแต่ความต้องการการหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ การประเมินเพื่อเลือกผลิตภัณฑ์ การตัดสินใจ และการประเมินหลังการซื้อ

2.8 การวัดและการประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัย

2.8.1 วิธีการวัดและประเมินพฤติกรรมของเด็ก

การประเมินผล หมายถึงการนำผลจากการวัดหลาย ๆ ครั้งมารวมกัน แล้วลงสรุปประเมินคุณภาพของผู้ถูกประเมินอย่างมีหลักเกณฑ์ การวัดและประเมินพฤติกรรมของเด็ก เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน เมื่อมีการวัดผลเกิดขึ้นแล้ว ถ้าต้องการจะให้การวัดผลนั้นเกิดคุณค่า จะต้องนำเอาผลจากการวัดหลาย ๆ ครั้ง มาประเมินผล ผลการประเมินจะถูกต้องเพียงใดนั้นจะขึ้นอยู่กับความถูกต้องของการวัดเป็นสำคัญ (ชลธิชา ผึ้งผาย. 2557 : 62)

ในการประเมินพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย ส่วนมากจะใช้วิธีการสังเกตและจดบันทึกเป็นหลัก เนื่องจากเด็กในวัยนี้จะมีการแสดงออกตามธรรมชาติของตนเอง การประเมินด้วยการทดสอบที่ใช้ช่วงเวลาสั้น ๆ หรือเป็นครั้งคราวจะไม่สามารถสรุปพฤติกรรมของเด็กได้อย่างแท้จริงทั้งหมดจึงจำเป็นต้องใช้การประเมินที่ทำอย่างสม่ำเสมอ หรือทำหลาย ๆ ครั้ง โดยทั่วไปอาจใช้การประเมินมากกว่า 1 วิธี ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลหรือพฤติกรรมของเด็กสมบูรณ์มากขึ้น โดยในการประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัยมีแตกต่างกันหลายวิธี แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการสังเกตพฤติกรรมเด็ก (Observation) ตามที่ นภเนตร ธรรมบวร (2549 : 31-36) ได้อธิบายไว้ ดังนี้

การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการที่นิยมใช้ในการประเมินมากที่สุดในการศึกษาเด็ก โดยการสังเกตเป็นกระบวนการเก็บข้อมูล ด้วยการจดบันทึกพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในสถานการณ์หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ศึกษา โดยใช้ประสาทสัมผัสของผู้สังเกตเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้หรือข้อมูลข้อมูลที่ได้จากการสังเกตจะถูกต้องเพียงใดขึ้นอยู่กับตัวผู้สังเกตเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถแบ่งการสังเกตออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.8.1.1 การสังเกตโดยการเข้าร่วม (Participate Observation) คือ การเก็บข้อมูลด้วยการสังเกตที่ผู้สังเกตต้องเข้าไปอยู่ในหมู่เด็ก มี 2 ลักษณะ คือ

(1) การเข้าไปมีส่วนร่วมแบบสมบูรณ์ (Complete Participant) คือการที่ผู้สังเกตอยู่ในสถานการณ์ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม การที่ผู้สังเกตเข้าไปมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์นี้ ผู้ถูกสังเกตจะไม่ว่าตัวเลยว่ากำลังถูกสังเกตพฤติกรรม จึงทำให้ได้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมีคุณค่ามาก แต่ต้องใช้ผู้สังเกตที่มีความสามารถสูงและฝึกฝนการสังเกตมาอย่างดี เพื่อจะได้แสดงบทบาทตนเองได้เป็นปกติธรรมชาติ ไม่ถูกสงสัยจากคนในกลุ่ม

(2) การเข้าไปร่วมแบบไม่สมบูรณ์ (Incomplete Participant) คือ การที่ผู้สังเกตจะเข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมบ้างตามความจำเป็น การเข้าร่วมเพื่อสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกสังเกต ทั้งนี้เพื่อสร้างความคุ้นเคยและเป็นกันเอง แต่ผู้ถูกสังเกตจะรู้ตัวว่ากำลังถูกสังเกต

2.8.1.2 การสังเกตโดยการไม่เข้าไปร่วม (Non-Participant-Observation) คือ การสังเกตที่ผู้สังเกตไม่เข้าร่วมกิจกรรม โดยผู้สังเกตจะเป็นบุคคลภายนอก การสังเกตวิธีนี้ผู้สังเกตอาจรู้ตัวว่าถูกสังเกต เพราะมีการบอกจุดมุ่งหมาย เวลา สถานที่ หรืออาจสังเกตโดยที่ผู้สังเกตไม่รู้ตัว การสังเกตวิธีนี้อาจทำได้โดยผู้สังเกตมองจากห้องกระจกเพียงด้านเดียว หรือจากโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น นอกจากนี้ ศศิพันธุ์ เปียนเปี่ยมสิน (2559 : 94) ได้ให้หลักการในการสังเกต ดังนี้

(1) ควรมีการวางแผนเป็นขั้นตอนในการดำเนินการสังเกต โดยยึดจุดมุ่งหมายเป็นเกณฑ์เพื่อให้บรรลุจุดหมายนั้น ๆ

(2) ในการสังเกตครั้งหนึ่งควรสังเกตเพียงคนเดียวในแต่ละสถานการณ์

(3) ควรสังเกตสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณาว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเหมาะสม หรือสอดคล้องกับสถานการณ์หรือไม่

(4) การสังเกตบุคคลหนึ่งไม่ควรสังเกตเพียงสถานการณ์เดียว ควรสังเกตหลาย ๆ สถานการณ์จึงจะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลอย่างละเอียด

(5) การสังเกตบุคคลในสถานการณ์เดียวควรสังเกตหลาย ๆ ครั้ง

(6) การสังเกตที่ดีต้องมีการบันทึกการสังเกตไว้ทุกครั้ง เพื่อช่วยบันทึกความจำ และดูพัฒนาการ หรือความถี่ของพฤติกรรมนั้น ๆ

(7) ในขณะที่สังเกตควรทำให้เป็นกลาง ไม่ใส่อคติ หรือความคิดเห็นส่วนตัวลงไป เพราะอาจทำให้ข้อมูลที่ได้ผิดพลาดจากข้อเท็จจริง

2.8.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต

ในการสังเกตผู้ดำเนินการวิจัย ต้องมีวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการสังเกต จึงสามารถเลือกใช้เครื่องมือ ซึ่งมีแบบฟอร์มที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแตกต่างกัน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. 2553 : 236-239) มีหลากหลาย แต่ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้การสังเกตแบบตรวจสอบรายการ ดังนี้

2.8.2.1 แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจดบันทึกหรือประเมินพฤติกรรม หรือลำดับทักษะที่เด็กแสดงออกมาอย่างมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาลักษณะของแบบตรวจสอบรายการ มีดังนี้

(1) เหมาะสำหรับการตรวจสอบรายการพฤติกรรมที่มีจำนวนหลายข้อรายการ

(2) รายการพฤติกรรมมีลักษณะจัดอยู่ในประเภท คือ

(2.1) พฤติกรรมเฉพาะด้านพัฒนาการ ได้แก่ พฤติกรรมทางด้านอารมณ์และสังคม ความสนใจต่าง ๆ ทักษะเฉพาะด้านวิชาการ ความรู้ และความคิดรวบยอดเฉพาะ

(2.2) พฤติกรรมธรรมชาติทั่ว ๆ ไป ได้แก่ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางด้านสังคม ทักษะกระบวนการวิเคราะห์ ทักษะการใช้ภาษาพูด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะความสามารถทางการคิด

(3) รายการพฤติกรรมเป็นลักษณะของพฤติกรรมที่มีลำดับขั้นแสดงพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของพฤติกรรมนั้น ๆ

(4) เหมาะกับการใช้ประเมินพัฒนาการและความสามารถของเด็กแต่ละคน ทำให้เห็นภาพของเด็กแต่ละคนได้ชัดเจน สามารถวางแผนการจัดการกิจกรรมได้อย่างมีจุดหมาย

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐพร พงษ์สิงห์ (2539 : 47-56) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์การเล่นบล็อกกลางแจ้งเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดสรรเพชรญ์ จังหวัดนครปฐม ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย นำมาแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 15 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นบล็อกกลางแจ้งแบบเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นบล็อกกลางแจ้งแบบเป็นกลุ่มแบบอิสระ โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเล่นบล็อกกลางแจ้ง ผลการวิจัยพบว่า การจัดประสบการณ์เล่นบล็อกกลางแจ้งเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน ทำให้เด็กได้โอกาสใกล้ชิดกับเพื่อนในกลุ่ม พร้อมทั้งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ได้ฝึกกระบวนการวางแผนในกิจกรรม และมีโอกาสเรียนรู้พฤติกรรมชอบสังคมเพิ่มมากขึ้น

พรเพ็ญ บัวทอง (2555 : 43-50) ทำการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยวัสดุธรรมชาติท้องถิ่นที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ทำการศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยวัสดุธรรมชาติท้องถิ่น และศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยแต่ละสัปดาห์ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยวัสดุธรรมชาติท้องถิ่น โดยกลุ่มตัวอย่างคือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี โรงเรียนบรรหารวิทยา จ.ปราจีนบุรี จำนวน 19 คน ชาย 11 คน หญิง 8 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาในส่วนของพัฒนาการทางสังคมที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์พบว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กสูงขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ช่วยกระตุ้นให้เด็กได้ช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม ทั้งในด้านของการช่วยเหลือ แบ่งปัน และการร่วมมือกันของเด็กแต่ยังพบปัญหาในสัปดาห์แรกของการทดสอบเด็กจะยังไม่คุ้นกับกิจกรรมอาจเกิดการขัดแย้ง แย่งกันทำกิจกรรม ซึ่งครูประจำชั้นมีส่วนในการช่วยทำให้เด็กได้คุ้นชินกัน

พรทิพย์ ประยูรเทศ (2557 : 107-116) ทำการศึกษาและออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อส่งเสริม พัฒนาการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ โดยนำทฤษฎีการคิดอย่างเป็นระบบมาใช้ในการออกแบบ เพื่อพัฒนาของเล่นสำหรับเด็กในการเสริมพัฒนาการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ สำหรับเด็ก ปฐมวัย 3-6 ปี และเปรียบเทียบทักษะการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดอย่างเป็นระบบ ก่อนและหลังการเล่นของเล่นเสริม พัฒนาการที่พัฒนาใหม่ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือ ตัวแทนของกลุ่มเด็กอายุระหว่าง 3-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนวัดดอนหวาย ระดับชั้นอนุบาล อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่าคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้จักการเรียงลำดับขั้นตอนการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน จะเห็นได้จากจำนวนการปฏิบัติหรือทำน้อยกว่าการไม่ทำ จากหัวข้อการประเมิน และพบว่าของเล่นที่ซับซ้อนเกินไปอาจไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

วัลชัวร์ย์ นาคสนิท (2557 : 86-92) วิจัยเรื่องศึกษาและออกแบบของเล่นเสริมการเรียนรู้ชุดพยัญชนะ ภาษาไทยสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างคือเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล 1 โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าของเล่นชุดพยัญชนะภาษาไทยสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนสามารถสร้างเสริมพัฒนากาด้านต่าง ๆ เอง เด็กเกิดความสนใจและมีการเรียนรู้เรื่องพยัญชนะภาษาไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งเด็กสามารถเรียนรู้เรื่องสี รูปร่าง รูปทรง ขนาด ได้ฝึกการเข้าสังคม มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ อ่านและเข้าใจภาพและสัญลักษณ์ได้ ซึ่งเด็กสามารถเล่นของเล่นชุดพยัญชนะภาษาไทยควบคู่ไปกับการปลูกฝังการเรียนรู้เรื่องพยัญชนะภาษาไทยด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผลทดสอบความพึงพอใจจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนมีความพึงพอใจมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.78, S.D. =0.34)

ศศิธร สังข์อู่ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคตัวแบบ การชี้แนะ และ การเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน จำนวน 12 คน อายุ 4 – 6 ปี ที่ได้รับการคัดเลือกอย่างเจาะจง แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยกลุ่มทดลอง 1 ได้รับการใช้เทคนิคตัวแบบโดยผู้ฝึกสอนเป็นตัวแบบ ควบคู่กับการชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวก ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้เทคนิคตัวแบบโดย เพื่อนร่วมวัยเป็นตัวแบบ ควบคู่กับการชี้แนะและการเสริมแรงทางบวก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลอง 1 และ 2 มีพฤติกรรมความร่วมมือทั้งในระยะการทดลองและระยะหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของพฤติกรรมความร่วมมือระหว่างกลุ่มทดลอง 1 และ 2 ทั้งในระยะการทดลองและหลังการทดลองตามลำดับ

Vaughn (Vaughn. 1994 : 3706-A) ได้ศึกษาพฤติกรรมความร่วมมือจากการเรียนรู้แบบร่วมมือในเด็กเล็ก กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กอายุ 43 - 58 เดือน จำนวน 17 คน เป็นเด็กชาย 9 คน เด็กหญิง 8 คน เก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ครู การบันทึกภาพด้วยวิดีโอเทป ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลมากกว่า 5 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่ามีการปฏิสัมพันธ์ แบบร่วมมือกัน คือ การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน การประนีประนอม การเจรจา และการแก้ปัญหาาร่วมกัน ซึ่งแสดงให้เห็นจากการสนทนาร่วมกันระหว่างเด็กในสถานการณ์ที่หลากหลาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูล โดยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี

3.2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.5 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- (4) การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาข้อมูลชั้นปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ตามความเชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ ได้แก่

(1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เกณฑ์จากประสบการณ์การทำงานในสายงานด้านการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย 10 ปีขึ้นไปของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

- (1.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุปผา เรืองรอง
นักเขียนนิทานเด็ก
ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมเด็กและของเล่นเด็ก

(1.2) อาจารย์สุชาดา จิตกล้า

อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาเด็ก

(2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านรูปแบบการเล่นของเด็ก ใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (พิสนุ พงศรี. 2553 : 104) ใช้เกณฑ์จากประสบการณ์การทำงานในสายงานด้านการออกแบบและการออกแบบของเล่น 5 ปีขึ้นไปของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

(2.1) คุณกัญญา อติศรพันธ์กุล

นักออกแบบของเล่น
ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของเล่นเด็ก

(2.2) คุณนิวัฒน์ วงศ์เหลือ

Creative Director บริษัท Open Click Co.,Ltd.
ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิตสื่อ

(2.3) อาจารย์ดวง เจริญธนู

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบเชิงนวัตกรรม
ดิจิทัล (หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเกมส์-ของเล่นเด็ก

(3) ประชากร ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านรูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่

(3.1) เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์เจมัส ลาดกระบัง จำนวน 1 ห้อง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสังเกตโดยการไม่เข้าไปร่วม และทำการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกละเลยด้วยเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แจกแจงเป็นข้อรายการตามพฤติกรรมการเล่นทางสังคมของเด็กที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้แบ่งระดับพฤติกรรมออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรม และรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกรายการพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละรายการที่ผู้วิจัยสังเกตได้ ตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดในการวิจัย ตามแนวทางของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2558, 10.7-10.9) สามารถจำแนกพฤติกรรมชอบสังคมได้ทั้งหมด 5 ด้าน แต่ในการศึกษาผู้วิจัยได้ทำการเลือกมา 3 ด้าน ได้แก่

(1) พฤติกรรมช่วยเหลือ

(2) พฤติกรรมแบ่งปัน

(3) พฤติกรรมความร่วมมือ

3.1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีโครงสร้างแบบปลายเปิดไม่กำหนดข้อความอย่างตายตัว โดยผู้วิจัยได้มีการกำหนดเค้าโครงตามกรอบประเด็นคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ล่วงหน้าและมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติมด้วยข้อความที่นอกเหนือจากโครงสร้างที่กำหนดนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และไม่มีการเรียงลำดับคำถาม ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

(1) สมุดบันทึก ใช้ในการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลไว้ใช้ศึกษาตามวัตถุประสงค์ต่อไป

(2) กล้องถ่ายรูป ใช้ในการบันทึกภาพและวีดิโอระหว่างการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

(3) สมาร์ทโฟน ใช้ในการบันทึกเสียงระหว่างการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.3.1 การศึกษาข้อมูลภาคปฐมภูมิ

(1) การสังเกต ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมในการเล่นของเด็ก โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมโดยการไม่เข้าไปร่วม ประเภทแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และทำการจดบันทึกพฤติกรรมการเล่นของเด็กตามที่ปรากฏ เพื่อใช้ประกอบเป็นแนวทางในการศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(2) การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยทำการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งในการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง พร้อมทั้งบันทึกเสียง จดบันทึกและถ่ายภาพเพื่อประกอบการสัมภาษณ์

3.1.3.2 การศึกษาภาคทุติยภูมิ

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นต้น หนังสือในท้องสมุด บทความ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เป็นการเก็บข้อมูลเบื้องต้น เพื่อใช้ในการศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรม โดยสรุปข้อมูลจากหัวข้อย่อยรายการพฤติกรรม และแปลข้อมูลรายการพฤติกรรมของเด็กที่ผู้วิจัยสังเกตได้ สรุปในรูปแบบของการบรรยายเชิงคุณภาพของภาพรวมพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.1.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดประเด็นสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาชั้นทุติยภูมิที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษามาก่อนหน้า นำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญเกิดเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย สรุปในรูปแบบของการบรรยาย สำหรับไว้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อผลแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้นผู้วิจัยใช้การประเมินการออกแบบจากกลุ่มประชากร ตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ จำนวน 4 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประสบการณ์การออกแบบในสาขานั้น ๆ 5 ปี ได้แก่

- (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรเทพ เลิศเทวศิริ
อาจารย์สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและของเล่นเด็ก
- (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เดชรัตน์ สุขกำเนิด
นักออกแบบบอร์ดเกมส์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของเล่นเด็ก
- (3) คุณณัฐพงศ์ รัตนโชคสิริกุล
นักออกแบบอิสระ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของเล่นเด็ก

3.2.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อผลแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้นผู้วิจัยใช้การประเมินการออกแบบจากกลุ่มประชากร ตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิก จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประสบการณ์การออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิก 5 ปี ขึ้นไป ได้แก่

- (1) ดร.อานัญ ศิริพิชญ์ตระกูล
รองคณบดีฝ่ายวางแผน คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้เชี่ยวชาญด้านบรรจุภัณฑ์
- (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกพงศ์ อินแก้ว
อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้เชี่ยวชาญด้านบรรจุภัณฑ์
- (3) คุณศุภนุช แพภักดี
กราฟิกดีไซน์เนอร์ บริษัทแอดอาร์ท ดีไซน์ด์
ผู้เชี่ยวชาญด้านบรรจุภัณฑ์

3.2.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ในการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการออกแบบชุดของเล่น คือผู้ทรงคุณวุฒิทางการวัดและการประเมิน จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

- (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรุงใจ มนต์เลี้ยง
ประธานหลักสูตรปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน
- (2) ดร.เบญจพร ชนะกุล
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน
- (3) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเสริม วัฒนกิจ
อาจารย์ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาศิลปศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบร่างการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม จำนวน 5 รูปแบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม แบบสอบถามมีลักษณะให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกเอง (Self-Administered Questionnaire) ซึ่งมีโครงสร้างคำถามที่เป็นทั้งคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดด้านหลักการออกแบบของเล่นของ กนิษฐา เรื่องวรรณคดี (2558 : 52-56) ดังนี้

- (1) หน้าที่ใช้สอย (Function)
- (2) ความปลอดภัย (Safety)
- (3) การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance learning)
- (4) ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)

โดยใช้แบบสอบถามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) มาตรฐานประมาณค่า 5
ระดับ ได้แก่

ระดับ	คะแนน
มีความพึงพอใจมากที่สุด	5
มีความพึงพอใจมาก	4
มีความพึงพอใจปานกลาง	3
มีความพึงพอใจน้อย	2
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อมูล
เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ
พฤติกรรมทางสังคม

3.2.2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบร่างการออกแบบชุดของ
เล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ดังนี้

(1) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ผลงานวิจัย หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
พฤติกรรมทางสังคม และการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

(2) สร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย โดยจัดอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถาม ให้
อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ตรวจสอบ แก้ไขเพิ่มเติมให้เกิดความถูกต้องเหมาะสม

(3) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม
จากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม
โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือ IOC (Index Of Item Objective
Congruence) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจหาค่า IOC เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ดังนี้

(3.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรุงใจ มนต์เลี้ยง

ประธานหลักสูตรปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.2) ดร.เบญจพร ชนะกุล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.3) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเสริม วัฒนกิจ

อาจารย์ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาศิลปศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

ซึ่งมีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อความและความครอบคลุมของเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ
ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์
- จากผลคะแนนให้นำมาพิจารณาคำนวณได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ค่า IOC ที่คำนวณได้จะต้องมีค่า ≥ 0.5 จึงจะถือว่าประเด็นคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามจะอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ในทุกข้อ (จิราพร นราศรี. 2550 : 138)

(4) นำแบบสอบถามและตารางที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินแบบร่างเป็นขั้นตอนถัดไป

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบร่างการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม จำนวน 3 รูปแบบ ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อความจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อเลือกแบบร่างสำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(2) ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์และสรุปผลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม และสรุปต้นแบบที่เหมาะสมที่สุดมา 1 แบบ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบจัดทำเป็นชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อนำไปใช้ในการหาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของชุดของเล่นในลำดับต่อไป

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเพื่อประเมินแบบร่างสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการจัดลำดับค่าคะแนนมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญและผู้เชี่ยวชาญเชิงบรรยาย แปลความหมายของข้อมูลโดยการใส่สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (วาโร เพ็งสวัสดิ์. 2551 : 284-286) สูตรในการคำนวณ คือ

(1) ค่าเฉลี่ย ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ
N	หมายถึง	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

(2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S. D. = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S. D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อ
$\sum x^2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	หมายถึง	จำนวนข้อมูล

ซึ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์จะใช้ช่วงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคำนวณ ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1.1 กลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 3 คน สำหรับทำการทดลองเพื่อหาข้อแก้ไขของชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ครั้งที่ 1

3.3.1.2 กลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 6 คน สำหรับทำการทดลองเพื่อหาข้อแก้ไขของชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ครั้งที่ 2

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมแบบไม่มีส่วนร่วม และผู้วิจัยได้ทำการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ ด้วยเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แจกแจงเป็นข้อรายการตามพฤติกรรมการเล่นทางสังคมของเด็กที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ แบ่งระดับพฤติกรรมออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรมและรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกรายการการแสดงของพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกตามแต่ละรายการที่ผู้วิจัยสังเกตได้

3.3.2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพโดยการให้คะแนนแบบรูบิคแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scales) ด้วยการสังเกตพฤติกรรมแบบไม่มีส่วนร่วม สำหรับใช้หาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ดังนี้

(1) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ผลงานวิจัย หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคม และการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

(2) สร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับกาวิจัย โดยจัดอยู่ในรูปแบบของแบบสังเกตพฤติกรรมแบบไม่มีส่วนร่วม ให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ตรวจสอบ แก้ไขเพิ่มเติมให้เกิดความถูกต้องเหมาะสม

(3) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือ IOC (Index Of Item Objective Congruence) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจหาค่า IOC เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ดังนี้

(3.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยา มนต์เลี้ยง

ประธานหลักสูตรปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.2) ดร.เบญจพร ชนะกุล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.3) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเสริม วัฒนกิจ

อาจารย์ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาศิลปศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

ซึ่งมีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อความคำถามและความครอบคลุมของเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ

ดังนี้

1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

จากผลคะแนน ให้นำมาพิจารณาคำนวณได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
R	หมายถึง	คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
N	หมายถึง	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ค่า IOC ที่คำนวณได้จะต้องมีค่า ≥ 0.5 จึงจะถือว่าประเด็นคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งนำไปหาคาดดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ในทุกข้อ (จิราพร นราศรี. 2550 : 138)

(4) นำแบบประเมินประสิทธิภาพซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมโดยไม่เข้าไปมีส่วนร่วมประเภทแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และตารางที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยการใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมระหว่างใช้งานชุดของเล่น กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการคัดเลือกไว้ข้างต้น ตามขั้นตอน ดังนี้

- (1) แบ่งการสังเกตพฤติกรรมเด็กระหว่างใช้งานชุดของเล่น ออกเป็น 2 ครั้ง โดยทดสอบครั้งละ 2 รอบ เพื่อดูปัจจัยแทรกซ้อนที่จะเกิดขึ้น
- (2) สังเกตและบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมเด็กระหว่างใช้งานชุดของเล่น ครั้งที่ 1 โดยใช้ผู้สังเกตจำนวน 3 คน
- (3) สังเกตและบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมเด็กระหว่างใช้งานชุดของเล่น ครั้งที่ 2 โดยใช้ผู้สังเกตจำนวน 3 คน
- (4) ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกต

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) นำไปใช้ในการสังเกตพฤติกรรม โดยสรุปข้อมูลจากหัวข้อรายการพฤติกรรม และแปลข้อมูลรายการตามระดับพฤติกรรมของเด็กที่ผู้วิจัยสังเกตได้ สรุปในรูปแบบตารางร้อยละ และการบรรยายเชิงคุณภาพของภาพรวมพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่

(1) ประชากร คือ เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์เจมส์ลีดส์ ลาดกระบัง จำนวน 360 คน

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์เจมส์ลีดส์ ลาดกระบัง ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 6 คน แบ่งเป็นหญิง 3 คนและ ชาย 3 คน โดยเลือกตามลำดับเลขที่ของเด็กแบ่งเป็นเลขคู่กับเลขคี่

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยใช้วิธีการสังเกตโดยการมีส่วนร่วมของครูประจำชั้น และผู้วิจัยได้ทำการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ ด้วยเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แจกแจงเป็นข้อรายการตามพฤติกรรมการเล่นทางสังคมของเด็กที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ แบ่งระดับพฤติกรรมออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรมและรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกรายการการสังเกตของพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกตามแต่ละรายการที่ครูประจำชั้นและผู้วิจัยสังเกตได้

3.3.2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์โดยการใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ด้วยการสังเกตพฤติกรรมแบบมีส่วนร่วมของครูประจำชั้น สำหรับใช้หาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ดังนี้

(1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ผลงานวิจัย หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคม และการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

(2) สร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย โดยจัดอยู่ในรูปแบบของแบบประเมินประสิทธิภาพโดยการให้คะแนนลงในแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ด้วยการสังเกตพฤติกรรมแบบมีส่วนร่วมของครูผู้สอนให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ตรวจสอบ แก้ไขเพิ่มเติมให้เกิดความถูกต้องเหมาะสม

(3) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือ IOC (Index Of Item Objective Congruence) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจหาค่า IOC เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ดังนี้

(3.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรุงใจ มนต์เลี้ยง

ประธานหลักสูตรปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.2) ดร.เบญจพร ชนะกุล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.3) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเสริม วัฒนกิจ

อาจารย์ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาศิลปศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

ซึ่งมีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถามและความครอบคลุมของเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ

ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

จากผลคะแนนให้นำมาพิจารณาคำนวณได้ จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ค่า IOC ที่คำนวณได้จะต้องมีค่า ≥ 0.5 จึงจะถือว่าประเด็นคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ในทุกข้อ (จิราพร นราศรี. 2550 : 138)

(4) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์โดยการประเมินด้วยแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ด้วยการสังเกตพฤติกรรมแบบมีส่วนร่วมของครูผู้สอน และตารางที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวัดผลสัมฤทธิ์ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยการใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) นำไปใช้สังเกตพฤติกรรมของเด็กแบบมีส่วนร่วมของครูประจำชั้นระหว่างใช้งานชุดของเล่นกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการคัดเลือกไว้ข้างต้น แบ่งระดับพฤติกรรมออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรมและรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งบันทึกรายการการสังเกตของพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกตามแต่ละรายการที่ครูประจำชั้นและผู้วิจัยสังเกตได้ พร้อมทั้งทำบันทึกผลการสังเกตและนำผลที่ได้มาทำการทดสอบตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ด้วยการสังเกตพฤติกรรม โดยสรุปข้อมูลจากหัวข้อรายการพฤติกรรม และแปลข้อมูลรายการตามระดับพฤติกรรมของเด็กที่ครูประจำชั้นและผู้วิจัยสังเกตได้ สรุปในรูปแบบตารางร้อยละ และการบรรยายเชิงคุณภาพของภาพรวมพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

3.5 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยใช้ในการสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเซนต์เจมส์ลปี่ ลาดกระบัง จำนวน 54 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจากจำนวนกลุ่มประชากรผู้ปกครองของเด็กจำนวน 360 คน และเนื่องจากจำนวนประชากรทั้งหมดอยู่ในหลักร้อย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 คน โดยมีวิธีคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสัดส่วน (พิสนุ พงศ์ศรี, 2553 : 103-104) ดังนี้

ตารางที่ 3.1 วิธีคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสัดส่วน

ผู้ปกครองเด็กชั้นอ.1 (120 คน)	ผู้ปกครองเด็กชั้นอ.2 (120 คน)	ผู้ปกครองเด็กชั้นอ.3 (120 คน)
$= \frac{360 \times 120}{54}$	$= \frac{360 \times 120}{54}$	$= \frac{360 \times 120}{54}$
$= 18$	$= 18$	$= 18$
รวมทั้งสิ้น 54 คน		

จากวิธีการคำนวณหาจำนวนตัวอย่าง สามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้เป็น

ผู้ปกครองของเด็กชั้นอนุบาล 1 จำนวน 18 คน

ผู้ปกครองของเด็กชั้นอนุบาล 2 จำนวน 18 คน

ผู้ปกครองของเด็กชั้นอนุบาล 3 จำนวน 18 คน

3.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีลักษณะให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกเอง (Self-Administered Questionnaire) ซึ่งมีโครง

สร้างคำถามที่เป็นทั้งคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดหลักการออกแบบตามแนวคิดของอูมคักดี สาริบุตร (2550 : 18-19) ดังนี้

- (1) ด้านหน้าที่ใช้สอย
- (2) ด้านความปลอดภัย
- (3) ด้านการใช้งาน
- (4) ด้านความสวยงาม

โดยใช้แบบสอบถามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

ระดับ	คะแนน
มีความพึงพอใจมากที่สุด	5
มีความพึงพอใจมาก	4
มีความพึงพอใจปานกลาง	3
มีความพึงพอใจน้อย	2
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

3.5.2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ดังนี้

(1) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ผลงานวิจัย หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์

(2) สร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย โดยจัดอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ตรวจสอบ แก้ไขเพิ่มเติมให้เกิดความถูกต้องเหมาะสม

(3) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือ IOC (Index Of Item Objective Congruence) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจหาค่า IOC เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ดังนี้

(3.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรุงใจ มนต์เลี้ยง

ประธานหลักสูตรปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.2) ดร.เบญจพร ชนะกุล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

(3.3) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเสริม วัฒนกิจ

อาจารย์ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาศิลปศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมิน

ซึ่งมีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถามและความครอบคลุมของเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ

ดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

จากผลคะแนนให้นำมาพิจารณาคำนวณได้ จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ค่า IOC ที่คำนวณได้จะต้องมีค่า ≥ 0.5 จึงจะถือว่าประเด็นคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามจะอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ในทุกข้อ (จิราพร นราศรี, 2550 : 138)

(4) นำแบบสอบถามและตารางที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงกับผู้ปกครอง เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์เป็นขั้นตอนถัดไป

3.5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและการประเมินแล้วนำแบบสอบถามมาให้ผู้ปกครองประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยที่ออกแบบใหม่ นำผลที่ได้มาตรวจสอบและวิเคราะห์ผล

3.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ปกครอง โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการจัดลำดับค่าคะแนนมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญและผู้ปกครองเชิงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยาย แปลความหมายของข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (วารุ เฟิงส์วีสต์. 2551 : 284-286) สูตรในการคำนวณ คือ

(1) ค่าเฉลี่ย ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ
N	หมายถึง	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

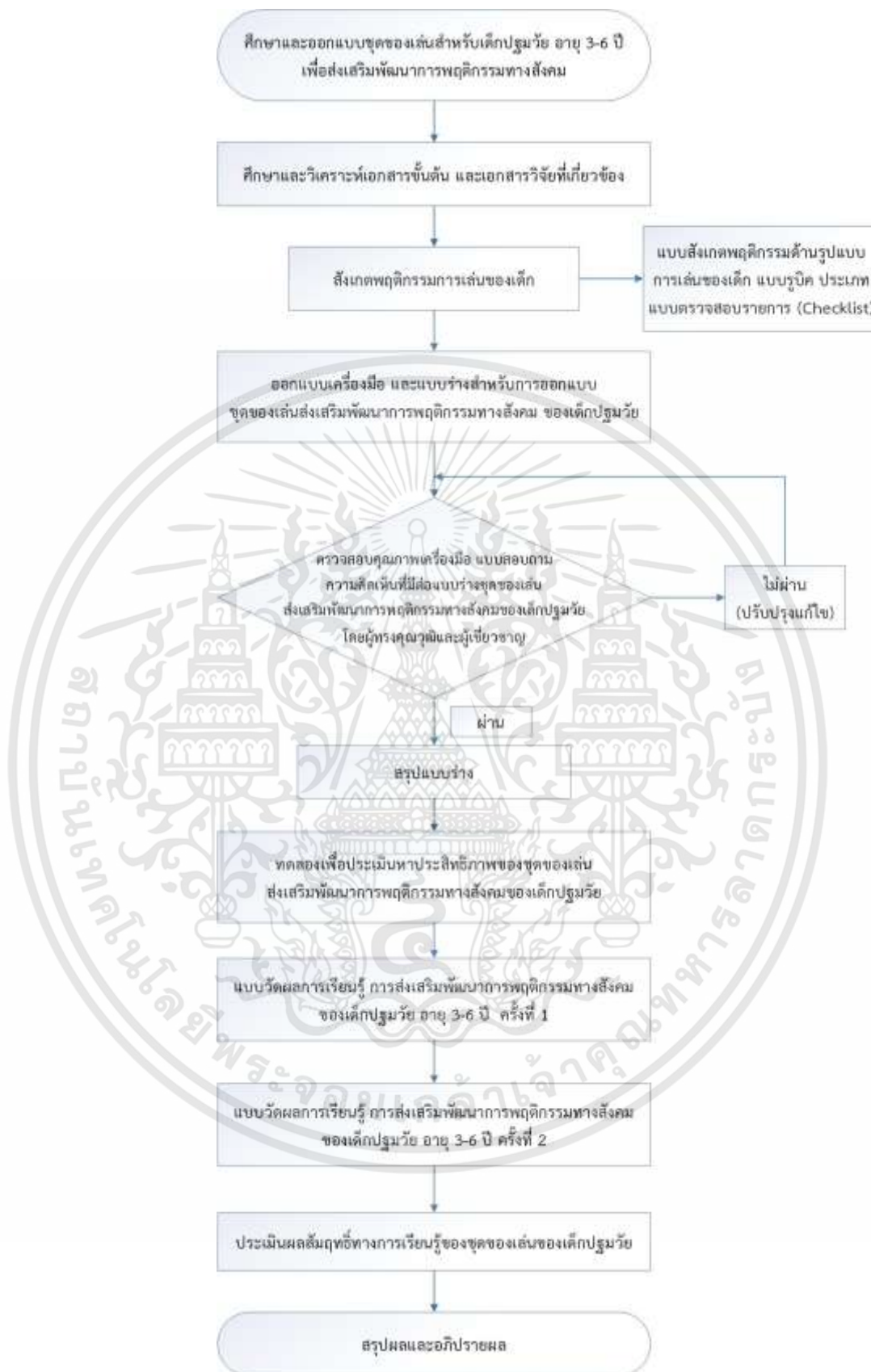
(2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S. D. = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S. D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อ
$\sum x^2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	หมายถึง	จำนวนข้อมูล

โดยเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้ช่วงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ภาพที่ 3.1 แสดงวิธีดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล รายงานผลการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จากนั้นจึงนำชุดของเล่นที่ออกแบบมาหาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็ก และทำการสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 3 การหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 5 การสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษาข้อมูลทฤษฎีจากเอกสารงานวิจัย-ทฤษฎีรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและรูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ด้านการสังเกตจากแหล่งข้อมูลโดยการลงพื้นที่ และด้านการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาประกอบการศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

4.1.1 วิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

4.1.1.1 ศึกษาจากข้อมูลทฤษฎีจากเอกสารงานวิจัย และทฤษฎี เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

การศึกษาข้อมูลทฤษฎีรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้เลือกใช้กรอบแนวความคิดด้านพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย ตามแนวทางของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558, 10.7-10.9) ซึ่งสามารถจำแนกพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย ได้ทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (1) พฤติกรรมช่วยเหลือ
- (2) พฤติกรรมแบ่งปัน
- (3) พฤติกรรมความรับผิดชอบ
- (4) พฤติกรรมความเป็นผู้นำ-ผู้ตาม
- (5) พฤติกรรมความร่วมมือ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

อายุ	ลักษณะพฤติกรรมที่ปรากฏ	พฤติกรรมช่วยเหลือ	พฤติกรรมแบ่งปัน	พฤติกรรมรับผิดชอบ	พฤติกรรมผู้นำ-ผู้ตาม	พฤติกรรมร่วมมือ
3 ปี	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กช่วยเหลือตัวเองได้ เช่น รับประทานอาหารเองได้ - เล่นแบบคู่ขนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น) - หวงของ - รู้จักการเล่นสมมติ - รู้จักการรอคอย - ยังไม่ให้ความร่วมมือ และแบ่งปัน 	✓	✓	✓		✓
4 ปี	<ul style="list-style-type: none"> - แต่งตัวได้ด้วยตนเอง / ไปห้องน้ำเองได้ - เล่นร่วมกับผู้อื่นได้ลดการเล่นขนานกับผู้อื่น - ร่วมมือกับผู้อื่นในขณะที่เล่นได้ - รอคอยตามลำดับก่อน-หลัง - รู้จักการแบ่งปัน - เก็บของเล่นเข้าที่ 	✓	✓	✓		✓ ✓ ✓ ✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

อายุ	ลักษณะ พฤติกรรมทางสังคม ที่ปรากฏ	พฤติกรรม ช่วยเหลือ	พฤติกรรม แบ่งปัน	พฤติกรรม รับผิดชอบ	พฤติกรรม ผู้นำ-ผู้ตาม	พฤติกรรม ร่วมมือ
4 ปี	- เล่นแบบ จินตนาการ - พบการทะเลาะกัน เพื่อแย่งของเล่นอยู่ - เข้าใจในกฎ ระเบียบต่างๆ		✓			✓ ✓
5 ปี	- ปฏิบัติกิจวัตร ประจำวันได้ด้วย ตนเอง - เล่นอย่างมี จุดมุ่งหมายร่วมกับ ผู้อื่นได้ - รู้จักสำรวจมกิริยา และคำพูด - มีความ กระตือรือร้นที่จะ ช่วยเหลือผู้อื่น - เริ่มเขากลุ่มใหญ่ขึ้น จาก 2 คนเป็น 5 คน - เล่นละครสมมุติ เล่นเลียนแบบ - เริ่มเข้าใจและ ยอมรับความสำคัญ ของผู้อื่น - เริ่มให้และรับ - เริ่มแสดงความเป็น เจ้าของ	✓		✓	✓	✓ ✓ ✓ ✓ ✓ ✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

อายุ	ลักษณะ พฤติกรรมทางสังคม ที่ปรากฏ	พฤติกรรม ช่วยเหลือ	พฤติกรรม แบ่งปัน	พฤติกรรม รับผิดชอบ	พฤติกรรม ผู้นำ-ผู้ตาม	พฤติกรรม ร่วมมือ
6 ปี	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กเล่นเป็นกลุ่มได้ - รับรู้และปฏิบัติตามกติกาคือข้อตกลง - เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมากขึ้น - รู้จักมารยาททางสังคม - ช่วยเหลือตนเองได้ - เด็กจะแสดงพฤติกรรมการมีน้ำใจแบ่งปันเพิ่มมากขึ้น - ปลอดภัยเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บ - ชอบการแข่งขัน - เล่นเป็นกลุ่มและมักจะเล่นเพื่อนเพศเดียวกัน - พยายามที่จะเป็นหนึ่งในการเล่นเกมการแข่งขัน 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ✓ ✓ ✓ 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ✓ 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ✓ 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ✓ 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ✓ ✓ ✓

จากตาราง 4.1 พบว่าลักษณะพฤติกรรมทางสังคมที่ควรส่งเสริมให้กับเด็กปฐมวัย คือพฤติกรรมช่วยเหลือ, พฤติกรรมแบ่งปัน และพฤติกรรมร่วมมือ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกับพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกตามธรรมชาติ ในช่วงอายุ 3-6 ปี การส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะช่วยเหลือผู้อื่นจะนำพามาซึ่งพฤติกรรมโอปอ้อมอารีของเด็ก ลดความก้าวร้าวลง นอกจากนี้พฤติกรรมแบ่งปันจัดว่าเป็นคุณธรรมที่ช่วยให้เด็กขจัดความเห็นแก่ตัวออกจากตนเอง เด็กที่ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมแบ่งปันเสมอๆ ที่ละน้อยๆ ก็มีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมแบ่งปันมากขึ้น ประกอบกับหากเด็กมีพฤติกรรมร่วมมือ ซึ่งเป็นพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น การได้ร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน เด็กจะสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และทำให้อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยพฤติกรรมข้างต้นจะเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมทางสังคมอื่นๆ ที่เด็กจะได้รับการพัฒนาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Erik Erikson (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. 2553 : 52-56) กล่าวว่า เด็กวัยนี้เริ่มอยากมีอิสระและต้องการเป็นตัวของตัวเอง จะเป็นช่วงที่เด็กมีพลังอย่างมาก และพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว รู้จักให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและวางแผนร่วมกับผู้อื่น ฉะนั้น เด็กวัยนี้จะต้องเรียนรู้พฤติกรรมหลายอย่างที่กำหนดโดยสังคม เพื่อการปรับตัวเองให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1.2 การสังเกตจากแหล่งข้อมูลโดยการลงพื้นที่

ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้มีการลงพื้นที่เพื่อสังเกตพฤติกรรมจากกลุ่มตัวอย่างที่โรงเรียนเซนต์เจมิลป์ ลาดกระบัง จำนวน 1 ห้อง 30 คน ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเด็กระดับปฐมวัย สํารวจพฤติกรรม ถ่ายภาพและบันทึกผลการทำกิจกรรมของเด็กปฐมวัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามสภาพจริงจากพฤติกรรมการเล่นและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งผลการลงพื้นที่เพื่อศึกษาพฤติกรรมของเด็ก มีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลผลการลงพื้นที่สังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล 1 จำนวน 36 คน (ตารางเวลาเล่นในร่ม 09.45 - 10.30 น.) โรงเรียนเซนต์เจมิลป์ ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ภาพประกอบ	คำอธิบาย
	<p>ครูแบ่งกลุ่มเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม สำหรับให้เด็กเล่นของเล่นต่างชนิดกัน 4 ชนิด ได้แก่ บล็อกไม้, ตัวต่อพลาสติกขนาดใหญ่, จิ๊กซอว์โฟม ABC แผ่นใหญ่ และตัวต่อโฟมนิมรูปทรงเรขาคณิต</p>
 	<p>ช่วงแรกที่เริ่มเล่น เด็กให้ความสนใจร่วมมือในการเล่นด้วยกันอย่างดี แต่ยังไม่เล่นในลักษณะของการเล่นคนเดียวเป็นส่วนใหญ่</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ภาพประกอบ	คำอธิบาย
	<p>เวลาผ่านไป 10 นาที เด็กเริ่มมีการจับคู่ จับกลุ่มเล่นด้วยกัน ช่วยกันต่อแผ่นโฟม, ต่อบล็อกไม้ และเริ่มแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน เด็กยังคงเล่นในกลุ่มของตัวเอง ยังไม่มีการเล่นข้ามกลุ่ม</p>
	<p>เวลาผ่านไป 20 นาที เด็กเริ่มมีการทะเลาะกันบ้าง แย่งของเล่นกัน ทำลายของเล่นกัน แต่ไม่รุนแรง</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ภาพประกอบ	คำอธิบาย
	<p>เด็กเริ่มชักชวนคนแปลกหน้า(ผู้วิจัย)ให้ร่วมเล่นด้วย</p>
	<p>เด็กบางคนเริ่มมีการเปลี่ยนกลุ่มเล่น และมีเด็ก 4-5 คน ชวนเพื่อนนำตัวต่อพลาสติกที่ติดต่อมาจินตนาการเล่นเป็นบทบาทสมมติ วังเล่นกันรอบๆห้อง</p>
	<p>เมื่อถึงเวลาเก็บของเล่น เด็กช่วยกันเก็บของเล่นตามกลุ่มเล่นของตัวเอง โดยเด็กส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกันดี แต่อาจมีเด็กบางคนยังเล่นต่อ ใช้เวลาในการเก็บของเล่นไม่นาน เนื่องจากมีครูคอยช่วยเหลือ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์การลงพื้นที่ จากการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล 1 จำนวน 36 คน โรงเรียนเซนต์เจมัสลาติบ่ ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมทางสังคม	วิเคราะห์ผลการลงพื้นที่
1. พฤติกรรมช่วยเหลือ	ช่วงแรกเด็กจะยังเล่นคนเดียว แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่นานเด็กจะเริ่มมีการจับคู่เล่นกับเพื่อน รู้จักช่วยเหลือกันเวลาเล่น แต่ก็ยังมีพบเห็นการแย่งของเล่นจากเพื่อนอยู่บ้าง
2. พฤติกรรมแบ่งปัน	เด็กวัยนี้เมื่อร่วมเล่นด้วยกันกับเพื่อนมาสักระยะจะเริ่มมีการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน บางครั้งอาจมีขี้อแย่งของเล่นกันแต่ไม่รุนแรง และกลับมาเล่นด้วยกันใหม่
3. พฤติกรรมความร่วมมือ	เด็กชอบการเล่นรวมกันเป็นกลุ่ม ระยะแรกจะเริ่มจากจำนวน 2-3 คน แต่เมื่อร่วมเล่นด้วยกันเวลาผ่านไป กลุ่มเล่นของเด็กจะใหญ่ขึ้น ส่วนใหญ่มักจะเป็นกลุ่มเล่นที่เป็นเพศเดียวกัน เข้าใจในกฎระเบียบต่างๆ รู้เวลา และยอมทำตามกติกา

จากตารางที่ 4.1 และ 4.3 สามารถสรุปข้อมูลพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 สรุปข้อมูลพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก อายุ 3-6 ปี

พฤติกรรมทางสังคม	ลักษณะพฤติกรรม
1. พฤติกรรมช่วยเหลือ	ในช่วงแรกเด็กจะยังคงยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ในระยะสั้นสามารถร่วมมือเล่นกับเพื่อนได้ แต่ส่วนใหญ่เด็กจะชอบเล่นคนเดียวมากกว่า บางครั้งยังพบเห็นการแย่งของเล่นจากเพื่อนอยู่ และเริ่มเปลี่ยนพฤติกรรมมาช่วยเหลือ และปลอบใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมักจะทำตามคำร้องขอของเพื่อนมากกว่าคนที่ไม่ใช่เพื่อน
2. พฤติกรรมแบ่งปัน	ในช่วงวัย 3-4 ปี ระยะแรกเด็กจะยังไม่แสดงพฤติกรรมแบ่งปันเกิดขึ้น และเด็กจะเริ่มแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน เมื่อร่วมเล่นด้วยกันมาสักระยะ แต่ก็ยังไม่มีการให้ผู้อื่นทั้งหมด เนื่องจากเด็กยังมีความเห็นแก่ตัวเองอยู่บ้าง จึงทำให้ยังพบการทะเลาะกันเพื่อแย่งของเล่นอยู่ และการทะเลาะกับเพื่อนจะลดน้อยลงเมื่ออายุ 5-6 ปี เพราะเริ่มเข้าใจและยอมรับผู้อื่นมากขึ้น
3. พฤติกรรมความร่วมมือ	เด็กรู้จักการเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม ยอมให้ผู้อื่นเข้ากลุ่มร่วมเล่นได้ ส่วนใหญ่มักจะเป็นเพศเดียวกัน เริ่มเข้าใจในกฎระเบียบต่างๆ ชอบการแข่งขัน การเป็นผู้นำ และพยายามจะเป็นที่หนึ่ง นอกจากนี้เด็กจะเริ่มมีความรู้สึกไม่พอใจ ถ้าหากเพื่อนในกลุ่มไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่ม ทะเลาะกับเพื่อนลดน้อยลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 วิเคราะห์รูปแบบการเล่น และประเภทของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

4.1.1.1 วิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรม และประเภทของเล่นเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปีที่เหมาะสม

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการเล่นและประเภทของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้เลือกใช้กรอบแนวความคิดรูปแบบการเล่นของเด็กปฐมวัยอิงตามประเภทของเล่น ของ วราภรณ์ รักวิจัย (2527 : 78-81) สามารถแบ่งได้ 7 ประเภท โดยผู้วิจัยได้เลือกมา 5 ประเภทสำหรับการวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) ของเล่นที่ให้อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ และฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ
- (2) ของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส
- (3) ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่
- (4) ของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ
- (5) ของเล่นให้เล่นสร้าง

และผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทการเล่นของเด็กปฐมวัย ตามที่ Hammon (อ้างถึงใน เยาวพา เตชะคุปต์. 2533 : 20-24) ได้แบ่งประเภทของการเล่นในร่มไว้ 5 ประเภท ได้แก่

- (1) การเล่นเกมบล็อก (Blocks)
- (2) การเล่นเกมภาพตัดต่อ (Puzzle)
- (3) การเล่นเกมวาดรูประบายสี
- (4) การเล่นเกมสมมติ
- (5) เกมและของเล่นอื่นๆ

จากข้อมูลทฤษฎีตามเอกสารข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผลิตภัณฑ์ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีในท้องตลาดจำนวน 15 ชิ้น โดยทำการวิเคราะห์ผ่านหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นของ กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 52-56) เพื่อศึกษารูปแบบการเล่นของเด็กและประเภทของเล่นที่เหมาะสม ซึ่งสามารถวิเคราะห์พร้อมทั้งสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.1 โดมิโน่ผลไม้

ที่มา : https://www.enginou.com/th_th/toys/family-game/16-fruit-veggie-domino

สืบค้นเมื่อ : 17 สิงหาคม 2561

จากตารางที่ 4.5 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ของเล่นชุดโดมิโนผลไม้ : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่让孩子ได้รู้จักสิ่งต่าง ๆ และฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ โดยมีรูปแบบการเล่นแบบตัวต่อ/ภาพตัดต่อ (Puzzle) พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่าของเล่นช่วยให้เด็กได้ฝึกความสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตาในการหยิบจับของเล่น ได้รู้จักรูปทรง สี และฝึกการจดจำ อีกทั้งของเล่นชิ้นนี้ยังช่วยให้เด็กพัฒนาความสัมพันธ์กับเพื่อน เนื่องจากเด็กจะต้องเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม มีทักษะการเข้าสังคม ช่วยเหลือ แบ่งปัน และการยอมรับผู้อื่น

ข้อดี : ของเล่นมีความปลอดภัย เหมาะสมกับขนาดมือของเด็ก สีสดใส ช่วยพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ให้เด็กได้เป็นอย่างดี

ข้อจำกัด : เนื่องจากของเล่นมีจำนวนหลายชิ้น อาจทำให้หล่นหายได้ระหว่างการจัดเก็บ เมื่อเล่นเสร็จ อีกทั้งเมื่อของเล่นเกิดความเสียหาย การซ่อมแซมอาจทำได้ยากหรือไม่สามารถซ่อมแซมได้เลย เนื่องจากวัสดุเป็นไม้ขอบมนแผ่นหนา

ภาพที่ 4.2 จับคู่มหาสนุก

ที่มา : <http://www.smartbomcrafts.biz/product/102> สืบค้นเมื่อ : 17 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นในตลาด : จับคู่มหาสนุก

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ของเล่นจับคู่มหาสนุก สำหรับเด็ก 3 ปีขึ้นไป ช่วยให้เด็กได้ฝึกทักษะการจำแนก สังเกต ความจำ และรู้จักรูปทรง
2. ความปลอดภัย (Safety)	ของเล่นมีขนาดพอดีกับมือเด็ก ไม่เล็ก หรือใหญ่เกินไป น้ำหนักเบา ปลอดภัยกับเด็ก
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : เด็กได้ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็กในการหยิบจับของเล่น - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เกิดความสนุกสนานเมื่อเล่น - พัฒนาการทางด้านสังคม : เด็กเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม มีทักษะการเข้าสังคม การแบ่งปัน และการยอมรับผู้อื่น - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : ฝึกทักษะการจำแนก การสังเกต การคิดอย่างเป็นรูปแบบ และรู้จักรูปทรงต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	มีความแข็งแรงทนทาน รองรับการขว้าง โยน การแกะได้
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	ของเล่นมีขนาดพอดีมือของเด็ก เด็กสามารถหยิบจับได้ง่าย ไม่เล็กเกินไป
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	ของเล่นมีรูปร่างหลากหลาย ที่จำลองมาจากสิ่งของ และสิ่งต่างๆ รอบตัว เช่น สุนัข แมว ปลา คน เป็นต้น ขนาดของบล็อกมีความพอดีกับขนาดมือเด็ก มีสีสัน
7. วัสดุ (Material)	ไมยางพาราที่ผ่านการลบเหลี่ยมแล้ว
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	การซ่อมแซมทำได้ยาก หรือไม่สามารซ่อมแซมได้เลย เนื่องจากวัสดุเป็นไมยางพารา
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	มีการจัดเก็บด้วยบรรจุภัณฑ์ที่ช่วยให้สามารถขนส่งได้ง่าย แต่ต้องระวังการตกหล่นในการจัดเก็บ

จากตารางที่ 4.6 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ของเล่นชุดจับคู่หมาสนุก : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่让孩子ได้รู้จักสิ่งต่างๆ และฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ โดยมีรูปแบบการเล่นแบบตัวต่อ/ภาพตัดต่อ (Puzzle) พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่าของเล่นช่วยให้เด็กได้ฝึกทักษะการจำแนก การสังเกต ความจำ และรู้จักรูปทรงต่างๆ สามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นด้วยกันเป็นกลุ่มได้

ข้อดี : ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน และปลอดภัย

ข้อจำกัด : เมื่อของเล่นเกิดความเสียหาย การซ่อมแซมอาจทำได้ยาก หรือไม่สามารซ่อมแซมได้เลย รูปแบบการเล่นมีแค่แบบเดียว อาจทำให้เด็กเบื่อง่าย

ภาพที่ 4.3 กระดานเรขาคณิตหลากสี

ที่มา : <http://www.smartbomcrafts.biz/product/93> สืบค้นเมื่อ : 17 สิงหาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : กระดาน
เรขาคณิตหลากสี

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ของเล่นเสริมสร้างสติปัญญา และเป็นของเล่นเสริมสร้างการเรียนรู้ สำหรับฝึกทักษะการจำแนกแยกแยะรูปทรงพื้นฐานต่างๆ เด็กจะสนุกสนานกับการจับคู่รูปทรงต่างๆ กับถาดไม้ อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างจินตนาการอีกด้วย
2. ความปลอดภัย (Safety)	ของเล่นมีขนาดพอดี ผ่านการลบมุมหรือลบคมแล้ว ใช้สี non-toxic ปราศจากสารเคมี
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : เด็กได้ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็กในการหยิบจับของเล่น - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เด็กจะสนุกสนานกับการจับคู่รูปทรงต่างๆ กับถาดไม้ และช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก - พัฒนาการทางด้านสังคม : เด็กได้พัฒนาทักษะทางสังคม รู้จักการแบ่งปัน ช่วยเหลือ และยอมรับผู้อื่น - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้สำหรับฝึกทักษะการจำแนกแยกแยะรูปทรงพื้นฐานต่างๆ ส่งเสริมความรู้ด้านคณิตศาสตร์
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	ของเล่นมีความแข็งแรง และทำการลบมุมหรือลบคมแล้ว
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหยิบจับของเล่นได้สะดวก มีขนาดของชิ้นของเล่นพอดีกับมือเด็ก
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	ชิ้นส่วนของเล่น เป็นรูปทรงทางเรขาคณิต สีสดใส ดึงดูดความสนใจเด็ก ของเล่นสามารถเล่นได้หลากหลายแบบ
7. วัสดุ (Material)	ไม้ยางพาราลบมุม
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	ซ่อมแซมได้ยากเมื่อเสียหาย เนื่องจากของเล่นเป็นไม้ชิ้นใหญ่
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	จัดเก็บในกล่องเดี่ยว ป้องกันของเล่นตกหล่นได้

จากตารางที่ 4.7 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ของเล่นกระดานเรขาคณิตหลากสี : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่让孩子ได้รู้จักสิ่งต่างๆ และฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ โดยมีรูปแบบการเล่นแบบการเล่นบล็อก (Blocks) พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่าของเล่นสามารถช่วยเสริมสร้างสติปัญญา ช่วยฝึกทักษะการจำแนกแยกแยะรูปทรงพื้นฐานต่างๆ ผ่านของเล่นไม้รูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน ได้ใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการหยิบจับเวลาเล่น พร้อมทั้งสามารถเล่นได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นด้วยกับเพื่อนหรือเล่นคนเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี : ของเล่นมีความปลอดภัย และมีรูปแบบการเล่นหลากหลายแบบ ช่วยให้ไม่เบื่อง่าย
ข้อจำกัด : ของเล่นซอมนุ่มได้ยากเมื่อเกิดความเสียหาย เพราะวัสดุเป็นไม้ที่มีขนาดใหญ่

ภาพที่ 4.4 ร้อยเชือกผลไม้

ที่มา : <http://www.atom4kids.com/product/829> สืบค้นเมื่อ : 17 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.8 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ร้อยเชือกผลไม้

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ของเล่นให้เด็กได้ร้อยลูกปัดตามจินตนาการ ฝึกกล้ามเนื้อมือ และการแยกแยะสี รูปร่าง รูปทรงต่างๆ
2. ความปลอดภัย (Safety)	ขนาดของเล่นมีขนาดเล็ก ในขณะที่เล่นจำเป็นต้องมีผู้ปกครองคอยอยู่ด้วย ใช้สีที่ไม่มีอันตรายต่อเด็ก
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : ฝึกประสาทสัมผัสกล้ามเนื้อมัดเล็ก - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : ช่วยฝึกสมาธิ ความอดทน และได้รับความสนุกไปพร้อมๆกัน - พัฒนาการทางด้านสังคม : เด็กเล่นคนเดียว หรือเล่นกับผู้ปกครองได้ - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : ช่วยสอนเรื่องสี ตัวอักษร ภาษาอังกฤษ รู้จักรูปทรงและรูปร่างของผลไม้
4. ความแข็งแรง ทนทาน	ของเล่นทำจากไม้ลอบเหลี่ยม มีความแข็งแรง
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	ของเล่นมีขนาดค่อนข้างเล็ก เด็กสามารถหยิบจับได้แต่ขนาดอาจจะไม่พอดีมือของเด็ก
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	ของเล่นสีสันสดใสคลลสี ช่วยดึงดูดใจเด็กขณะเล่น ใช้ไม้ลอบเหลี่ยมป้องกันอันตราย สกรีนรูปผลไม้ และตัวอักษร
7. วัสดุ (Material)	ไม้ลอบเหลี่ยม มีน้ำหนักเบา ไม่เป็นอันตรายกับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	เมื่อเสียหายการซ่อมแซมทำได้ยาก หรือไม่สามารรถซ่อมแซมได้เลย
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	ของเล่นถูกบรรจุในกล่องทรงสี่เหลี่ยม ขนส่งได้สะดวก ใช้พื้นที่ในการจัดเก็บไม่มาก แต่ต้องระวังของเล่นหล่นหาย ขณะเก็บเข้ากล่อง

จากตารางที่ 4.8 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ของเล่นกระดานเรขาคณิตหลากสี : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส / ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ โดยมีรูปแบบการเล่นแบบการเล่นบล็อก (Blocks) ให้เด็กเล่นโดยการนำบล็อกไม้ นำมาร้อยเชือกตามจินตนาการ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่าการร้อยเชือกช่วยให้เด็ก ประสาทสัมผัส ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก หยิบ จับสิ่งของ ได้ดีขึ้น ร้อยลูกปัดตามจินตนาการ และได้เรียนรู้รูปร่างต่างๆในขณะเล่น เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้

ข้อดี : ของเล่นช่วยให้เด็กได้ฝึกสมาธิ และไม่เป็นอันตรายกับเด็ก ผลิตจากไม้ลบเหลี่ยม มีน้ำหนักเบา เล่นได้หลายแบบ

ข้อจำกัด : ของเล่นมีขนาดเล็ก ไม่พอดีมือของเด็ก อีกทั้งของเล่นมีจำนวนหลายชิ้น ต้องระวังของเล่นหล่นหายขณะเก็บเข้ากล่อง

ภาพที่ 4.5 ของเล่นวงแหวนพีหมี

ที่มา : <https://www.bloggang.com/viewblog.php?id=mamatawan-janjao&group=2&page=5> สืบค้นเมื่อ : 18 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.9 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ของเล่นวงแหวนพีหมี

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ของเล่นให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องสี จำนวน และการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก การประสานสัมพันธ์กันของตาและมือ จากการต่อวงแหวนที่ละวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
2. ความปลอดภัย (Safety)	ของเล่นผ้า มีขนาดใหญ่ น้ำหนักเบา ปลอดภัยกับเด็ก
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการด้านร่างกาย : ฝึกประสาทสัมผัส กล้ามเนื้อมัดเล็ก ช่วยพัฒนาเรื่องการรับรู้ผิวสัมผัส - พัฒนาการด้านอารมณ์ : เด็กได้ฝึกสมาธิ ฝึกแก้ปัญหา - พัฒนาการด้านสังคม : เล่นคนเดียว หรือเล่นกับเพื่อนได้ - พัฒนาการด้านสติปัญญา : เรียนรู้เรื่องสี จำนวน
4. ความแข็งแรง ทนทาน	ของเล่นอาจเปลี่ยนรูปร่างได้ง่าย เมื่อเวลาเปลี่ยนไป
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์	ของเล่นมีขนาดพอเหมาะกับมือเด็ก น้ำหนักเบา หยิบง่าย
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	ของเล่นผ้า ชิ้นส่วนแต่ละชิ้นมีขนาดใหญ่ น้ำหนักเบา หลากสีสันทัน ออกแบบเป็นรูปหมี น่ารัก ดึงดูดความสนใจ
7. วัสดุ (Material)	ผ้า
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	สามารถซ่อมแซมด้วยการเย็บได้เมื่อชำรุด และยังสามารถทำความสะอาดได้ง่ายเมื่อสกปรกหรือเลอะสี
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	บรรจุอยู่ในบรรจุภัณฑ์กล่องกระดาษขึ้นเดียว ประหยัดพื้นที่ จัดเก็บได้ง่าย และตกไม่แตก

จากตารางที่ 4.9 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ของเล่นวงแหวนพีหมี : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ โดยมีรูปแบบการเล่นแบบการเล่นภาพตัดต่อ ให้เด็กเล่นโดยการนำต่อวงแหวนที่ละวงจากเล็กไปใหญ่ หรือจากใหญ่ไปเล็ก พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่าเด็กสามารถเล่นกับเพื่อนได้ หรือเล่นคนเดียวได้ ช่วยส่งเสริมการประสานสัมพันธ์กันของตาและมือ จากการต่อวงแหวน ช่วยให้รู้จักแก้ปัญหา

ข้อดี : ของเล่นไม่เป็นอันตรายกับเด็ก น้ำหนักเบา ตกไม่แตก อีกทั้งยังสามารถซ่อมแซมด้วยการเย็บได้เมื่อชำรุด และยังสามารถทำความสะอาดได้ง่ายเมื่อสกปรกหรือเลอะสี

ข้อจำกัด : ของเล่นอาจเปลี่ยนรูปร่างได้ง่าย เมื่อเวลาเปลี่ยนไป

ภาพที่ 4.6 ของเล่นตัวต่อบล็อก

ที่มา : <http://www.mediafixation.co.nz/Kids-Bricks-Blocks-Toys-Arshiner-50-Piece-Colorful-bag-Building-Blocks-JGc3iXbFMpT-p-1029.html>

สืบค้นเมื่อ : 18 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ของเล่น
ตัวต่อบล็อก

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	บล็อกสีสดใส มีหลายขนาด ฝึกกล้ามเนื้อมือ เสริมสร้างจินตนาการ เด็กสามารถนำมาต่อ สร้างเป็นรูปร่างต่างๆได้
2. ความปลอดภัย (Safety)	ตัวต่อเป็นพลาสติกขนาดใหญ่ ผิวเรียบ น้ำหนักเบา ตกแล้วไม่แตกง่าย ใช้สีไม่เป็นอันตราย ทำความสะอาดได้ง่าย
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เสริมสร้างจินตนาการ - พัฒนาการทางด้านสังคม : เด็กเล่นคนเดียว หรือเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนได้ - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องสี
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	ของเล่นมีความแข็งแรง รองรับการใช้งาน ปา โยน ได้
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	บล็อกมีขนาดใหญ่พอดีมือเด็ก
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	บล็อกของเล่นขนาดใหญ่ สีสดใสเหมาะกับเด็กช่วงวัย 3 ขวบขึ้นไป มีหลายขนาด
7. วัสดุ (Material)	พลาสติกผิวเรียบ
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	ของเล่นไม่สามารถซ่อมแซมได้เมื่อเกิดรอยร้าวหรือแตก
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	บรรจุในถัง/กล่องที่มีฝาปิดพร้อมหูหิ้ว สามารถขนย้ายได้ง่าย จัดเก็บได้สะดวก แต่ต้องระวังของเล่นหล่นหายขณะเก็บเข้ากล่อง

จากตารางที่ 4.10 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ของเล่นตัวต่อบล็อก : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นให้เล่นสร้าง โดยมีรูปแบบการเล่นแบบการเล่นบล็อก (Blocks) ซึ่งเป็นของเล่นปลายเปิด ช่วยส่งเสริมจินตนาการ เด็กสามารถนำมาต่อสร้างเป็นรูปร่างต่างๆได้ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่าเด็กสามารถเล่นสร้างได้อย่างอิสระ ได้เรียนรู้เรื่องสี ฝึกกล้ามเนื้อมือ และสามารถเล่นร่วมกันกับเพื่อนได้

ข้อดี : ของเล่นบรรจุในถัง/กล่องที่มีฝาปิดพร้อมหูหิ้ว สามารถขนย้ายได้ง่าย และจัดเก็บได้สะดวก ตัวต่อเป็นพลาสติกขนาดใหญ่ ผิวเรียบน้ำหนักเบา ไม่เป็นอันตรายกับเด็ก

ข้อจำกัด : ของเล่นไม่สามารถซ่อมแซมได้เมื่อเกิดรอยร้าวหรือแตก

ภาพที่ 4.7 ของเล่นชุดกระเป๋าคุณหมอ

ที่มา : <http://www.kidsenjoyshop.com/product/215> สืบค้นเมื่อ : 18 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.11 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ของเล่นชุดกระเป๋าคุณหมอ

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	เด็กสามารถเล่นได้ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เล่นบทบาทสมมติเป็นคุณหมอ ด้วยอุปกรณ์ของเล่นภายในกระเป๋าเสริมสร้างจินตนาการ
2. ความปลอดภัย (Safety)	ของเล่นมีขนาดใหญ่ ไม่มีชิ้นส่วนของน็อต ใช้สี non-toxic ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก ทำความสะอาดได้ง่าย
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : เด็กได้ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เสริมสร้างจินตนาการ จากการเล่นสมมติเป็นคุณหมอ - พัฒนาการทางด้านสังคม : ช่วยให้เด็กเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นในชีวิตประจำวัน สร้างพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : เด็กได้เรียนรู้อุปกรณ์ต่างๆในกระเป๋าของเล่น
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	พลาสติกหนาและมีความแข็งแรง อุปกรณ์ของเล่นมีขนาดใหญ่
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	พอดีกับมือเด็ก น้ำหนักเบา ไม่มีชิ้นส่วนเล็กๆ
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	ของเล่นเป็นรูปทรงกระเป๋าคุณหมอ ภายในประกอบด้วยอุปกรณ์คุณหมอเหมือนจริง สีสดใส
7. วัสดุ (Material)	พลาสติกผิวเรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintanance)	ของเล่นไม่สามารถซ่อมแซมได้เมื่อเกิดรอยร้าวหรือแตก
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	บรรจุภัณฑ์สำหรับจัดเก็บมีลักษณะเป็นกระเป๋า พร้อมตัวล็อค และมีถาดเก็บอุปกรณ์อยู่ภายใน สามารถพกพาได้ สะดวก กระเป๋ามีที่หิ้ว และมีน้ำหนักเบา

จากตารางที่ 4.11 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ ดังนี้

ของเล่นชุดกระเป๋าคุณหมอ : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบและสมมติตามจินตนาการ โดยมีรูปแบบการเล่นสมมติ สามารถเล่นได้ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เด็กจะได้เล่นบทบาทสมมติเป็นคุณหมอ ด้วยอุปกรณ์ของเล่นภายในกระเป๋า ซึ่งช่วยเสริมสร้างจินตนาการ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่า การเล่นบทบาทสมมตินอกจากจะทำให้เด็กได้สนุกสนานกับการเล่นเสมือนจริงแล้ว เด็กยังได้เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นในชีวิตประจำวัน สร้างพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคมให้แก่เด็ก

ข้อดี : ของเล่นบทบาทสมมติช่วยสร้างทักษะทางสังคมให้แก่เด็กได้ อีกทั้งบรรจุภัณฑ์สำหรับจัดเก็บมีลักษณะเป็นกระเป๋า มีหูจับ มีน้ำหนักเบา สามารถพกพาไปเล่นข้างนอกได้สะดวก

ข้อจำกัด : ของเล่นไม่สามารถซ่อมแซมได้เมื่อเกิดรอยร้าวหรือแตก

ภาพที่ 4.8 แป้งโดว์

ที่มา : <http://bella.saraichatt.com/review-play-doh- confetti/>

สืบค้นเมื่อ : 18 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.12 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : แป้งโดว์

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	เด็กสามารถนำแป้งโดว์มาปั้นให้เกิดเป็นรูปทรงหรือสิ่งของต่างๆได้ตามความต้องการ ฝึกจินตนาการ และช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อมัดเล็กให้แข็งแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
2. ความปลอดภัย (Safety)	ตัวแบ่งทำมาจากน้ำเกลือ และแป้งข้าวสาลี จึงมีความปลอดภัยกับเด็ก (ไม่ควรนำเข้าปาก)
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อเล็กให้แข็งแรง - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เสริมสร้างจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ฝึกสมาธิ - พัฒนาการทางด้านสังคม : เล่นร่วมกันกับเพื่อน ช่วยกันสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างสนุกสนาน - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : เด็กได้ใช้ความคิดในการเลือกสี ผสมสี คำนวณจำนวนแป้งที่ต้องใช้
4. ความแข็งแรง ทนทาน	สามารถเล่นซ้ำได้หลายครั้ง
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	แป้งโดว์สามารถเปลี่ยนรูปร่างไปตามที่เด็กต้องการจะปั้นได้ ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อเล็กให้แข็งแรง
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	แป้งโดว์มีสีสันสดใส ผิวสัมผัสคล้ายดินน้ำมัน เล่นง่าย ไม่ติดมือ ไม่มีกลิ่นเหม็น
7. วัสดุ (Material)	ทำมาจากน้ำ เกลือ และแป้งข้าวสาลี (ไม่ควรนำเข้าปาก)
8. การซ่อมแซม	ไม่สามารถซ่อมแซมได้เมื่อชำรุด
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	แป้งโดว์แต่ละสีถูกจัดเก็บในกระปุกขนาดพอดีกับปริมาณ แป้ง ขอบกระปุกถูกออกแบบมาให้สามารถวางซ้อนกันได้ ช่วยประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ ขนส่งได้ง่าย

จากตารางที่ 4.12 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

แป้งโดว์ : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ และของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส โดยมีรูปแบบการเล่นและของเล่นอื่น ๆ เด็กสามารถนำแป้งโดว์มาปั้นให้เกิดเป็นรูปทรงหรือสิ่งของต่าง ๆ ได้ตามจินตนาการ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่า เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นกับเพื่อนได้ แป้งโดว์ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อเล็กให้แข็งแรง เด็กสามารถปั้นขยำแป้งโดว์ให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ได้หลากหลายตามจินตนาการ ช่วยฝึกสมาธิ

ข้อดี : แป้งโดว์เล่นง่าย ไม่ติดมือ ไม่มีกลิ่นเหม็น เล่นซ้ำได้หลายครั้ง มีการจัดเก็บในกระปุก 1 สี 1 กระปุก ซึ่งขอบกระปุกถูกออกแบบมาให้สามารถวางซ้อนกันได้ ช่วยประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ และขนย้าย

ข้อจำกัด : ไม่สามารถซ่อมแซมได้เมื่อชำรุด ควรระวังไม่ให้เด็กเอาเข้าปาก

ภาพที่ 4.9 บอร์ดเกมส์

ที่มา : <https://www.papiton.de/haba-tier-auf-tier-das-grosse-abenteuer-4645.htm>
สืบค้นเมื่อ : 18 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.13 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด :
บอร์ดเกมส์

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ของเล่นที่สามารถเล่นด้วยกันได้หลายคน เด็กจะต้องทยอยลูกเต๋า และวางแผนว่าจะวางชิ้นไม้รูปสัตว์ไว้ส่วนไหนไม่ให้ตก ฝึกการประสานกันของมือและตา
2. ความปลอดภัย (Safety)	ของเล่นทำจากไม้ ขนาดใหญ่ ใช้สี non-toxic ไม่เป็นอันตรายกับเด็ก
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อมัดเล็ก ฝึกการประสานกันของมือและตา - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เด็กจะได้ฝึกความอดทน ยินดีเมื่อคนอื่นชนะ ยอมรับกับความผิดหวัง - พัฒนาการทางด้านสังคม : เด็กได้เรียนรู้มารยาทสังคม พัฒนา EQ รอคอยจนถึงคิวตัวเอง แบ่งปัน ทำตามกฎกติกา รู้แพ้รู้ชนะ - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : ได้รู้จักการแก้ปัญหา
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	ของเล่นมีความแข็งแรง ถูกออกแบบมาให้สามารถเล่นซ้ำได้หลายครั้ง
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	ของเล่นมีขนาดพอดีกับมือของเด็ก
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	บอร์ดเกมส์มีความเสมือนจริงเข้ากับ ชิ้นไม้รูปสัตว์ สีสดใส ขนาดพอเหมาะกับการเล่น
7. วัสดุ (Material)	ไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	ของเล่นซ่อมแซมได้บางส่วน ในส่วนของการ์ด หรือพื้นที่เล่นเกมซึ่งเป็นกระดาษ แต่ชิ้นไม้รูปสัตว์จะซ่อมแซมได้ยากกว่า เนื่องจากวัสดุเป็นไม้เนื้อแข็ง
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	บอร์ดเกมส์ถูกจัดเก็บลงในกล่องแบ่งช่อง ขนาดเหมาะสมกับการเคลื่อนย้าย ต้องระวังชิ้นส่วนของเล่นหล่นหายขณะเก็บใส่กล่อง

จากตารางที่ 4.13 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

บอร์ดเกมส์ : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่ให้ผู้รู้จักสิ่งต่าง ๆ ฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ และของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส โดยมีรูปแบบการเล่น เกม เด็กจะต้องทยอยลูกเต๋า และวางแผนว่าจะวางชิ้นไม้รูปสัตว์ไว้ส่วนไหนไม่ให้ตก พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่า เด็กจะได้พัฒนาทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนเพิ่มขึ้น เนื่องจากบอร์ดเกมส์เป็นของเล่นที่ต้องเล่นร่วมกับเพื่อนหลายคน การทยอยลูกเต๋าเป็นการช่วยให้เด็กรอคอยจนถึงคิวตัวเอง แบ่งปัน ทำตามกฎกติกา อีกทั้งยังการนำชิ้นไม้รูปสัตว์วางซ้อนต่อกันไป ทำให้เด็กได้ฝึกสมาธิ ฝึกแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จ

ข้อดี : บอร์ดเกมส์ เป็นของเล่นที่ช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนเพิ่มขึ้น และได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม นอกจากนี้ ยังสามารถเล่นซ้ำได้หลายครั้ง เป็นของเล่นที่เล่นได้ไม่เบื่อ

ข้อจำกัด : ของเล่นซ่อมแซมได้บางส่วน แต่ชิ้นไม้รูปสัตว์จะซ่อมแซมได้ยากกว่า เนื่องจากวัสดุเป็นไม้เนื้อแข็ง และต้องระวังในการจัดเก็บ เนื่องจากของเล่นมีจำนวนหลายชิ้น

ภาพที่ 4.10 กล่องกิจกรรม

ที่มา : <https://www.toys-jkp.com/product/595> สืบค้นเมื่อ : 18 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.14 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : กล่องกิจกรรม

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ตัวกล่องมีทั้งหมด 5 ด้าน แต่ละด้านมีรายละเอียดกิจกรรมที่แตกต่างกันไป เด็กจะได้ใช้ความคิดในการแก้ปัญหา ได้ความรู้ และความสนุกสนานควบคู่กันไป
2. ความปลอดภัย (Safety)	ผลิตจากไม้เนื้อแข็ง มีการลบขอบให้มน ใช้สี non-toxic ไม่ต้องกังวลเรื่องอันตราย
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อมัดเล็ก ฝึกการประสานกันของมือและตา - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : ฝึกสมาธิ - พัฒนาการทางด้านสังคม : เล่นด้วยกันกับเพื่อน หรือพ่อแม่ ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : ได้ความรู้ทางด้านภาษา และการรู้จักสัตว์ สิ่งของต่างๆ
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	ของเล่นขนาดใหญ่ เด็กสามารถนั่งเล่นและเกาะยืนได้ไม่ล้ม
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	ของเล่นมีขนาดพอเหมาะกับการหยิบจับของเด็ก
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	กล่องอุปกรณ์มีทั้งหมด 5 ด้าน ตกแต่งด้วยรูปสัตว์ และสิ่งของต่างๆ มีสีสันสวยงาม ฐานหมุนได้ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้
7. วัสดุ (Material)	ผลิตจากไม้เนื้อแข็ง มีการลบขอบให้มน
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	ซ่อมแซมได้ยากเมื่อชำรุดเสียหาย
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	ของเล่นมีขนาดใหญ่ บรรจุลงในกล่องกระดาษ สามารถถอดประกอบบางชิ้นส่วนเพื่อจัดเก็บได้ แต่การเคลื่อนย้ายจะทำได้ค่อนข้างลำบาก

จากตารางที่ 4.14 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

กล่องกิจกรรม : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่ให้อรรถประโยชน์ต่าง ๆ ฝึกการสังเกต เปรียบเทียบ และของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส โดยมีรูปแบบการเล่นแบบการเล่นบล็อก (Blocks) ตัวกล่องมีทั้งหมด 5 ด้าน แต่ละด้านมีรายละเอียดกิจกรรมที่แตกต่างกันไป เด็กสามารถหมุนตัวกล่องเพื่อเล่นในกิจกรรมที่สนใจได้ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่า ของเล่นจะช่วยให้เด็กได้ใช้ความคิดในการแก้ปัญหา ได้ความรู้ และความสนุกสนานควบคู่กันไป

ข้อดี : ของเล่นช่วยให้เด็กได้รับพัฒนาการทุกด้าน โดยไม่จำเป็นต้องซื้อของเล่นหลายชิ้น

ข้อจำกัด : ของเล่นมีขนาดใหญ่มาก ทำให้การเคลื่อนย้ายไปเล่นที่อื่นทำได้ลำบาก

ภาพที่ 4.11 กระดานหมุดต่อรูปลายสัตว์

ที่มา : <https://creativekidstuff.com/store/ck/item/56089/sort-and-snap-color-match>

สืบค้นเมื่อ : 18 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.15 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : กระดานหมุดต่อรูปลายสัตว์

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ชุดของเล่นให้เด็กเล่น โดยการนำหมุดพลาสติกหลากสีมาปักบนแผ่นกระดานรูปสัตว์ เพื่อให้ได้ภาพสัตว์ที่มีสีสันตามจินตนาการของเด็กๆ
2. ความปลอดภัย (Safety)	ผลิตจากวัสดุพลาสติก ใช้สี non-toxic ไม่เป็นอันตรายกับเด็ก หมุดมีขนาดพอดีมือเด็ก
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก ละครการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและสายตา - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เสริมสร้างสมาธิ และจินตนาการ - พัฒนาการทางด้านสังคม : เล่นคนเดียว หรือเล่นด้วยกันกับเพื่อนได้ - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : ช่วยเรียนรู้เรื่องสี
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	วัสดุพลาสติกและไม้ มีความแข็งแรงทนทาน
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	หมุดมีขนาดพอดีมือเด็ก ป้องกันการนำเข้าปาก
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	ของเล่นออกแบบเป็นรูปสัตว์หลากหลายชนิด พร้อมหมุดพลาสติกสีสันสดใส 4 สี สำหรับนำมาเล่นปักบนแผ่นไม้ที่ลบบเหลี่ยมออกป้องกันอันตราย
7. วัสดุ (Material)	แผ่นพลาสติก และหมุดพลาสติก สี non-toxic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	สามารถซ่อมแซมในส่วนของแผ่นพลาสติกกรุบสัตว์ได้
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	จัดเก็บในกล่องไม้ ภายในแบ่งเป็นช่องสำหรับเก็บหมุดพลาสติกสีต่างๆ ต้องระวังในการจัดเก็บหมุดสีเข้ากล่อง

จากตารางที่ 4.15 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

กระดานหมุดต่อรูปลายสัตว์ : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่รู้จักสิ่งต่าง ๆ ผีการสังเกต เปรียบเทียบ และของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส โดยมีรูปแบบการเล่นแบบการเล่นวาดรูประบายสี ให้เด็กเล่นโดยการนำหมุดพลาสติกหลากสีมาปักบนแผ่นกระดานรูสัตว์ เพื่อให้ได้ภาพสัตว์ที่มีสีสันตามจินตนาการของเด็ก ๆ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่า ชุดของเล่นช่วยส่งเสริมทักษะด้านศิลปะ ช่วยเรียนรู้เรื่องสี เสริมสร้างสมาธิและจินตนาการ ช่วยบริหารสมองซีกขวาแก่เด็ก

ข้อดี : กล่องบรรจุภัณฑ์มีความแข็งแรง ออกแบบมาตอบโจทย์การจัดเก็บอุปกรณ์ของเล่นที่มีหลายชิ้น ข้างในมีการทำเป็นช่องแบ่งไว้เป็นสัดส่วนสำหรับเก็บอุปกรณ์แต่ละอย่าง ทำให้พกพาได้สะดวก จัดเก็บได้ง่าย และประหยัดพื้นที่

ข้อจำกัด : แผ่นกระดาษรูสัตว์มีจำนวนน้อย(10 แผ่น) และจำกัดรูปแบบ อาจทำให้ในระยะยาวเมื่อเด็กเล่นซ้ำบ่อยๆเด็กอาจจะเบื่อได้ง่าย

ภาพที่ 4.12 หุ่นมืออาชีพต่างๆ

ที่มา : <http://www.tottybooks.com/product/1942815/> สืบค้นเมื่อ : 25 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.16 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : หุ่นมืออาชีพต่าง ๆ

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	หุ่นมือผ้า 4 อาชีพ ได้แก่ หมอ ตำรวจ นักดับเพลิง และนักก่อสร้าง ทำช่องไว้ให้เด็กสามารถสวมมือเข้าไปเล่นได้ ส่งเสริมจินตนาการและการเล่นบทบาทสมมติ
2. ความปลอดภัย (Safety)	วัสดุผ้าอย่างดี สี non-toxic ปลอดภัยกับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	- พัฒนาการด้านร่างกาย : ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและสายตา - พัฒนาการด้านอารมณ์ : เสริมสร้างจินตนาการ การแต่งเรื่อง บทบาทสมมติ - พัฒนาการด้านสังคม : ส่งเสริมทักษะทางสังคมและการเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม - พัฒนาการด้านสติปัญญา : เรียนรู้เรื่องอาชีพ
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	ของเล่นใช้ผ้าอย่างดี มีความนุ่ม สีปลอดภัยกับเด็กและไม่หลุดง่าย
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	ช่องของหุ้มีขนาดพอดีกับมือของเด็ก ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป มีช่องข้างๆสำหรับใส่ 2 นิ้วเข้าไปได้อย่างพอดีสำหรับใช้บังคับแขนของหุ้
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	หุ้มีผ้า 4 อาชีพ ออกแบบลวดลายชุดโดยสามารถสื่อถึงแต่ละอาชีพได้อย่างชัดเจน สีสดใส วัสดุเป็นผ้า ช่วยให้ผิวสัมผัสนิ่มสบายเมื่อเด็กเล่น
7. วัสดุ (Material)	วัสดุเป็นผ้าอย่างดี ใช้สี non-toxic
8. การซ่อมแซม	สามารถซ่อมแซมได้ด้วยการเย็บ
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	จัดเก็บในกล่องลักษณะไว้สำหรับโซ่ตัวสินค้า เมื่อแกะของเล่นออกมาใช้งานจะไม่สามารถจัดเก็บลงไปในกล่องได้อีก การขนส่งไม่สามารถวางสินค้าซ้อนกันได้

จากตารางที่ 4.16 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

หุ้มีอาชีพต่าง ๆ : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ โดยมีรูปแบบการเล่นแบบการเล่นสมมติ ซึ่งหุ้มีผ้า แบ่งออกเป็น 4 อาชีพ พร้อมทำช่องไว้ให้เด็กสามารถสวมมือเข้าไปเล่นบทบาทสมมติ ตามจินตนาการได้ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่า ของเล่นช่วยส่งเสริมจินตนาการให้เด็กสร้างเรื่องเล่า สวมบทบาท และได้เรียนรู้ถึงอาชีพ รวมถึงสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ส่งเสริมทักษะทางสังคมและการเล่นกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ซึ่งมีประโยชน์กับพัฒนาการของเด็ก

ข้อดี : ของเล่นทำจากวัสดุที่เป็นผ้า ทำให้ไม่เป็นอันตรายกับเด็กขณะเล่น สามารถทำความสะอาดและซ่อมแซมได้ง่าย

ข้อจำกัด : บรรจุภัณฑ์ไม่สามารถนำมาใช้ซ้ำได้ เมื่อแกะของเล่นออกมาใช้งานจะไม่สามารถจัดเก็บลงไปในกล่องได้อีก การขนส่งไม่สามารถวางสินค้าซ้อนกันได้

ภาพที่ 4.13 ชุดดนตรีไม้

ที่มา : <http://www.tottybooks.com/product/1929351/> สืบค้นเมื่อ : 25 สิงหาคม 2561

ตารางที่ 4.17 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการเล่น จากประเภทผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีในตลาด : ชุดดนตรีไม้

หลักการออกแบบของเล่น	การวิเคราะห์
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ของเล่นเป็นเครื่องดนตรีไม้ 6 ชิ้น ช่วยให้เด็กได้สนุกไปกับการตี เป่า เขย่า เคาะ ฝึกทักษะด้านการแยกแยะเสียงให้แก่เด็กได้
2. ความปลอดภัย (Safety)	ของเล่นทำจากไม้ลบเหลี่ยม ใช้สี non-toxic
3. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางด้านร่างกาย : ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก ฝึกการหยิบจับวัตถุ มีการประสานงานระหว่างมือและสมอง - พัฒนาการทางด้านอารมณ์ : เสริมสร้างจินตนาการ - พัฒนาการทางด้านสังคม : เล่นกับเพื่อน หรือผู้ปกครอง หรือเล่นคนเดียวได้ - พัฒนาการทางด้านสติปัญญา : ฝึกทักษะการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหา
4. ความแข็งแรง ทนทาน (Durability)	ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน ผลิตจากไม้ที่มีความหนา
5. ความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ (Ergonomic)	ขนาดของเล่นพอดีกับมือของเด็ก ไม่เล็กจนเป็นอันตราย
6. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetic)	ของเล่นเป็นเครื่องดนตรีไม้ 6 ชิ้น ออกแบบมาเสมือนเครื่องดนตรีจริง สีสดใส ใช้วัสดุไม้หนาและไม่เป็นอันตรายกับเด็ก
7. วัสดุ (Material)	ใช้วัสดุไม้หนาลบเหลี่ยมแล้ว
8. การซ่อมแซม (Easy of Maintenance)	ซ่อมแซมในส่วนของข้อต่อได้ แต่ไม่สามารถซ่อมแซมของเล่นได้หากเกิดการชำรุดหักของไม้
9. การขนส่ง (Transportation) และการจัดเก็บ (Leaving)	จัดเก็บในบรรจุภัณฑ์ประเภทโซวีนีน้า เป็นถาดไม้หนา แต่ต้องระวังการจัดเก็บของเล่นหลังจากเปิดใช้ครั้งแรก เนื่องจากถาดไม้ไม่มีฝาปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ชุดดนตรีไม้ : จัดเป็นของเล่นประเภทของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส โดยมีรูปแบบการเล่นแบบเกมและของเล่นอื่น ๆ เด็ก ๆ พิจารณาความเหมาะสมของของเล่น พบว่า

ข้อดี : ของเล่นใช้วัสดุที่ไม่มีเหลี่ยมมุม เด็กเล่นได้หลายช่วงอายุ เมื่อโตขึ้นแล้วก็ยังสามารถเล่นได้อยู่

ข้อจำกัด : บรรจุภัณฑ์แข็งแรงแต่ไม่มีฝาปิด และมีน้ำหนัก อาจต้องระวังในการพกพาไปเล่นนอกสถานที่ เนื่องจากของเล่นมีจำนวนหลายชิ้น อาจหล่นหายได้

จากตารางที่ 4.5-4.17 ผู้วิจัยนำข้อมูลรูปแบบการเล่นของเด็กที่เหมาะสมที่ได้จากการวิเคราะห์มาสรุปผล เพื่อใช้ในการกำหนดโครงสร้างและรูปแบบของเล่นสำหรับการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมต่อไป โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อมูลรูปแบบการเล่นและประเภทของเล่น สามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ที่มีความสำคัญ สอดคล้อง และเหมาะสมกับการออกแบบชุดของเล่น โดยยึดตามกรอบแนวคิดของหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นของ กนิษฐา เรืองวรรณ-ศักดิ์ (2560 : 52-56) ดังนี้

ตารางที่ 4.18 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบของเล่นของเด็ก ที่มีความสำคัญ สอดคล้อง และเหมาะสมกับการออกแบบชุดของเล่น

หลักการออกแบบของเล่น	รูปแบบของเล่นที่เหมาะสม
1. ความปลอดภัย (Safety)	ของเล่นขอบมน, มีขนาดพอดีมือ, น้ำหนักเบา, ตกแล้วไม่แตกง่าย, ไม่มีชิ้นส่วนของหนอต และใช้สี non-toxic
2. การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ (Enhance Learning)	ส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม : พฤติกรรมช่วยเหลือ, พฤติกรรมแบ่งปัน, พฤติกรรมความร่วมมือ
3. หน้าที่ใช้สอย (Function)	ของเล่นสามารถเล่นด้วยกันได้หลายคน, ฝึกความสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตาในการหยิบจับของเล่น, ฝึกการจดจำ แยกแยะสี รูปทรง, เล่นบทบาทสมมติ
4. วัสดุ (Material)	ไมยางพาราลบเหลี่ยมมุม, ผ้า, พลาสติกผิวเรียบ

4.1.1.2 ผลการวิเคราะห์ประเภทของเล่นที่เหมาะสม สำหรับการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ผู้วิจัยได้เลือกใช้กรอบแนวคิดประเภทของเล่น ของ วราภรณ์ รักวิจัย (2527 : 78-81) สามารถแบ่งได้ 7 ประเภท ดังนี้

- (1) ของเล่นเสริมทักษะทางภาษา
- (2) ของเล่นที่ส่งเสริมด้านคณิตศาสตร์
- (3) ของเล่นที่ให้อารมณ์จากสิ่งต่างๆ ส่งเสริมการสังเกตและเปรียบเทียบ
- (4) ของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส
- (5) ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่
- (6) ของเล่นให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ
- (7) ของเล่นให้เล่นสร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ประเภทของเล่นที่เหมาะสม สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ประเภทของเล่น	รายการ	จุดเด่น	จุดด้อย
1. ของเล่นเสริมทักษะทางภาษา 	เป็นของเล่นที่ฝึกการอ่านออกเขียนได้ ของเล่นชนิดนี้จะส่งเสริมภาษา ได้แก่ ของเล่นที่เกี่ยวกับภาพ ตัวหนังสือ บัตรคำ และการสนทนา ซักถาม เช่น หนังสือภาพ นิทาน เพลง	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วยส่งเสริมทักษะด้านภาษา - ฝึกการทำงานร่วมกันของตาและมือ - ฝึกให้สมองเด็กได้คิด จับคู่ตัวอักษรกับภาพ - เล่นด้วยกันได้หลาย คน เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น - เด็กได้ช่วยเหลือกันในการต่อของเล่น 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่นซ้ำได้ไม่บ่อย เมื่อเวลานานไปเด็กจะจำรูปได้หมดแล้ว - การพกพาไปเล่นนอกสถานที่อาจทำได้ลำบาก เนื่องจากมีชิ้นส่วนหลายชิ้น ที่บรรจุในแพคเกจที่เปิดโล่ง ไม่มีฝาปิด - เด็กเล่นได้ไม่เกิน 3 คน หากเกินเด็กจะเกิดการแย่งของเล่น
2. ของเล่นที่ส่งเสริมด้านคณิตศาสตร์ 	ของเล่นที่ฝึกการนับจำนวน รู้จักนับเลข รู้จักการรวมและการแยกสิ่งของ ขนาด ระยะ จำนวน เวลา น้ำหนัก เช่น รูปเรขาคณิต ภาพเรียงลำดับขนาด โดมิโนจุด เกมส์เศรษฐี	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกการนับเลข เรียนรู้จำนวน - ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ในการหยิบจับ - เล่นได้หลายคน อาจเล่นพร้อมกันเป็นห้องเรียนได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ของเล่นซ่อมแซมยากเมื่อเสียหาย - ต้องมีครูคอยดูแลและตั้งโจทย์การเล่นตลอดการเล่น
3. ของเล่นที่รู้จักสิ่งต่างๆ ส่งเสริมการสังเกต เปรียบเทียบ 	ของเล่นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบสี รูปร่าง ลักษณะของสิ่งของต่างๆ เช่น ภาพตัดต่อ โดมิโนสี โดมิโนภาพ การพับกระดาษ	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมจินตนาการ - เล่นร่วมกันกับเพื่อนได้หลายคน - ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา - พัฒนาการสังเกต - ฝึกสมาธิของเด็ก - เด็กได้เรียนรู้เรื่องสี รูปร่าง - เล่นได้หลากหลายแบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ของเล่นหล่นหายได้ง่าย เพราะมีขนาดไม่ใหญ่ และมีจำนวนเยอะ - ซ่อมแซมได้ยากเมื่อเกิดความเสียหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ประเภทของเล่น	รายการ	จุดเด่น	จุดด้อย
4. ของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส 	สัมผัส เป็นของเล่นที่เด็กได้ต่อ ตอก ร้อย ปัก เย็บ ผูก รูด ซึ่งฝึกประสาทตาและมือให้สัมพันธ์กัน เช่น กระดานค้อนตอก ร้อยเชือกตามรู เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกประสาทตาและมือให้สัมพันธ์กัน - ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ในการหยิบจับ - ช่วยให้เด็กได้ฝึกสมาธิ - เล่นได้หลายแบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ของเล่นบางอย่างมีชิ้นเล็ก ต้องระวังขณะเด็กเล่น - ต้องมีครูหรือผู้ปกครองคอยดู
5. ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ 	เป็นของเล่นที่เด็กได้บีบ เขย่า ดึง ตี เคาะ จูบ ไถ ผลัก เลื่อน ลาด ซึ่งเด็กได้ออกกำลังกาย มือ แขน ลำตัว และขา เช่น ลูกบอล ขิงข่า ไม้สั่น เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ - เล่นได้หลายคน - ฝึกจินตนาการ - พัฒนาการสังเกตให้เด็ก 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความเลอะเทอะในการเล่น - ของเล่นบางอย่างควรระวังไม่让孩子เอาเข้าปาก
6. ของเล่นให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ 	ของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ เพื่อพัฒนาการรับรู้ ความคิดฝัน และเลียนแบบจากของจริง	<ul style="list-style-type: none"> - เล่นได้หลายคน - ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเล่นได้หลายแบบ - ส่งเสริมจินตนาการ - ได้รู้จักการแบ่งปันช่วยเหลือกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องระวังในการจัดเก็บ เนื่องจากของเล่นมีจำนวนมากหลายชิ้น - ของเล่นซ่อมแซมได้ยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ประเภทของเล่น	รายการ	จุดเด่น	จุดด้อย
7. ของเล่นให้เล่นสร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	เป็นของเล่นที่ฝึกให้เด็กสร้างตามโครงสร้างที่กำหนดให้และสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่น่าสนใจ เช่น ไม้บล็อก ดินน้ำมัน เป็นต้น	- พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ - ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา - ช่วยให้เด็กได้ฝึกสมาธิ - ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบจับ	- ของเล่นซ่อมแซมได้ยาก - ต้องใช้ความระมัดระวังในการเก็บ

จากตาราง 4.19 พบว่าประเภทของเล่นที่เหมาะสม สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ที่เหมาะสมที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่

(1) ของเล่นให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ ซึ่งเป็นของเล่นที่ช่วยสอนให้เด็กได้เรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมได้ผ่านการเล่นบทบาทสมมติ อีกทั้งยังเป็นของเล่นที่เล่นร่วมกันได้หลายคน ช่วยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนขณะร่วมเล่น

(2) ของเล่นที่ให้อุปกรณ์ต่าง ๆ ส่งเสริมการสังเกต เปรียบเทียบ จะช่วยให้เด็กได้มีการเรียนรู้ สี รูปร่าง รู้จักการสังเกตเวลาร่วมเล่นกันกับเพื่อน ฝึกการช่วยเหลือ และแบ่งปันของเล่น เนื่องจากของเล่นมีรูปแบบการเล่นแบบอิสระ และมีจำนวนของเล่นหลายชิ้น

(3) ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ ช่วยให้เด็กได้พัฒนาทางด้านร่างกาย พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก ในการหยิบจับของเล่นขณะส่งของเล่นให้เพื่อนอีกด้วย

ดังนั้น ประเภทของเล่นดังกล่าวข้างต้น จึงถือว่ามีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับการนำไปออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Similansky (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2531 : 128) กล่าวว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่จะชอบเล่นสมมติเป็นอย่างมาก โดยการเล่นชนิดนี้จะต้องอาศัยจินตนาการ สัญลักษณ์ และภาษาของเด็ก ซึ่งการเล่นนี้จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งของเล่นเป็นสื่อนำไปสู่การเล่นกับผู้อื่นที่จะทำให้เด็กมีเพื่อนเพิ่มขึ้น ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา “พฤติกรรมทางสังคม” ให้เกิดขึ้นได้ เช่น รู้จักว่าใครควรได้เล่นก่อนเล่นหลัง รู้จักการแบ่งงานกันทำ การทำงานรวมกลุ่ม รู้จักการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และรู้จักอดกลั้น เป็นต้น นอกจากนี้การเล่นบทบาทสมมติยังช่วยให้เด็กรู้จักสร้างสรรค์และฝึกการแก้ปัญหาอีกด้วย

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ผู้วิจัยได้แบ่งการออกแบบชุดของเล่น ออกเป็น 3 อย่าง ได้แก่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย การออกแบบบรรจุภัณฑ์ และการออกแบบโลโก้บนบรรจุภัณฑ์ ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ได้ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.2.1.1 ผลการวิเคราะห์โทนสีที่ใช้ในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโทนสีที่เหมาะสม นำมาใช้ในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม

ตัวอย่าง โทนสี	ชุดสี			วรรณะสี			ความหมายของสี
	สี สดใส	สีพาส เทล	โทนสี ธรรมชาติ	โทนสี ร้อน	โทนสี เย็น	โทนสี กลาง	
1. โทนมืดเหลือง		✓		✓			<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสดใหม่ - เป็นสีที่สะดุดตามากที่สุด คนสังเกตเห็นได้ทันที สื่อถึงความอบอุ่น ช่วยกระตุ้นสมองและความจำ - สีเหลืองเข้มจะช่วยกระตุ้นความรู้สึก แต่สีเหลืองหม่นจะให้ความรู้สึกเจ็บป่วยอ่อนแอ - สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของการเตือนให้ระวัง
 สีครีม						✓	
 สีเหลือง	✓						
 สีเหลืองเข้ม				✓			
 สีส้มหม่น			✓	✓			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ตัวอย่าง โทนสี	ชุดสี			วรรณะสี			ความหมายของสี
	สี สดใส	สีพาส เทล	โทนสี ธรรมชาติ	โทนสี ร้อน	โทนสี เย็น	โทนสี กลาง	
2. โทนสีส้ม สีส้มอ่อน สีส้ม สีส้มเข้ม สีส้มหม่น		✓		✓			- ให้ความรู้สึกที่อบอุ่น ความเป็นมิตร อ่อนโยน ความเป็นกันเอง มีความสดใสมีชีวิตชีวา บอกถึงการเป็นวัยรุ่น เป็นสีแห่งความสนุกสนาน และการผจญภัย - เป็นสีที่ทำให้เจริญอาหาร จึงมักถูกนำไปใช้กับสินค้าประเภทอาหาร
3. โทนสีแดง สีแดงอ่อน สีแดง สีแดงเข้ม สีเลือดหมู		✓		✓			- ให้ความรู้สึกที่ร้อน รุนแรง ทำหาย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ไร่ใจ มีพลัง ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่นคง ความรัก ความสำคัญ อันตราย - สีแดงสามารถเพิ่มความอยากอาหาร ความตื่นตัว - ช่วยทำให้วัตถุสิ่งของโดดเด่นและสะดุดตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ตัวอย่าง โทนสี	ชุดสี			วรรณะสี			ความหมายของสี
	สี สดใส	สีพาส เทล	โทนสี ธรรมชาติ	โทนสี ร้อน	โทนสี เย็น	โทนสี กลาง	
4. โทนสีชมพู							<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้สึกอบอุ่น อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก ความเอาใจใส่ ความน่ารัก ความสดใส จะทำให้เกิดความ กระชุ่มกระชวย ความ เป็นหนุ่มสาว - เป็นสีเฉพาะกลุ่ม - สื่อถึงผู้หญิง
 สีชมพูอ่อน		✓		✓			
 สีชมพู	✓			✓			
 สีบานเย็น	✓			✓			
 สีชมพูอมแดง	✓			✓			
5. โทนสีม่วง							<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้สึกมีเสน่ห์ น่าติดตาม เร็นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝง อยู่ ความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ - สีม่วงเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพและความ หรรุหรา - ช่วยกระตุ้นความคิด สร้างสรรค์และ สติปัญญา เต็มเต็ม ความคิดและ สื่อถึง ความเห็นอกเห็นใจ - ใช้ลดความสว่างของคู่สี ช่วยให้ผลิตภัณฑ์โดดเด่น
 สีม่วงลาเวนเดอร์		✓			✓		
 สีม่วงอ่อน			✓		✓		
 สีม่วง	✓					✓	
 สีม่วงเข้มอมดำ	✓					✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ตัวอย่าง โทนสี	ชุดสี			วรรณะสี			ความหมายของสี
	สี สดใส	สีพาส เทล	โทนสี ธรรมชาติ	โทนสี ร้อน	โทนสี เย็น	โทนสี กลาง	
6. โทนนํ้าเงิน							<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุขภาพ หนักแน่น เครื่อง ขริม เอาการเอางาน ละเอียดรอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี เป็นระเบียบ ถ่อมตน - เป็นสีที่สื่อถึงความเยือกเย็น ความสดชื่น นอกจากนี้สีนํ้าเงินยังมักใช้กับผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด - เป็นสัญลักษณ์ของความเศร้าและเป็นภาวะซึมเศร้า
 สีนํ้าเงินอ่อน		✓			✓		
 สีนํ้าเงิน	✓				✓		
 สีกรมท่า			✓		✓		
 สีผ้าขี้มอส			✓		✓		
7. โทนนํ้าฟ้า							<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้สึกปลอดภัย ปลอดภัย กว้าง เบา สะอาด ความสว่าง ลมหายใจ ความเป็นอิสระ การช่วยเหลือ แบ่งปัน - เป็นสีที่สื่อถึงผู้ชาย - สีฟ้า เป็นสีที่ใช้แพร่หลายมากที่สุด เพราะช่วยสื่อถึงความมั่นคง ปลอดภัย และภาพลักษณ์ดูเป็นมืออาชีพ - หากใช้มากเกินไปอาจทำให้สินค้าดูไม่น่าสนใจ ไม่โดดเด่น
 สีฟ้าอ่อน		✓			✓		
 สีฟ้าท้องฟ้า	✓				✓		
 สีฟ้า	✓				✓		
 สีฟ้าเข้ม	✓				✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ตัวอย่าง โทนสี	ชุดสี			วรรณะสี			ความหมายของสี
	สีสดใส	สีพาส เทล	โทนสี ธรรมชาติ	โทนสี ร้อน	โทนสี เย็น	โทนสี กลาง	
8. โทนสีเขียว							<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้สีที่งอกงาม สดชื่น สงบ เจียบ รมรื่น รมเย็น การพักผ่อน การผ่อนคลายธรรมชาติ ความปลอดภัย ปกติ สงบสุข ความสุขุม เยือกเย็น - สื่อถึงความอุดมสมบูรณ์ และความหมายถึงพืชผักธรรมชาติ ถ้าใช้ในสินค้าก็จะสามารถบ่งบอกได้ว่าสินค้านั้นมีมาจากธรรมชาติ
 สีเขียวอ่อน		✓			✓		
 สีเขียว	✓				✓		
 สีเขียวเข้ม			✓		✓		
9. โทนสีขาว							<ul style="list-style-type: none"> - สื่อถึงความสะอาด ความบริสุทธิ์ ความอ่อนโยน ความเรียบง่าย ความสะอาด ความไร้เดียงสา ความอ่อนเยาว์ - เป็นคู่สีจับคู่ได้กับทุกสี - แต่ในด้านลบสีขาวยังสื่อถึงความรู้สึกหนาว เปื้อน่าย จืดชืด และไม่มีความสุข หากใช้มากเกินไปอาจโดยไม่มีคู่สีอื่น จะทำให้ไม่น่าสนใจได้
 สีขาว			✓			✓	
 สีขาวยาง		✓	✓			✓	
 สีเบลอทไซ		✓	✓			✓	
 สีครีม		✓	✓			✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ตัวอย่าง โทนสี	ชุดสี			วรรณะสี			ความหมายของสี
	สีสดใส	สีพาส เทล	โทนสี ธรรมชาติ	โทนสี ร้อน	โทนสี เย็น	โทนสี กลาง	
10. โทนมืดเทา สีเมฆ สีเทา สีควันไฟ สีตะกั่ว			✓ ✓ ✓ ✓			✓ ✓ ✓ ✓	- ให้ความรู้สึกเศร้า อาลัย ท้อแท้ ความ ลึกลับ ความหดหู่ ความ ชรา ความสงบ ความ เงียบ สุขภาพ สุขุม ถ่อม ตน - ใช้ร่วมกับสีอื่น เพื่อลด ความสว่างลงได้ - ไม่ควรใช้ในสัดส่วนที่ เยอะเกินไป เพราะจะ ทำให้ดูไม่น่าสนใจ
11. โทนมืดดำ สีถ่าน สีดำ			✓ ✓			✓ ✓	- ให้ความรู้สึกถึงพลัง อำนาจ ความทรูหรา คมชัด - ช่วยให้ดูให้คู่สีดูเด่น สะดุดตาขึ้น - หากใช้มากเกินไปอาจทำ ให้รู้สึกอึดอัด หดหู่ได้

จากตารางที่ 4.20 พบว่าโทนสีที่เหมาะสมโทนสีที่เหมาะสม สำหรับนำมาใช้ในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ โทนสีสดใส มีทั้งหมด 6 สี ได้แก่

(1) สีแดง เป็นสีที่เด็กทุกคนรู้จัก การใช้สีแดงนำมาออกแบบจะช่วยให้ผลิตภัณฑ์โดดเด่นและน่าสนใจมากขึ้น

(2) สีเหลือง เป็นสีที่สะดุดตามากที่สุด สดชื่น แจ่มใส มีความเหมาะสมกับการนำมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็ก ช่วยกระตุ้นกำลังใจให้เด็กได้

(3) สีฟ้า เป็นสีที่สื่อถึงความปลอดภัย การช่วยเหลือ แบ่งปัน ซึ่งเป็นหนึ่งในพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมที่เด็กควรได้รับการส่งเสริม เป็นสีที่สื่อถึงเด็กผู้ชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) สีส้ม จะช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากทำกิจกรรม เพราะเป็นสีที่สดใส มีชีวิตชีวา
 (5) สีเขียว สามารถช่วยลดความตึงเครียดได้ ช่วยเด็กผ่อนคลาย
 (6) สีชมพู ให้ความรู้สึกอบอุ่น สดใส และเป็นสีที่สื่อถึงเด็กผู้หญิง

โทนสีที่ผ่านการวิเคราะห์และเลือกมาเป็นโทนสีที่เหมาะสม ได้แก่ โทนสีสดใส คือ สีแดง สีเหลือง สีฟ้า สีส้ม สีเขียว และสีชมพู ซึ่งสอดคล้องกับผลการสอบถามความพึงพอใจเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 10 คน โดยแบ่งเป็นชาย 5 คน และหญิง 5 คน โดยการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบของเล่น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่น ซึ่งผู้วิจัยได้ให้เด็กระบายสีลงในรูปแบบที่เด็กสนใจ

4.2.1.2 ผลการสอบถามข้อมูลความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อรูปแบบของเล่น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการสอบถามข้อมูลความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อรูปแบบของเล่น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

รายการ	คะแนนความพึงพอใจ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. ประเภทของสัตว์/สิ่งของที่ชื่นชอบ		
1.1 สัตว์บก 	4	40%
1.2 สัตว์น้ำ 	1	10%
1.3 ต้นไม้/ดอกไม้ 	2	20%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

รายการ	คะแนนความพึงพอใจ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1.4 ผัก/ผลไม้ 	-	-
1.5 ยานพาหนะ 	3	30%
1.6 อาหาร 	-	-
รวม	10	100%
2. ลักษณะของลายเส้นที่เด็กสนใจ		
2.1 ภาพลายเส้น 	6	60%
2.2 ภาพจริง 	4	40%
รวม	10	100%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

รายการ	คะแนนความพึงพอใจ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
3. กลุ่มสีที่ชื่นชอบ		
3.1 โทนมสีสดใส 	6	60%
3.2 โทนมสีพาสเทล 	3	30%
3.3 โทนมสีธรรมชาติ 	1	10%
รวม	10	100%

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประเภทสีตัว/สิ่งของที่เด็กชื่นชอบมากที่สุด คือสีตัวบัก (ร้อยละ 60) รองลงมา คือ ยานพาหนะ (ร้อยละ 30) และต้นไม้/ดอกไม้ (ร้อยละ 20) นอกจากนี้เด็กได้สนใจลายเส้นที่เป็นภาพลายเส้น (ร้อยละ 60) มากที่สุด โดยโทนมสีที่เด็กชื่นชอบมากที่สุด คือ โทนมสีสดใส (ร้อยละ 60)

ภาพลายเส้น จัดเป็นลักษณะของลายเส้นที่ช่วยให้เด็กจดจำรูปร่างต่างๆ ได้เด่นชัดเจน เมื่อเด็กเห็นเด็กจะจดจำได้ทันทีว่าเป็นรูปภาพใด เนื่องจากลักษณะของลายเส้นมีความไม่ซับซ้อน อีกทั้งสามารถช่วยกระตุ้นความรู้สึกสัมผัสของเด็กได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ภาพสัตว์ที่เด็กเลือก จัดเป็นภาพที่เด็กทุกคนรู้จัก และการใช้ภาพสัตว์เป็นสื่อประกอบการออกแบบชุดของเล่น จะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจของเล่น เพราะเป็นสิ่งที่ตนรู้จัก ช่วยให้เด็กร่วมเล่นของเล่นกับเพื่อนจนสำเร็จภารกิจได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 52-56) กล่าวว่าผลิตภัณฑ์ของเล่นที่มีภาพเป็นสื่อประกอบการส่งเสริมการจดจำทางอ้อมที่จะติดตัวกับเด็กจนโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น ของเล่นเรื่องของอารมณ์ เป็นการใช้ภาพการ์ตูนมาประกอบ เพื่อช่วยให้เกิดความสนใจได้

4.2.1.3 ผลการวิเคราะห์จำนวนผู้เล่นชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนผู้เล่นชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

จำนวนผู้เล่น	จุดเด่น	จุดด้อย
1. ผู้เล่น 1 คน	- เด็กจะมีสมาธิอยู่กับของเล่น ได้เรียนรู้ที่จะอยู่คนเดียว กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ รู้จักการแก้ปัญหา และรู้จักการพึ่งพาตัวเอง เหมาะกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านจินตนาการ	- เด็กจะขาดทักษะทางสังคม ขาดการเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้ ผู้รับ และอาจทำให้เด็กเบื่อของเล่นได้ง่าย ใช้เวลาเล่นไม่นานก็เลิกเล่น เนื่องจากของเล่นบางชนิดจำเป็นจะต้องเล่นด้วยกันหลายคน
2. ผู้เล่น 2-3 คน	- เด็กสามารถแบ่งปัน ช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ในระดับหนึ่ง ได้เริ่มเรียนรู้ฝึกฝนเรื่องการรอคอย	-
3. ผู้เล่น 4-6 คน	- เด็กจะได้รับการพัฒนาด้านทักษะทางสังคมในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการร่วมเล่นกับเพื่อน การรู้จักเคารพกติกา การแบ่งปัน การช่วยเหลือผู้อื่น การรอคอยจนถึงรอบการเล่นของตัวเอง	- อาจเกิดการทะเลาะกันได้ เนื่องจากเด็กเล่นร่วมกันหลายคน - ของเล่นต้องแข็งแรง รองรับการเล่นรุนแรง และการขว้างปาได้

จากตารางที่ 4.22 พบว่า จำนวนผู้เล่นสำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม เด็กควรได้ร่วมเล่นกันเป็นกลุ่ม ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เพื่อให้การส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเล่นด้วยกันหลายคนจะช่วยให้เด็กได้ฝึกการเป็นผู้ให้ และผู้รับ แบ่งปัน และช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมทางอ้อมผ่านสื่อของเล่น สอดคล้องกับ พรรณิ ชูทัยเจนจิต (2537 : 157-158) กล่าวว่า เด็กในช่วงอายุนี้นี้ต้องการเรียนรู้ที่จะติดต่อสมาคมกับคนอื่น ๆ โดยเฉพาะเพื่อนวัยเดียวกัน เด็กเริ่มที่เรียนรู้ปรับตัวเข้ากับเพื่อน ควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้ทำกิจกรรมรวมกัน และท้าทายต่อความสามารถของเด็ก เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

4.2.1.4 ผลการวิเคราะห์วัสดุของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการวิเคราะห์วัสดุของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วัสดุ	จุดเด่น	จุดด้อย
1. ไม้ยางพารา 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความแข็งแรง เนื้อแน่น น้ำหนักเบา และราคาไม่แพง - เนื้อไม้ไม่แข็งมาก สามารถนำไปเลื่อย ชัด เจาะ ได้ง่าย - มีสีสันทสวยงาม และไม่มีเสี้ยน มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก 	<ul style="list-style-type: none"> - มีลายไม้ที่ชัด การนำไปใช้ทำของเล่นจะต้องมีการขัด ทำสีที่ดี
2. พลาสติก 	<ul style="list-style-type: none"> - ของเล่นที่ได้จะไม่บาดมือ บาดผิว หรือว่าเกิดอันตรายกับเด็ก - มีน้ำหนักเบา ตกแล้วไม่แตกง่าย 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากของเล่นพลาสติกจะมีความเรียบ จึงไม่สามารถช่วยกระตุ้นผิวสัมผัสให้เด็กได้ - เมื่อเวลาผ่านไปสีจะซีดลงอย่างรวดเร็ว
3. ผ้า 	<ul style="list-style-type: none"> - ของเล่นที่ทำจากผ้าจะตกไม่แตก สามารถทำความสะอาดได้เมื่อเลอะเทอะ - กระบวนการผลิตทำได้ไม่ยาก แต่ต้องใช้เวลา 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับของเล่นเฉพาะกลุ่ม ไม่สามารถใช้ในของเล่นบางชนิดได้

จากตารางที่ 4.23 พบว่า วัสดุที่เหมาะสมที่สุด สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม คือ ไม้ยางพารา เนื่องจากเป็นไม้ที่มีความแข็งแรง น้ำหนักเบา และมีสีสันทสวยงาม สามารถนำไปขึ้นรูป ชัด เจาะ ฯลฯ ในงานออกแบบได้ไม่ยาก นอกจากนี้ยังเป็นไม้ที่ไม่มีเสี้ยน มีความปลอดภัยกับเด็กอีกด้วย

4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์โทนสีที่ใช้ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์โทนสีที่ใช้ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โทนสี	จุดเด่นที่มีผลต่อการเลือกซื้อ	จุดด้อยที่มีผลต่อการเลือกซื้อ
1. สีเหลือง	ทำให้ผลิตภัณฑ์เป็นจุดดึงดูด สะดุดตา เห็นได้ชัดเจน เนื่องจากสีเหลืองเป็นสีสว่าง และช่วยทำให้รู้สึกถึงความอบอุ่น	หากใช้มากเกินไป อาจทำให้ผลิตภัณฑ์ดูไม่น่าสนใจ ไม่มีจุดดึงดูดให้กับผู้บริโภค
2. สีฟ้า	เป็นสีที่ช่วยบอกประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ สื่อถึงความปลอดภัย สื่อถึงการช่วยเหลือ แบ่งปัน ซึ่งเป็นหนึ่งในพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมที่เด็กควรได้รับการส่งเสริม	
3. สีเขียว	สามารถช่วยลดความตึงเครียด สบายตา มีชีวิตชีวา	
4. สีชมพู	ให้ความรู้สึกกระตือรือร้น สดใส สามารถช่วยดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี	

จากตารางที่ 4.24 พบว่าโทนสีที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค สำหรับการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ โทนสีเหลือง โทนสีฟ้า โทนสีเขียว และโทนสีชมพู ซึ่งโทนสีทั้ง 4 สี มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค เนื่องจากเป็นโทนสีสดใส และเป็นสีโทนร้อน ที่สามารถช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์เป็นจุดเด่น สะดุดตา และเห็นได้ชัดเจน สามารถกระตุ้นให้ผู้บริโภคมีความอยากซื้อผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น

4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วัสดุ	จุดเด่น	จุดด้อย
1. กระดาษลูกฟูก 	- มีความแข็งแรง ช่วยป้องกันความเสียหายของผลิตภัณฑ์ภายในได้อย่างดี รองรับน้ำหนักได้ดี และสามารถพิมพ์ภาพลงบนกระดาษได้โดยตรง	- ใช้ได้กับผลิตภัณฑ์บางชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

วัสดุ	จุดเด่น	จุดด้อย
2. กระดาษจั่วปัง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความแข็งแรงมาก ทนทาน สามารถรองรับการออกแบบได้หลากหลาย - ช่วยสร้างมูลค่าให้กับชิ้นงานได้เป็นอย่างดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวกระดาษมีน้ำหนัก อาจทำให้เพิ่มน้ำหนักให้กับผลิตภัณฑ์ได้
3. กระดาษชานอ้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัด ประกอบเป็นรูปทรงได้ง่าย - มีความแข็งแรงในระดับหนึ่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - เปื่อยยุ่ยง่าย - กระดาษมีความหนาให้เลือกไม่มาก เหมาะกับผลิตภัณฑ์ชิ้นไม่ใหญ่มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า วัสดุที่มีความเหมาะสมสำหรับนำมาใช้ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม คือ กระดาษจั่วปัง โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้กระดาษจั่วปัง ความหนา 2 มิลลิเมตร เนื่องจากกระดาษจั่วปังสามารถรองรับน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ที่มีน้ำหนักได้ดี มีความแข็งแรง และต้นทุนการผลิตไม่สูง อีกทั้งยังปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในการออกแบบตราสินค้า (Brand Name) สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ตราสินค้านับว่าเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญที่สุด เพราะมีขนาดใหญ่กว่า และเป็นจุดสำคัญของบรรจุภัณฑ์ ผู้บริโภคจะจดจำชื่อรูปแบบสัญลักษณ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวของชื่อสินค้านั้นได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ประเภทนี้ (นภสร ลิ้มไชยวัฒน์, 2545 : 40) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้มีการสร้างตราสินค้าขึ้น ซึ่งมีชื่อตราสินค้าว่า “BACT TOY” (เบค ทอยส์) มีความหมาย ดังนี้

- (1) B ย่อมาจาก Behavior หมายถึง พฤติกรรม
- (2) A ย่อมาจาก Assist หมายถึง ช่วยเหลือ
- (3) C ย่อมาจาก Cooperation หมายถึง ร่วมมือ
- (4) T ย่อมาจาก Together หมายถึง ด้วยกัน

ดังนั้น “BACT TOY” (เบค ทอยส์) เมื่อนำมารวมกัน จึงได้เป็นความหมายที่สื่อถึงชุดของเล่นภายในได้ มีความหมายว่า ชุดของเล่นที่ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคม ให้เด็กช่วยเหลือ ร่วมมือ ด้วยการเล่นด้วยกัน อีกทั้งยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กับการเสริมสร้างพัฒนาการอีกด้วย

4.2.3 ผลการวิเคราะห์การออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ภาพที่ 4.14 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 1

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 1 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 1		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย			
1.1 ความเหมาะสมของขนาด-สัดส่วนของเด็กกับของเล่น	4.00	1.00	มาก
1.2 ของเล่นสามารถใช้งานง่าย	3.00	1.00	ปานกลาง
1.3 ของเล่นสามารถนำพาได้สะดวก	3.67	0.58	มาก
1.4 ของเล่นดูแลรักษา-ทำความสะอาดได้ง่าย	3.67	0.58	มาก
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	3.67	0.58	มาก
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56	0.72	มาก
2. ด้านความปลอดภัย			
2.1 ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน	3.67	0.58	มาก
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	4.00	1.00	มาก
2.3 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากกันได้ง่าย	3.67	0.58	มาก
2.4 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	4.00	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.83	0.79	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 1		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม			
3.1 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักร่วมเล่นกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สังเกตจากท่าทาง สีหน้า และพฤติกรรมของเด็กขณะร่วมเล่น เป็นต้น)	3.67	1.15	มาก
3.2 ของเล่นช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่นของเด็ก	4.00	1.00	มาก
3.3 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น	3.67	0.58	มาก
3.4 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่นด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในเวลาเล่น	4.00	0.00	มาก
3.5 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน (สังเกตจากการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน พูดคุยกับเพื่อนขณะเล่น ช่วยเหลือเพื่อนขณะเล่น เป็นต้น)	4.00	1.00	มาก
3.6 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะเล่น	3.67	0.58	มาก
3.7 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76	0.70	มาก
4. ด้านความสวยงามน่าใช้			
4.1 รูปทรงของเล่นมีความสวยงามเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 ของเล่นมีสีสันสวยงามสะดุดตา	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	4.33	0.58	มาก
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	4.67	0.58	มากที่สุด
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.60	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินชุดของเล่นแบบที่ 1	3.94	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความเห็นต่อแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม รูปแบบที่ 1 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.94$ สามารถพิจารณารายด้านได้ ดังนี้

- (1) ด้านหน้าที่ใช้สอย พบว่าผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56, S.D.=0.72$)
- (2) ด้านความปลอดภัย พบว่าผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83, S.D.=0.79$)
- (3) ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.60, S.D.= 0.60$)
- (4) ด้านความสวยงามน่าใช้ พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60, S.D.= 0.70$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 2

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 2 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 2		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย			
1.1 ความเหมาะสมของขนาด-สัดส่วนของเด็กกับของเล่น	4.00	1.00	มาก
1.2 ของเล่นสามารถใช้งานง่าย	3.00	1.00	ปานกลาง
1.3 ของเล่นสามารถนำพาได้สะดวก	3.67	0.58	มาก
1.4 ของเล่นดูแลรักษา-ทำความสะอาดได้ง่าย	3.67	0.58	มาก
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	3.67	0.58	มาก
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56	0.72	มาก
2. ด้านความปลอดภัย			
2.1 ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน	3.33	1.15	ปานกลาง
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	3.67	0.58	มาก
2.3 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากกันได้ง่าย	3.67	0.58	มาก
2.4 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	3.67	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.58	0.72	มาก
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม			
3.1 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สังเกตจากท่าทาง สีหน้า และพฤติกรรมของเด็กขณะร่วมเล่น เป็นต้น)	3.67	0.58	มาก
3.2 ของเล่นช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่นของเด็ก	3.67	0.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 2		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3.3 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น	3.67	0.58	มาก
3.4 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่นด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในการเล่น	4.00	0.00	มาก
3.5 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน (สังเกตจากการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน พุดคุยกับเพื่อนขณะเล่น ช่วยเหลือเพื่อนขณะเล่น เป็นต้น)	4.00	1.00	มาก
3.6 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะที่เล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
3.7 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.62	0.56	มาก
4. ด้านความสวยงามน่าใช้			
4.1 รูปทรงของเล่นมีความสวยงามเหมาะสม	3.67	0.58	มาก
4.2 ของเล่นมีสีสันสวยงามสะดุดตา	3.67	0.58	มาก
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	4.00	1.00	มาก
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	4.00	1.00	มาก
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก	4.00	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.87	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินชุดของเล่นแบบที่ 2	3.66	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความเห็นต่อแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมรูปแบบที่ 2 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.66$ สามารถพิจารณารายด้านได้ ดังนี้

- (1) ด้านหน้าที่ใช้สอย พบว่าผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D.=0.72)
- (2) ด้านความปลอดภัย พบว่าผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.72)
- (3) ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D.= 0.56)
- (4) ด้านความสวยงามน่าใช้ พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D.= 0.83)

ภาพที่ 4.16 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 3

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 3 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย			
1.1 ความเหมาะสมของขนาด-สัดส่วนของเด็กกับของเล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
1.2 ของเล่นสามารถใช้งานง่าย	3.00	1.00	ปานกลาง
1.3 ของเล่นสามารถนำพาได้สะดวก	3.00	0.00	ปานกลาง
1.4 ของเล่นดูแลรักษา-ทำความสะอาดได้ง่าย	3.33	0.58	ปานกลาง
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.00	0.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.17	0.46	ปานกลาง
2. ด้านความปลอดภัย			
2.1 ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน	3.67	0.58	มาก
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	3.33	0.58	ปานกลาง
2.3 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากกันได้ง่าย	3.33	0.58	ปานกลาง
2.4 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.42	0.58	ปานกลาง
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม			
3.1 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สังเกตจากท่าทาง สีหน้า และพฤติกรรมของเด็กขณะร่วมเล่น เป็นต้น)	3.33	0.58	ปานกลาง
3.2 ของเล่นช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่นของเด็ก	3.67	0.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3.3 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
3.4 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่นด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในการเล่น	3.67	0.58	มาก
3.5 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน (สังเกตจากการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน พุดคุยกับเพื่อนขณะเล่น ช่วยเหลือเพื่อนขณะเล่น เป็นต้น)	4.00	1.00	มาก
3.6 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะที่เล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
3.7 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.52	0.64	มาก
4. ด้านความสวยงามน่าใช้			
4.1 รูปทรงของเล่นมีความสวยงามเหมาะสม	3.67	1.15	มาก
4.2 ของเล่นมีสีสันสวยงามสะดุดตา	4.00	1.00	มาก
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	3.67	0.58	มาก
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	3.67	1.15	มาก
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก	3.67	1.15	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินชุดของเล่นแบบที่ 3	3.46	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความเห็นต่อแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม รูปแบบที่ 3 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.46$ สามารถพิจารณารายด้านได้ ดังนี้

- (1) ด้านหน้าที่ใช้สอย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17, S.D. = 0.46$)
- (2) ด้านความปลอดภัย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42, S.D. = 0.58$)
- (3) ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52, S.D. = 0.64$)
- (4) ด้านความสวยงามน่าใช้ พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73, S.D. = 1.01$)

ภาพที่ 4.17 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 4

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 4 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 4		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย			
1.1 ความเหมาะสมของขนาด-สัดส่วนของเด็กกับของเล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
1.2 ของเล่นสามารถใช้งานง่าย	3.33	0.58	ปานกลาง
1.3 ของเล่นสามารถนำพาได้สะดวก	3.33	0.58	ปานกลาง
1.4 ของเล่นดูแลรักษา-ทำความสะอาดได้ง่าย	3.33	0.58	ปานกลาง
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.00	0.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.28	0.48	ปานกลาง
2. ด้านความปลอดภัย			
2.1 ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน	4.00	0.00	มาก
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	3.33	0.58	ปานกลาง
2.3 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากกันได้ง่าย	3.67	0.58	มาก
2.4 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.58	0.43	มาก
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม			
3.1 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สังเกตจากท่าทาง สีหน้า และพฤติกรรมของเด็กขณะร่วมเล่น เป็นต้น)	3.00	0.00	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 4		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3.2 ของเล่นช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่นของเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
3.3 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
3.4 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่นด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในเวลาเล่น	3.67	0.58	มาก
3.5 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน (สังเกตจากการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน พูดคุยกับเพื่อนขณะเล่น ช่วยเหลือเพื่อนขณะเล่น เป็นต้น)	3.67	0.58	มาก
3.6 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะเล่น	3.00	0.00	ปานกลาง
3.7 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	3.00	0.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.29	0.33	ปานกลาง
4. ด้านความสวยงามน่าใช้			
4.1 รูปทรงของเล่นมีความสวยงามเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.2 ของเล่นมีสีสันสวยงามสะดุดตา	4.00	1.00	มาก
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	3.67	0.58	มาก
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	4.00	1.00	มาก
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก	3.67	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.87	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินชุดของเล่นแบบที่ 4	3.50	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความเห็นต่อแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม รูปแบบที่ 4 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.50$ สามารถพิจารณารายด้านได้ ดังนี้

- (1) ด้านหน้าที่ใช้สอย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$, S.D.= 0.48)
- (2) ด้านความปลอดภัย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$, S.D.= 0.43)
- (3) ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.33)
- (4) ด้านความสวยงามน่าใช้ พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.83)

ภาพที่ 4.18 แสดงภาพแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 5

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ รูปแบบที่ 5 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย			
1.1 ความเหมาะสมของขนาด-สัดส่วนของเด็กกับของเล่น	3.67	0.58	มาก
1.2 ของเล่นสามารถใช้งานง่าย	2.67	0.58	ปานกลาง
1.3 ของเล่นสามารถนำพาได้สะดวก	3.33	0.58	มาก
1.4 ของเล่นดูแลรักษา-ทำความสะอาดได้ง่าย	2.67	0.58	ปานกลาง
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.00	0.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.11	0.48	ปานกลาง
2. ด้านความปลอดภัย			
2.1 ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน	3.33	0.58	ปานกลาง
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	3.33	0.58	ปานกลาง
2.3 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากกันได้ง่าย	3.33	0.58	ปานกลาง
2.4 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.58	ปานกลาง
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม			
3.1 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สังเกตจากท่าทาง สีหน้า และพฤติกรรมของเด็ก ขณะร่วมเล่น เป็นต้น)	3.33	0.58	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3.2 ของเล่นช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่นของเด็ก	3.33	0.58	ปานกลาง
3.3 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
3.4 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่นด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในเวลาเล่น	3.67	0.58	มาก
3.5 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน (สังเกตจากการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน พูดคุยกับเพื่อนขณะเล่น ช่วยเหลือเพื่อนขณะเล่น เป็นต้น)	4.00	1.00	มาก
3.6 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะเล่น	3.33	0.58	ปานกลาง
3.7 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	3.33	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.48	0.64	ปานกลาง
4. ด้านความสวยงามน่าใช้			
4.1 รูปทรงของเล่นมีความสวยงามเหมาะสม	2.67	0.58	ปานกลาง
4.2 ของเล่นมีสีสันสวยงามสะดุดตา	2.67	0.58	ปานกลาง
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	3.00	0.00	ปานกลาง
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	2.67	0.58	ปานกลาง
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก	2.67	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.73	0.46	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินชุดของเล่นแบบที่ 5	3.16	0.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.30 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความเห็นต่อแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม รูปแบบที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=3.16$ สามารถพิจารณาารายด้านได้ ดังนี้

(1) ด้านหน้าที่ใช้สอย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.11$, S.D. = 0.48)

(2) ด้านความปลอดภัย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$, S.D. = 0.64)

(3) ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.73$, S.D. = 0.48)

(4) ด้านความสวยงามน่าใช้ พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.87$, S.D. = 0.83)

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ ที่มีต่อแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น 3 ท่าน									
	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3		รูปแบบที่ 4		รูปแบบที่ 5	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย										
1.1 ความเหมาะสมของขนาด-สัดส่วนของเด็กกับของเล่น	4.00	1.00	4.00	1.00	3.33	0.58	3.33	0.58	3.67	0.58
1.2 ของเล่นสามารถใช้งานง่าย	3.00	1.00	3.00	1.00	3.00	1.00	3.33	0.58	2.67	0.58
1.3 ของเล่นสามารถนำพาได้สะดวก	3.67	0.58	3.67	0.58	3.00	0.00	3.33	0.58	3.33	0.58
1.4 ของเล่นดูแลรักษา-ทำความสะอาดได้ง่าย	3.67	0.58	3.67	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58	2.67	0.58
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	3.67	0.58	3.67	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.33	0.58	3.33	0.58	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
ค่าเฉลี่ยการประเมิน	3.56	0.72	3.6	0.72	3.17	0.46	3.28	0.48	3.11	0.48
2. ด้านความปลอดภัย										
2.1 ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน	3.67	0.58	3.33	1.15	3.67	0.58	4.00	0.00	3.33	0.58
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	4.00	1.00	3.67	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น 3 ทาน									
	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3		รูปแบบที่ 4		รูปแบบที่ 5	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
2.3 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากกันได้ง่าย	3.67	0.58	3.67	0.58	3.33	0.58	3.67	0.58	3.33	0.58
2.4 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	4.00	1.00	3.67	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58
ค่าเฉลี่ยการประเมิน	3.83	0.79	3.58	0.72	3.42	0.58	3.58	0.43	3.33	0.58
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม										
3.1 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักร่วมเล่นกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สังเกตจากท่าทาง สีหน้า และพฤติกรรมของเด็กขณะร่วมเล่น เป็นต้น)	3.67	1.15	3.33	0.58	3.33	0.58	3.00	0.00	3.33	0.58
3.2 ของเล่นช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่นของเด็ก	4.00	1.00	3.67	0.58	3.67	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58
3.3 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น	3.67	0.58	3.67	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น 3 ท่าน									
	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3		รูปแบบที่ 4		รูปแบบที่ 5	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
3.4 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น ด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในเวลาเล่น	4.00	0.00	4.00	0.00	3.67	0.58	3.67	0.58	3.67	0.58
3.5 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน (สังเกตจากการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน พุดคุยกับเพื่อนขณะเล่น ช่วยเหลือเพื่อนขณะเล่น เป็นต้น)	4.00	1.00	4.00	1.00	4.00	1.00	3.67	0.58	4.00	1.00
3.6 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะที่เล่น	3.67	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58	3.00	0.00	3.33	0.58
3.7 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	3.33	0.58	3.33	0.58	3.33	0.58	3.00	0.00	3.33	0.58
ค่าเฉลี่ยการประเมิน	3.76	0.70	3.62	0.56	3.52	0.64	3.29	0.33	3.48	0.64

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น 3 ท่าน									
	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3		รูปแบบที่ 4		รูปแบบที่ 5	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
4. ด้านความสวยงามน่าใช้										
4.1 รูปทรงของเล่นมีความสวยงามเหมาะสม	4.67	0.58	3.67	0.58	3.67	1.15	4.00	1.00	2.67	0.58
4.2 ของเล่นมีสีสันสวยงามสะดุดตา	4.67	0.58	3.67	0.58	4.00	1.00	4.00	1.00	2.67	0.58
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	4.33	0.58	4.00	1.00	3.67	0.58	3.67	0.58	3.00	0.00
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น	4.67	0.58	4.00	1.00	3.67	1.15	4.00	1.00	2.67	0.58
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก	4.67	0.58	4.00	1.00	3.67	1.15	3.67	0.58	2.67	0.58
ค่าเฉลี่ยรายการประเมิน	4.60	0.58	3.87	0.83	3.73	1.01	3.87	0.83	2.73	0.46
ค่าเฉลี่ยการประเมินชุดของเล่น 5 แบบ	3.94	0.70	3.66	0.71	3.46	0.67	3.50	0.52	3.16	0.54
แปลผล	มาก		มาก		ปานกลาง		มาก		ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.31 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความคิดเห็นในภาพรวมต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 : ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.70)

ลำดับที่ 2 : ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.71)

ลำดับที่ 3 : ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.5$, S.D. = 0.52)

สามารถสรุปรูปแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความคิดเห็นที่เหมาะสมกับกลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี มากที่สุด คือ รูปแบบที่ 1

4.2.4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์

ภาพที่ 4.19 แสดงภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 1

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 1 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 1		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการป้องกันรักษา			
1.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความแข็งแรง	4.33	0.58	มาก
1.2 บรรจุภัณฑ์สามารถช่วยปกป้องรักษาผลิตภัณฑ์ได้	4.00	0.00	มาก
1.3 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์สามารถปิดได้สนิท	4.33	0.58	มาก
1.4 บรรจุภัณฑ์ที่มีความกระชับพอดีกับผลิตภัณฑ์ภายใน	3.33	0.58	ปานกลาง
1.5 บรรจุภัณฑ์ที่วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.0	0.35	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 1		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
2. ด้านการสร้างความสะดวก			
2.1 บรรจุกิจกรรมที่มีขนาดและปริมาณบรรจุที่พอเหมาะ	3.33	0.58	ปานกลาง
2.2 บรรจุกิจกรรมสามารถจัดเก็บได้สะดวก	4.33	0.58	มาก
2.3 บรรจุกิจกรรมสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 บรรจุกิจกรรมช่วยประหยัดพื้นที่ในการขนส่ง	4.00	0.00	มาก
2.5 บรรจุกิจกรรมมีรูปร่าง รูปทรงเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	4.33	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.10	0.46	มาก
3. ด้านการสื่อสารการตลาด			
3.1 กราฟิกบนบรรจุกิจกรรมสามารถสื่อความหมายได้ตรงกับผลิตภัณฑ์	3.33	0.58	ปานกลาง
3.2 บรรจุกิจกรรมมีเอกลักษณ์ทำให้จดจำสินค้าได้ง่าย	2.67	0.58	ปานกลาง
3.3 บรรจุกิจกรรมมีการเลือกใช้สีที่เหมาะสม	4.00	0.00	มาก
3.4 การจัดองค์ประกอบกราฟิกบนบรรจุกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
3.5 บรรจุกิจกรรมสามารถนำเสนอข้อมูลครบและชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	0.46	มาก
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด			
4.1 บรรจุกิจกรรมชุดของเล่นมีความสวยงามสะดุดตา	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 บรรจุกิจกรรมชุดของเล่นมีความน่าสนใจ ช่วยดึงดูดใจเด็ก	4.00	0.00	มาก
4.3 บรรจุกิจกรรมชุดของเล่นช่วยกระตุ้นความต้องการซื้อ	3.33	0.58	ปานกลาง
4.4 บรรจุกิจกรรมช่วยเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น	4.00	0.00	มาก
4.5 กราฟิกบนบรรจุกิจกรรมช่วยเสริมแรงจูงใจต่อการซื้อผลิตภัณฑ์	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.0	0.23	มาก
ค่าเฉลี่ยการประเมินบรรจุกิจกรรม	3.98	0.38	มาก

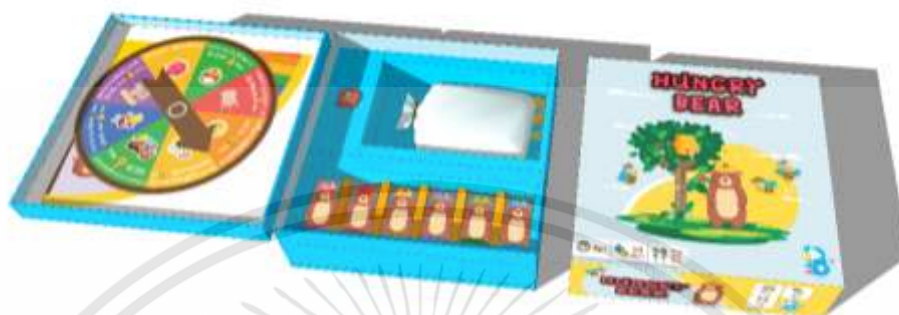
จากตารางที่ 4.32 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุกิจกรรม มีความเห็นต่อรูปแบบบรรจุกิจกรรมและกราฟิกบนบรรจุกิจกรรมชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม รูปแบบที่ 1 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.98$ สามารถพิจารณารายด้านได้ ดังนี้

- (1) ด้านการป้องกันรักษา พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.35)
- (2) ด้านการสร้างความสะดวก พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.46)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ด้านการสื่อสารการตลาด พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.80, S.D. = 0.46)

(4) ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.23)

ภาพที่ 4.20 แสดงภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 2

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 2 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 2		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการป้องกันรักษา			
1.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความแข็งแรง	4.67	0.58	มากที่สุด
1.2 บรรจุภัณฑ์สามารถช่วยปกป้องรักษาผลิตภัณฑ์ได้	4.33	0.58	มาก
1.3 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์สามารถปิดได้สนิท	3.67	0.58	มาก
1.4 บรรจุภัณฑ์มีความกระชับรัดพอดีกับผลิตภัณฑ์ภายใน	4.00	0.00	มาก
1.5 บรรจุภัณฑ์ใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.30	0.46	มาก
2. ด้านการสร้างความสะดวก			
2.1 บรรจุภัณฑ์มีขนาดและปริมาณบรรจุที่พอเหมาะ	4.00	0.00	มาก
2.2 บรรจุภัณฑ์สามารถจัดเก็บได้สะดวก	3.67	0.58	มาก
2.3 บรรจุภัณฑ์สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก	3.67	0.58	มาก
2.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยประหยัดพื้นที่ในการขนส่ง	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 บรรจุภัณฑ์มีรูปร่าง รูปทรงเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	3.67	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.35	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 2		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3. ด้านการสื่อสารการตลาด			
3.1 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับผลิตภัณฑ์	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 บรรจุภัณฑ์มีเอกลักษณ์ทำให้จดจำสินค้าได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 บรรจุภัณฑ์มีการเลือกใช้สีที่เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
3.4 การจัดองค์ประกอบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
3.5 บรรจุภัณฑ์สามารถนำเสนอข้อมูลครบและชัดเจน	3.67	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40	0.46	มาก
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด			
4.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความสวยงามสะดุดตา	4.46	0.58	มากที่สุด
4.2 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความน่าสนใจ ช่วยดึงดูดใจเด็ก	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นช่วยกระตุ้นความต้องการซื้อ	4.00	0.00	มาก
4.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น	4.00	0.00	มาก
4.5 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ช่วยเสริมแรงจูงใจต่อการซื้อผลิตภัณฑ์	3.67	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.20	0.35	มาก
ค่าเฉลี่ยการประเมินบรรจุภัณฑ์	4.22	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ มีความเห็นต่อรูปแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม รูปแบบที่ 2 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.22 สามารถพิจารณาได้ตามนี้

- (1) ด้านการป้องกันรักษา พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.30, S.D. = 0.46)
- (2) ด้านการสร้างความสะดวก พบว่าผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.35)
- (3) ด้านการสื่อสารการตลาด พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.46)
- (4) ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.35)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 แสดงภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 3

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ รูปแบบที่ 3 (N=3)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการป้องกันรักษา			
1.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความแข็งแรง	3.33	0.58	ปานกลาง
1.2 บรรจุภัณฑ์สามารถช่วยปกป้องรักษาผลิตภัณฑ์ได้	4.00	0.00	มาก
1.3 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์สามารถปิดได้สนิท	3.67	0.58	มาก
1.4 บรรจุภัณฑ์มีความกระชับพอดีกับผลิตภัณฑ์ภายใน	4.67	0.58	มากที่สุด
1.5 บรรจุภัณฑ์ใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.10	0.46	มาก
2. ด้านการสร้างความสะดวก			
2.1 บรรจุภัณฑ์มีขนาดและปริมาณบรรจุที่พอเหมาะ	4.33	0.58	มาก
2.2 บรรจุภัณฑ์สามารถจัดเก็บได้สะดวก	4.33	0.58	มาก
2.3 บรรจุภัณฑ์สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก	4.00	0.00	มาก
2.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยประหยัดพื้นที่ในการขนส่ง	4.33	0.58	มาก
2.5 บรรจุภัณฑ์มีรูปร่าง รูปทรงเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	3.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.35	มาก
3. ด้านการสื่อสารการตลาด			
3.1 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับผลิตภัณฑ์	4.00	0.00	มาก
3.2 บรรจุภัณฑ์มีเอกลักษณ์ทำให้จดจำสินค้าได้ง่าย	3.33	0.58	ปานกลาง
3.3 บรรจุภัณฑ์มีการเลือกใช้สีที่เหมาะสม	4.33	0.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

รายการประเมิน	รูปแบบที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3.4 การจัดองค์ประกอบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสม	3.67	0.58	มาก
3.5 บรรจุภัณฑ์สามารถนำเสนอข้อมูลครบและชัดเจน	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.90	0.35	มาก
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด			
4.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความสวยงามสะดุดตา	4.33	0.58	มาก
4.2 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความน่าสนใจ ช่วยดึงดูดใจเด็ก	3.67	0.58	มาก
4.3 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นช่วยกระตุ้นความต้องการซื้อ	3.67	0.58	มาก
4.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น	4.00	0.00	มาก
4.5 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ช่วยเสริมแรงจูงใจต่อการซื้อผลิตภัณฑ์	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.90	0.35	มาก
ค่าเฉลี่ยการประเมินบรรจุภัณฑ์	3.97	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.34 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ มีความเห็นต่อรูปแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม รูปแบบที่ 3 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.97$ สามารถพิจารณาเรียงลำดับได้ ดังนี้

- (1) ด้านการป้องกันรักษา พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.46)
- (2) ด้านการสร้างความสะดวก พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.35)
- (3) ด้านการสื่อสารการตลาด พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.35)
- (4) ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.35)

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ที่มีต่อรูปแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ 3 ท่าน					
	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านการป้องกันรักษา						
1.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความแข็งแรง	4.33	0.58	4.67	0.58	3.33	0.58
1.2 บรรจุภัณฑ์สามารถช่วยปกป้องรักษาผลิตภัณฑ์ได้	4.00	0.00	4.33	0.58	4.00	0.00
1.3 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์สามารถปิดได้สนิท	4.33	0.58	3.67	0.58	3.67	0.58
1.4 บรรจุภัณฑ์มีความกระชับรัดพอดีกับผลิตภัณฑ์ภายใน	3.33	0.58	4.00	0.00	4.67	0.58
1.5 บรรจุภัณฑ์ใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	4.00	0.00	4.67	0.58	4.67	0.58
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.35	4.30	0.46	4.10	0.46
2. ด้านการสร้างความสะดวก						
2.1 บรรจุภัณฑ์มีขนาดและปริมาณบรรจุที่พอเหมาะ	3.33	0.58	4.00	0.00	4.33	0.58
2.2 บรรจุภัณฑ์สามารถจัดเก็บได้สะดวก	4.33	0.58	3.67	0.58	4.33	0.58
2.3 บรรจุภัณฑ์สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก	4.67	0.58	3.67	0.58	4.00	0.00
2.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยประหยัดพื้นที่ในการขนส่ง	4.00	0.00	5.00	0.00	4.33	0.58
2.5 บรรจุภัณฑ์มีรูปร่าง รูปทรงเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	4.33	0.58	3.67	0.58	3.00	0.00
ค่าเฉลี่ยรวม	4.10	0.46	4.00	0.35	4.00	0.35
3. ด้านการสื่อสารการตลาด						
3.1 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับผลิตภัณฑ์	3.33	0.58	4.67	0.58	4.00	0.00
3.2 บรรจุภัณฑ์มีเอกลักษณ์ทำให้จดจำสินค้าได้ง่าย	2.67	0.58	5.00	0.00	3.33	0.58
3.3 บรรจุภัณฑ์มีการเลือกใช้สีที่เหมาะสม	4.00	0.00	4.33	0.58	4.33	0.58
3.4 การจัดองค์ประกอบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสม	4.33	0.58	4.33	0.58	3.67	0.58
3.5 บรรจุภัณฑ์สามารถนำเสนอข้อมูลครบและชัดเจน	4.67	0.58	3.67	0.58	4.00	0.00
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	0.46	4.40	0.46	3.90	0.35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ 3 ท่าน					
	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด						
4.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความสวยงามสะดุดตา	4.67	0.58	4.46	0.58	4.33	0.58
4.2 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความน่าสนใจ ช่วยดึงดูดใจเด็ก	4.00	0.00	4.67	0.58	3.67	0.58
4.3 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นช่วยกระตุ้นความต้องการซื้อ	3.33	0.58	4.00	0.00	3.67	0.58
4.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น	4.00	0.00	4.00	0.00	4.00	0.00
4.5 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ช่วยเสริมแรงจูงใจต่อการซื้อผลิตภัณฑ์	4.00	0.00	3.67	0.58	4.00	0.00
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.23	4.20	0.35	3.90	0.35
ค่าเฉลี่ยการประเมินบรรจุภัณฑ์ ทั้ง 3 แบบ	3.98	0.38	4.22	0.40	3.97	0.38
แปลผล	มาก		มาก		มาก	

จากตารางที่ 4.35 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ มีความคิดเห็นในภาพรวมต่อรูปแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 : บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$, S.D. = 0.40)

ลำดับที่ 2 : บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.98$, S.D. = 0.38)

ลำดับที่ 3 : บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.97$, S.D. = 0.38)

สามารถสรุปรูปแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสื่อ มีความคิดเห็นว่าจะเหมาะสมกับกลุ่มเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี มากที่สุด คือ รูปแบบที่ 2

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.3.1 การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 3 คน ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 3 คน โดยภาพรวมในการร่วมเล่นชุดของเล่นอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม การทดสอบเล่นชุดของเล่นแสดงให้เห็นว่าการให้เด็กร่วมทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยให้เด็กแสดงพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน สีสันของชุดของเล่นดึงดูดให้เด็กเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการร่วมเล่นชุดของเล่น มีสมาธิจดจ่ออยู่กับกิจกรรมโดยไม่รู้สึkBื่อหน่าย สามารถช่วยเหลือ แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนตามคำสั่งง่าย ๆ ในเกมส์ได้ และเนื่องจากเป็นเด็กกลุ่มเล็ก จึงใช้เวลารอคอยการทอยลูกเต๋านาน ดังนั้นเด็กจะมีสมาธิจดจ่อ และทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายของเกมส์ โดยเด็กใช้สมาธิอยู่กับการเล่นชุดของเล่น ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งในการเล่นจนจบเกมส์ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ซึ่งถือว่านานเกินกว่าที่เด็กจะมีสมาธิอยู่ได้ โดยหลังจากที่ใช้งานชุดของเล่นเสร็จเด็กรู้จักช่วยกันเก็บอุปกรณ์เข้าที่ลงในกล่องตามที่ผู้วิจัยได้กำหนด

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 3 คน ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคม	ผลการสังเกต	
	ปฏิบัติได้ (ร้อยละ)	ปฏิบัติไม่ได้ (ร้อยละ)
1. การช่วยเหลือ		
1.1 ช่วยหยิบหรือส่งอุปกรณ์ให้เพื่อน	100%	-
1.2 ช่วยเหลือเพื่อน (ความมีน้ำใจ)	100%	-
1.3 ช่วยเก็บของเล่นเมื่อเลิกเล่น	100%	-
1.4 พูดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน	67%	33%
1.5 พูดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม	67%	33%
1.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง	100%	-
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	89%	11%
2. การแบ่งปัน		
2.1 ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน	67%	33%
2.2 ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดยไม่แย่งกัน	67%	33%
2.3 รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ	100%	-
2.4 ชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์	33%	67%
2.5 หยุดคอยให้เพื่อนเล่นก่อน จนกว่าจะถึงลำดับของตนเอง	100%	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

พฤติกรรมทางสังคม	ผลการสังเกต	
	ปฏิบัติได้ (ร้อยละ)	ปฏิบัติไม่ได้ (ร้อยละ)
2.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ	100%	-
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	78%	22%
3. การร่วมมือ		
3.1 ร่วมกันจัดเตรียมอุปกรณ์ร่วมกัน	100%	-
3.2 พูดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรม	100%	-
3.3 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน	100%	-
3.4 ปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ	67%	33%
3.5 เด็กนั่งทำกิจกรรมเป็นกลุ่มตามที่กำหนด	100%	-
3.6 ยิ้ม/ชมเชยเพื่อนขณะเล่น	100%	-
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	94%	6%

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 3 คน ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ดังนี้

1. พฤติกรรมร่วมมือ พบว่า เด็กมีการปฏิบัติพฤติกรรมร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 94 และเด็กไม่ปฏิบัติพฤติกรรมร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 6 ซึ่งพฤติกรรมที่พบว่าเด็กไม่ปฏิบัติ ได้แก่ การปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ ซึ่งชุดของเล่นสามารถให้เด็กกระตือรือร้นที่จะร่วมมือเล่นด้วยกันกับเพื่อนได้จนจบกิจกรรม

2. พฤติกรรมช่วยเหลือ พบว่า เด็กมีการปฏิบัติพฤติกรรมช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 89 และเด็กไม่ปฏิบัติพฤติกรรมช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 11 ซึ่งพฤติกรรมที่พบว่าเด็กไม่ปฏิบัติ ได้แก่ พูดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน และพูดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม

3. พฤติกรรมแบ่งปัน พบว่า เด็กมีการปฏิบัติพฤติกรรมแบ่งปัน คิดเป็นร้อยละ 78 และเด็กไม่ปฏิบัติพฤติกรรมแบ่งปัน คิดเป็นร้อยละ 22 ซึ่งพฤติกรรมที่พบว่าเด็กไม่ปฏิบัติ ได้แก่ ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน, ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดยไม่แย่งกัน และชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์

สรุป ด้านการใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่ม 3 คน สิ่งที่ต้องแก้ไขมีดังนี้

1. ในการใช้ชุดของเล่นกับเด็กกลุ่มเล็ก ควรกำหนดภารกิจของจำนวนน้ำหวานที่ให้เด็กทำภารกิจร่วมกัน ในจำนวนที่เหมาะสม ไม่ควรมากเกินไปเพราะจะทำให้เด็กใช้เวลาในการปฏิบัติภารกิจนาน และเด็กจะรู้สึกทำงานไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

2. สีของตัวเดิน ควรกำหนดให้เกิดความแตกต่างของสี ระหว่างสีส้มกับสีเหลือง เนื่องจากเด็กจะมองเป็นสีเดียวกัน อาจจะใช้สีส้มเป็นสีแดง เด็กจะได้แยกแยะตัวเดินของตนเองออกจากเพื่อนได้

3. เนื่องจากเด็กปฐมวัย เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้ตัวอักษรภาษาไทย ผู้วิจัยควรปรับตัวอักษรภาษาไทยในชุดของเล่นให้เป็นตัวอักษรที่มีหัวถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย เพื่อให้เด็กได้จดจำรูปแบบที่ถูกต้อง

4.3.2 การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 6 คน ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 6 คน โดยภาพรวมในการร่วมเล่นชุดของเล่นอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยมช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้น โดยการร่วมเล่นด้วยกันในลักษณะกลุ่มใหญ่ เด็กจะสนุกสนาน กระตือรือร้นในการรอคอยให้ถึงรอบการเล่นของตัวเอง โดยไม่รู้สึกรอคอย ยินดีที่จะแบ่งปันให้เพื่อน แม้เพื่อนยังไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือ อีกทั้งยังแย่งกันให้ความช่วยเหลือเพื่อน เมื่อพบว่าเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมทางสังคมที่ดีสำหรับเด็ก โดยเด็กทุกคนเข้าใจในเป้าหมายและกติกาของเกมส์ โดยรวมเด็กใช้สมาธิอยู่กับการเล่นชุดของเล่นจนจบเกมส์ ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งยังเป็นเวลาที่เด็กยังไม่ลดความสนใจจากชุดของเล่น และเด็กทุกคนร่วมกันช่วยเก็บของเล่นเข้าลงในกล่องหลังเล่นเสร็จ

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 6 คน ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคม	ผลการสังเกต	
	ปฏิบัติได้ (ร้อยละ)	ปฏิบัติไม่ได้ (ร้อยละ)
1. การช่วยเหลือ		
1.1 ช่วยหยิบหรือส่งอุปกรณ์ให้เพื่อน	100%	-
1.2 ช่วยเหลือเพื่อน (ความมีน้ำใจ)	100%	-
1.3 ช่วยเก็บของเล่นเมื่อเลิกเล่น	100%	-
1.4 พุดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน	67%	33%
1.5 พุดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม	67%	33%
1.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง	83%	17%
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	86%	14%
2. การแบ่งปัน		
2.1 ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน	100%	-
2.2 ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดยไม่แย่งกัน	67%	-
2.3 รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ	83%	17%
2.4 ชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์	100%	-
2.5 หยุดคอยให้เพื่อนเล่นก่อน จนกว่าจะถึงลำดับของตนเอง	100%	-
2.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ	100%	-
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	97%	3%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

พฤติกรรมทางสังคม	ผลการสังเกต	
	ปฏิบัติได้ (ร้อยละ)	ปฏิบัติไม่ได้ (ร้อยละ)
3. การร่วมมือ		
3.1 ร่วมกันจัดเตรียมอุปกรณ์ร่วมกัน	100%	-
3.2 พูดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรม	100%	-
3.3 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน	83%	17%
3.4 ปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ	100%	-
3.5 เด็กนั่งทำกิจกรรมเป็นกลุ่มตามที่กำหนด	100%	-
3.6 ยิ้ม/ชมเชยเพื่อนขณะเล่น	100%	-
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	97%	3%

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 6 คน ขณะทดลองใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ดังนี้

1. พฤติกรรมแบ่งปัน พบว่า เด็กมีการปฏิบัติพฤติกรรมแบ่งปัน คิดเป็นร้อยละ 97 และเด็กไม่ปฏิบัติพฤติกรรมแบ่งปัน คิดเป็นร้อยละ 3 ซึ่งพฤติกรรมที่พบว่าเด็กไม่ปฏิบัติ ได้แก่ รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ
2. พฤติกรรมร่วมมือ พบว่า เด็กมีการปฏิบัติพฤติกรรมร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 97 และเด็กไม่ปฏิบัติพฤติกรรมร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 3 ซึ่งพฤติกรรมที่พบว่าเด็กไม่ปฏิบัติ ได้แก่ ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน
3. พฤติกรรมช่วยเหลือ พบว่า เด็กมีการปฏิบัติพฤติกรรมช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 86 และเด็กไม่ปฏิบัติพฤติกรรมช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 14 ซึ่งพฤติกรรมที่พบว่าเด็กไม่ปฏิบัติ ได้แก่ พูดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน พูดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม และยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง

สรุป ด้านการใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี กลุ่ม 6 คน สิ่งที่ควรแก้ไขมีดังนี้

1. วงล้อ ควรมีการเพิ่มภาพที่สัมพันธ์กับคำสั่ง เพื่อให้เด็กเห็นและเข้าใจได้ด้วยตัวเองว่าคำสั่งในวงล้อ คือคำสั่งอะไร
2. ลูกเต๋า ควรขีดเส้นใต้ เลข 6 เพื่อให้เด็กสามารถแยกแยะตัวเลขได้ถูกต้อง
3. ตัวบอร์ค ควรทำให้สามารถพับเก็บได้ เพื่อเป็นการประหยัดพื้นที่ และพกพาได้สะดวก

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 4 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

4.4.1 วิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 6 คน ขณะใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผู้วิจัยได้ทำการนำชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่ผ่านการแก้ไขแล้ว นำไปให้เด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 6 คน แบ่งเป็นหญิง 3 คน และ ชาย 3 คน ใช้งานชุดของเล่นจริงโดยได้ทำการให้เด็กเล่นชุดของเล่น 2 รอบ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จำนวน 6 คน ขณะใช้งานชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคม	ผลการสังเกต รอบที่ 1 (ร้อยละ)		ผลการสังเกต รอบที่ 2 (ร้อยละ)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติไม่ได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติไม่ได้	
1. การช่วยเหลือ					
1.1 ช่วยหยิบหรือส่งอุปกรณ์ให้เพื่อน	83%	17%	100%	-	เพิ่มขึ้น
1.2 ช่วยเหลือเพื่อน (ความมีน้ำใจ)	100%	-	100%	-	คงที่
1.3 ช่วยเก็บของเล่นเมื่อเลิกเล่น	100%	-	100%	-	คงที่
1.4 พูดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน	67%	33%	83%	17%	เพิ่มขึ้น
1.5 พูดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม	67%	33%	83%	17%	เพิ่มขึ้น
1.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง	100%	0%	100%	-	คงที่
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	86%	14%	94%	6%	เพิ่มขึ้น
2. การแบ่งปัน					
2.1 ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน	100%	-	100%	-	คงที่
2.2 ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดยไม่แย่งกัน	100%	-	100%	-	คงที่
2.3 รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ	83%	17%	100%	-	เพิ่มขึ้น
2.4 ชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์	67%	33%	83%	17%	เพิ่มขึ้น
2.5 หยุดคอยให้เพื่อนเล่นก่อน จนกว่าจะถึงลำดับของตนเอง	100%	-	100%	-	คงที่
2.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ	100%	-	100%	-	คงที่
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	92%	8%	97%	3%	เพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

พฤติกรรมทางสังคม	ผลการสังเกต รอบที่ 1 (ร้อยละ)		ผลการสังเกต รอบที่ 2 (ร้อยละ)		ผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียนรู้
	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	
3. การร่วมมือ					
3.1 ร่วมกันจัดเตรียมอุปกรณ์ร่วมกัน	100%	-	100%	-	คงที่
3.2 พูดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรม	100%	-	100%	-	คงที่
3.3 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน	83%	17%	100%	-	เพิ่มขึ้น
3.4 ปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ	83%	17%	100%	-	คงที่
3.5 เด็กนั่งทำกิจกรรมเป็นกลุ่มตามที่กำหนด	100%	-	100%	-	คงที่
3.6 ยิ้ม/ชมเชยเพื่อนขณะเล่น	100%	-	100%	-	คงที่
ค่าเฉลี่ยรายการประเมินพฤติกรรม	94%	6%	100%	-	เพิ่มขึ้น

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผลจากการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่ได้จากการสังเกตการใช้งานจริง ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีต่อชุดของเล่น มีรายการพฤติกรรมเพิ่มขึ้น ในทุกด้าน ได้แก่

1. พฤติกรรมช่วยเหลือ : การเล่นรอบแรก เด็กปฏิบัติได้ 86% ปฏิบัติไม่ได้ 14% และการเล่นรอบสอง เด็กปฏิบัติได้ 94% ปฏิบัติไม่ได้ 6% โดยเด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมช่วยเหลือเพิ่มขึ้น

2. พฤติกรรมแบ่งปัน : การเล่นรอบแรก เด็กปฏิบัติได้ 92% ปฏิบัติไม่ได้ 8% และการเล่นรอบสอง เด็กปฏิบัติได้ 97% ปฏิบัติไม่ได้ 3% โดยเด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมการแบ่งปันเพิ่มขึ้น

3. พฤติกรรมร่วมมือ : การเล่นรอบแรก เด็กปฏิบัติได้ 94%, ปฏิบัติไม่ได้ 6% และการเล่นรอบสอง เด็กปฏิบัติได้ 100% โดยเด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมร่วมมือเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี หลังการใช้ชุดของเล่นเป็นไปในเชิงบวก ตามสมมติฐาน

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้อที่ 5 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผลการประเมินความพึงพอใจ ของผู้ปกครองที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ทำการให้ประเมินความพึงพอใจจากผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย จำนวน 54 คน โดยการใช้แบบประเมินความพึงพอใจ ดังนี้

ตารางที่ 4.39 ผลการประเมินความพึงพอใจ ของผู้ปกครองที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

รายการประเมิน	ผลการประเมินความพึงพอใจ (N=54)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย			
1.1 ของเล่นสามารถเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคมของเด็ก	4.65	0.48	มากที่สุด
1.2 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	4.44	0.69	มาก
1.3 ของเล่นมีรูปแบบการเล่นที่หลากหลาย	4.35	0.68	มาก
1.4 ของเล่นสามารถดึงดูดความสนใจได้	4.61	0.63	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.51	0.62	มากที่สุด
2. ด้านความปลอดภัย			
2.1 มีความแข็งแรงทนทาน	4.41	0.63	มาก
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	4.50	0.67	มากที่สุด
2.3 ดูแลรักษาได้ง่าย	4.33	0.61	มาก
2.4 ทำความสะอาดได้ง่าย	4.24	0.67	มาก
2.5 ของเล่นมีขนาดเหมาะสมกับวัยและไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับเด็ก	4.59	0.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41	0.64	มาก
3. ด้านความสวยงาม			
3.1 รูปทรงมีความสวยงามเหมาะสม	4.72	0.49	มากที่สุด
3.2 มีสีสันสวยงามสะดุดตา	4.81	0.44	มากที่สุด
3.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	4.46	0.64	มาก
3.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	4.61	0.60	มากที่สุด
3.5 ความเหมาะสมของขนาดและสัดส่วนเด็กกับของเล่น	4.61	0.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.64	0.55	มากที่สุด
4. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้			
4.1 เด็กรู้จักร่วมเล่นกับผู้อื่นอย่างมีความสุข	4.57	0.63	มากที่สุด
4.2 เด็กรู้จักมีน้ำใจแบ่งปันของเล่นให้ผู้อื่น	4.57	0.66	มากที่สุด
4.3 เด็กรู้จักอดทนในการรอคอยการเล่น	4.56	0.63	มากที่สุด
4.4 เด็กรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น	4.43	0.63	มาก
4.5 รู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน	4.56	0.66	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.54	0.64	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยการประเมินความพึงพอใจ	4.53	0.61	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.39 พบว่า กลุ่มผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยมีความคิดเห็นต่อชุดของเล่นและ
 บรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม อยู่ในระดับมาก
 ที่สุด มีสัดส่วนค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.53$ โดยพิจารณาได้ ดังนี้

1. ด้านหน้าที่ใช้สอย พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.62)
2. ด้านความปลอดภัย พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.55)
3. ด้านความสวยงาม พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.64)
4. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.64)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้ คือ

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

5.1.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี 1) ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมที่ควรส่งเสริมให้กับเด็กปฐมวัย คือ พฤติกรรมช่วยเหลือ พฤติกรรมแบ่งปัน และพฤติกรรมร่วมมือ 2) ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้านพฤติกรรมช่วยเหลือ เด็กจะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง สามารถร่วมเล่นกับเพื่อนได้ในระยะสั้น พบการแย่งของเล่นจากเพื่อนอยู่ และจะเริ่มเปลี่ยนพฤติกรรมมาช่วยเหลือ และปลอบใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น 3) ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้านพฤติกรรมแบ่งปัน ระยะแรกเด็กจะยังไม่แสดงพฤติกรรมแบ่งปัน จะเริ่มแบ่งปันเมื่อได้ร่วมเล่นกันมาระยะหนึ่ง แต่ก็ยังไม่มีการให้ผู้อื่นทั้งหมดเนื่องจากเด็กยังมีความเห็นแก่ตัวเองอยู่บ้าง จึงทำให้ยังพบการทะเลาะกันเพื่อแย่งของเล่นอยู่ 4) ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้านพฤติกรรมร่วมมือ เด็กรู้จักการเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม ยอมให้ผู้อื่นร่วมกลุ่มได้ เข้าใจกฎระเบียบง่าย ๆ ชอบแข่งขัน มีความเป็นผู้นำ

5.1.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบการเล่น และประเภทของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบการเล่นและประเภทของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี 1) รูปแบบของเล่นที่เหมาะสม ด้านความปลอดภัยของเล่นจะต้องมีขอบมน ขนาดพอดีมือ น้ำหนักเบา ใช้สี non-toxic ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ ของเล่นจะต้องส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ พฤติกรรมช่วยเหลือ พฤติกรรมแบ่งปัน และพฤติกรรมความร่วมมือ ด้านหน้าที่ใช้สอย ของเล่นจะต้องสามารถเล่นด้วยกันได้หลายคน ฝึกความสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตาในการหยิบจับของเล่น ฝึกการจดจำ แยกแยะสี รูปทรง และเป็นการเล่นบทบาทสมมติ ด้านวัสดุ ของเล่นจะต้องทำจากไม้ยางพารา ผ้า หรือพลาสติกผิวเรียบ 2) ประเภทของเล่นที่เหมาะสมที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ ของเล่นให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ ของเล่นที่ให้อธิบายสิ่งต่าง ๆ ส่งเสริมการสังเกต เปรียบเทียบ และของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์การออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม 1) แนวทางโทสนีที่ใช้ในการออกแบบ กลุ่มสีที่เหมาะสมคือ กลุ่มสีสดใส คือ สีแดง สีเหลือง สีฟ้า สีส้ม สีเขียว และสีชมพู 2) แนวทางของลายเส้น ลายเส้นที่เหมาะสมคือ ภาพลายเส้น 3) แนวทางของลักษณะภาพตัวละคร ลักษณะภาพที่เหมาะสมคือ ภาพสัตว์บก 4) วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ วัสดุที่เหมาะสม คือ ไม้ยางพารา

(1) ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิตสื่อ ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม คือ รูปแบบที่ 1 ด้านความเหมาะสมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.94, S.D. = 0.70)

(2) ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ที่มีต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม คือ รูปแบบที่ 2 ด้านความเหมาะสมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.98, S.D. = 0.38)

5.1.3 สรุปผลการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย กลุ่มทดสอบ 3 คน ในด้านพฤติกรรมทางสังคมที่มีต่อ ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม พบว่า การร่วมเล่นชุดของเล่นอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยมการทดสอบเล่นชุดของเล่นแสดงให้เห็นว่าการให้เด็กร่วมทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยให้เด็กแสดงพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน เด็กกระตือรือร้นในการร่วมเล่นชุดของเล่น มีสมาธิจดจ่ออยู่กับกิจกรรมโดยไม่รู้สึกรำคาญ เด็กกลุ่มเล็กใช้เวลารอคอยในการทยอยลูกเต๋าไม่นาน จึงมีสมาธิจดจ่อกับเกมส์ โดยเด็กใช้สมาธิอยู่กับการเล่นชุดของเล่น ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งในการเล่นจนจบเกมส์ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ซึ่งถือว่านานเกินกว่าที่เด็กจะมีสมาธิอยู่ได้ โดยผลการสังเกตพฤติกรรมทางสังคม คือ 1) พฤติกรรมร่วมมือ พบเด็กปฏิบัติได้ ร้อยละ 94 2) พฤติกรรมแบ่งปัน พบเด็กปฏิบัติได้ ร้อยละ 89 3) พฤติกรรมช่วยเหลือ พบเด็กปฏิบัติได้ ร้อยละ 78

ผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก กลุ่มทดสอบ 6 คน ในด้านพฤติกรรมทางสังคมที่มีต่อ ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม พบว่า ภาพรวมในการร่วมเล่นชุดของเล่นอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้น โดยการร่วมเล่นด้วยกันในลักษณะกลุ่มใหญ่ช่วยให้เด็กมีความสุข สนุกสนาน กระตือรือร้นในการรอคอยให้ถึงรอบการเล่นของตัวเอง โดยไม่รู้สึกรำคาญ ยินดีที่จะแบ่งปันให้เพื่อน อีกทั้งยังแย่งกันให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อพบว่าเพื่อนต้องการความช่วยเหลือเด็กทุกคนเข้าใจในเป้าหมายและกติกาของเกมส์ โดยรวมเด็กใช้สมาธิอยู่กับการเล่นชุดของเล่นจนจบเกมส์ ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งยังเป็นเวลาที่เด็กยังไม่ลดความสนใจจากชุดของเล่น โดยผลการสังเกตพฤติกรรมทางสังคม คือ 1) พฤติกรรมแบ่งปัน พบเด็กปฏิบัติได้ ร้อยละ 97 2) พฤติกรรมร่วมมือ พบเด็กปฏิบัติได้ ร้อยละ 97 3) พฤติกรรมช่วยเหลือ พบเด็กปฏิบัติได้ ร้อยละ 86

5.1.4 สรุปผลการประเมินเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ด้วยการใช้งานจริงชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม พบว่า พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี หลังการใช้ชุดของเล่นเป็นไปในเชิงบวก ตามสมมติฐาน โดย

- 1) พฤติกรรมช่วยเหลือ : การเล่นรอบแรก เด็กปฏิบัติได้ 86% และการเล่นรอบสอง เด็กปฏิบัติได้ 94%
- 2) พฤติกรรมแบ่งปัน : การเล่นรอบแรก เด็กปฏิบัติได้ 92% และการเล่นรอบสอง เด็กปฏิบัติได้ 97%
- 3) พฤติกรรมร่วมมือ : การเล่นรอบแรก เด็กปฏิบัติได้ 94% และการเล่นรอบสอง เด็กปฏิบัติได้ 100%

5.1.5 สรุปผลการประเมินเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม คือ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าสัดส่วนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.53$ และ S.D. = 0.62

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม เนื่องจากเด็กในช่วงปฐมวัย ถือได้ว่าเป็นช่วงโอกาสทองในการเรียนรู้ โดยสมองเด็กจะเปิดรับการเรียนรู้ได้ดีที่สุดในช่วงนี้ เป็นช่วงวัยที่เหมาะสมในการวางรากฐานบุคลิกภาพของมนุษย์ ซึ่งเด็กอายุระหว่าง 3-6 ปี จะเริ่มพยายามสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้น การที่เด็กได้รับการปลูกฝังลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสมทางสังคมตั้งแต่วัยเด็ก เด็กย่อมสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและเรียนรู้บทบาทของตนเองในสังคมได้ดียิ่งขึ้น

5.2.1 อภิปรายผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

5.2.1.1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้แนวคิดด้านพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย ตามแนวทางของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2558, 10.7-10.9) ทั้ง 5 ด้าน สรุปเป็นรูปแบบลักษณะพฤติกรรมทางสังคมที่ควรส่งเสริมให้กับเด็กปฐมวัย จากการวิเคราะห์ พบ 3 พฤติกรรมที่ควรส่งเสริมให้แก่เด็กปฐมวัย คือ พฤติกรรมช่วยเหลือ พฤติกรรมแบ่งปัน และพฤติกรรมร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับ Erik Erikson (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. 2553 : 52-56) กล่าวว่า เด็กวัยนี้เริ่มอยากมีอิสระและต้องการเป็นตัวของตัวเอง จะเป็นช่วงที่เด็กมีพลังอย่างมาก และพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว รู้จักให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและ

วางแผนร่วมกับผู้อื่น ฉะนั้น เด็กวัยนี้จะต้องเรียนรู้พฤติกรรมหลายอย่างที่กำหนดโดยสังคม เพื่อการปรับตัวเองให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5.2.1.2 ผลการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการเล่น และประเภทของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นของ กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์ (2560 : 52-56) พบว่า รูปแบบของเล่นที่เหมาะสมในการออกแบบ จะต้องเป็นของเล่นจะต้องมีขอบมน ขนาดพอดีมีน้ำหนักเบา ใช้สี non-toxic ของเล่นจะต้องส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ พฤติกรรมช่วยเหลือ พฤติกรรมแบ่งปัน และพฤติกรรมความร่วมมือนอกจากนี้จะต้องสามารถเล่นด้วยกันได้หลายคน ฝึกความสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตาในการหยิบจับของเล่น ฝึกการจดจำ แยกแยะสี รูปร่าง และเป็นการเล่นบทบาทสมมติ ด้านวัสดุ ของเล่นจะต้องทำจากไม้ยางพารา ผ้า หรือพลาสติกผิวเรียบ โดยของเล่นควรเป็นประเภทของเล่นให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ ของเล่นที่ให้อรรถรสต่าง ๆ ส่งเสริมการสังเกต เปรียบเทียบ และของเล่นพัฒนาากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการเลือกของเล่นที่ดี ของ เยาวพา เตชะคุปต์ (2533 : 38) พิทยาภรณ์ มานะจตุติ (2539 : 103 - 104) และพิชัย สันตภิรมย์ (2539 : 139) สรุปไว้ว่า 1) ของเล่นที่ดีควรคำนึงถึงความเหมาะสมตามวัยหรือพัฒนาการของเด็ก มีความสวยงาม น่าสนใจ น่าเล่น มีขนาดพอเหมาะ 2) ความปลอดภัยของของเล่น ในขณะที่เล่น มีความแข็งแรง ทำจากวัสดุที่ไม่มีสารที่เป็นอันตรายกับเด็ก ไม่มีเหลี่ยมคมที่จะทำให้เกิดบาดแผล 3) พัฒนาการที่เด็กจะได้รับจากการเล่นของเล่น ซึ่งของเล่นที่ดีควรก่อให้เกิดทักษะในการพัฒนา 4) เป็นของเล่นที่สามารถประกอบ ต่อเติม ดัดแปลง หรือเล่นร่วมกันได้หลายคน ซึ่งการเล่นของเล่นมีความสำคัญต่อเด็กเป็นอันมาก เพราะจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ฉะนั้น การที่จะเลือกของเล่นชิ้นใดชิ้นหนึ่งให้กับเด็กจึงควรคำนึงถึงหลักสำคัญที่กล่าวมาแล้วในช่วงต้นเป็นสำคัญ

5.2.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์การออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

5.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม 1) แนวทางโทสนีที่ใช้ในการออกแบบ กลุ่มสีที่เหมาะสมคือ กลุ่มสีสดใส คือ สีแดง สีเหลือง สีฟ้า สีส้ม สีเขียว และสีชมพู ซึ่งมีความสอดคล้องกับ กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์. 2560 : 52-56 กล่าวว่า การออกแบบของเล่นทางด้านความสวยงาม คือ “การเสมือนจริง” นักออกแบบต้องเลือกใช้สีและภาพที่ใกล้เคียงหรือเสมือนจริง เหมาะสมเพื่อปลูกฝังการเรียนรู้ที่ถูกต้องแก่เด็ก หรือใช้สีสดใสที่สดใส เพื่อล่อใจเด็กให้เกิดความอยากเล่นของเล่น 2) แนวทางของลายเส้น ลายเส้นที่เหมาะสมคือ ภาพลายเส้น 3) แนวทางของลักษณะภาพตัวละคร ลักษณะภาพที่เหมาะสมคือ ภาพสัตว์บก โดยสอดคล้องกับ กนิษฐา เรืองวรรณศักดิ์. 2560 : 54 กล่าวว่า การใช้ภาพการ์ตูนมาประกอบของเล่น จะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจ 4) วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ วัสดุที่เหมาะสม คือ ไม้ยางพารา

5.2.2.2 ผลการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนา การพฤติกรรมทางสังคม สามารถสรุปได้ดังนี้ รูปแบบที่ 1 ได้แนวคิดมาจากหมักกับน้ำผึ้งมีลักษณะ เป็น การให้เล่นสมมติเรื่องราวของหมักที่ต้อนหาน้ำผึ้งไปเป็นอาหาร ในขณะที่เดียวกันก็จะต้องคอยหลบหลีกจากผึ้งด้วย โดยชุดของเล่นเป็นไปในรูปแบบของบอร์ดเกมส์ความร่วมมือ ที่ไม่มีผู้แพ้หรือผู้ชนะ แต่เป็นการร่วมกันเล่นชุดของเล่น ทำภารกิจในชุดของเล่น เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย คือการช่วยกันเก็บน้ำผึ้งให้หมัก ซึ่งเด็กจะได้รับประสบการณ์ทางอ้อมด้านการช่วยเหลือ แบ่งปัน และร่วมมือผ่านชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเล่น สอดคล้องกับ อรุณรัศมี ฉายศิลปะไซไซ (2542 : 10) ได้นิยามของของเล่นที่ดีว่า ต้องมีแรงกระตุ้นเร้า เพื่อผลักดันให้เด็กได้เรียนรู้และใช้ทักษะต่าง ๆ ที่มีอยู่ และบ่งชี้ให้เด็กรู้จักกับทักษะที่จะได้รับในภายหน้า การร่วมเล่นด้วยกันจะทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงที่จะช่วยพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ให้เด็กได้

5.2.2.3 ผลการออกแบบบรรจุภัณฑ์ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม สรุปได้ดังนี้ คือ รูปแบบที่ 2 โดยเลือกกลุ่มชุดสีที่เหมาะสมในการออกแบบชุดของเล่น คือ สีเหลือง สีฟ้า สีเขียว และสีชมพู สอดคล้องกับ วราภรณ์ รักวิจิตร (2527 : 81) กล่าวว่า นอกจากความยากง่ายของการเล่น ความท้าทายแล้ว สีสนที่สดใสถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กอยากจะทำและช่วยให้เด็กได้แสดงความพร้อม และความสามารถต่าง ๆ ออกมา

5.2.2.4 ผลการออกแบบตราผลิตภัณฑ์ (Brand Name) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยผู้วิจัยได้มีกำหนดไว้ คือ “BACT Toy” มีความหมาย ดังนี้ 1) B ย่อมาจาก Behavior หมายถึง พฤติกรรม 2) A ย่อมาจาก Assist หมายถึง ช่วยเหลือ 3) C ย่อมาจาก Cooperation หมายถึง ร่วมมือ 4) T ย่อมาจาก Together หมายถึง ด้วยกัน เมื่อนำมารวมกัน จึงได้เป็นความหมายที่สื่อถึงชุดของเล่นภายในได้ มีความหมายว่า ชุดของเล่นที่ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคม ให้เด็กช่วยเหลือ ร่วมมือ ด้วยการเล่นด้วยกัน อีกทั้งยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กับการเสริมสร้างพัฒนาการอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สุดาดวง เรืองรุจิระ (2543 : 143-152) ที่กล่าวว่า บรรจุภัณฑ์ที่ดีจะต้องช่วยสื่อสารการตลาดได้ หรือ ฉลาก เพื่อจะสื่อให้ทราบว่าผลิตภัณฑ์นั้นมาจากใครและมีคุณภาพระดับใด

5.2.3 อภิปรายผลการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

5.2.3.1 ผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย กลุ่มทดสอบ 3 คน ในด้านพฤติกรรมทางสังคมที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้แนวคิดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558, 10.7-10.9) ดังนี้ 1) พฤติกรรมช่วยเหลือ 2) พฤติกรรมแบ่งปัน 3) พฤติกรรมร่วมมือ นำไปใช้ในการสังเกตพฤติกรรมเด็กจากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า การร่วมเล่นชุดของเล่นอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม การทดสอบเล่นชุดของเล่นแสดงให้เห็นว่าการให้เด็กร่วมทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยให้เด็กแสดงพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน เด็กกระตือรือร้นในการร่วมเล่นชุดของเล่น มีสมาธิจดจ่อกับกิจกรรมโดยไม่รู้สึกลำบากหน่าย เด็กกลุ่มเล็กใช้เวลารอคอยในการทอยลูกเต๋าไม่นาน จึงมีสมาธิจดจ่อกับเกมส์ โดยเด็กใช้สมาธิอยู่กับการเล่นชุดของเล่น ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งในการเล่นจนจบเกมส์ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ซึ่งถือว่านานเกินกว่าที่เด็กจะมีสมาธิอยู่ได้ สอดคล้องกับ พรรณี ชูทัยเจนจิต (2537 : 157-158) กล่าวว่า เด็กในขวบอายุนี้มีความต้องการที่เล่นกับเพื่อน และการเป็นสวนหนึ่งของสังคมของกลุ่ม ต้องการอิสระที่จะเรียนรู้ต่อประสบการณ์รอบ ๆ ต้องการได้รับกำลังใจ และคำชมจากผู้ใหญ่จากผลงานที่ตนต้องการความช่วยเหลือ การตอบคำถามที่สงสัย ดังนั้น เพื่อสนองความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย ควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และท้าทายต่อความสามารถของเด็ก เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

5.2.3.2 ผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย กลุ่มทดสอบ 6 คน ในด้านพฤติกรรมทางสังคมที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้แนวคิดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558, 10.7-10.9) ดังนี้ 1) พฤติกรรมช่วยเหลือ 2) พฤติกรรมแบ่งปัน 3) พฤติกรรมร่วมมือ นำไปใช้ในการสังเกตพฤติกรรมเด็กจากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า การร่วมเล่นชุดของเล่นอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม การทดสอบเล่นชุดของเล่นแสดงให้เห็นว่าการให้เด็กร่วมทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยให้เด็กแสดงพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน เด็กกระตือรือร้นในการร่วมเล่นชุดของเล่น มีสมาธิจดจ่อกับกิจกรรมโดยไม่รู้สึกลำบากหน่าย เด็กกลุ่มเล็กใช้เวลารอคอยในการทอยลูกเต๋าไม่นาน จึงมีสมาธิจดจ่อกับเกมส์ โดยเด็กใช้สมาธิอยู่กับการเล่นชุดของเล่น ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งในการเล่นจนจบเกมส์ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ซึ่งถือว่านานเกินกว่าที่เด็กจะมีสมาธิอยู่ได้ สอดคล้องกับ พรรณี ชูทัยเจนจิต (2537 : 157-158) กล่าวว่า เด็กในขวบอายุนี้มีความต้องการที่เล่นกับเพื่อน และการเป็นสวนหนึ่งของสังคมของกลุ่ม ต้องการอิสระที่จะเรียนรู้ต่อประสบการณ์รอบ ๆ ต้องการได้รับกำลังใจ และคำชมจากผู้ใหญ่จากผลงานที่ตนต้องการความช่วยเหลือ การตอบคำถามที่สงสัย ดังนั้น เพื่อสนองความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย ควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และท้าทายต่อความสามารถของเด็ก เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมช่วยเหลือ 2) พฤติกรรมแบ่งปัน 3) พฤติกรรมร่วมมือ นำไปใช้ในการสังเกตพฤติกรรมเด็ก จาก การทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า ภาพรวมในการร่วมเล่นชุดของเล่นอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม ช่วยให้เด็กมีพัฒนา การด้านพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้น โดยการร่วมเล่นด้วยกันในลักษณะกลุ่มใหญ่ช่วยให้เด็กมีความสุข สนุก กระตือรือร้นในการรอคอยให้ถึงรอบการเล่นของตนเอง โดยไม่รู้สึกรอคอย เบื่อหน่าย ยินดีที่จะแบ่งปัน ให้เพื่อน อีกทั้งยังแย่งกันให้ความช่วยเหลือเพื่อน เมื่อพบว่าเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ เด็กทุกคน เข้าใจในเป้าหมายและกติกาของเกมส์ โดยรวมเด็กใช้สมาธิอยู่กับการเล่นชุดของเล่นจนจบเกมส์ ใช้ เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งยังเป็นเวลาที่เด็กยังไม่ลดความสนใจจากชุดของเล่น

5.1.4 อภิปรายผลการประเมินเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทาง สังคม

ผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ด้วยการใช้งานจริงชุดของ เล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม พบว่า พัฒนาการ พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี หลังการใช้ชุดของเล่นเป็นไปในเชิงบวก ตามสมมติฐาน สอดคล้องกับ เลสลีย์ บริตตัน (อ้างถึงใน นภัส สุขทรัพย์ศรี. 2558 : 59) กล่าวว่า เด็กทุกคนมีการ เรียนรู้จากการลงมือทำจริง ที่ได้มีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ๆ และได้พยายามลองผิดลองถูกด้วยตัวเอง โดย การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากการเรียนรู้ จะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปอย่างถาวร หรือค่อนข้างถาวร และเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป

5.1.5 อภิปรายผลการประเมินเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ พฤติกรรมทางสังคม

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม คือ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยโดดเด่น ในด้านความสวยงามของของเล่น ที่มีรูปทรงเหมาะสม สีสดใสสวยงามสะดุดตา และขนาดมีความ เหมาะสมกับสัดส่วนของเด็ก โดยด้านการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ หน้าที่ใช้สอย มีความโดดเด่น เป็นลำดับถัดมา และด้านความปลอดภัยมีความโดดเด่นเป็นลำดับสุดท้าย สามารถสรุปได้ว่า ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีความสนใจในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของเล่นเด็กโดย มีความสนใจในสีสัน รูปทรงลวดลาย ของของเล่น และพัฒนาการที่เด็กจะได้รับเป็นหลัก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรม ทางสังคม ช่วยให้เด็กปฐมวัย มีพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี หลังการใช้ ชุดของเล่นเป็นไปในเชิงบวก ดังนั้น ผู้ที่สนใจสามารถนำชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยดังกล่าว ไป ประยุกต์ใช้งานได้

5.3.1.2 องค์ประกอบของสีและกลุ่มโทนสีที่เหมาะสมในการออกแบบชุดของเล่น และบรรจุภัณฑ์ สำหรับชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม ผู้ที่สนใจสามารถนำหลักการออกแบบไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความหลากหลายมากขึ้นได้

5.3.1.3 หลักในการวิเคราะห์แบรนด์และแนวทางการออกแบบ สามารถช่วยให้ผู้วิจัยสามารถรับรู้ถึงจุดเด่น จุดด้อยของตัวผลิตภัณฑ์ของตนเองและคู่แข่งได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้ที่สนใจสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์แบรนด์หรือแนวทางการออกแบบของตนเองได้

5.3.1.4 ผลงานการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบในการเรียนการสอน หรือทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางด้านสังคม ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ในองค์กรหรือพื้นที่ที่ขาดแคลนอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะให้แก่เด็ก ซึ่งควรนำไปปรับใช้ให้มีวิธีการเล่นที่สอดคล้องกับองค์กรหรือพื้นที่นั้น ๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการลงพื้นที่ในการใช้งานจริงของผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ที่หลากหลายเพื่อผลสัมฤทธิ์ที่แม่นยำมากขึ้น สำหรับการวิจัยในระดับที่สูงขึ้น

5.3.2.2 ควรมีการเปรียบเทียบผลการประเมินพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย ระหว่างโรงเรียนด้วยกัน

5.3.2.3 ควรนำผลการสังเกตการเล่นของเด็ก ในส่วนของพฤติกรรมที่เด็กไม่ปฏิบัติ นำมาวิจัยต่อ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมทักษะในด้านที่มีปัญหาต่อไป

5.3.2.4 ในการออกแบบควรคำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดกับเด็ก เช่น เหยียน้ำหวาน อาจมีการใช้ในรูปแบบอื่น เพื่อป้องกันเด็กนำเข้าปากและกลืนลงคอ อาจเกิดอันตรายได้

5.3.2.5 ในการออกแบบชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัย ควรคำนึงถึงขนาด น้ำหนัก และการพกพาชุดของเล่นด้วย เพราะมีโอกาสบ่อยที่เด็กจะมีการนำพาชุดของเล่นนำไปเล่นนอกสถานที่

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2560. **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542. **การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5 ปี**. กรุงเทพฯ : โชติสุขการพิมพ์.
- แก้วตา นพมณีจำรัสเลิศ, และคณะ. 2559. **คุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : บริษัท พีเคเคโพร จำกัด.
- กนิษฐา เรื่องวรรณศักดิ์. 2558. **การออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น**. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- จรัล คำภารัตน์. 2541. **การสอนศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : 2020 เวลிட มีเดีย.
- จรรยา ออาจหาญ. 2545. **วิชา 0506302 : กรณีศึกษาเด็ก (Child Study)**. มหาสารคาม : ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. 2551. **หน่วยที่ 5 พัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็ก ใน เอกสารการสอนชุดวิชา หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา**. นนทบุรี : วิคตอรี การพิมพ์.
- ฉวีวรรณ จึงเจริญ. 2528. **การใช้สื่ออุปกรณ์ของเล่นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเด็กระดับก่อนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- ชาตรี สำราญ. 2544. **ครูรู้ได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสตรี-สตรีศึกษาศาสตร์.
- ชลูด นิมเสมอ. 2538. **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ชลธิชา ผึ้งผาย. 2557. “ศึกษาและออกแบบชุดบัตรภาพเสริมทักษะการเรียนรู้สู่อาเซียนสำหรับเด็กปฐมวัย” **ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**. บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ณัฐภาพร พงษ์สิงห์. 2539 “พฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์การเล่นบล็อกกลางแจ้งเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน.” **การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย**. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดลกร จันทร์กลาง. 2554 “การศึกษาและพัฒนาของเล่นเสริมทักษะด้านการใช้กล้ามเนื้อของเด็กปฐมวัย.” **ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ**. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ตุลย์ ณ ราชดำเนิน. 2560, 9 ตุลาคม. “วิกฤตเด็กปฐมวัย.” **ข่าวสด**. หน้า 19.
- ธนัญญา อ่อนศรี. 2560. **การศึกษาและพัฒนาชุดเครื่องเล่นสนามสำหรับเด็กอายุ 5-6 ปี**. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 16(1) หน้า 95-103.
- นภัส สุขทรัพย์ศรี. 2558. “การศึกษาการใช้ของเล่นบล็อกรูปทรงและทัศนธาตุ เพื่อเสริมสร้างการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย (4-5 ปี).” **ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2560. **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542. **การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5 ปี**. กรุงเทพฯ : โชติสุขการพิมพ์.
แก้วตา นพมณีจรัสเลิศ, และคณะ. 2559. **คุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ :
บริษัท บีเคเคโปร จำกัด.
- กนิษฐา เรื่องวรรณศักดิ์. 2558. **การออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่น**. กรุงเทพฯ :
โอ. เอส. พรินตติ้ง เฮ้าส์.
- จรัส คำภารัตน์. 2541. **การสอนศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ระดับประถมศึกษา**.
กรุงเทพฯ : 2020 เวลิต มีเดีย.
- จรรยา ออาจหาญ. 2545. วิชา 0506302 : กรณีศึกษาเด็ก (Child Study). มหาสารคาม :
ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. 2551. หน่วยที่ 5 พัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็ก
ในเอกสารการสอนชุดวิชา หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา.
นนทบุรี : วิกตอรี การพิมพ์.
- ฉวีวรรณ จึงเจริญ. 2528. **การใช้สื่ออุปกรณ์ของเล่นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเด็กระดับ
ก่อนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- ชาตรี สำราญ. 2544. **ครูรู้ได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : มูลนิธิสวดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ชลูด นิมเสมอ. 2538. **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ชลธิชา ผิงผาย. 2557. “ศึกษาและออกแบบชุดบัตรภาพเสริมทักษะการเรียนรู้สู่อาเซียน
สำหรับเด็กปฐมวัย” คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ณัฐพร พงษ์สิงห์. 2539 “พฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์การเล่น
บล็อกกลางแจ้งเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอก
การศึกษาปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดลกร จันทร์กลาง. 2554 “การศึกษาและพัฒนาของเล่นเสริมทักษะด้านการใช้กล้ามเนื้อของเด็ก
ปฐมวัย.” ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ตุลย์ ณ ราชดำเนิน. 2560, 9 ตุลาคม. “วิกฤตเด็กปฐมวัย.” **ข่าวสด**. หน้า 19.
- ธัญญา อ่อนศรี. 2560. การศึกษาและพัฒนาชุดเครื่องเล่นสนามสำหรับเด็กอายุ 5-6 ปี.
วารสารคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม. 16(1) หน้า 95-103.
- นภัส สุขทรัพย์ศรี. 2558. “การศึกษาการใช้ของเล่นบล็อกรูปทรงและทัศนธาตุ เพื่อเสริมสร้าง
การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย (4-5 ปี).” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นิตยา คชภักดิ์. 2534. **ขั้นตอนการพัฒนาของเด็กปฐมวัย ตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 5 ปี.**
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นิตยา ประพฤติกิจ. 2536. **การพัฒนาเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
นุชลี อุปภัย. 2551. **จิตวิทยาการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : แม่ทัพพอยท์.
- นภสร ลิ่มไชยาวัฒน์. 2545. “ประสิทธิผลของการออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ที่มีต่อผู้บริโภค.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์. บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภเนตร ธรรมบวร. 2549. **การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย.**
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล. 2560. “การพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย และ
การพัฒนาาระบบที่เลี้ยงในชุมชนโดยใช้ต้นทุนชีวิต.” หน้า 71-72. ใน
**สรุปการประชุมวิชาการ การพัฒนาเด็ก เยาวชน และครอบครัว ระดับชาติ
ครั้งที่ 4.** กรุงเทพฯ : สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บัญชา ทองเครือ. 2549 “การศึกษา รูปแบบการเล่น และชนิดของของเล่น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในเขตอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา.” วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุบผา เรืองรอง. 2550. **การให้การศึกษาและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย.**
นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- เบญจมาศ วิล. 2544. “การส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์ประกอบการประเมินสภาพจริง.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษา
ปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเสริฐ พิษยะสุนทร. 2557. **ศิลปะและการออกแบบเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผาณิต บุญมาก. 2541. **คู่มือพัฒนาการเด็ก.** กรุงเทพฯ : รักลูก.
- พัชรา พุ่มพชาติ. 2551. **คันทานุบาลในดวงใจ.** กรุงเทพฯ : พี.เค.
- พิชัย สันติพิรมย์. 2539. “หน่วยที่ 3 ของเล่นระดับปฐมวัยศึกษา.” หน้า 137-159. ในเอกสารการ
สอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิทยาภรณ์ มานะจตุ. 2539. **สื่อการเรียนการสอนของเล่นเด็ก.** เชียงใหม่ :
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- พิสนุ ฟองศรี. 2553. **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด
- พูนสุข บุญยสวัสดิ์. 2544. **การสอนเขียนเบื้องต้น : เมื่อหนูน้อยหัดเขียน.** พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2556. **ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พรเพ็ญ บัวทอง. 2555. “ผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยวัสดุธรรมชาติท้องถิ่นที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณณี ชูทัยเจนจิต. 2537. “การสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก.” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ 3. พิมพ์ครั้งที่ 5. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภรณ์ คุรุรัศนะ. 2535. **การเล่นของเด็ก.** กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2531. **เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยเด็ก.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2524. **สื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา.** นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2558. **การพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เยาวพา เดชะคุปต์. 2533. **กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เยาวพา เดชะคุปต์. 2542. **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพฯ : กราฟฟิกส์ดีไซน์.
- ราชัน แฝงประเสริฐ. 2557. “การศึกษาและพัฒนาชุดเครื่องเล่นสนามสำหรับเด็กปฐมวัย 3-5 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านกล้ามเนื้อของเด็ก.” คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รวีวรรณ แสงฉาย. 2533. “สุขภาพของเด็กก่อนวัยเรียน.” หน้า 363-364. ในเอกสารการสอนชุด **วิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 9.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุ่งนภา สุขมล. 2548. **ของเล่น...ความหมายที่มากกว่า.** กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.).
- ลักกะณา เสนอฤทธิ์. 2551. “ผลการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา นีละมณี. 2531. **นวัตกรรมทางการศึกษาศูนย์การเรียนรู้ระดับเด็กก่อนวัยเรียน.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เลขา ปิยะอิจฉริยะ. 2523. **การละเล่นเครื่องเล่นเพื่อพัฒนาเด็ก.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. 2544. **การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. 2551. **วิธีวิทยาการวิจัย.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนา ปุญญฤทธิ์ และคณะ. 2550. **เกมการละเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพฯ : บริษัท พี ที มีเดีย จำกัด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วัลชุกรีย์ นาคสนธิ. 2557 “ศึกษาและออกแบบของเล่น เสริมการเรียนรู้ ชุดพยัญชนะไทย สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน.” คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. คณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิธี ชิดเชิดวงศ์. 2537. **การศึกษาเด็ก**. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- วีระพงษ์ บุญประจักษ์. 2545. “การจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านไทยที่มีผลต่อพฤติกรรมทาง สังคมของเด็กปฐมวัย.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรภรณ์ รักวิชัย. 2527. **เอกสารประกอบการสอน การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. 2546. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรรณิ อยู่คง. 2547. “ความสามารถของกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการปั้น.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิพันธุ์ เปียนเปี่ยมสิน. 2559. **เอกสารประกอบการเรียน : ทักษะทางสังคมและการประสบการณ์ การเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2538. **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : บริษัท วิสิทธิ์พัฒนา จำกัด.
- ศิริลักษณ์ ขยันกิจ, ให้สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2558. สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และ คุณภาพเยาวชน ผู้สัมภาษณ์. ปฐมวัย : ลงทุนอย่างไรให้คุ้มค่า. สถานกิจกรรม สสค. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. 2537. **รายงานการสำรวจและ วิจัยขนาดโครงสร้างร่างกายคนไทย ระยะที่ 3 พ.ศ.2536-2537**. กรุงเทพฯ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ. 2559. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง (พ.ศ.2560-2564)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ.
- สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. 2551. “การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย” ใน **ประมวลความรู้สาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 7**. นนทบุรี : วิกตอรี การพิมพ์.
- สุชา จันทน์เอม. 2536. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุชา จันทน์เอม. 2538. **จิตวิทยาเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุชา จันทน์เอม. 2543. **จิตวิทยาเด็ก**. กรุงเทพฯ : บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุดาดวง เรืองรุจิระ. 2543. **หลักการตลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- สุณี บุญพิทักษ์. 2557. **วิจัยชั้นเรียนปฐมวัย : หลักปฏิบัติจากประสบการณ์**. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส.
- สุวรรณา ไชยะธน. 2548. **ทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย**. นครปฐม : คณะคุรุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สิริมา ภิญโญนันตพงษ์. 2553. **การวัดและการประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย.**
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.
- สมพร หวานเสรีจ. 2547. **การวิเคราะห์ของเล่น.** ขอนแก่น : คลังน่านาวิทยา.
- ออสวน และสวเรศ เกตุสุวรรณ. 2543. **นี่ไง! การออกแบบผลิตภัณฑ์.** กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2550. **ออกแบบเฟอร์นิเจอร์.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อุบลรัตน์ เฟื่องสถิตย์. 2529. **จิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อารี เพชรมุด. 2533. **จิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารมณ สุวรรณपाल. 2532. “การจัดประสบการณ์การเล่นแก่เด็กปฐมวัย หน่วยที่ 8-15”
ในเอกสาร **ชุดวิชาการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา.**
นนทบุรี : วิคตอรีการพิมพ์.
- อุไรวรรณ โชติชูขณะ. 2547. “ผลของการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบการเล่าเรื่องที่มีต่อ
พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กวัยเตาะแตะ.” ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณรัศมี ฉายศิลปะไชย. 2542. **คู่มือการเลือกของเล่น.** กรุงเทพฯ : ต้นธรรม.
- Vaughn, J.B. 1994. Cooperative Learning and Young Children : Emerging Cooperative
Behavior. Dissertation Abstracts International.
- Enginou. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2561. **โดมิโนผลไม้.** [Online] : เข้าถึงได้จาก
https://www.enginou.com/th_th/toys/family-game/16-fruit-veggie-domino
- Smartbom Toys and Crafts. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2561. **จับคู่มหาสนุก.** [Online] : เข้าถึงได้
จาก <http://www.smartbomcrafts.biz/product/102>
- Smartbom Toys and Crafts. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2561. **กระดานเรขาคณิต
หลากสี.** [Online] : เข้าถึงได้จาก <http://www.smartbomcrafts.biz/product/93>
- Atom 4 Kids. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2561. **ร้อยเชือกผลไม้.** [Online] : เข้าถึงได้จาก
<http://www.atom4kids.com/product/829>
- Bloggang. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2561. **ของเล่นวงแหวนพีหมี.** [Online] : เข้าถึงได้จาก
<https://www.bloggang.com/viewblog.php?id=mamatawanjanjao&group=2&page=5>
- mediafixation. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2561. **ของเล่นตัวต่อบล็อก.** [Online] : เข้าถึงได้จาก
<http://www.mediafixation.co.nz/>
- Kids Enjoy Shop. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2561. **ของเล่นชุดกระเป่าคุณหมอ.** [Online] : เข้าถึง
ได้จาก <http://www.kidsenjoyshop.com/product/215>
- Bella’s World. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2561. **แป้งโดว์.** [Online] : เข้าถึงได้จาก
<http://bella.saraichatt.com/review-play-doh-confetti>
- Papiton. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2561. **บอร์ดเกมส์.** [Online] : เข้าถึงได้จาก
<https://www.papiton.de/haba-tier-auf-tier-das-grosse-abenteuer-4645.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

JKP Toys. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2561. **กล่องกิจกรรม**. [Online] : เข้าถึงได้จาก

<https://www.toys-jkp.com/product/595>

Creative Kidstuff. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2561. **กระดานหมุดต่อรูปลายสีตัว**. [Online] : เข้าถึง

ได้จาก <https://creativekidstuff.com/store/ck/item/56089/sort-and-snap-color-match>

Totty books. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2561. **หูนมืออาชีพต่างๆ**. [Online] : เข้าถึงได้จาก

<http://www.tottybooks.com/product/1942815>

Totty books. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2561. **ชุดดนตรีไม้**. [Online] : เข้าถึงได้จาก

<http://www.tottybooks.com/product/1929351>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำโครงวิทยานิพนธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาเด็กปฐมวัย

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาเด็กปฐมวัย

วิทยานิพนธ์ : ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ชื่อนักศึกษา : นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาเด็กปฐมวัย เพื่อใช้ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและทัศนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบของเล่น

ตอนที่ 1 : ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....นามสกุล.....

อาชีพ/ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นและทัศนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาของเด็กปฐมวัย

1. รูปแบบการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

.....

.....

.....

.....

2. การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี สามารถทำได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ควรใช้วิธีการ, รูปแบบกิจกรรมหรือสื่อในลักษณะใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. สิ่งที่คุณคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

.....

.....

.....

.....

.....

5. อุปสรรคหรือข้อควรระวังที่อาจส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในหัวข้อ การเล่นของเล่นของเด็ก จัดว่าเป็นหัวใจสำคัญที่จะส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์ และเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่อยู่รอบตัว เรียนรู้ที่จะปรับตัวและแก้ปัญหา การเล่นกับของเล่นนอกจากจะก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็กแล้ว ยังเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างเหมาะสม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ในทัศนะของท่าน ของเล่นประเภทใดที่สามารถช่วยส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยได้

.....

.....

.....

.....

.....

8. ท่านคิดว่า การส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ผ่านการให้เด็กเล่นของเล่นส่งเสริมพัฒนาการด้วยกัน ต้องคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

9. ในการออกแบบของเล่นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเด็กในเรื่องใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

10. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 : ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียนรู้และจิตวิทยาเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบของเล่น

ข้อคำถาม	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
<p>3.1 รูปแบบการเล่นแบบใด ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี มากที่สุด</p> <p>- ของเล่นที่ให้อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ และฝึกการสังเกตเปรียบเทียบ ได้แก่ ของเล่นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบสี รูปร่างลักษณะของสิ่งของต่างๆ เช่น ภาพตัดต่อ โดมิโนสี โดมิโนภาพ การพับกระดาษ</p> 					
<p>- ของเล่นฝึกการใช้ประสาทสัมผัส ได้แก่ ของเล่นที่让孩子ได้ตอก ต่อก หยอด กัด เช่น กระจาดค้อนตอก หรือของเล่นสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ร้อย ปัก เย็บ ผูก เกี่ยว รูด เช่น ร้อยเชือกตามรู ร้อยลูกปัดเม็ดโต สานใบมะพร้าว ใบตาลเป็นรูปต่างๆ</p> 					
<p>- ของเล่นพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก-ใหญ่ เป็นของเล่นที่เด็กได้บีบ เขย่า ดึง ตี เคาะ จูบ โถ ผลัก เลื่อน ลาด ซึ่งเด็กได้ออกกำลังนิ้ว มือ แขน ลำตัว และขา เช่น ลูกบอล ชิงช้า ไม้สั่น เป็นต้น</p> 					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคำถาม	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
<p>- ของเล่นที่ให้เล่นเลียนแบบ และสมมติตามจินตนาการ เป็นของเล่นที่พัฒนาการรับรู้ ความคิดฝัน และเลียนแบบ ของจริง</p> 					
<p>- ของเล่นให้เล่นสร้าง เป็นของเล่นที่ฝึกให้เด็กสร้างตาม โครงร่างที่กำหนดให้ และสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์สิ่ง ที่ตนสนใจ เช่น ไม้บล็อก ดินน้ำมัน เป็นต้น</p> 					
3.2 สิ่งที่ต้องการมากที่สุดจากของเล่นพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี					
- ขนาดมีความเหมาะสม					
- สีสร้างความสวยงามของผลิตภัณฑ์					
- รูปแบบผลิตภัณฑ์มีความแปลกใหม่					
- ความปลอดภัย					
- การพกพาสะดวก					
3.3 วัสดุใดมีความเหมาะสมในการนำไปออกแบบของเล่นพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี					
- กระดาษ					
- ผ้า					
- ไม้					
- พลาสติก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคำถาม	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.4 โทนสีใด ที่เด็กปฐมวัยมีความสนใจมากที่สุด					
- โทนสีสดใส 					
- โทนสีพาสเทล 					
- โทนสีธรรมชาติ 					

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่.....

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.อรรถพร ฤทธิ์เกิด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 คำโครงวิทยานิพนธ์
กรอบแนวคิดในการวิจัย
นิยามศัพท์เฉพาะ
- ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

วิทยานิพนธ์ : ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ชื่อนักศึกษา : นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เพื่อใช้ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....นามสกุล.....
 อาชีพ-ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน.....
 ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

1. ลักษณะพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

(1.1) พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3 ปี

.....

(1.2) พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 4 ปี

.....

(1.3) พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 5 ปี

.....

.....

.....

(1.4) พัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 6 ปี

.....

.....

.....

2. ความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมในช่วงปฐมวัย

.....

.....

.....

3. กิจกรรมที่จะสามารถช่วยส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมให้แก่เด็กปฐมวัย

.....

.....

.....

4. อุปสรรคหรือข้อควรระวังที่อาจส่งผลต่อการส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

.....

.....

.....

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในหัวข้อ พฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัยจัดเป็นพื้นฐานในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมช่วยเหลือ, พฤติกรรมแบ่งปัน และพฤติกรรมร่วมมือ

คำชี้แจง : พฤติกรรมชอบสังคม (Prosocial Behavior) คือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ และสังคมส่วนรวมอย่างราบรื่นและสงบสุข ซึ่งอาจแสดงได้ในหลายรูปแบบ ทั้งการแสดงออกซึ่งความช่วยเหลือ การเผื่อแผ่แบ่งปัน และการรู้จักให้ โดยที่พฤติกรรมชอบสังคมนี้จะเป็นพื้นฐานในการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของเด็กเมื่อโตขึ้น และจะสามารถปลูกฝังได้ตั้งแต่วัยระดับครอบครัว สถานศึกษา ทั้งยังเป็นการเพิ่มทักษะในการปรับตัวทางสังคมต่อไป

1. พฤติกรรมช่วยเหลือ หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยแสดงออกถึงการกระทำและคำพูดขณะทำกิจกรรม ตอบสนองและสนับสนุนความต้องการของเพื่อน เพื่อให้เพื่อนประสบความสำเร็จในกิจกรรมที่กำลังทำอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พฤติกรรมแบ่งปัน หมายถึง การที่เด็กแสดงออกถึงพฤติกรรมและวาจาในการชักชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน แบ่งปันสิ่งของด้วยความเต็มใจ

3. พฤติกรรมร่วมมือ หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยเริ่มเข้าใจในข้อตกลงง่ายๆ ในการทำกิจกรรมแสดงออกผ่านทางคำพูดและพฤติกรรมด้วยกัน รู้จักรอคอย เริ่มพูดคุยกับเพื่อน ยอมรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

ความคิดเห็น.....
.....
.....
.....

6. ท่านคิดว่า การส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ผ่านการให้เด็กเล่นของเล่นส่งเสริมพัฒนาการด้วยกัน ต้องคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง

.....
.....
.....

7. ในการออกแบบของเล่นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเด็กในเรื่องใดบ้าง

.....
.....
.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่.....

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

ผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.อรรถพร ฤทธิ์เกิด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 เค้าโครงวิทยานิพนธ์
กรอบแนวคิดในการวิจัย
นียมศัพท์เฉพาะ
- ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นสำหรับเด็ก

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นสำหรับเด็ก

วิทยานิพนธ์ : ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ชื่อนักศึกษา : นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นสำหรับเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและทัศนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นสำหรับเด็ก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....นามสกุล.....

อาชีพ/ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและทัศนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเล่นสำหรับเด็ก

1. ของเล่นรูปแบบใดที่เหมาะสม ในการส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

.....

.....

.....

.....

2. สิ่งที่ต้องคำนึง ในการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ควรพิจารณาจากสิ่งใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สิ่งที่ต้องระวัง ในการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ควรพิจารณาจากสิ่งใด

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าการออกแบบรูปร่าง รูปทรง ในการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ต้องคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่าข้อกำหนดขนาดในการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยที่เหมาะสม ควรพิจารณาจากสิ่งใด

.....

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าวัสดุที่เหมาะสมในการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยมีอะไรบ้าง และต้องคำนึงถึงสิ่งใดในการเลือกวัสดุ

.....

.....

.....

.....

7. ท่านคิดว่าโทนสีที่เหมาะสม และข้อคำนึงเกี่ยวกับการกำหนดสี ในการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ในการออกแบบของเล่นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเด็กในเรื่องใดบ้าง

.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

**แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม
เพื่อรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี**

**เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม**

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตพฤติกรรมนี้จัดทำขึ้นเพื่อสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม มี 3 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือ 4 ข้อ, การแบ่งปัน 4 ข้อ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น 4 ข้อ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมนี้เป็นการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบ่งพฤติกรรมที่สังเกตได้ออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรม และรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม

การบันทึกแบบสังเกต

เมื่อผู้สังเกตพบพฤติกรรมเด็กที่เกิดขึ้นตรงกับรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมข้อใด ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในรายการรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมในตาราง และไม่ต้องทำเครื่องหมายใดๆ หากไม่พบว่าเด็กแสดงรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมตามรายการ

แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม
เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

ชื่อผู้สังเกต.....นามสกุล.....เป็นผู้สังเกตคนที่.....
 ชั้น.....จำนวน.....คน
 สังเกตพฤติกรรมในวันที่.....เดือน.....
 พ.ศ.....

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในรายการรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมที่พบว่าเด็กแสดงพฤติกรรม

พฤติกรรมทางสังคม	ปฏิบัติ ได้	ไม่ ปฏิบัติ	หมายเหตุ
1. การช่วยเหลือ			
1.1 ช่วยหยิบหรือส่งอุปกรณ์ให้เพื่อน			
1.2 ช่วยเหลือเพื่อน (ความมีน้ำใจ)			
1.3 ช่วยเก็บของเล่นเมื่อเลิกเล่น			
1.4 พูดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน			
1.5 พูดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม			
1.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง			
2. การแบ่งปัน			
2.1 ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน			
2.2 ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดยไม่แย่งกัน			
2.3 รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ			
2.4 ชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์			
2.5 หยุดคอยให้เพื่อนเล่นก่อน จนกว่าจะถึงลำดับของตนเอง			
2.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ			
3. การร่วมมือ			
3.1 ร่วมกันจัดเตรียมอุปกรณ์ร่วมกัน			
3.2 พูดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรม			
3.3 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน			
3.4 ปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ			
3.5 เด็กนั่งทำกิจกรรมเป็นกลุ่มตามที่กำหนด			
3.6 ยิ้ม/ชมเชยเพื่อนขณะเล่น			

บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม**

**เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม**

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้พิจารณาประกอบกับแบบร่างชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์

(1.1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี

(1.2) เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.3) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.4) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปีที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.5) เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

2. แบบสอบถามสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบชุดของเล่น มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 การประเมินผลงานการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม แบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ชื่อ-นามสกุล.....

อาชีพ.....

ตำแหน่ง.....

ประสบการณ์การทำงาน.....

ตอนที่ 2 : การประเมินผลงานการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อผลงานการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยแบ่งระดับความคิดเห็น ได้ดังนี้

ระดับ	คะแนน
มีความเหมาะสมมากที่สุด	5
มีความเหมาะสมมาก	4
มีความเหมาะสมปานกลาง	3
มีความเหมาะสมน้อย	2
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	1

รูปแบบที่ 1

รูปแบบที่ 2

รูปแบบที่ 3

รูปแบบที่ 4

รูปแบบที่ 5

ตอนที่ 2 : การประเมินผลงานการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อผลงานการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น																									
	รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3					รูปแบบที่ 4					รูปแบบที่ 5					
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด	
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย																										
1.1 ความเหมาะสมของขนาดและสัดส่วนของเด็กกับของเล่น																										
1.2 ของเล่นสามารถใช้งานง่าย																										
1.3 ของเล่นสามารถนำพาได้สะดวก																										
1.4 ของเล่นดูแลรักษา-ทำความสะอาดได้ง่าย																										
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก																										
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้																										
2. ด้านความปลอดภัย																										
2.1 ของเล่นมีความแข็งแรงทนทาน																										
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ																										
2.3 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากรันได้ง่าย																										

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น																									
	รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3					รูปแบบที่ 4					รูปแบบที่ 5					
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	
2.4 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก																										
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม																										
3.1 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักร่วมเล่นกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (สังเกตจากท่าทาง สีหน้า และพฤติกรรมของเด็กขณะร่วมเล่น เป็นต้น)																										
3.2 ของเล่นช่วยส่งเสริมความมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่นของเด็ก																										
3.3 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น																										
3.4 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น ด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในเวลาเล่น																										
3.5 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน (สังเกตจากการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน พูดคุยกับเพื่อนขณะเล่น ช่วยเหลือเพื่อนขณะเล่น เป็นต้น)																										

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น																									
	รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3					รูปแบบที่ 4					รูปแบบที่ 5					
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	
3.6 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะที่เล่น																										
3.7 ของเล่นช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง																										
4. ด้านความสวยงามน่าใช้																										
4.1 รูปทรงของเล่นมีความสวยงามเหมาะสม																										
4.2 ของเล่นมีสีสันสวยงามสะดุดตา																										
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น																										
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ของเล่น																										
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก																										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม**

**เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม**

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้พิจารณาประกอบการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์

(1.1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี

(1.2) เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.3) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.4) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปีที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.5) เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

2. แบบสอบถามสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่น มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 การประเมินผลงานการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม แบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ชื่อ-นามสกุล.....

อาชีพ.....

ตำแหน่ง.....

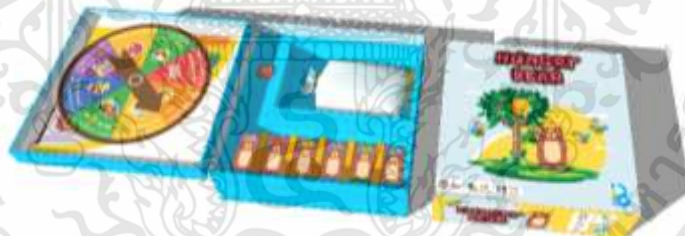
ประสบการณ์การทำงาน.....

ตอนที่ 2 : การประเมินผลงานการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

รูปแบบที่ 1

รูปแบบที่ 2

รูปแบบที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อผลงานการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยแบ่งระดับความคิดเห็น ได้ดังนี้

ระดับ	คะแนน
มีความเหมาะสมมากที่สุด	5
มีความเหมาะสมมาก	4
มีความเหมาะสมปานกลาง	3
มีความเหมาะสมน้อย	2
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	1

ข้อคำถาม	ระดับความเหมาะสม														
	รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ด้านการป้องกันรักษา															
1.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความแข็งแรง															
1.2 บรรจุภัณฑ์สามารถช่วยปกป้องรักษาผลิตภัณฑ์ได้															
1.3 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์สามารถปิดได้สนิท															
1.4 บรรจุภัณฑ์มีความกระชับรัดพอดีกับผลิตภัณฑ์ภายใน															
1.5 บรรจุภัณฑ์ที่ใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก															
2. ด้านการสร้างความสะดวก															
2.1 บรรจุภัณฑ์มีขนาดและปริมาณบรรจุที่พอเหมาะ															
2.2 บรรจุภัณฑ์สามารถจัดเก็บและนำพาได้สะดวก															
2.3 บรรจุภัณฑ์สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก															
2.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยประหยัดพื้นที่ในการขนส่ง															
2.5 บรรจุภัณฑ์มีรูปร่าง รูปทรงเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความเหมาะสม														
	รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ด้านการสื่อสารการตลาด															
3.1 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับผลิตภัณฑ์															
3.2 บรรจุภัณฑ์มีเอกลักษณ์ทำให้จดจำสินค้าได้ง่าย															
3.3 บรรจุภัณฑ์มีการเลือกใช้สีที่เหมาะสม															
3.4 การจัดองค์ประกอบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสม															
3.5 บรรจุภัณฑ์สามารถนำเสนอข้อมูลครบและชัดเจน															
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด															
4.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความสวยงามสะดุดตา															
4.2 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความน่าสนใจ ช่วยดึงดูดใจเด็ก															
4.3 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นช่วยกระตุ้นความต้องการซื้อ															
4.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น															
4.5 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ช่วยเสริมแรงจูงใจต่อการซื้อผลิตภัณฑ์															

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อรูปแบบของเล่น
 สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
 เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
 เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้ในการสอบถามทัศนคติ ความชอบของเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบของเล่น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยได้มีการแบ่งหัวข้อในการสอบถามความพึงพอใจออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ ประเภทของสัตว์/สิ่งของที่เด็กชื่นชอบ, รูปแบบของลายเส้นที่เด็กสนใจ และกลุ่มสีที่เด็กชอบ
2. แบบสอบถามประเภทสัตว์/สิ่งของที่เด็กชื่นชอบ ใช้พิจารณาประกอบกับภาพหมวดหมู่ของสัตว์บก, สัตว์น้ำ, ต้นไม้ดอกไม้, ผักผลไม้, ยานพาหนะ และอาหาร โดยให้เด็กปฐมวัยเลือกระบายสีรูปแบบที่ชื่นชอบที่สุด เพียง 1 ประเภทเท่านั้น
3. แบบสอบถามลักษณะของลายเส้นที่เด็กสนใจ ใช้พิจารณาประกอบกับภาพที่วาดด้วยลายเส้น และภาพถ่ายจริง โดยให้เด็กปฐมวัยเลือกลักษณะลายเส้นที่สนใจเพียง 1 รูปแบบเท่านั้น
4. แบบสอบถามกลุ่มสีที่เด็กชอบ ใช้พิจารณาประกอบกับภาพที่ใช้โทนสีสดใส, ภาพที่ใช้โทนสีพาสเทล และภาพที่ใช้โทนสีธรรมชาติ โดยให้เด็กปฐมวัยเลือกกลุ่มสีที่ชื่นชอบเพียง 1 กลุ่มสีเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อรูปแบบของเล่น
สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

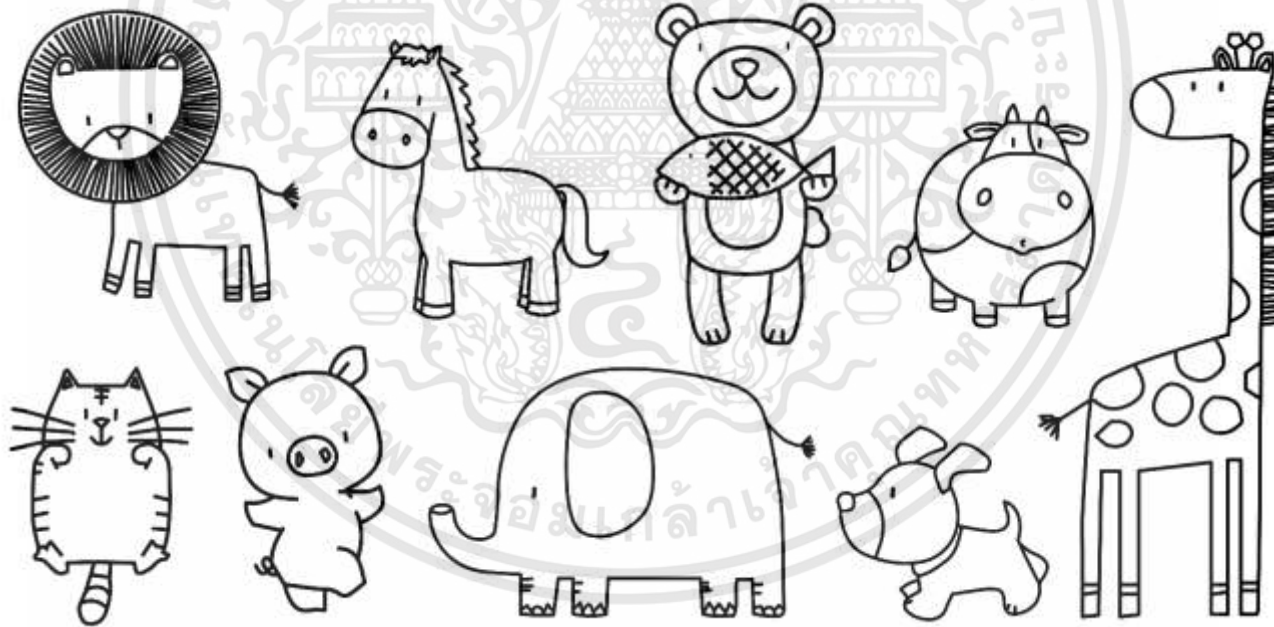
ชื่อ.....ชั้น.....

1. ประเภทของสัตว์/สิ่งของที่ชื่นชอบ

คำชี้แจง ให้เด็กปฐมวัยเลือกระบายสีประเภทสัตว์/สิ่งของที่ชื่นชอบที่สุด เพียง 1 ประเภทเท่านั้น

รูปแบบธรรมชาติ : หมวดหมูสัตว์

1. สัตว์บก

รูปแบบธรรมชาติ : หมวดหมูสัตว์

2. สัตว์น้ำ

รูปแบบธรรมชาติ : หมวดหมู่พืช

ต้นไม้/ดอกไม้

ผัก/ผลไม้

2. ลักษณะของลายเส้นที่เด็กสนใจ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน โดยเลือกลักษณะลายเส้นที่สนใจ เพียง 1 รูปแบบเท่านั้น

☐ ภาพลายเส้น	☐ ภาพจริง
	

3. แบบสอบถามกลุ่มสีที่ชื่นชอบ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน โดยเลือกกลุ่มสีที่ชื่นชอบ เพียง 1 กลุ่มสีเท่านั้น

☐ โทนสีสดใส	☐ โทนสีพาสเทล	☐ โทนสีธรรมชาติ
		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อวัดผลการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

กลุ่มทดลอง 3 คนและ 6 คน ที่มีต่อชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตพฤติกรรมนี้จัดทำขึ้นเพื่อสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อวัดผลการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี กลุ่มทดลอง 3 คนและ 6 คน และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม มี 3 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือ 4 ข้อ, การแบ่งปัน 4 ข้อ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น 4 ข้อ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมนี้เป็นการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบ่งพฤติกรรมที่สังเกตได้ออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรม และรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม

การบันทึกแบบสังเกต

เมื่อผู้สังเกตพบพฤติกรรมเด็กที่เกิดขึ้นตรงกับรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมข้อใด ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในรายการรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมในตาราง และไม่ต้องทำเครื่องหมายใดๆ หากไม่พบว่าเด็กแสดงรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมตามรายการ

แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อวัดผลการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
กลุ่มทดลอง 3 คนและ 6 คน ที่มีต่อชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

ชื่อผู้สังเกต.....นามสกุล.....เป็นผู้สังเกตคนที่.....
ชั้น.....จำนวน.....คน
สังเกตพฤติกรรมในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในรายการรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมที่พบว่าเด็กแสดงพฤติกรรม

พฤติกรรมทางสังคม	ปฏิบัติ ได้	ไม่ ปฏิบัติ	หมายเหตุ
1. การช่วยเหลือ			
1.1 ช่วยหยิบหรือส่งอุปกรณ์ให้เพื่อน			
1.2 ช่วยเหลือเพื่อน (ความมีน้ำใจ)			
1.3 ช่วยเก็บของเล่นเมื่อเลิกเล่น			
1.4 พูดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน			
1.5 พูดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม			
1.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง			
2. การแบ่งปัน			
2.1 ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน			
2.2 ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดยไม่แย่งกัน			
2.3 รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ			
2.4 ชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์			
2.5 หยุดคอยให้เพื่อนเล่นก่อน จนกว่าจะถึงลำดับของตนเอง			
2.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ			
3. การร่วมมือ			
3.1 ร่วมกันจัดเตรียมอุปกรณ์ร่วมกัน			
3.2 พูดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรม			
3.3 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน			
3.4 ปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ			
3.5 เด็กนั่งทำกิจกรรมเป็นกลุ่มตามที่กำหนด			
3.6 ยิ้ม/ชมเชยเพื่อนขณะเล่น			

บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ที่ 4
เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
ที่มีต่อชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตพฤติกรรมนี้จัดทำขึ้นเพื่อสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม มี 3 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือ 4 ข้อ, การแบ่งปัน 4 ข้อ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น 4 ข้อ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมนี้เป็นการบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสังเกตการณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบ่งพฤติกรรมที่สังเกตได้ออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการที่เด็กแสดงพฤติกรรม และรายการที่เด็กไม่แสดงพฤติกรรม

การบันทึกแบบสังเกต

เมื่อผู้สังเกตพบพฤติกรรมเด็กที่เกิดขึ้นตรงกับรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมข้อใด ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในรายการรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมในตาราง และไม่ต้องทำเครื่องหมายใดๆ หากไม่พบว่าเด็กแสดงรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมตามรายการ

แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
ที่มีต่อชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

ชื่อผู้สังเกต.....นามสกุล.....เป็นผู้สังเกตคนที่.....
ชั้น.....จำนวน.....คน
สังเกตพฤติกรรมในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในรายการรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมที่พบว่าเด็กแสดงพฤติกรรม

พฤติกรรมทางสังคม	ปฏิบัติ ได้	ไม่ ปฏิบัติ	หมายเหตุ
1. การช่วยเหลือ			
1.1 ช่วยหยิบหรือส่งอุปกรณ์ให้เพื่อน			
1.2 ช่วยเหลือเพื่อน (ความมีน้ำใจ)			
1.3 ช่วยเก็บของเล่นเมื่อเลิกเล่น			
1.4 พุดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน			
1.5 พุดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม			
1.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง			
2. การแบ่งปัน			
2.1 ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน			
2.2 ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดยไม่แย่งกัน			
2.3 รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ			
2.4 ชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์			
2.5 หยุดคอยให้เพื่อนเล่นก่อน จนกว่าจะถึงลำดับของตนเอง			
2.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ			
3. การร่วมมือ			
3.1 ร่วมกันจัดเตรียมอุปกรณ์ร่วมกัน			
3.2 พุดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรม			
3.3 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน			
3.4 ปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ			
3.5 เด็กนั่งทำกิจกรรมเป็นกลุ่มตามที่กำหนด			
3.6 ยิ้ม/ชมเชยเพื่อนขณะเล่น			

บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ที่ 5

เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี
ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

โดย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์

(1.1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมและการเล่นของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี

(1.2) เพื่อออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.3) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.4) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปีที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

(1.5) เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

2. แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ สำหรับผู้ปกครองที่มีต่อการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 การสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กอายุ 3-6 ปี ที่มีต่อชุดของเล่นและบรรจุภัณฑ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม แบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ : ชาย หญิง
2. อายุ : น้อยกว่า 20 ปี 20-30 ปี 31-40 ปี
 41-50 ปี มากกว่า 50 ปี
3. สถานภาพสมรส :
 โสด สมรส หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษาสูงสุด :
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
 อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. อาชีพ :
 นักเรียน/นักศึกษา รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน
 ประกอบธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน :
 ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,001-25,000 บาท 25,001-35,000 บาท
 35,001-45,000 บาท 45,001-55,000 บาท มากกว่า 55,000 บาท

ตอนที่ 2 : การประเมินผลงานการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

รูปแบบของชุดของเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม โดยแบ่งระดับความคิดเห็น ได้ดังนี้

ระดับ	คะแนน
มีความเหมาะสมมากที่สุด	5
มีความเหมาะสมมาก	4
มีความเหมาะสมปานกลาง	3
มีความเหมาะสมน้อย	2
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	1

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย					
1.1 ของเล่นสามารถเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคมของเด็ก					
1.2 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก					
1.3 ของเล่นมีรูปแบบการเล่นที่หลากหลาย					
1.4 ของเล่นสามารถดึงดูดความสนใจได้					
2. ด้านความปลอดภัย					
2.1 มีความแข็งแรงทนทาน					
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ					
2.3 ดูแลรักษาได้ง่าย					
2.4 ทำความสะอาดได้ง่าย					
2.5 ของเล่นมีขนาดเหมาะสมกับวัยและไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับเด็ก					
3. ด้านความสวยงาม					
3.1 รูปทรงมีความสวยงามเหมาะสม					
3.2 มีสีสันสวยงามสะดุดตา					
3.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์					
3.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์					
3.5 ความเหมาะสมของขนาดและสัดส่วนเด็กกับของเล่น					
4. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้					
4.1 เด็กรู้จักร่วมเล่นกับผู้อื่นอย่างมีความสุข					
4.2 เด็กรู้จักมีน้ำใจแบ่งปันของเล่นให้ผู้อื่น					
4.3 เด็กรู้จักอดทนในการรอคอยการเล่น					
4.4 เด็กรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น					
4.5 รู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสังเกตแบบสังเกต
พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการ
พฤติกรรมทางสังคม

รายการข้อความความคิดเห็น	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. การช่วยเหลือ						
1.1 ช่วยหยิบยื่นอุปกรณ์ให้เพื่อนขณะเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.2 ช่วยเหลือเพื่อน (ความมีน้ำใจ)	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
1.3 ช่วยเก็บของเล่น/อุปกรณ์เมื่อเลิกเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.4 พุดแนะวิธีการเล่น/ลงมือสอนเพื่อน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.5 พุดสนับสนุนให้เพื่อนทำกิจกรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ/เต็มใจให้เอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. การแบ่งปัน						
2.1 ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกัน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.2 ผลัดเปลี่ยนของเล่น/อุปกรณ์กับเพื่อน โดย ไม่แย่งกัน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.3 รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.4 ชวนเพื่อนร่วมใช้อุปกรณ์	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2.5 หยุดคอยให้เพื่อนเล่นก่อน จนกว่าจะถึง ลำดับของตนเอง	1	-1	1	1	0.3	ปรับปรุง
2.6 ยื่นของเล่นให้เพื่อนเมื่อถูกขอ	-1	1	1	1	0.3	ปรับปรุง
3. การร่วมมือ						
3.1 รู้จักรอคอย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.2 พุดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรม	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
3.3 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.4 ปฏิบัติตามข้อตกลงง่ายๆ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.5 สุภาพขณะร่วมเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.6 ยิ้ม/ชมเชยเพื่อนขณะเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1+0.6+1+1+1+1+1+1+1+1+0.3+0.3+1+0.6+1+1+1+1}{18}$$

18

$$= 0.87$$

สรุปว่า แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคม เพื่อวัดผลการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีต่อชุดของเล่นส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคมสามารถใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

รายการข้อความความเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย						
1.1 ความเหมาะสมของขนาดและสัดส่วนของเด็กกับของเล่น	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
1.2 ใช้งานง่าย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.3 เก็บรักษาได้สะดวก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.4 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
1.5 ของเล่นเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
1.6 ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
2. ด้านความปลอดภัย						
2.1 มีความแข็งแรงทนทาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.3 ดูแลรักษาและทำความสะอาดได้ง่าย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.4 ไม่มีชิ้นส่วนที่แยกออกจากกันได้ง่าย	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
2.5 สีที่ใช้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม						
3.1 เด็กรู้จักเล่นร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข	-1	1	1	2	0.3	ปรับปรุง
3.2 เด็กมีน้ำใจแบ่งปันผู้อื่นขณะเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.3 เด็กรู้จักการอดทนในการรอคอยการเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.4 เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่นด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในเวลาเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.5 เด็กรู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
3.6 เด็กรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในขณะเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.7 เด็กรู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
4. ด้านความสวยงามน่าใช้						
4.1 รูปทรงมีความสวยงามเหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.2 มีสีสันสวยงามสะดุดตา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.5 ภาพกราฟิกมีความน่าสนใจช่วยดึงดูดใจเด็ก	1	1	1	3	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{0.6+1+1+0.6+0.6+0.6+1+1+1+0.6+1+0.3+1+1+1+0.6+1+0.6+1+1+1+1+1}{23}$$

23

$$= 0.84$$

สรุปว่า แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคมสามารถใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

รายการข้อความความเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ด้านการป้องกันรักษา						
1.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความแข็งแรง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.2 บรรจุภัณฑ์สามารถช่วยปกป้องรักษาผลิตภัณฑ์ได้	-1	1	1	1	0.3	ปรับปรุง
1.3 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์สามารถปิดได้สนิท	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
1.4 บรรจุภัณฑ์มีความกระชับรัดพอดีกับผลิตภัณฑ์ภายใน	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
1.5 บรรจุภัณฑ์ใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ด้านการสร้างความสะดวก						
2.1 บรรจุภัณฑ์มีขนาดและปริมาณบรรจุที่พอเหมาะ	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
2.2 บรรจุภัณฑ์สามารถจัดเก็บและนำพาได้สะดวก	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
2.3 บรรจุภัณฑ์สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยประหยัดพื้นที่ในการขนส่ง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.5 บรรจุภัณฑ์มีรูปร่าง รูปทรงเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ด้านการสื่อสารการตลาด						
3.1 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับผลิตภัณฑ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.2 บรรจุภัณฑ์มีเอกลักษณ์ทำให้จดจำสินค้าได้ง่าย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.3 บรรจุภัณฑ์มีการเลือกใช้สีที่เหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.4 การจัดองค์ประกอบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.5 บรรจุภัณฑ์สามารถนำเสนอข้อมูลครบและชัดเจน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด						
4.1 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความสวยงามสะดุดตา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.2 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นมีความน่าสนใจ ช่วยดึงดูดใจเด็ก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.3 บรรจุภัณฑ์ชุดของเล่นช่วยกระตุ้นความต้องการซื้อ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.4 บรรจุภัณฑ์ช่วยเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ชุดของเล่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.5 กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ช่วยเสริมแรงจูงใจต่อการซื้อผลิตภัณฑ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม

รายการข้อความความเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย						
1.1 ของเล่นสามารถกระตุ้นพัฒนาการทางสังคมของเด็ก	0	0	1	1	0.3	ปรับปรุง
1.2 ของเล่นเหมาะสมกับวัยของเด็ก	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
1.3 ของเล่นมีรูปแบบการเล่นที่หลากหลาย	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
1.4 เสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดีต่อเด็ก	0	0	1	1	0.3	ปรับปรุง
1.5 ของเล่นสามารถดึงดูดความสนใจได้	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
2. ด้านความปลอดภัย						
2.1 มีความแข็งแรงทนทาน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
2.2 วัสดุที่ใช้ปลอดภัยจากสารพิษ	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
2.3 ดูแลรักษาได้ง่าย	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
2.4 ทำความสะอาดได้ง่าย	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
2.5 ของเล่นมีขนาดไม่เล็กเกินไปที่จะเป็นอันตรายต่อเด็ก	0	0	1	1	0.3	ปรับปรุง
3. ด้านความสวยงาม						
3.1 รูปทรงมีความสวยงามเหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.2 มีสีสันสวยงามสะดุดตา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.3 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	1	0	1	2	1	ใช้ได้
3.4 ลวดลายมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.5 ความเหมาะสมของขนาดและสัดส่วนของเด็กกับของเล่น	1	0	1	2	1	ใช้ได้
3.6 ใช้งานง่ายและเก็บรักษาได้สะดวก	1	0	0	1	0.3	ปรับปรุง
4. ด้านการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้						
4.1 เด็กรู้จักเล่นกับผู้อื่นอย่างมีความสุข	0	1	1	2	0.6	ใช้ได้
4.2 เด็กรู้จักมีน้ำใจแบ่งปันของเล่นให้ผู้อื่น	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
4.3 เด็กรู้จักอดทนในการรอคอยการเล่น	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
4.4 เด็กรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
4.5 รู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์ขณะเล่นกับเพื่อน	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
4.6 เด็กรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่นด้วยการควบคุมตนเองไม่ให้ขัดแย้งกับเพื่อนในเวลาเล่น	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้
4.7 รู้จักเคารพในกติกาข้อตกลง	1	1	1	3	1.0	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1+0.3+0.6+0.6+1+0.6+0.6+1+1+1+1+0.3+1+1+1+1+1+1+1}{20}$$

20

$$= 0.85$$

สรุปว่า แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์ชุดของเล่น สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะทางสังคม ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

หนังสือราชการประกอบการดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3991

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบประเมิน

เรียน ดร.เบญจพร ชนพุกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม” โดยมี รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมิน
แบบประเมินนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้
งานวิจัย ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Smita

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 085-019-5248

มีพรรัตน์ ผู้ทรงคุณวุฒิ

Jan

23 พ.ย. 61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3991

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบประเมิน

เรียน ผศ.จรุงใจ มนต์เลี้ยง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรดพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมิน
แบบประเมินนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้
งานวิจัย ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี สิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 085-019-5248

ฉันทิวัน มณีคุณกุล

33 พ.ย. 61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3991

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบประเมิน
เรียน ผศ.บุญเสริม วัฒนกิจ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรรพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมิน
แบบประเมินนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้
งานวิจัย ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02-329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 085-019-5248

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004 / 0151

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

24 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอดำเนินการขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผศ.บุณผา เรืองรอง

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง รูปแบบพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย การเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย การเล่นกับกวีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ขอข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคมเด็กปฐมวัยลงพื้นที่สังเกตการเล่นของเด็กและขอถ่ายภาพขณะสัมภาษณ์ และหลังสัมภาษณ์ เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Sirath
(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-342-5949

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ฮว 7004 /0272

คณะกรรมการอุดมศึกษาและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน คณะบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุดมศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ อาจารย์สุชาติา จิตกลัว เรื่อง จิตวิทยา และการจัดการเรียนรู้เด็กปฐมวัย ขอข้อมูลเกี่ยวกับจิตวิทยาและการจัดการเรียนรู้เด็กปฐมวัย และขอถ่ายภาพขณะสัมภาษณ์ หลังสัมภาษณ์ เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี สิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-342-5949

รับ
ศิริพันธ์
(หม่อมหลวง รุ่งคำ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004 / 0246

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนสองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

31 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิตสื่อ

เรียน อาจารย์ดวง เสือธนู

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรรถพร ฤทธิเกิด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิตสื่อ ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สมพร สิม
(ดร.รวตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-342-5949

อ.พลสิทธิ์
พลสิทธิ์
๓/๖๒/๖๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004 / 0379

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 มิถุนายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิตสื่อ

เรียน นายนิวัฒน์ วงศ์เหลือ

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรพรพร ฤทธิเกิด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินธุ์ บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิตสื่อ ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-342-5949

ด้วยความยินดียิ่ง

นิวัฒน์ วงศ์เหลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทธ 0524.04/ 4161

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 ธันวาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของเล่นเด็ก

เรียน คุณรัตติกร วุฒิก

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ
ของเล่นเด็ก ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.รัตนา ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 086-342-5949

ยินดี
รับทราบ

ที่ อว 7004 / 0176

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์จิมส์ศิลป์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 3 มีนาคม ๒๕๖๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาว
จิรัชญา หนูแก้ว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ปกครองของนักเรียน ภายในสถานศึกษาของท่าน
ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-342-5949

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0241

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มกราคม 2561

เรื่อง ขออนุญาตเคราะหิให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์จิมซิลป์

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอข้อมูลเกี่ยวกับการเล่นของเด็กอนุบาล เพื่อประกอบการจัดเตรียมหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-342-5949

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4161

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 ธันวาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของเล่นเด็ก

เรียน คุณณัฐพงศ์ รัตนโชคศิริกุล

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม” โดยมี รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรสาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ
ของเล่นเด็ก ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Sirnat Sirin
(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 086-342-5949

ณัฐพงศ์ รัตนโชคศิริกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4161

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 ธันวาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและของเล่นเด็ก

เรียน ผศ.เดชรัต สุขกำเนิด

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรุณพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและของเล่น
ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Sirint Sirin
(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 086-342-5949

อนสัณณพิจำกน

อนสัณณพิจำกน ๕ ธันวาคม ๒๕๖๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4161

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 ธันวาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและของเล่นเด็ก

เรียน ผศ.พรเทพ เลิศเทวศิริ

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรรพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและของเล่น
ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Smriti
(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 086-342-5949

พรเทพ
30 พฤศจิกายน 2561

ที่ ศธ 0524.04/ 4161

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 ธันวาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบรรณกิจ

เรียน ดร.เอกพงศ์ อินเกื้อ

ด้วย นางสาวจิริชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรุณพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินธุ์ บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบรรณกิจ ของ
นางสาวจิริชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Sunee Saha
(ดร.ราตรี ศรีพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 086-342-5949

เอก
จศิริชญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 4161

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๑ ธันวาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบรรณรักษ์

เรียน คุณศุภนุช แพ็กดี

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็ก
ปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรรพร ฤทธิเกิด เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบรรณรักษ์ ของ
นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Smitrat Burakarn

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. โทร. 086-342-5949

๑๑ ธค ๖๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004 / 0176

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านด้านบรรณรักษ์

เรียน ดร.อานันท์ ศิริพิชญ์ตระกูล

ด้วย นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม" โดยมี รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบรรณรักษ์ ของ นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Smr ah
(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-342-5949

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อข้าพเจ้า ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม..... หญิง ศิรินภา ราชาภิรมย์ ผู้ยินยอม
(หญิง ศิรินภา ราชาภิรมย์)

ลงนาม..... พยาน
(.....)

ลงนาม..... ฉัตรภา บุญแก้ว ผู้ทำวิจัย
(น.ส. ฉัตรภา บุญแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วันที่ให้คำยินยอม วันที่..... 21 ..เดือน..... มกราคม พ.ศ. 2562

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม..... *Jan Sanh* ผู้ยินยอม

(..... *Prasert Watantho*)

ลงนาม..... *Silux Kiatapatt* พยาน

(..... *Sirirakha Kiatapatt*)

ลงนาม..... *สิริธนา บุญแก้ว* ผู้ทำวิจัย

(..... *ร.ศ. สิริธนา บุญแก้ว*)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2562

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2562

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม..... *Sir O*ผู้ยินยอม
(*อัคร อนุช*)

ลงนาม..... *Sirib Kulepitt*พยาน
(*สิริภรณ์ กุลแก้ว*)

ลงนาม..... *ฉัตรภา อนุชแก้ว*ผู้ทำวิจัย
(*พ.อ. ฉัตรภา อนุชแก้ว*)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2562

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม..... Dr. O.ผู้ยินยอม
(อศิตินันท์ อิ่มพืชน์)

ลงนาม..... น.ส. ชัยพยาน
(นภชมา นันทน์ไชย)

ลงนาม..... จิรัชดา นนทังผู้ทำวิจัย
(ร.ศ. จิรัชดา นนทัง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ก่อนที่จะลงนามในใบอนุญาตเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบอนุญาตนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม ผู้ยินยอม

(..... นพพร ธรรมรัตน์))

ลงนาม พยาน

(.....))

ลงนาม ผู้ทำวิจัย

(..... น.ธ. จรัสตา นนทวงศ์))

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

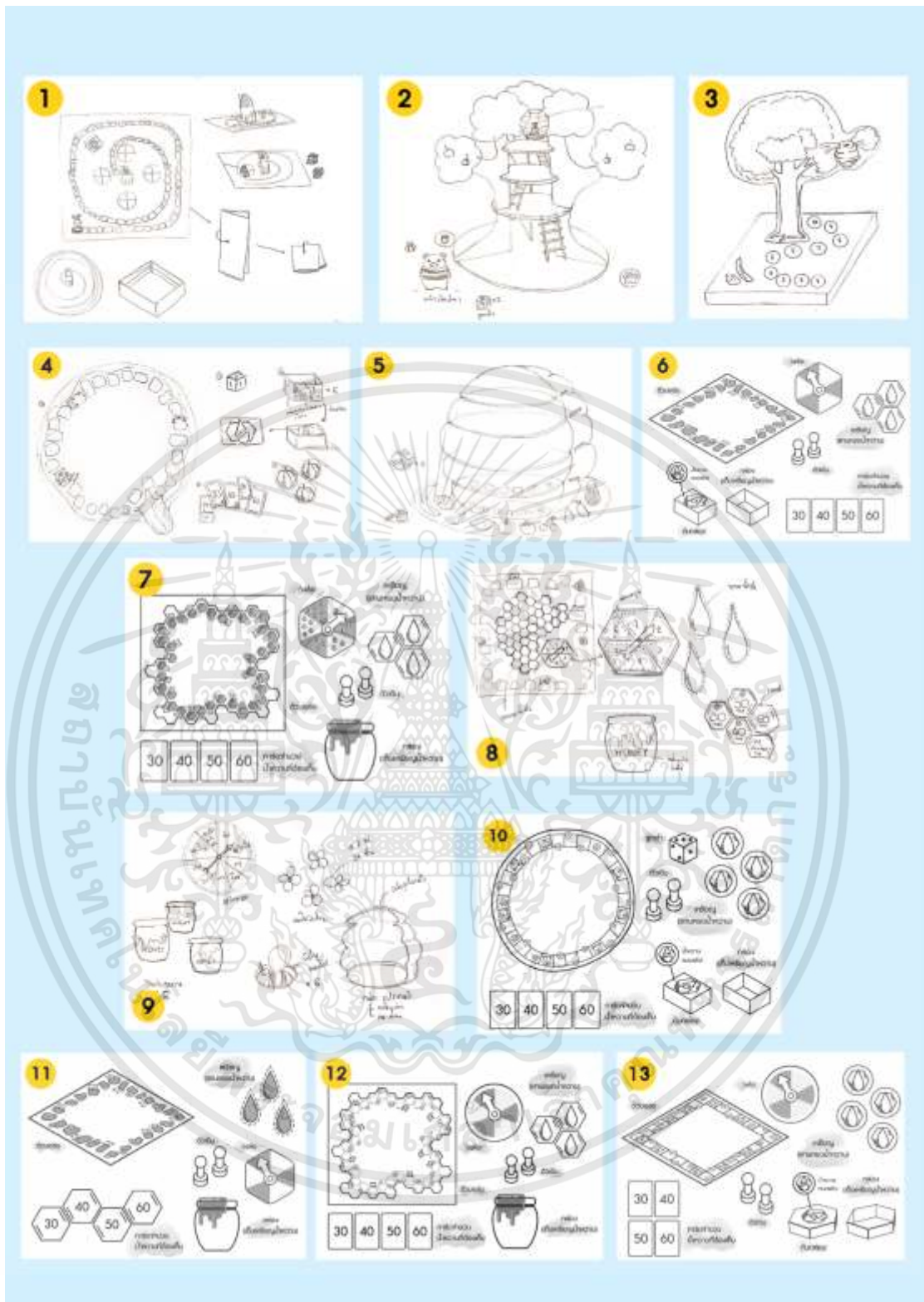

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

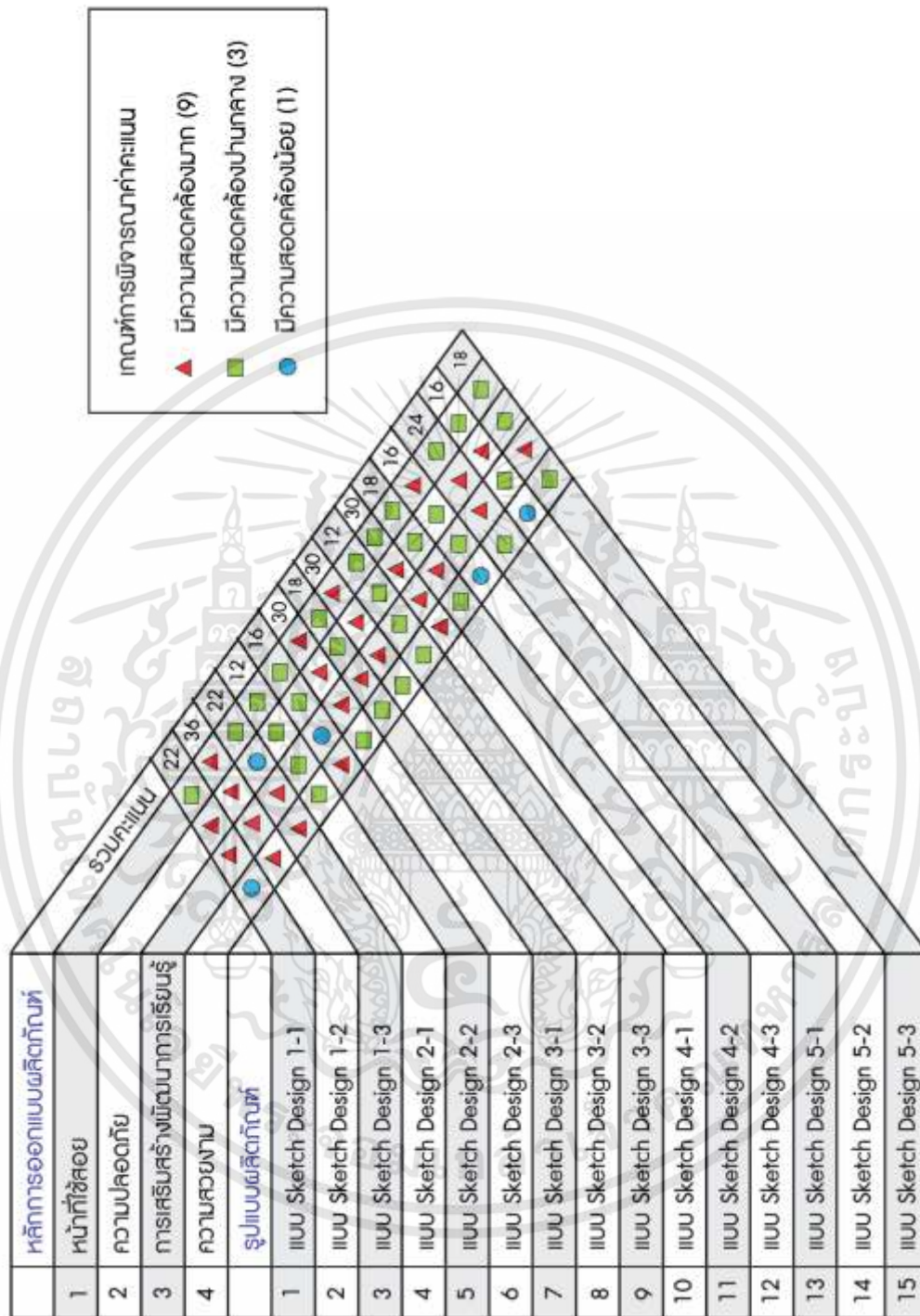
ผลการออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.1 แสดงภาพ Idea Sketch

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.2 แสดงภาพการวิเคราะห์รูปแบบผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 แสดงภาพ Sketch Design ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี รูปแบบที่ 1

ภาพที่ ง.4 แสดงภาพผลิตภัณฑ์ Design ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

DIMENSION

1 : 3

Unit : เซนติเมตร

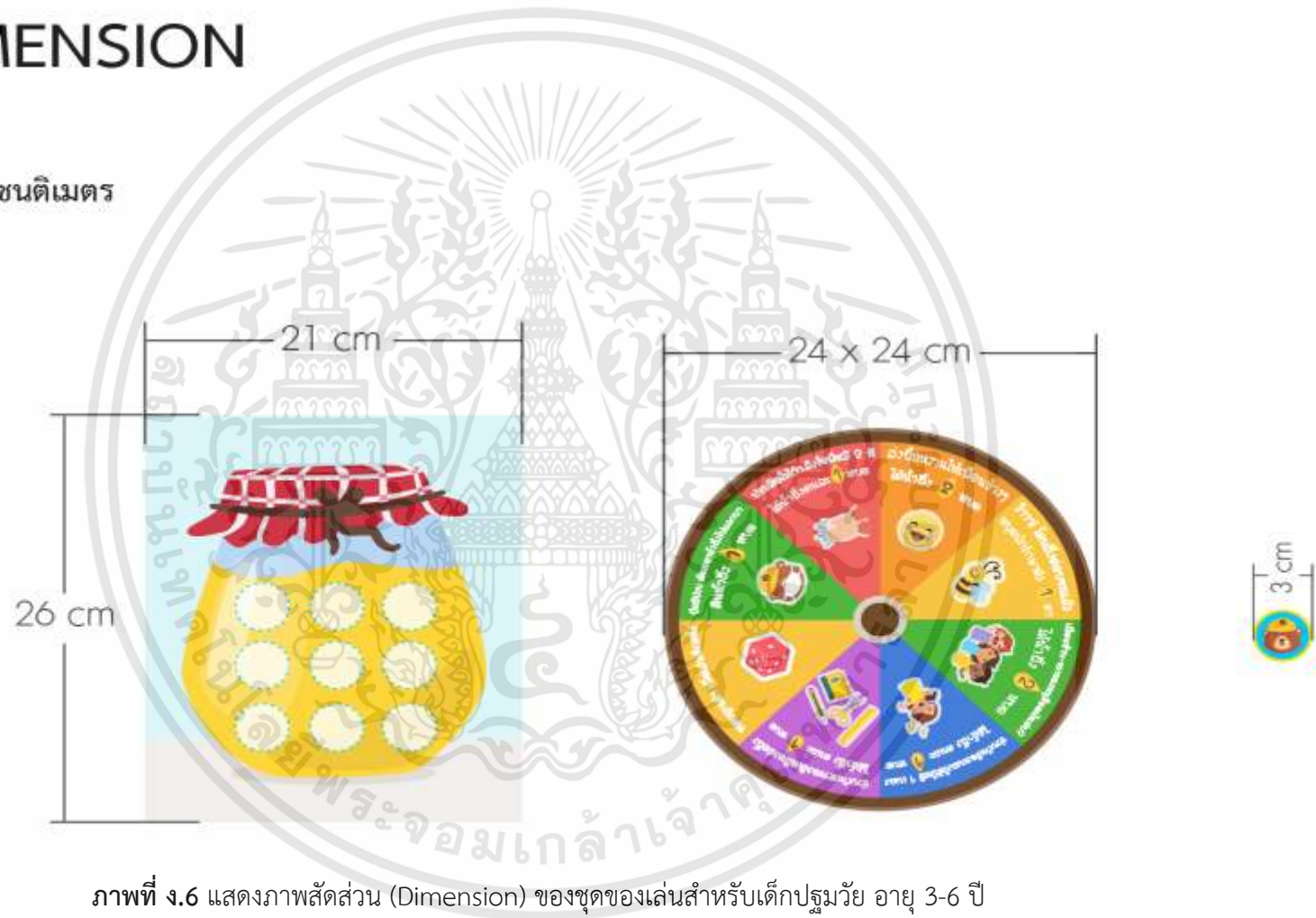

ภาพที่ ง.5 แสดงภาพสัดส่วน (Dimension) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

DIMENSION

1 : 3

Unit : เซนติเมตร

ภาพที่ ง.6 แสดงภาพสัดส่วน (Dimension) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ASSEMBLY DETAIL

1 : 1

Unit : เซนติเมตร

ตารางประกอบตัวเดินรูปหมี

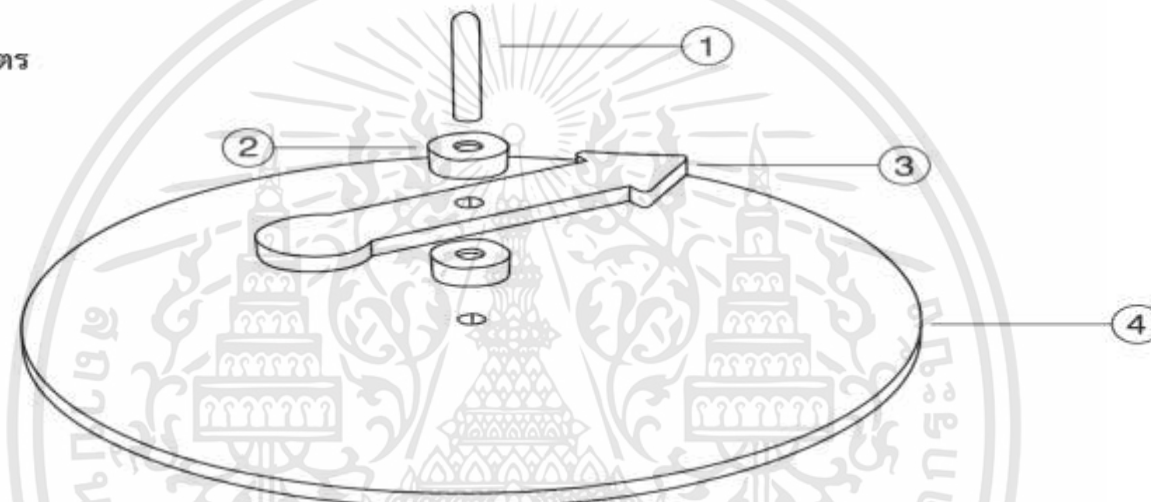
ลำดับ	รายการ	วัสดุ	จำนวน
1.	แผ่นตัวรูปหมี	ไม้ยางพารา	1
2.	แท่นวางข้อมสำหรับติดตั้งตัวหมี	ไม้ยางพารา	1

ภาพที่ ง.7 แสดงภาพถอดประกอบ (Assembly) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ASSEMBLY DETAIL

1 : 2

Unit : เซนติเมตร

ตารางประกอบวงล้อ

ลำดับ	รายการ	วัสดุ	จำนวน
1.	แกนทรงกระบอกสำหรับยึดลูกศร	ไม้ยางพารา	1.
2.	แม่เหล็กถาวรเจาะรูสำหรับยึดวงล้อ	ไม้ยางพารา	2.
3.	แม่เหล็กรูปปลอกศร	ไม้ยางพารา	1.
4.	แม่เหล็กทรงกลมเจาะรู	ไม้ยางพารา	1.

ภาพที่ ง.8 แสดงภาพถอดประกอบ (Assembly) ของชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี

ผลการออกแบบบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.9 แสดงภาพบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑.10 แสดงภาพผลิตภัณฑ์ Design บรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลงพื้นที่เก็บข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมทางสังคม และรูปแบบการเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.11 แสดงภาพการลงพื้นที่เก็บข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมทางสังคม และรูปแบบการเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.12 แสดงภาพการลงพื้นที่ทดลองใช้งาน ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.13 แสดงภาพการลงพื้นที่ทดลองใช้งาน ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
กลุ่มเด็ก 6 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.14 แสดงภาพการลงพื้นที่ใช้งานจริง ชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี
กลุ่มเด็ก 6 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.15 แสดงภาพการลงพื้นที่ประเมินแบบร่างต่อผู้เชี่ยวชาญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ
การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง

09th การเรียน การสอน **ยุคใหม่**

D E V E L O P I N G

ใบประกาศนียบัตร การนำเสนอผลงานวิจัย

จิรัชญา หนูแก้ว อรรถพร ฤทธิเกิด และสุราสีนีย์ บุรีคำพันธ์

REAL · LIFE

นำเสนอบทความเรื่อง

ศึกษาและออกแบบชุดของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมทางสังคม

ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

[รองศาสตราจารย์ ดร. สนิทพัฒน์ นิ่ม]

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

มีตราประทับมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วันที่ 31/5/62

L E A R N I N G

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

E X P E R I E N C E S

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวจิรัชญา หนูแก้ว
 วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2536
 สถานที่เกิด จังหวัดนครศรีธรรมราช
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 2/4 หมู่ 3 ซอยสันติธรรม ต.นาเคียน
 อ.เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80000

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา
 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดนครศรีธรรมราช
 ปีการศึกษา 2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช
 ปีการศึกษา 2559 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาสหกรณ์
 คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 ปีการศึกษา 2562 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท
 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
 สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้